

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K

J M Ě N E M R E P U B L I K Y

39 T 10/2005

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 20. října 2006 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. D.Kancírové a soudců přísedících Jaroslava Plevače a D.a Kondyše, t a k t o :

Obžalovaní

P. B., nar. XXXX v XXXX, bytem XXXX, XXXX,

K. B., nar. XXXX v XXXX, bytem XXXX, XXXX,
toho času ve vazbě ve XXXX,

D. B., nar. XXXX v XXXX, bytem XXXX, XXXX,
toho času ve vazbě ve XXXX,

F. C., nar. XXXX v XXXX, občan Slovenské republiky, bytem
XXXX, XXXX,

P. H., nar. XXXX v XXXX, bytem XXXX, XXXX, toho času
ve vazbě ve XXXX

M. H., nar. XXXX v XXXX, bytem XXXX, XXXX,

J. H., nar. XXXX v XXXX, bytem XXXX, XXXX,

F. J., nar. XXXX v XXXX, bytem XXXX,

A. K., nar. XXXX v XXXX, bytem XXXX, XXXX,

J. K., nar. XXXX ve XXXX, bytem XXXX, XXXX,

Z. M., nar. XXXX ve XXXX, bytem XXXX, XXXX,

K. Š., nar. XXXX ve XXXX, občan XXXX, toho
času ve výkonu trestu odnětí svobody ve XXXX,

A. Z., nar. XXXX v XXXX, bytem XXXX, XXXX,

F. Z., nar. XXXX v XXXX, bytem XXXX, XXXX,

L. Ž., nar. XXXX v XXXX, bytem XXXX, XXXX,

Z. Ž., nar. XXXX v XXXX, bytem XXXX, XXXX,

j s o u v i n n í , ž e

l.

Obžalovaní P. B., K. B., D. B., F. C., P. H., M. H., Jan H., F. J., A. K., J. K., Z. M., K. Š., A. Z., F. Z., L. Ž.,

v úmyslu se soustavně obohacovat neodváděním cla, spotřební daně a daně z přidané hodnoty při dovozu pohonných hmot do České republiky,

P. H., J. H., J. K. a F. Z., L. Ž., v úmyslu a s vědomím a P. B., K. B., D. B., F. C., M. H., F. J., A. K., Z. M., K. Š., A. Z., s vědomím, že spolčení, na jehož činnosti se účastní, je spolčením více osob, s vnitřní průběžně optimalizovanou organizační strukturou, rozdělením funkcí, se vztahy faktické podřízenosti a nadřízenosti v rámci plnění dílčích úkolů a dělbou činností, zaměřené na soustavné páchání trestné činnosti, s čímž byli srozuměni,

společně způsobili, že při dovozech pohonných hmot – benzinu automobilového a nafty motorové - ze Slovenské republiky do České republiky přes hraniční přechod Břeclav – dálnice od dodavatele společnosti XXXX, se sídlem XXXX, XXXX, Slovenská republika, v době od 26. července 2003 do 14. listopadu 2003 pro odběratele společnost XXXX, se sídlem Brno, XXXX, IČ XXXX, v celkovém množství 3 564 000 litrů benzinu automobilového při 15 stupních Celsia, a v době od 14. listopadu 2003 do 3. února 2004 pro odběratele společnost XXXX, se sídlem Brno, XXXX, IČ XXXX, v celkovém množství 7 530 538 litrů benzinu automobilového při 15 stupních Celsia a 638 229 litrů nafty motorové při 15 stupních Celsia, nebyly tyto pohonné hmoty zavedeny do evidence Celní správy ČR a nebylo z nich tak vyměřeno a vybráno clo, spotřební daň a daň z přidané hodnoty, neboť příslušné celní a dovozní doklady k těmto dovozům pohonných hmot – kontrolní listy – kolonka 3.2, faktury, mezinárodní nákladní listy CMR- byly opatřeny padělanými či neoprávněně užitými pravými celními razítky, přičemž za výše uvedené období se jednalo o celkem 400 dovozů pohonných hmot realizovaných automobilovými cisternami, takto

- 1 cisterna s nákladem nafty motorové – průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 00:13 hod. do 01:00 hod. dne 26. 7. 2003 – opatřeno pravým celním razítkem s osobním číslem 130,

- 1 cisterna s nákladem nafty motorové – průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 15:36 hod. do 16:36 hod. dne 28. 7. 2003 . opatřeno pravým celním razítkem s osobním číslem 53,

- 2 cisterny s nákladem benzinu automobilového –průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav – dálnice (vstup-výstup) od 18:23 hod. do 20:17 hod. dne 13. 8. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 58,
- 2 cisterny s nákladem jedenkrát benzin automobilový a jedenkrát nafta motorová – průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 18.19 hod. do 21:39 hod. dne 21. 8. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 58,
- 1 cisterna s nákladem benzinu automobilového – průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 18:34 hod. do 21:43 hod. dne 22. 8. 2003 - opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 58,
- 2 cisterny s nákladem benzinu automobilového – průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 16:31 hod. do 18:18 hod. dne 25. 8. 2003 – opatřeno pravým celním razítkem s osobním číslem 53,
- 5 cisteren s nákladem dvakrát benzinu automobilového a třikrát nafty motorové – průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 19:55 hod. do 23:39 hod. dne 26. 8. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 58,
- 2 cisterny s nákladem nafty motorové – průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 9:12 hod. do 10:33 hod. dne 29. 8. 2003 – opatřeno pravým celním razítkem s osobním číslem 53,
- 2 cisterny s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 17:37 hod. do 19:10 hod. dne 2. 9. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 53,
- 4 cisterny s nákladem dvakrát benzinu automobilového a dvakrát nafty motorové průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 22:14 hod. dne 3. 9. 2003 do 05:10 hod. dne 4. 9. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 53,

- 2 cisterny s nákladem nafty motorové - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 14:29 hod. do 16:08 hod. dne 6. 9. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 53,
- 2 cisterny s nákladem nafty motorové - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 15:11 hod. do 21:16 hod. dne 7. 9. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 53,
- 6 cisteren s nákladem třikrát benzinu automobilového a třikrát nafty motorové- průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 20:37 hod. dne 17. 9. 2003 do 02:31 hod. dne 18. 9. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 40
- 2 cisterny s nákladem nafty motorové - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 22:29 hod. do 23:45 hod. dne 18. 9. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 92,
- 4 cisterny s nákladem nafty motorové - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 21:56 hod. dne 19. 9. 2003 do 0:50 hod. dne 20. 9. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 53,
- 5 cisteren s nákladem čtyřikrát benzinu automobilového a jedenkrát motorovou naftou - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 21:23 hod. dne 22.9. 2003 do 01:43 hod. dne 23. 9. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 40,
- 4 cisterny s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 00:30 hod. do 03:19 hod. dne 24. 9. 2003 . opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 53,
- 4 cisterny s nákladem dvakrát benzinu automobilového a dvakrát nafty motorové - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 19:58 hod. dne 1. 10. 2003 do 00:11 hod. dne 2. 10. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 53,

- 1 cisterna s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 18:27 hod. do 19:18 hod. dne 3. 10. 2003 – opatřeno pravým celním razítkem s osobním číslem 10,
- 4 cisterny s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 19:33 hod. do 20:39 hod. dne 8. 10. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 53,
- 6 cisteren s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 23:51 hod. dne 9. 10. 2003 do 00:26 hod. dne 10. 10. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 53,
- 4 cisterny s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 01:23 hod. do 03:37 hod. dne 11. 10. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 53,
- 4 cisterny s nákladem benzinu automobilového- průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 23:53 hod. dne 13. 10. 2003 do 01:32 hod. dne 14. 10. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 53,
- 4 cisterny s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 01:37 hod. do 23:08 hod. dne 17. 10. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 109,
- 8 cisteren s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 22:03 hod. dne 17. 10. 2003 do 04:28 hod. dne 18. 10. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 53,
- 5 cisteren s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 20:56 hod. do 21.49 hod. dne 20. 10. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 109,

- 6 cisteren s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 22:45 hod. dne 21. 10. 2003 do 04:40 hod. dne 22. 10. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 100,
- 7 cisteren s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 21:45 hod. dne 22. 10. 2003 do 07:58 hod. dne 23. 10. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 130,

- 4 cisterny s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 15:18 hod. do 17:00 hod. dne 27. 10. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 109,

- 6 cisteren s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 20:45 hod. dne 29. 10. 2003 do 03:45 hod. dne 30. 10. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 109,

- 7 cisteren s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 21:22 hod. dne 30. 10. 2003 do 01:49 hod. dne 1. 11. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 40,

- 5 cisteren s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 21:03 hod. dne 2. 11. 2003 do 03:53 hod. dne 3. 11. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 100,

- 6 cisteren s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 17:00 hod. do 18:05 hod. dne 4. 11. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 109,

- 6 cisteren s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 22:39 hod. dne 5. 11. 2003 do 00:13 hod. dne 6. 11. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 109,

- 5 cisteren s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 01:06 hod. do 02:20 hod. dne 7. 11. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 53,

- 14 cisteren s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 18:19 hod. dne 14. 11. 2003 do 05:00 hod. dne 15. 11. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 100,
- 11 cisteren s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 01:35 hod. do 05:50 hod. dne 19. 11. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 53,
- 11 cisteren s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 16:11 hod. do 22:39 hod. dne 21. 11. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 109,
- 13 cisteren s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 19:50 hod. dne 23. 11. 2003 do 00:41 hod. dne 24. 11. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem jedenkrát 109 a dvanáctkrát 69,
- 4 cisterny s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 14:03 hod. do 16:42 hod. dne 25. 11. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 53,
- 10 cisteren s nákladem devětkrát benzinu automobilového a jedenkrát nafty motorové - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 20:46 hod. dne 26. 11. 2003 do 00:07 hod. dne 27. 11. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 53,
- 2 cisterny s nákladem jedenkrát benzinu automobilového a jedenkrát nafty motorové - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 21:20 hod. do 22:06 hod. dne 27. 11. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 92,
- 9 cisteren s nákladem šestkrát benzinu automobilového a třikrát nafty motorové - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 01:59 hod. do 04:05 hod. dne 3. 12. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 39,

- 9 cisteren s nákladem šestkrát benzinu automobilového a třikrát nafty motorové - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 20:07 hod. dne 5. 12. 2003 do 01:49 hod. dne 6. 12. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 10,
- 10 cisteren s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 19:27 hod. dne 7. 12. 2003 do 00:20 hod. dne 8. 12. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 69,
- 9 cisteren s nákladem benzinu automobilového – průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 00:58 hod. do 04:30 hod. dne 9. 12. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 53,
- 12 cisteren s nákladem benzinu automobilového – průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 18:48 hod. dne 10. 12. 2003 do 19:17 hod. dne 11. 12. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 53,
- 6 cisteren s nákladem pětkrát benzinu automobilového a jedenkrát nafty motorové - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 19:12 hod. dne 12. 12. 2003 do 01:38 hod. dne 13. 12. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 53,
- 1 cisterna s nákladem nafty motorové - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 16:33 hod. do 17:27 hod. dne 15. 12. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 53,
- 4 cisterny s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 20:14 hod. do 23:24 hod. dne 16. 12. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 69,
- 9 cisteren s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 08:12 hod. do 12:41 hod. dne 23. 12. 2003 –

opatřeno šestkrát padělaným celním razítkem s osobním číslem 100 a třikrát pravým celním razítkem s osobním číslem 31,

- 9 cisteren s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 19:32 hod. do 21:47 hod. dne 28. 12. 2003 – opatřeno šestkrát pravým celním razítkem s osobním číslem 37 a třikrát padělaným celním razítkem s osobním číslem 129,

- 3 cisterny s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 20:54 hod. do 22:17 hod. dne 29. 12. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 121,

- 7 cisteren s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 13:32 hod. do 17:19 hod. dne 30. 12. 2003 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 25,

- 11 cisteren s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 20:46 hod. dne 4. 1. 2004 do 01:07 hod. dne 5. 1. 2004 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 40,

- 9 cisteren s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 19:36 hod. dne 5. 1. 2004 do 04:57 hod. dne 6. 1. 2004 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 10,

- 11 cisteren s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 09:07 hod. do 17:50 hod. dne 8. 1. 2004-opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 53,

- 8 cisteren s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 19:53 hod. dne 9. 1. 2004 do 00:49 hod. dne 10. 1. 2004 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 53,

- 11 cisteren s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 07:55 hod. do 18:23 hod. dne 12. 1. 2004 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 42,

- 7 cisteren s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 20:17 hod. dne 13. 1. 2004 do 02:49 hod. dne 14. 1. 2004 – opatřeno dvakrát pravým celním razítkem s osobním číslem 31 a pětkrát padělaným celním razítkem s osobním číslem 39,

- 5 cisteren s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 00:48 hod. do 02:27 hod. dne 15. 1. 2004 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 40,

- 2 cisterny s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 17:35 hod. do 19:04 hod. dne 16. 1. 2004 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 31,
- 3 cisterny s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 09:31 hod. do 11:29 hod. dne 21. 1. 2004 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 39,

- 3 cisterny s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 20:48 hod. do 22:36 hod. dne 25. 1. 2004 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 25,

- 10 cisteren s nákladem jedenkrát benzinu automobilového a devětkrát nafty motorové - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 19:53 hod. dne 27. 1. 2004 do 00:22 hod. dne 28. 1. 2004 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 109,

- 14 cisteren s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 18:26 hod. dne 29. 1. 2004 do 00:52 hod. dne 30. 1. 2004 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 25,

- 7 cisteren s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 20:08 hod. do 22:51 hod. dne 1. 2. 2004 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 41,
- 4 cisterny s nákladem benzinu automobilového - průjezd celním prostorem hraničního přechodu Břeclav-dálnice (vstup-výstup) od 20:22 hod. dne 2. 2. 2004 do 03:50 hod. dne 3. 2. 2004 – opatřeno padělaným celním razítkem s osobním číslem 53,

když konkrétně, v úmyslu a s vědomím shora uvedeného,

P. B.

dne 24. června 2003 dle návrhu F. Z., s nímž se seznámil prostřednictvím neustanovené osoby jménem „L.“, zakoupil sto procentní obchodní podíl společnosti XXXX, se sídlem XXXX, IČ XXXX, stal se tak jediným společníkem a jednatelem uvedené společnosti s vědomím, že tato společnost bude vystupovat jako prodejce dovezených pohonných hmot ze Slovenské republiky do České republiky, aniž by byly zavedeny do celní evidence, a aniž by bylo odvedeno clo a spotřební daň a daň z přidané hodnoty, těmito pohonnými hmotami a úhradami za ně společnost XXXX disponovala bez právního titulu a za tuto činnost dostával odměnu;

poté na základě pokynů od F. Z. v úmyslu usnadnit platby za prodané pohonné hmoty jako jednatel společnosti XXXX založil dne 23. září 2003 u Komerční banky, a.s., se sídlem Praha 1, Na Příkopě 33, IČ 45317054, pobočka Brno-město, celkem tři bankovní účty, k nimž dne 24. září 2003 zřídil dispoziční právo pro A. K., aby na tyto bankovní účty byly od odběratelů zasílány peníze za odebrané pohonné hmoty;

z těchto účtů vybral v hotovosti částku 1 698 000,-- Kč, kterou předal F. Z. a J. H. a na základě fiktivních smluv o půjčce ze dne 18. 11. 2003, respektive 20. 11. 2003 převedl částku 7 126 000,-- Kč společnosti XXXX, se sídlem XXXX, XXXX, IČ XXXX, jejímž jednatelem byl P. H. a částku 8 000 000,-- Kč společnosti XXXX, se sídlem Brno, XXXX, IČ XXXX;

podepisoval kupní smlouvy na dodávky pohonných hmot se společnostmi XXXX, se sídlem XXXX, XXXX, IČ XXXX (ze dne 1. srpna 2003), která odebrala a uhradila pohonné

hmoty za celkem 34 151 199,61 Kč, XXXX s.r.o., se sídlem Brno, XXXX, IČ XXXX (ze dne 30. září 2003), která odebrala a uhradila pohonné hmoty za celkem 161 667 265,66 Kč, XXXX spol. s r.o., se sídlem Zlín-Prštín, XXXX, IČ XXXX (ze dne 22. září 2003), která odebrala a uhradila pohonné hmoty za celkem 1 540 221,-- Kč, dále s několika dalšími společnostmi ohledně dodávek pohonných hmot osobně či telefonicky jednal, k těmto dodávkám v hodnotě dalších několika miliónů Kč písemná smlouva uzavřena nebyla;

mimo shora uvedených listin v průběhu páchání trestné činnosti za společnost XXXX v případě potřeby za A. K., která tak činila běžně, podepisoval listiny nezbytné k realizaci dodávek pohonných hmot konečným odběratelům;

K. B.

s úmyslem nahradit novou společností, ve které bude výlučným společníkem a jednatelem, původního odběratele pohonných hmot spol. XXXX, oslovil v srpnu či září roku 2003 jednatelku společnosti XXXX P. S. s nabídkou na odkoupení jejího stoprocentního obchodního podílu ve společnosti, dne 16. října 2003 na sebe po splacení základního kapitálu ve výši 100 000,-- Kč tento obchodní podíl formou notářského zápisu u notářky JUDr. J. Š., se sídlem Šumperk, Masarykovo nám. 5, převedl a stal se tak jediným společníkem a jednatelem společnosti, dne 27. října 2003 za společnost ohlásil na místně příslušný Živnostenský úřad města Brna novou živnost k obchodování s pohonnými hmotami, která byla zapsána dne 7. listopadu 2003, když k dohodnuté změně odběratele pohonných hmot dovážených do ČR původně společností XXXX na společnost XXXX došlo dnem 14. listopadu 2003;

dne 20. října 2003 v úmyslu optimalizovat finanční platby dodavateli pohonných hmot v SR za společnost XXXX s uvedeným předmětem podnikání „nákup, prodej a skladování paliv a maziv“ podepsal v Olomouci „Rámcovou smlouvu o provádění promptních devizových transakcí a o poskytování peněžních, případně dalších služeb“ se společností XXXX, se sídlem XXXX, XXXX, IČ XXXX, zastoupenou obchodním zástupcem J. H., a to za přítomnosti D. B., který projednal základní podmínky spolupráce v oblasti provádění spotových operací pro společnost XXXX, přičemž na základě této smlouvy v období od 26. listopadu 2003 do 11. prosince 2003 bezhotovostně převedl z účtu společnosti XXXX č.

XXXX/ XXXX vedeného u KB, a.s. na účet společnosti XXXX č. XXXX / XXXX vedený u KB, a.s. šesti převody částku celkem 16 637 320,-- Kč, a to za účelem realizace spotových transakcí – převádění plateb na účet společnosti XXXX jako plateb za odebrané pohonné hmoty;

dne 18. prosince 2003 v úmyslu vyhnout se odpovědnosti za dovoz neproclených a nezdaněných pohonných hmot, formou notářského zápisu u notářky JUDr. J. Š., se sídlem Šumperk, Masarykovo nám. 5, převedl svůj stoprocentní obchodní podíl ve společnosti XXXX na neustanovenou osobu vydávající se na základě odcizeného cestovního pasu č. XXXX za občana XXXX D. Z. a zároveň předložil společně s touto osobou k ověření podpisů dokument nazvaný „Dohoda o jednatelství ve spol. XXXX“, který byl spolu s dokumentem „Dohoda o tichém společenství ve spol. XXXX“ a výdajovým pokladním dokladem na částku 100 000,-- Kč s uvedeným účelem platby „základní jmění společnosti“, vše podepsané jím a neustanovenou osobou vydávající se za D. Z., úmyslně antedatován a opatřen datem 16. října 2003; stejným způsobem účelově vytvořil a antedatoval i výdajový pokladní doklad na částku 1 900 000,-- s účelem platby „smlouva ze dne 16. 10. 2003“, opatřený datem 26. listopadu 2003;

D. B.

v období od 13. srpna 2003 do 25. listopadu 2003 v celkem 37 případech vložil v hotovosti na různých pobočkách Tatra banky, a.s. v SR na bankovní účty společnosti XXXX částky v celkové výši 15 802 809,-- SKK (22 vkladů v období od 13. srpna 2003 do 8. října 2003) a 612 071,-- USD (13 vkladů v období od 10. října 2003 do 25. listopadu 2003) jako platby za společnost XXXX a následně XXXX za odebrané pohonné hmoty;

v měsíci říjnu 2003 v úmyslu optimalizovat finanční platby dodavateli pohonných hmot v SR, vystupujíc jako zástupce společnosti XXXX, oslovil obchodního zástupce spol. XXXX J. H., se kterým následně projednal základní podmínky spolupráce v oblasti provádění spotových operací a poté pak dne 20. října 2003 došlo v Olomouci za jeho přítomnosti mezi oběma společnostmi k podpisu „Rámcové smlouvy o provádění promptních devizových transakcí a o poskytování peněžních, případně dalších služeb“, za společnost XXXX smlouvu podepsal nový jednatel K. B., přičemž na základě této smlouvy pak v období od 12. listopadu

2003 do 19. listopadu 2003 vložil – na jeho výslovnou žádost v hotovosti - na účty společnosti XXXX ve třech případech částku celkem 9 560 000,-- Kč za účelem realizace spotových transakcí – převádění plateb na účet společnosti XXXX jako plateb za odebrané pohonné hmoty;

v období od 13. listopadu 2003 do 2. února 2004 sám či v součinnosti s dalšími osobami telefonicky jménem K. B. sjednával u společnosti XXXX provedení spotových transakcí a po zaslání písemných konfirmací uzavřených spotových transakcí tyto za K. B. svým vlastnoručním podpisem a otiskem razítka společnosti XXXX potvrzoval a z faxové stanice číslo 583219685 umístěné v kanceláři jeho tehdejšího zaměstnavatele spol. XXXX, se sídlem XXXX, XXXX, IČ XXXX, je zasílal zpět do společnosti XXXX, na základě čehož následně došlo k uskutečnění těchto spotových transakcí na účet společnosti XXXX;

F. C.

v době od 26. 7. 2003 do 3. 2. 2004 se ve všech 400 případech dovozů pohonných hmot popsaných shora sešel v prostoru hraničního přechodu Břeclav-dálnice poté, co absolvovali pasovou kontrolu policejních orgánů SR a ČR a kontrolu celních orgánů SR, s řidiči nákladních vozidel dovážejících pohonné hmoty, vybral od nich celní doklady vztahující se ke zboží – kontrolní listy, faktury a mezinárodní nákladní listy CMR, tyto předal Z. M., který je v postavení celního inspektora opatřil padělanými či neoprávněně užitými razítky celního orgánu potvrzujícími řádné celní projednání a jejich vložení do evidence Celního úřadu Břeclav-dálnice, následně si tyto doklady převzal zpět a rozdál je řidičům, kteří na jejich základě byli se zbožím jakožto řádně celně projednaným a zaevidovaným propuštěni do vnitrozemí, přičemž v žádném z uvedených případů vůbec k proclení nedošlo a dovážené zboží nikdy nebylo zaneseno do evidencí Celní správy ČR;

v blíže nezjištěné době vždy před tím, než se v uvedených případech dovozů pohonných hmot poprvé objevila konkrétní padělaná celní razítka, vytvořil a uložil na svém počítači „Tower“ šedé barvy s předními dvířky označenými „MSI Mainboard“, vzadu bez označení či výrobního čísla, který dne 3. února 2004 vydal při domovní prohlídce v místě bývalého trvalého bydliště jeho bývalé manželky I. C., na adrese XXXX, XXXX, na pevném disku „MASTER“ a jeho logickém disku „PART3“ v adresáři „PRACE“ a jeho podadresářích „Wipe-Clo“, „CD2“ a „CD3“ grafické soubory typu „CDR“ s názvy „_all _ok _krivky _c6.cdr“(dle na počítači nastaveného času vytvořeno dne 1. prosince 2003 v 02:13

hod.), „_all_ok_krivky_c6.cdr“ (dle na počítači nastaveného času vytvořeno dne 28. srpna 2003 v 13:56 hod.), „_all_ok_krivky.cdr“ (dle na počítači nastaveného času vytvořeno dne 8. srpna 2003 v 17:18 hod.) a „_069_krivky.cdr.“ (dle na počítači nastaveného času vytvořeno dne 8. srpna 2003 v 17:18 hod.), které obsahují vzory celních razítek Celního úřadu Břeclav-dálnice s osobními čísly 010, 025, 039, 040, 042, 046, 053, 058, 069, 092, 097, 100, 109, 121, 129 a 130, s výjimkou vzorů celních razítek s osobními čísly 046 a 097 byla všechna ostatní použita jako předloha pro vyhotovení padělaných celních razítek následně užitých na celních dokladech – kontrolních listech, fakturách a mezinárodních nákladních listech CMR při těchto dovozech pohonných hmot;

P. H.

v průběhu měsíce června 2003 společně s L. Ž. a J. K. vymyslel plán shora uvedeného dovozu neproclených a nezdaněných pohonných hmot ze Slovenské republiky do České republiky;

ve všech fázích realizace shora uvedeného plánu působil společně s L. Ž. jako hlavní organizátor a koordinátor, měli ucelený přehled o vnitřní organizační struktuře a hierarchii jimi řízené skupiny osob s rozdělením funkcí a dělbou činností, společně řídili a úkolovali jednak skupinu osob mající za úkol bezproblémový dovoz pohonných hmot ze Slovenské republiky včetně vyřízení formalit na česko – slovenské hranici (skupina složená z F. C., Z. M., K. B., D. B.), jednak skupinu osob mající za úkol koordinaci a úhradu přepravy, odbytu, skladování, kontrolu kvality pohonných hmot a tvorbu fiktivního účetnictví (skupina složená z A. K., P. B., K. Š., F. J., J. K., A. Z., M. H.), se skupinou byli v kontaktu prostřednictvím F. Z. a J. H., spolu s L. Ž. rozhodoval o rozdělení finančního výnosu mezi členy skupin a sami na něm měli podíl;

M. H.

v průběhu měsíce června 2003, před započítáním dovozů neproclených a nezdaněných pohonných hmot do ČR, zapojil do jejich realizace K. Š., jediného jednatele a společníka

společnosti XXXX s tím, že právě tato společnost bude oficiálním dovozcem těchto pohonných hmot, což se s platností ode dne 26. července 2003 po vyřízení potřebných náležitostí i skutečně stalo; v souvislosti s tím se pak v období před započítáním dovozů pohonných hmot na společnost XXXX a během nich až do 14. listopadu 2003 staral o administrativní zajištění dodávek pohonných hmot ze strany této společnosti různým odběratelům, konkrétně o vytváření faktur a souvisejících listin na tyto dodávky pohonných hmot, o řádné a včasné platby za dodané pohonné hmoty, z důvodu fungování těchto dodávek úkoloval K. Š., od kterého i přebíral peníze zaslané na účet společnosti XXXX za dodané pohonné hmoty, pomáhal mu A. Z., přičemž jednal zejména na základě pokynů F. Z. aj. H.;

vydávajíc se za osobu jménem „Z.“ a vystupujíc za společnost XXXX v blíže nezjištěné době v měsíci září či říjnu 2003 se zúčastnil společně s A. Z. minimálně jednoho jednání v sídle společnosti XXXX, se sídlem XXXX, XXXX, IČ XXXX, ohledně plnění smlouvy o přepravě věci, na jejímž základě pak byly přepravy pohonných hmot ze strany uvedené společnosti a na základě dalších smluv o zprostředkování i ze strany několika dalších přepravních společností realizovány, při tomto jednání působil jako nadřízený A. Z. a sám za společnost XXXX rozhodoval o některých podmínkách a náležitostech přeprav;

vydávajíc se za osobu jménem „Z.“ v blíže nezjištěné době v měsíci říjnu či listopadu 2003 vedl za společnost XXXX v zastoupení K. Š. a F. Z. jednání v Hotelu Grand v Brně na ulici Benešova se zástupci společnosti XXXX, na kterém přislíbil plynulejší objednávky přeprav do budoucna a pravidelné platby za realizované přepravy, neboť neustálé opoždění plateb za provedené přepravy vedlo zástupce přepravce společnost XXXX k avizování úvah o vypovězení smlouvy o přepravě;

vydávajíc se za osobu jménem „Z.“ telefonicky řešil se zástupci přepravních společností konkrétní problémy vyvstálé při těchto přepravách a při platbách;

k využití jako bankovní spojení společnosti XXXX poskytl běžný účet č. XXXX / XXXX zřízený jeho manželkou G. H. u Komerční banky a.s., pobočka Brno-venkov, přičemž na tento účet bylo následně v době od 9. září 2003 do 12. září 2003 ze strany jednoho z odběratelů dovezených neproclených a nezdaněných pohonných hmot – společností XXXX, se sídlem XXXX, XXXX, IČ XXXX, zasláno celkem pět plateb za tyto pohonné hmoty v celkové výši 2 393 918,-- Kč, kdy z těchto peněz záhy po dojití na účet jeho manželka třemi hotovostními výběry vybrala celkem 1 877 000,-- Kč, které mu v hotovosti předala, a částku 500 000,-- Kč přeposlala na účet č. XXXX / XXXX A. Z., přičemž bankovní

účet G. H. za dobu své existence nevykazoval kromě těchto transakcí a běžných správních poplatků takřka žádné další pohyby;

J. H.

před započítáním dovozu neproclených a nezdaněných pohonných hmot do ČR ze Slovenské republiky se na rozsahu svého zapojení do této činnosti dohodl s hlavními organizátory L. Ž. a P. H. a dalšími organizátory F. Z. a J. K., dále koordinoval a řídil společně s F. Z. činnosti P. B., A. K., K. Š., F. J., A. Z., M. H., a to od počátku celého případu dovozu neproclených a nezdaněných pohonných hmot přes zajištění společnosti XXXX jako prodejce těchto pohonných hmot včetně kompletního administrativního fungování této společnosti, až po konečné fakturační a fyzické dodávky uvedených pohonných hmot dalším subjektům a společně s L. Ž., P. H. a F. Z. řešil a rozhodoval dílčí otázky týkající se finančního výnosu uvedených dovozu, včetně vzájemného rozdělení takto získaných peněz mezi osoby, které mu byly v rámci organizační struktury podřízeny a které s F. Z. řídil;

F. J.

jako jednatel a společník společnosti XXXX po předchozí dohodě s organizátory dovozu neproclených a nezdaněných pohonných hmot, byl obeznámen s jejich mechanismem a jednal s vědomím, že se jedná o tyto dovozy, poskytl, po celé období realizace těchto přeprav na základě „Smlouvy o poskytování služeb“ uzavřené dne 22. července 2003 v Uherském Brodě mezi společnostmi XXXX zastoupenou jím na straně poskytovatele a společnostmi XXXX zastoupenou jednatelem K. Š. na straně příjemce, skladovací nádrže na pohonné hmoty nacházející se ve skladu pohonných hmot ve vlastnictví jeho další společnosti XXXX, se sídlem XXXX, IČ XXXX, do těchto skladovacích prostor byly průběžně naváženy ve velkém množství pohonné hmoty pocházející z předmětných dovozu, které si dílem v množství minimálně za 34 151 199,61 Kč odebrala na základě smluv uzavřených dne 1. srpna 2003 v Uherském Brodě se společností XXXX zastoupenou jednatelem P. B., přímo

společnost XXXX a dílem byly tyto pohonné hmoty naváženy dalším odběratelům, přičemž za své služby související se skladováním pohonných hmot dostával od organizátorů nejen úplatu dle uzavřené smlouvy, ale i další peníze;

v postavení jednatele a společníka společnosti XXXX po předchozí dohodě s organizátory dovozů neproclených a nezdaněných pohonných hmot, byl obeznámen s jejich mechanismem, jednal s vědomím, že se jedná o tyto dovozy, poskytl po celé období realizace těchto přeprav na základě „Smlouvy o přepravě věcí č. 2003/001“ uzavřené dne 22. července 2003 v Uherském Brodě mezi společností XXXX zastoupenou jím na straně dopravce a společností XXXX zastoupenou jednatelem K. Š. na straně objednatele a dále na základě „Smlouvy o nájmu dopravního prostředku“ uzavřené dne 25. srpna 2003 v Uherském Brodě mezi společností XXXX a společností XXXX, se sídlem XXXX, XXXX, IČ XXXX, cisternové soupravy s řidiči realizujícími předmětné přepravy pohonných hmot z celního skladu společnosti XXXX v Komárně, ve Slovenské republice do různých míst konečných stáčíšť pohonných hmot na území ČR, celkem bylo takto realizováno společností XXXX 49 přeprav a společností XXXX 67 přeprav, přičemž za své služby související s přepravou pohonných hmot dostával od organizátorů nejen úplatu dle uzavřené smlouvy, ale i další peníze;

A. K.

od měsíce srpna 2003, po té, co se domluvil J. H. a F. Z. na její činnosti pro společnost XXXX, působila zejména jako fakturantka společnosti XXXX řešící dodávky pohonných hmot ze strany uvedené společnosti, přičemž k dispozici s těmito pohonnými hmotami a v té souvislosti i k úhradám za ně se společnost XXXX vzhledem k nevyvíjení žádné činnosti dostala bez právního titulu, což jí bylo známo po celou dobu realizace těchto dovozů až do jejich ukončení, za což jí byla F. Z. a J. H. vyplácena peněžní odměna;

na základě pokynů F. Z. a J. H. učiněných prostřednictvím P. B. za účelem bezproblémové realizace činnosti

v době od 26. srpna 2003 do 2. února 2004 v kanceláři společnosti v Brně, na ulici XXXX vystavila faktury za společnost XXXX jako dodavatele pohonných hmot v celkovém objemu 254 640 801,15 Kč, tyto faktury odběratelům zasílala faxem a posléze poštou, řešila s nimi

způsob a termíny plateb za dodané pohonné hmoty a v několika případech od nich přebírala platby v hotovosti,

prováděla za společnost XXXX a později XXXX vklady na účet i platbami v hotovosti úhrady přeprav předmětných pohonných hmot, toto telefonicky i osobně s přepravci řešila, v některých případech prováděla zápočty těchto přeprav proti dodaným pohonným hmotám, v této souvislosti přebírala i platby v hotovosti,

ode dne 24. září 2003, kdy jí P. B. bylo zřízeno dispoziční právo ke třem bankovním účtům společnosti XXXX vedeným u Komerční banky, a.s., pobočka Brno-město, až do dne 2. února 2004 osobně v hotovosti vybrala na různých pobočkách uvedené banky v Brně částku celkem 154 966 600,-- Kč ve výši denních výběrů až 5 mil. Kč, peníze dále předávala F. Z. a J. H.;

od konce roku 2003 až do ukončení předmětných přeprav koordinovala řidiče dovážející pohonné hmoty a udílela jim pokyny, na která místa na území ČR mají tyto pohonné hmoty zavést a stočit, a dále je časově i organizačně koordinovala ke společnému nájezdu do prostoru hraničního přechodu Břeclav-dálnice, kde působil F. C., který hromadně od těchto řidičů vybíral celní doklady týkající se dovozu předmětných pohonných hmot a tyto u celního inspektora Z. M. nechal opatřovat padělanými či neoprávněně užitými razítky celního orgánu potvrzujícími řádné celní projednání a jejich vložení do evidence Celního úřadu Břeclav-dálnice, na jejich základě byli řidiči se zbožím jakožto řádně celně projednaným a zaevidovaným propuštěni do vnitrozemí, přičemž v žádném z uvedených případů vůbec k proclení nedošlo a dovážené zboží nikdy nebylo zaneseno do evidencí Celní správy ČR; od těchto řidičů dále po stočení zboží na odběrních místech telefonicky zjišťovala za účelem vytvoření faktur k těmto dodávkám pohonných hmot přesný počet stočených litrů;

J. K.

před započítáním neproclených a nezdaněných dovozů pohonných hmot do ČR v průběhu měsíce června 2003 se na rozsahu svého zapojení do uvedené činnosti dohodl s hlavními organizátory L. Ž. a P. H. a dalšími organizátory F. Z. a J. H., společně s L. Ž. a P. H. vymyslel plán dovozu neproclených a nezdaněných dovozů pohonných hmot do ČR;

po celou dobu realizace předmětných dovozů pohonných hmot zajišťoval, jako hlavní odpovědná osoba, bezproblémový odbyt těchto pohonných hmot dodávaných společnostmi XXXX, zejména pohonné hmoty potencionálním odběratelům nabízel a řešil s nimi dodávky a platby, a to minimálně v případě společností XXXX, XXXX, se sídlem XXXX, XXXX, IČ XXXX, XXXX, se sídlem XXXX, XXXX, IČ XXXX, a v případě osoby samostatně výdělečně činné J. V., se sídlem XXXX, XXXX, IČ XXXX;

v postavení odpovědného zástupce pro dovoz pohonných hmot v úmyslu realizovat shora popsany plán zajistil na základě žádosti ze dne 3. července 2003 na Ministerstvu průmyslu a obchodu ČR, se sídlem Praha 1, Na F. 32. pro společnost XXXX licence e.č. Y031210505, Y031210506 a Y031210507 pro dovoz nafty motorové a benzínu automobilového ze SR následně udělené dne 8. července 2003, a ve stejném úmyslu se dne 20. června 2003 na základě podpisu čestného prohlášení stal odpovědným zástupcem spol. XXXX pro koncesi týkající se pohonných hmot č. ev. 370200-2141419 udělenou uvedené společnosti Živnostenským úřadem města Brna;

Z. M.

v průběhu celého období realizace dovozů neprocelených a nezdaněných pohonných hmot ze Slovenské republiky do České republiky, od 26. července 2003 do 3. února 2004, ve zjevné časové i organizační součinnosti zejména s F. C. a P. H., v postavení celního inspektora se služebním zařazením na Celním úřadě Břeclav – dálnice na pracovišti „VOLNÝ OBĚH“ v 327 případech v době výkonu svých služeb v rámci denních či nočních směn, v 44 případech bezprostředně po skončení denní směny a ve zbylých případech i mimo výkonu služby přímo v prostoru hraničního přechodu Břeclav – dálnice sám opatřil či umožnil opatřit F. C. celkem šestnácti různými padělanými (s osobními čísla 58, 53, 40, 92, 109, 100, 130, 69, 39, 10, 129, 121, 25, 42, 31, 41), případně ve zbylých 18 případech pěti různými neoprávněně užitými pravými (s osobními čísla 130, 53, 10, 31, 37) razítky celního orgánu listiny potvrzující řádné celní projednání a uložení do evidence CÚ Břeclav – dálnice – celní doklady týkající předmětných dovozů pohonných hmot pro shora uvedené společnosti (kontrolní listy, mezinárodní nákladní listy CMR a faktury), které předtím F. C. od řidičů dovážejících pohonné hmoty v den jejich průjezdů hromadně vybral, přičemž ve všech uvedených případech bylo zboží na základě popsaného jednání propuštěno do vnitrozemí jako

řádně celně projednané a evidované, avšak k proclení vůbec nedošlo a dovážené zboží nikdy nebylo zaneseno do evidencí CÚ Břeclav – dálnice;

K. Š.

od června 2003 poté, co ho oslovil s nabídkou ke spolupráci M. H., který ho seznámil s F. Z. a J. H., kteří mu vysvětlili podstatu činnosti spočívající v dovozu neproclených a nezdaněných pohonných hmot,

za příslib peněžních odměn pro něj a pro M. H.,

souhlasil s tím, že společnost XXXX, ve které vykonával funkci jediného jednatele a společníka, bude v rámci dovozů neproclených a nezdaněných pohonných hmot vystupovat jako formální dovozce těchto pohonných hmot;

v součinnosti s J. K., který se s jeho souhlasem stal odpovědným zástupcem společnosti XXXX pro dovoz pohonných hmot, v úmyslu realizovat dovozy neproclených a nezdaněných pohonných hmot zajistil na základě žádosti ze dne 3. července 2003 na Ministerstvu průmyslu a obchodu ČR pro společnost XXXX licence e. č. Y031210505, Y031210506 a Y031210507 pro dovoz nafty motorové a benzínu automobilového ze SR následně udělené dne 8. července 2003, a rovněž s totožným úmyslem v součinnosti s J. K. dne 20. června 2003 na základě žádosti o udělení koncese zajistil pro společnost XXXX koncesi týkající se pohonných hmot č. ev.370200-2141419, která byla dne 8. července 2003 jeho společnosti Živnostenským úřadem města Brna následně udělena;

dne 24. července 2003 uzavřel v Komárně, ve Slovenské republice, za společnost XXXX jako zájemce s jednatelem společnosti XXXX se sídlem XXXX, XXXX, XXXX, IČ XXXX, V. M., jako zprostředkovatelem „Zmluvu o sprostredkovaní“, na základě které pak byly pro společnost XXXX až do 14. listopadu 2003 realizovány dodávky pohonných hmot společností;

od počátku realizace dovozů pohonných hmot až do blíže nezjištěné doby v půli měsíce října 2003 v úmyslu zabezpečit plynulé dovozy neproclených a nezdaněných pohonných hmot za společnost XXXX i společnost XXXX, se sídlem XXXX, XXXX, IČ XXXX, která byla v některých případech uváděna jako dodavatel uvedených pohonných hmot, aniž by k nim měla právní titul, podepsal na základě pokynů M. H. a F. J. řadu k těmto dovozům a dodávkám pohonných hmot souvisejících listin, zejména příjmové pokladní doklady dokladující přijetí plateb za dodané pohonné hmoty či převzetí peněz v hotovosti od G. H., kupní smlouvu se společností XXXX, se sídlem XXXX, XXXX, IČ XXXX, smlouvu o poskytování služeb se společností XXXX, smlouvu o přepravě věcí č. 2003/001 se společností XXXX, faktury na dodávky pohonných hmot pocházejících z trestné činnosti minimálně odběratelům společností XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, se sídlem XXXX, XXXX, IČ XXXX, a množství dalších souvisejících listin jako jsou předávací protokoly k pohonným hmotám, objednávky zboží, uznání závazku, prohlášení, dodací nákladní listy, mezinárodní nákladní listy CMR;

A. Z.

vystupujíc za společnost XXXX v měsíci září, říjnu 2003 sjednal na dvou jednáních v sídle společnosti XXXX, v jednom případě s M. H. vystupujícím pod jménem „Z.“, podmínky smlouvy o přepravě věci, na jejímž základě pak byly předmětné přepravy neproclených a nezdaněných pohonných hmot ze strany uvedené společnosti a na základě dalších smluv o zprostředkování i ze strany několika dalších přepravních společností realizovány;

po uzavření smlouvy o přepravě věci se společností XXXX z 1. 11. 2003 do konce roku 2003 objednával faxem z různých faxových čísel či telefonicky u dispečera spol. XXXX R. M. přepravy neproclených a nezdaněných pohonných hmot včetně přesného způsobu jejich realizace,

obdobné činnosti za společnost XXXX vykonával při přepravách pohonných hmot realizovaných spol. XXXX, se sídlem XXXX, XXXX, IČ XXXX, zastoupenou jednatelem společnosti J. S., či spol. XXXX, se sídlem XXXX, XXXX, IČ XXXX, zastoupenou jednatelem B. T., s K. Š. se účastnil několika jednání ohledně přeprav a skladování pohonných hmot včetně plateb za ně;

prostřednictvím mobilního telefonu č. + XXXX od počátku přeprav pohonných hmot do ČR do konce roku 2003 koordinoval řidiče dovážející předmětné pohonné hmoty a udílel jim pokyny, na která místa na území ČR mají tyto pohonné hmoty zavést a stočit, a dále je časově i organizačně koordinoval ke společnému nájezdu do prostoru hraničního přechodu Břeclav-dálnice, kde působil F. C., který hromadně od těchto řidičů vybíral celní doklady týkající se dovozu předmětných pohonných hmot a tyto u celního inspektora Z. M. nechal opatřovat padělanými či neoprávněně užitými razítky celního orgánu;

dne 12. září 2003 v úmyslu umožnit příjem peněz od odběratelů pohonných hmot bez řádné evidence založil jako fyzická osoba u Komerční banky, a.s. pobočka Brno-Žabovřesky, běžný účet č. XXXX / XXXX s podpisovým právem pouze na jeho osobu, přičemž na tento účet bylo poté v období od 15. září 2003 do 2. října 2003 zasláno ze strany odběratelů pohonných hmot, které nebyly zavedeny do evidence Celního úřadu Břeclav-dálnice, celkem patnáct plateb za tyto pohonné hmoty v celkové výši 9 892 485,57 Kč, peníze záhy po obdržení na účet v hotovosti vybral a následně je předal M. H., přičemž tento bankovní účet, který za dobu své existence nevykazoval kromě těchto transakcí a běžných správních poplatků žádné další pohyby, byl uváděn na fakturách vystavovaných A. K. za společnost XXXX v případech těchto dodávek pohonných hmot jako účet této společnosti, obdobným způsobem použil i bankovní účet č. XXXX / XXXX společnosti XXXX, se sídlem XXXX, XXXX, IČ XXXX, v níž byl jediným jednatelem a společníkem, na který byla dne 18. září 2003 zaslána platba za odebrané pohonné hmoty ve výši 517 596,53 Kč osobou samostatně výdělečně činnou J. V.;

na základě jím vyplněné předchozí žádosti o odnášku zásilek dne 20. listopadu 2003 uzavřel pro jednatele společnosti XXXX K. Š. s Českou poštou, s.p., se sídlem Praha 3, Olšanská 38/9- poštou Brno 16, Nám. Svornosti 6, dohodu o pronájmu zamykatelné poštovní přihrádky na poště, na základě které byl spol. XXXX zřízen P.O.BOX č. 6 následně uváděný jako fakturační adresa společnosti, na kterou přepravní společnosti zasílaly faktury;

F. Z.

před započítáním dovozů neproclených a nezdaněných pohonných hmot do České republiky ze Slovenské republiky se na rozsahu své účasti na těchto dovozech dohodl s hlavními

organizátory L. Ž. a P. H. a dalšími organizátory J. K. a J. H. a pak koordinoval a řídil společně s J. H. činnosti dalších osob – A. K., P. B., K. Š., F. J., A. Z. a M. H., a to od počátku dovozu pohonných hmot, nezavedených do evidence Celního úřadu Břeclav-dálnice, přes zajištění společnosti XXXX jako prodejce těchto pohonných hmot včetně kompletního administrativního fungování této společnosti, až po konečné fakturační a fyzické dodávky uvedených pohonných hmot dalším subjektům a s nimi související finanční toky a společně s L. Ž., P. H. a J. H. řešil a rozhodoval dílčí otázky týkající se finančního výnosu vzniklého z této činnosti, včetně vzájemného rozdělení takto získaných peněz mezi jednotlivé osoby, které mu byly v rámci organizační struktury podřízeny a které společně s J. H. řídil;

L. Ž.

v průběhu měsíce června 2003 společně s P. H. a J. K. vymyslel plán dovozu neproclených a nezdaněných pohonných hmot do České republiky ze Slovenské republiky;

prostřednictvím V. M., jednatele společnosti XXXX, vyvolal jednání se společností XXXX vystupující jako dodavatel pohonných hmot, které se uskutečnilo v červenci 2003 v sídle této společnosti v Komárně, ve Slovenské republice, za jeho osobní účasti a na kterém dojednal za odběratele společnost XXXX konkrétní obchodní a platební podmínky, odběry automobilovými cisternami kupujícího a zálohové platby na základě vystavených zálohových faktur, vystupoval jako koordinátor a garant těchto odběrů, přesně tímto způsobem 26. července 2003 realizace neproclených a nezdaněných dodávek pohonných hmot skutečně započala;

v září 2003 osobně dohodl v sídle společnosti XXXX v Komárně změnu odběratele ze společnosti XXXX na společnost XXXX při zachování ostatních obchodních podmínek, nadále vystupoval jako garant odběrů;

ve všech fázích činnosti spočívající v dovozu pohonných hmot do České republiky ze Slovenské republiky, aniž by byly zavedeny do evidence Celního úřadu Břeclav-dálnice, a aniž by byla splněna povinnost odvodu cla, daně z přidané hodnoty a spotřební daně, od naplánování této činnosti přes její realizaci působil společně s P. H. jako hlavní organizátor a koordinátor průběhu činností, pouze on a P. H. měli ucelený přehled o vnitřní organizační struktuře a hierarchii jimi řízené skupiny osob s rozdělením funkcí a dělbou činností, společně

řídili a úkolovali jednak skupinu mající za úkol bezproblémový dovoz pohonných hmot ze Slovenské republiky včetně vyřízení formalit na česko-slovenské hranici – skupina složená z F. C., Z. M., K. B. a D. B., jednak skupinu osob mající za úkol koordinaci a úhradu přepravy, odbytu, skladování, kontrolu kvality pohonných hmot a tvorbu fiktivního účetnictví – skupina složená z A. K., P. B., K. Š., F. J., J. K., A. Z. a M. H. – se skupinou byli v kontaktu prostřednictvím F. Z. a J. H., spolu s P. H. rozhodoval o rozdělení finančního výnosu mezi členy skupin a sami na něm měli podíl;

Společně tak způsobili zkrácením daně z přidané hodnoty ve výši Kč 50 079 255,--, zkrácením spotřební daně ve výši Kč 133 009 170,-- a cla ve výši Kč 5 104 024,-- celkovou škodu Českému státu ve výši Kč 188 192 449,--.

2.

Obžalovaní L. Ž. a Z. Ž.

XXXX uzavřeli manželství, XXXX formou notářského zápisu uzavřeli smlouvu o zúžení zákonem stanoveného rozsahu společného jmění manželů, a to tak, že majetek, který bude nabyt některým z manželů nebo jimi oběma společně za trvání manželství, po podpisu této smlouvy, nabývá do svého výlučného vlastnictví Z. Ž., závazky, které některému z manželů nebo oběma manželům společně vzniknou za trvání manželství, po podpisu této smlouvy, nabývá do svého výlučného vlastnictví L. Ž., 1. prosince 2003 uzavřel Z. Ž. jako kupující s M. V. jako prodávajícím kupní smlouvu o převodu na Z. Ž. nemovitosti zapsané v katastrálním území XXXX, na listu vlastnictví č. XXXX jako bytová jednotka č. XXXX a na listu vlastnictví č. XXXX jako podíl 383/1000 na budově č. p. XXXX a přílehlém pozemku na ulici XXXX v XXXX za kupní cenu Kč 2 100 000,--, částku Kč 1 100 000,-- uhradila kupující prodávajícímu před podpisem smlouvy a kupující podpisem kupní smlouvy potvrdil převzetí uvedené částky, zbývajících část kupní ceny Kč 1 000 000,-- měla být uhrazena formou splátkového kalendáře, přičemž lhůta poslední splátky byla 1. 10. 2004, avšak Z. Ž. Kč 1 000 000,-- jednorázově uhradila již v prosinci 2003, oba tak společně jednali s cílem zastříti skutečný původ peněz k zaplacení kupní ceny a vzbudit zdání nabytí uvedeného bytu legálně nabytými penězi, přitom L. Ž. si byl vědom toho, že peníze pochází

z výnosu dovozů nezdaněných a neproclených pohonných hmot ze Slovenské republiky do České republiky popsanych v bodě 1 a Z. Ž. věděla o zapojení L. Ž. do uvedených dovozů a o způsobu takto jím získaných peněz,

t e d y - v bodě 1

P. B., K. B., D. B., F. C., M. H.,

F. J., A. K., K. Š., A. Z.

- ve větším rozsahu zkrátili daň a clo a způsobili takovým činem škodu velkého rozsahu a účastnili se na činnosti zločinného spolčení,

J. H., F. Z., J. K.

- zosnovali a řídili trestný čin spočívající ve větším rozsahu zkrácení daně a cla a způsobení takovým činem škody velkého rozsahu, založili zločinné spolčení a účastnili se na činnosti zločinného spolčení,

P. H. a L. Ž.

- zosnovali a řídili trestný čin spočívající ve větším rozsahu zkrácení daně a cla a způsobení takovým činem škody velkého rozsahu a takový čin spáchali jako členové zločinného spolčení ve prospěch zločinného spolčení,

Z. M.

- ve větším rozsahu zkrátil daň a clo a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu, jako veřejný činitel v úmyslu opatřit sobě a jinému neoprávněný prospěch vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím zákonu, opatřil takovým činem sobě a jinému značný prospěch a způsobil takovým činem značnou škodu, účastnil se na činnosti zločinného spolčení,

v bodě 2

L. Ž. a Z. Ž.

- zastírali původ a jinak usilovali, aby bylo podstatně ztíženo a znemožněno zjištění původu věcí získaných zvláště závažným trestným činem, s cílem vzbudit zdání, že takové věci byly nabyty v souladu se zákonem.

T í m s p á c h a l i

P. B., K. B., D. B., F. C., M. H.,

F. J., A. K., K. Š., A. Z.

trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, odst. 4 trestního zákona v bodě 1,

trestný čin účast na zločinném spolčení podle § 163a odst. 1 trestního zákona v bodě 1,

J. H., F. Z., J. K.

organizátorství trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 10 odst. 1 písm. a) trestního zákona k § 148 odst. 1, odst. 4 trestního zákona v bodě 1,

trestný čin účast na zločinném spolčení podle § 163a odst. 1 trestního zákona v bodě 1,

P. H.

organizátorství trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 10 odst. 1 písm. a) trestního zákona k § 148 odst. 1, odst. 4 trestního zákona spáchané ve prospěch zločinného spolčení podle § 43 trestního zákona v bodě 1

L. Ž.

organizátorství trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 10 odst. 1 písm. a) trestního zákona k § 148 odst. 1, odst. 4 trestního zákona spáchané ve prospěch zločinného spolčení podle § 43 trestního zákona v bodě 1,

trestný čin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 252a odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákona v bodě 2,

Z. M.

trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, odst. 4 trestního zákona v bodě 1,

trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a) , odst. 2 písm. a), písm. c) trestního zákona v bodě 1,

trestný čin účast na zločinném spolčení podle § 163a odst. 1 trestního zákona v bodě 1,

Z. Ž.

trestný čin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 252a odst. 1, odst. 3 trestního zákona v bodě 2

a z a t o s e j i m u k l á d á

P. B.

a za sbíhající se trestný čin zanedbání povinné výživy podle § 213 odst. 2 trestního zákona, trestný čin zanedbání povinné výživy podle § 213 odst. 1 trestního zákona, kterými byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Blansku 1 T 128/2004 ze dne 30. dubna 2004, který byl doručen P. B. 25. června 2004, v právní moci 8. července 2004,

podle § 148 odst. 4 trestního zákona za použití § 35 odst. 2 trestního zákona
s o u h r n n ý t r e s t o d n ě t í s v o b o d y v t r v á n í

osmi let a devíti měsíců;

K. B., D. B., F. C., F. J., A. K., každému z nich,

podle § 148 odst. 4 trestního zákona za použití § 35 odst. 1 trestního zákona
ú h r n n ý t r e s t o d n ě t í s v o b o d y v t r v á n í

osmi let a devíti měsíců;

M. H.

a za sbíhající se trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1,2 trestního zákona, kterým byl
uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně 21 T 45/2004 ze dne 3. prosince
2004, který nabyl právní moci ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě
4 To 203/2005 ze dne 18. srpna 2005, podle § 148 odst. 4 trestního zákona za použití § 35
odst. 2 trestního zákona

s o u h r n n ý t r e s t o d n ě t í s v o b o d y v t r v á n í

osmi let a devíti měsíců;

A. Z.

a za sbíhající se trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1, odst. 3 trestního zákona
ve formě účastenství pomoci podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona, kterým byl uznán

vinným trestním příkazem Městského soudu v Brně 12 T 309/2004 ze dne 2. září 2005, který byl doručen A. Z. 1. července 2006, v právní moci 11. července 2006,

podle § 148 odst. 4 trestního zákona za použití § 35 odst. 2 trestního zákona

s o u h r n n ý t r e s t o d n ě t í s v o b o d y v t r v á n í

osmi let a devíti měsíců;

K. Š.

a za sbíhající se trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1,4 trestního zákona, trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1,4 písm. b) trestního zákona, kterými byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Brně 39 T 11/2004 ze dne 22. června 2005, v právní moci ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci 2 To 141/2005 ze dne 4. dubna 2006, podle § 148 odst. 4 trestního zákona za použití § 35 odst. 2 trestního zákona

s o u h r n n ý t r e s t o d n ě t í s v o b o d y v t r v á n í

osmi let a devíti měsíců;

Z. M.

podle § 148 odst. 4 trestního zákona za použití § 35 odst. 1 trestního zákona

ú h r n n ý t r e s t o d n ě t í s v o b o d y v t r v á n í

devíti let a tři měsíců;

J. H., J. K., každému,

podle § 148 odst. 4 trestního zákona za použití § 35 odst. 1 trestního zákona

ú h r n n ý t r e s t o d n ě t í s v o b o d y v t r v á n í

devíti let a tři měsíců;

F. Z.

podle § 148 odst. 4 trestního zákona za použití § 35 odst. 1 trestního zákona

ú h r n n ý t r e s t o d n ě t í s v o b o d y v t r v á n í

osmi let;

P. H.

podle § 148 odst. 4 trestního zákona za použití § 43 trestního zákona ve spojení s § 44 odst.

1,2 trestního zákona t r e s t o d n ě t í s v o b o d y v t r v á n í

deseti let;

L. Ž.

a za sbíhající se trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1,3 písm. b) trestního zákona, kterým
byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci

29 T 2/2003 ze dne 14. července 2004, v právní moci ve spojení s usnesením Vrchního soudu
v Olomouci 2 To 103/2004 ze dne 9. listopadu 2004, podle § 148 odst. 4 trestního zákona za
použití § 43 trestního zákona ve spojení s § 44 odst. 1,2 trestního zákona

za použití § 35 odst. 2 trestního zákona s o u h r n n ý t r e s t o d n ě t í s v o b o d y
v t r v á n í

deseti let;

Z. Ž.

podle § 252a odst. 3 trestního zákona trest odnětí svobody v trvání
dvou let.

Podle § 39a odst. 2 písm. d) trestního zákona se obžalovaní P. B., K. B., D. B., F. C., P. H.,
M. H. J. H., F. J., A. K., J. K., Z. M., K. Š., A. Z., F. Z., L. Ž. zařazují pro výkon trestu
odnětí svobody do věznice
se zvýšenou ostrahou.

Podle § 58 odst. 1, § 59 odst. 2 trestního zákona se výkon trestu odnětí svobody u
obžalované Z. Ž. podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání
tří a půl let.

Zrušuje se výrok o trestu, podle § 35 odst. 2 trestního zákona, u obžalovaného P. B.,
trestního příkazu Okresního soudu v Blansku 1 T 128/2004 ze dne 30. dubna 2004, který byl
doručen P. B. 25. června 2004, v právní moci 8. července 2004, jakož i všechna další
rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo
zrušením, pozbyla podkladu, u obžalovaného M. H. rozsudku Okresního soudu v Novém
Jičíně 21 T 45/2004 ze dne 3. prosince 2004, který nabyl právní moci ve spojení s rozsudkem
Krajského soudu v Ostravě 4 To 203/2005 ze dne 18. srpna 2005 v části týkající se
obžalovaného M. H., jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující,
pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, u obžalovaného A. Z.
trestního příkazu Městského soudu v Brně 12 T 309/2004 ze dne 2. září 2005, který byl
doručen A. Z. 1. července 2006, v právní moci 11. července 2006, jakož i všechna další
rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo
zrušením, pozbyla podkladu, u obžalovaného K. Š. rozsudku Krajského soudu v Brně 39 T
11/2004 ze dne 22. června 2005, v právní moci ve spojení s usnesením Vrchního soudu
v Olomouci 2 To 141/2005 ze dne 4. dubna 2006, jakož i všechna další rozhodnutí na tento
výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla
podkladu, u obžalovaného L. Ž. rozsudku Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci
29 T 2/2003 ze dne 14. července 2004, v právní moci ve spojení s usnesením Vrchního soudu
v Olomouci 2 To 103/2004 ze dne 9. listopadu 2004, jakož i všechna další rozhodnutí na tento

výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 49 odst. 1, § 50 odst. 1 trestního zákona se ukládá obžalovanému P. B. a K. B. trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního zástupce v obchodních společnostech a v družstvech u každého v délce pěti a půl let.

Podle § 49 odst. 1, § 50 odst. 1 trestního zákona se ukládá obžalovanému K. Š. trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního zástupce v obchodních společnostech a v družstvech v délce osmi let.

Podle § 53 odst. 1 trestního zákona se ukládá obžalovanému M. H. peněžitý trest ve výměře 30 000,-- (třicet tisíc) Kč.

Podle § 54 odst. 3 trestního zákona se pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání jednoho měsíce.

Podle § 55 odst. 1 písm. a) trestního zákona se ukládá obžalovanému F. C. trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty počítače Tower šedé barvy s předními dvířky ve předu označenými MSI Mainboard vzadu bez označení a bez výrobního čísla, jenž je přiložen k trestnímu spisu, podle § 55 odst. 1 písm. c) trestního zákona částky Kč 400 114,01 uložené na bankovním účtu č. XXXX vedeném u City Bank, a.s. a podle § 55 odst. 1 písm. d) tr.zák. částky 889 Eur uložené na účtu č. XXXX vedeném u City Bank, a.s.

Podle § 55 odst. 1 písm. d) trestního zákona se ukládá obžalovanému Z. M.
trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty
pohledávky za společností XXXX ve výši 11 x 4 350 Eur a 1 x 15 000 Eur vyplacených
pololetně od 1. 2. 2004 do dne zániku smlouvy, 240 britských liber, 160 chorvatských kun, 50
Eur, 2 340,-- Sk, které jsou přiloženy k trestnímu spisu, podle § 55 odst. 1 písm. c) trestního
zákonu částky Kč 26 700,-- složené na účtu Policejního prezidia PČR č. XXXX/XXXX
vedeném u České národní banky.

Podle § 55 odst. 1 písm. c) trestního zákona se ukládá obžalovanému L. Ž.
trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty
částky Kč 762 000,-- uložené na účtu Policejního prezidia PČR č. XXXX / XXXX vedeném u
České národní banky, podle § 55 odst. 1 písm. d) trestního zákona 100 amerických dolarů,
které jsou přiloženy k trestnímu spisu, bytu č. XXXX v XXXX na ulici XXXX zapsaného
v k.ú. XXXX na listu vlastnictví č. XXXX, garáže č. XXXX v XXXX na ulici XXXX
zapsanou pro k. ú. XXXX na listu vlastnictví č. XXXX a garáže č. XXXX v XXXX na ulici
XXXX zapsanou pro k. ú. XXXX na listu vlastnictví č. XXXX.

Podle § 55 odst. 1 písm. d) trestního zákona se ukládá obžalované Z. Ž.
trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty
bytu č. XXXX v XXXX zapsaného na listu vlastnictví č. XXXX pro katastrální území a obec
XXXX

Podle § 73 odst. 1 písm. d) trestního zákona se ukládá ochranné opatření z a b r á n í v ě
c i n e b o j i n é m a j e t k o v é h o d n o t y a zabírá se částka 48 797,47 amerických
dolarů deponovaná na bankovním účtu č. XXXX Krajské prokuratury Nitra ve Slovenské
republice.

O d ů v o d n ě n í

Z provedeného dokazování vzal soud za prokázáno, že se obžalovaní dopustili skutku, který je popsán v bodě jedna výroku rozsudku a v bodě dva výroku rozsudku.

Obžalovaný P. B. uvedl, že koupil firmu XXXX proto, že chtěl podnikat, pak volal do firem, zakázky nebyly. Byl kontaktován D. Z., který mu řekl, aby zařídil kancelář s účetní a účet, což udělal. Pak od něj dostával pokyny týkající se pohonných hmot. Vše zařídil podle jeho pokynů. Z. mu řekl, že vše bude řídit on. Peníze předával Z..

Obžalovaný K. B. uvedl, že neoslovoval jednatelku společnosti XXXX, ale že při běžné konverzaci s jejím otcem se dozvěděl, že P. S. již nechce podnikat, společnost chce prodat. Asi za měsíc mu telefonoval Z. a žádal ho o pomoc za peněžní odměnu. Domluvili si schůzku v Olomouci u čerpací stanice, kam měl přijet Z. vozidlem BMW stříbrné barvy, což se také stalo, v autě s ním byli ještě dva muži. Z. vystoupil z auta. Požádal obžalovaného B., aby mu za peníze zprostředkoval společnost, kterou potřeboval na dovoz hraček ze zahraničí. Po nějaké době řekl Z., že ví o firmě, protože si uvědomil, že je k prodeji firma slečny S.. Sešli se v Zábřehu na čerpací stanici, kde mu Z. sdělil, že má o firmu zájem. Z. byl sympatický elegantní muž s prošeďivělou kšticí ve věku kolem 50 let. Z. nabídl obžalovanému B., aby po dobu jednoho až dvou měsíců byl jednatelem společnosti, a to proto, že on je cizinec, musí si vyřídít doklady. Obžalovaný B. se v tomto momentu dozvěděl, že je Z. cizinec, protože mluvil plynule česky. Bude tichým společníkem, který bude hradit provozní náklady firmy. Kromě peněžní odměny za zprostředkování firmy měl slíbenou také odměnu za dobu činnosti jednatele ve firmě. Obžalovaný B. se dohodl se svědkem S.em, že koupí společnost jeho dcery. Svědek domluvil schůzku u notářky J. Š. na den 16. 10. 2003, na níž dojde k převodu společnosti z jeho dcery na obžalovaného. Obžalovaný B. uvedl, že se poradil s advokátem Mgr. Nedomou, který mu řekl, aby byla vypracována dohoda o jednatelství, dohoda o tichém společenství, notářský zápis, že je potřeba udělat u notáře, doporučil mu notářku Jarmilu Š.. Svědek S. už měl schůzku u této notářky domluvenou. 16. 10. 2003 před odchodem k notářce mu dal Z. Kč 100 000,--, které předal u notářky bývalé jednatele. Po jednání u notářky se sešel v autě se Z., podepsali dohodu o jednatelství a tichém společenství, předal Z. účetnictví. Z. chtěl obchodovat s hračkami pod hlavičkou firmy, ale po převodu společnosti oznámil obžalovanému, že má zájem do budoucna o provozování čerpacích stanic, chtěl po obžalovaném vyřízení živnostenského listu za tímto účelem, aby živnost byla zapsána do obchodního rejstříku při převodu společnosti. Vyhověl Z. a začal živnost vyřizovat. Odbornou způsobilost pro takový předmět podnikání neměl, ale zřejmě musel být nějaký odpovědný zástupce, protože mu to bylo sděleno na živnostenském úřadu, což řekl Z., na to mu odpověděl, že to není problém, že to sám zařídí. Neví, kdo byl odpovědným zástupcem. Obžalovaný uvedl, že nehodlal nahrazovat firmou XXXX původního dovozce pohonných hmot ze zahraničí, protože živnost, kterou vyřizoval, neopravňovala dovoz pohonných hmot, ani společnost XXXX neměla licenci pro dovoz pohonných hmot ze zahraničí. Pohonné hmoty jako jednatel neobjednal, nedovezl, nepřevzal, neskladoval, nezapltil, neprodal a ani o takových činnostech nevěděl. Z., protože chtěl nakupovat hračky v zahraničí, uložil obžalovanému B. podepsat smlouvu se společností XXXX v Olomouci, schůzku už měl sjednanou na 20. října 2003 se svědkem H.. Ve společnosti XXXX byla podepsána rámcová smlouva o promptních platbách za účasti obžalovaného B., svědka H. a D. Z.. Obžalovaný B. uvedl, že byl požádán Z., aby založil pro firmu XXXX účet, za tím účelem se sešli 26. 11. v Šumperku na parkovišti u Komerční banky, dostal od Z. Kč 1 900 000,--, které v bance

vložil na účet společnosti XXXX. Obžalovaný B. uvedl, že ho požádal Z., aby poslal příkaz k úhradě bezhotovostní platby z účtu společnosti XXXX společnosti XXXX, takto provedl šest příkazů k úhradě, mělo se jednat, podle Z., o zálohu na výrobu hraček, za které měl platit v zahraničí, peníze měly být na účtu XXXX do doby výhodného kursu, aby zahraniční nákupy hraček byly levnější. Peníze nemohly být použity na placení pohonných hmot. Dále obžalovaný B. řekl, že k převodu společnosti XXXX na Z. došlo 18. 12. 2003 u notářky J. Š.. Z. předložil cestovní pas, výpis rejstříku trestů, notářka neměla pochybnosti o totožnosti Z.. Obžalovaný zdůraznil, že se nehodlal vyhýbat trestní odpovědnosti, protože o žádné nevěděl. Podle obžalovaného B. byla firma XXXX zneužita a on byl podveden. Obžalovaný B. uvedl, že znal z doby ještě před 26. 7. 2003 obžalovaného B., protože jeho bratr žil v roce 2001 s dcerou obžalovaného B., ale nestýkal se s ním, žádné obchodní aktivity mezi sebou neměli. Obžalovaného Ž. znal jen obecně, jako každý v Šumperku, blíže se s ním seznámil až v dubnu 2004 prostřednictvím J. P. v souvislosti se stavební rekonstrukcí jednoho objektu.

Obžalovaný D. B. uvedl, že na jaře roku 2003 v rámci výkonu realitní činnosti zprostředkoval prodej objektu, který se skládal ze čtyř hal, pro dvě sehnal nájemce, zbylé dvě inzeroval, jedna hala byla zkolaudována jako sklad pohonných hmot, o kterou projevil na jaře 2003 zájem obžalovaný Š., který si ji prohlédl, ale nevyhovovala mu, protože chtěl skladovat větší množství pohonných hmot, než byla kapacita haly, v rámci běžné konverzace uvedl, že by chtěl obchodovat s pohonnými hmotami ze Slovenské republiky, se společností XXXX. Řekl obžalovanému Š., že žil ve Slovenské republice, kde má obchodní kontakty. Za měsíc a půl se mu telefonicky ozval Z., uvedl, že na něj dostal kontakt od obžalovaného Š., chtěl nakoupit slovenskou měnu nebo americké dolary, měly být nakoupeny a složeny na účet ve Slovenské republice. Z. nejdříve telefonem sdělil požadavek na slovenské koruny nebo americké dolary, on, obžalovaný B., dohodl kurs a konzultoval jej se Z., domluvili si předání peněz, pak vycestoval s českými korunami na druhou stranu, kde proběhla směna a složil peníze na účet uvedený Z.. Tato činnost probíhala od 13. srpna do 25. listopadu, začala být komplikovanější, Z. přišel s nápadem, že by bylo lépe provádět bezhotovostní platební styk přes firmu XXXX, domluvil schůzku s H., dostal na něj kontakt, měl se dostavit na schůzku s H., kterému měl předat peníze, které dostal od osoby poslané Z., H. se divil, uvedl, že dal instrukce Z. ke složení peněz na účet. Šel spolu s H. do banky, kde složil peníze na účet XXXX, domluvil se s H., jak bude obchod s penězi probíhat. Z. telefonoval o jaké množství dolarů má zájem, konzultoval kurs s H., který ho zase domlouval s někým ve společnosti XXXX, pak mu telefonoval H. cenu, za kterou by se mohlo nakupit. Obžalovaný B. to tlumočil Z., který to odsouhlasil, pak se cena potvrdila s makléřem XXXX, obžalovaný B. cenu potvrdil Z., který převedl peníze na účet XXXX. Na číslo faxu kanceláře, kde obžalovaný B. vykonával realitní činnost, přišla confirmace, která sloužila hlavně k tomu, aby se na ni uvedlo číslo účtu, na který mají být zaslány zakoupené peníze. Obžalovaný B. potvrdil confirmaci razítkem a podpisem a také potvrdil účet. Koncem ledna 2004 spolupráci se Z. ukončil, protože odletěl na dovolenou. Když se vrátil, na telefonním čísle Z. se nikdo nehlásil. V sídle společnosti XXXX ve Slovenské republice nejednal, kontakt s touto společností probíhal z jeho strany jen pokud měl zaslat potvrzenou confirmaci ze společnosti XXXX do společnosti XXXX, což probíhalo faxem, nejednal o prodeji pohonných hmot. Obžalovaný B. uvedl, že neoslovil H., zástupce společnosti XXXX a taky neoslovil zástupce XXXX, a to proto, aby dohodl podmínky spolupráce peněžních transakcí, nezúčastnil se s obžalovaným B. jednání s H.. Nevydával se za obžalovaného B.. Obchod s penězi se společností XXXX byl neobvyklý, protože XXXX měla posílat peníze na jiný účet. Někdy na žádost Z., který mu telefonoval číslo faxu do Slovenské republiky, na uvedený fax zaslal potvrzenou confirmaci, nyní si vydedukoval, že šlo zřejmě o fax společnosti XXXX a že Z. s touto společností obchodoval a chtěl, aby věděla, že jí přijdou peníze. Obžalovaný B.

také uvedl, že nevyklučuje zanechání obžalovaným Ž. jeho telefonního čísla ve společnosti XXXX, ale nevěděl o tom, nikdy s nikým z této společnosti nemluvil. Obžalovaného Ž. zná od roku 1999. Za dobu provádění směny dosáhl obžalovaný B. zisk kolem Kč 350 000,-- . Pokud měl v poznámkovém bloku popis osoby, tak je to jeho věc, blok používal pro přípravu obhajoby. Obžalovaný B. uvedl, že přebíral peníze pro obchodování s cizí měnou v garáži Bobby centra nebo Olympie od nějaké osoby. Obžalovaného B. zná pouze od vidění. O vztahu Z. a obžalovaného B. neví. Z. tvrdil, že vystupuje za firmu XXXX a XXXX, řekl, že dolary nakupuje pro XXXX, pokud skládal peníze v bance ve Slovenské republice, tak uváděl své jméno, pak mu Z. řekl, aby uváděl jako složitele peněz firmu XXXX.

Obžalovaný F. C. uvedl, že se neúčastnil celního řízení, ani se nenacházel v prostorách, kde celní řízení probíhá. V září 2003 intenzivněji jezdil do České republiky, navštěvoval syna, prováděl průzkum trhu, chtěl provádět vývoz a dovoz výpočetní techniky, na území Slovenské republiky, v Košicích, byl společníkem a jednatelem společnosti C. F.. Na hraničním přechodu Břeclav-dálnice zjišťoval u spedičních společností možnosti podepsání mandátní smlouvy k celnímu jednání. Náhodně potkal maďarského řidiče, kterému tlumočil, načež se ho řidič zeptal, zda by si tlumočením chtěl vydělat peníze, že zná vlastníka spediční firmy, který by ho potřeboval. Obžalovaný dal řidiči na sebe kontakt. Ozval se mu maďarsky hovořící muž, T., domluvili si schůzku ve Slovenské republice na čerpací stanici na okraji Bratislavy. Práce obžalovaného C. měla spočívat v tom, že by odebral od řidičů kamionů papíry, které by na T. doporučené spedici rozmnožil, odevzdal je T., nebo jím pověřené osobě a po určité době, potřebné pro celní řízení, mu T. telefonoval, nebo ho našel, papíry přinesl zpět a požádal ho, aby je roznesl mezi řidiče. Od T. obdržel čtyři mobilní telefony. Papíry, které dával řidičům, byly v pořádku, auta projela kontrolními místy. T. byl seriózní, elegantní muž, který jezdil autem značky Mercedes, stříbrné barvy, auto mělo slovenskou poznávací značku, ale neměl možnost ji natolik vidět, aby si ji zapamatoval. V den, kdy byl zadržen, také předal papíry T., zároveň jeden z mobilů, protože měl dostat nový, za nějakou dobu ho T. našel, papíry měl rozdat řidičům, měl mít přestávku, jel do Břeclavi, kde odpočíval na parkovišti čerpací stanice Benzina. Pak jel opět na hraniční přechod, kde odevzdal papíry od řidičů T., tlumočil nějakému maďarskému řidiči, protože celní řízení trvalo dlouho, hledal T. a čekal na něho, ale on nešel. Neměl příslušný telefon, aby mohl T. telefonovat. Jednomu z řidičů řekl, že je unavený, že pojede do Brna, ať počkají na T.. Když nastupoval do auta, byl zadržen, což ho šokovalo.

Obžalovaný P. H. uvedl, že se ničeho nedopustil, od poloviny července do konce srpna roku 2003 nebyl v České republice, ale v Chorvatsku. Zná obžalovaného Ž. 8 až 10 let, delší dobu zná také obžalovaného Z., kterému v březnu nebo v dubnu roku 2004 půjčil Kč 500 000,--, které měl vrátit koncem prázdnin téhož roku, čemuž se vyhýbal. Potvrzení o půjčení peněz nemá, obžalovaný Z. vypadal, podle dražšího oblečení a používaných aut, že má peníze, tak mu věřil, že je vrátí. Obžalovaný Z. chtěl, aby obžalovaný H. zjistil od známého policisty, zda je po něm vyhlášeno pátrání, zda je vyšetřován, známého se neptal, pro obžalovaného Z. nic nezjišťoval. Věděl o tom, že se znají obžalovaný Ž. a Z.. Obžalovaný H. také řekl, že zná F. C. z Tipsportu z Bobby centra v Brně, vymyslel určitý způsob sázení, z jiného důvodu spolu v kontaktu nebyli, C. mu udělal vizitky. Ví, že dobře pracoval s počítačem. Obžalovaného D. B. zná přes obžalovaného Ž., ale nejednal s ním. Viděl ho v domě, kde byla provozována pizzerie v Šumperku, měl tam pronajaty skladovací prostory, zná jméno obžalovaného B., který měl na starosti přestavbu uvedené pizzerie. Věděl, že jsou ve spojení obžalovaní Z. a H., podnikali spolu. Obžalovaný H. uvedl, že je jednatelem a společníkem firmy XXXX, která měla sídlo v Olomouci, také prokurista firmy P. D. bydlí v Olomouci. XXXX potřebovala peníze, oslovil obžalovaného Z., který slíbil, že peníze

sežene, dal mu číslo účtu, následně se měla uzavřít smlouva. Smlouvy byly dvě, jedna neobsahovala pravý podpis obžalovaného H., proto byla vytvořena nová s podpisem obžalovaného H.. Nevěděl, od koho obžalovaný Z. dostal peníze, přišly na účet společnosti XXXX, ve výši Kč 7 126 000,--, ale D. je vybral a obžalovaný H. je v listopadu nebo v prosinci 2003 osobně vrátil obžalovanému Z. na parkovišti Carrefouru v Olomouci, v autě obžalovaného Z., bankovky byly v notebookovém kufru, nepřepočítávali je. Pokud zpočátku uváděl, že půjčku domluvil D., prokurista firmy XXXX, a že půjčil peníze od nějakého známého, tak to tak řekl proto, protože D. uvedl, že půjčení peněz byla jeho iniciativa, že půjčku vyřídí sám. Měla být na zaplacení pohonných hmot z bývalého Sovětského svazu. Společnost byla zisková, od poloviny roku 2003 do poloviny roku 2004 prodávala sanitární zboží, vyráběla dřevěné brikety, prokurista měl stejná práva jako jednatel, tak mohl proběhnout přes něj i obchod, který se mohl týkat jiného druhu zboží. Obžalovaného B. z XXXX neznal. Obžalovaný H. znal R. K. ze společnosti XXXX, který sháněl peníze, zkontaktoval ho s D., aby mu pomohl sehnat půjčku. S někým z XXXX se zřejmě D. setkal. Obžalovaný H. uvedl, že zná obžalovaného Š., neobchodoval s ním, jen měli nápad vyvážet strojní materiál, jeho telefonní číslo obžalovaný Š. mohl mít, i od něj může znát společnost XXXX. Obžalovaný H. ví z výsledků, že obžalovanému H. se říkalo B..

Obžalovaný M. H. uvedl, že podle jeho názoru je obžaloba sestavena na základě výpovědi obžalovaných Š., Z. a Z., že na něj byl činěn ze strany policistů nátlak, pokud nic neuvede k dění na hranici, že bude ve vazbě. Měl problémy s obžalovaným Z. kvůli obchodu s pohledávkami. Od července do srpna 2003 byl v Chorvatsku, s obžalovaným Š. řešil obchod s pohledávkami, do obchodu s pohonnými hmotami ho nezapojil. Nevydával se za Z., v sídle společnosti XXXX se jednání neúčastnil a za společnost XXXX v souvislosti s pohonnými hmotami nejednal, s touto společností jednal jen kvůli obchodu s pohledávkami za společností České dráhy. Obžalovaného A. Z. zná, byl jednatelem společnosti XXXX která provozovala Sklárnu v XXXX, kde byl obchodním ředitelem, v době od září do listopadu 2003 se ve sklárně zahajovala výroba, čemuž se plně věnoval. Myslí, že ve firmě XXXX v Uherském Brodě jednal obžalovaný Z., on ne, jel jednou do Uherského Brodu kvůli vyplétání demižonů. Zná M. Z. z Brna, byl s ním odsouzen. Je pravda, že manželka G. H. vybrala ze svého účtu peníze, které předala obžalovanému Š. a poslala na účet obžalovaného Z., ale rozhodně nevěděla, ani on ne, že jde o peníze z trestné činnosti. G. H. měla kamarádku v pobočce Komerční banky, která zařídila výběr peněz, aniž by byl ohlášen v určité lhůtě, aby je bylo možné vybrat dřív. Požádal manželku, aby to udělala, protože obžalovaný Š. mu řekl, že potřebuje v době, kdy je ve Slovenské republice, vybrat více peněz a na jaký účet mají být poslány. Obžalovaný H. také uvedl, že zná obžalovanou K., zná ji pod jménem A., která byla s R. M., bratrem manželky obžalovaného Z., K. Z. na oslavě narozenin. Věděl, že je účetní. K. Z. je kamarádka obžalovaného H.. Obžalovaného Z. zná z posilovny, myslí si, že se mu obžalovaný Z. mstí, když ho označuje jako Z., protože ho upozornil na to, že má finanční problémy a obžalovaný Z. asi chtěl, aby se o ně nezajímal. Obžalovaný H. uvedl, že fyzicky neublížil obžalovanému Š., chtěl, aby obžalovaný Š. vystavoval faktury, a to na základě návrhu obžalovaného Z., společnost XXXX měla převzít obchody společnosti XXXX, obžalovaný Z. chtěl, aby na to obžalovaný H. dohlédl. Později se dozvěděl, že obžalovaný Z. využil XXXX na dobu, než si zajistil společnost XXXX P. B.. Obžalovaný H. také uvedl, že vozil obžalovaného Š. do banky, ale ne pod nátlakem, jen chtěl, aby byly plněny závazky.

Obžalovaný J. H. uvedl, že si v červenci 2004 zranil ruku, je alergik a prodělal řadu infekčních onemocnění, v roce 2004 se mu narodila dcera, je ženatý, dal své telefonní číslo XXXX policistovi H., s nímž byl od února roku 2005 v telefonickém kontaktu a policista mu

mohl na tomto čísle nechat vzkaz. V rámci podnikání se zabýval také nákupem, prodejem a skladováním paliv a maziv. Byl členem představenstva a dozorčí rady společnosti XXXX, ve společnosti XXXX je společníkem a jednatelem, ve společnosti XXXX byl společníkem a jednatelem. Přišel do kontaktu s řadou lidí, například s obžalovaným J. K., který byl zaměstnancem společnosti XXXX. Náhodně se potkal s obžalovaným Z., který uváděl, že podniká ve stejném oboru jako obžalovaný H., že má zajímavý záměr nákupu a prodeje pohonných hmot a že by pro tento záměr mohl využít zkušeností a informací obžalovaného H., jeho obchodních partnerů, odběratelů pohonných hmot a že by obžalovaný H. mohl mít z takové činnosti zisk. Obžalovaný Z. si představoval, že obchody půjdou přes firmu XXXX, v níž získá vlivné postavení, obžalovaný H. mu nabídl funkci místopředsedy představenstva, také se dohodli, že na obžalovaného Z. bude převedeno deset akcií za Kč 1 000 000,--, o tom byla sepsána předběžná smlouva, nechal ji zpracovat obžalovaný Z.. Při podpisu smlouvy složil Kč 300 000,--, zaplacení zbylé částky bylo fiktivní, protože by bylo jasné, že obchod bude ziskový. Obžalovaný H. uvedl, že neměl co ztratit, proto se obchodu účastnil, později vyšlo najevo, že obžalovaný Z. není bezúhonný, nemůže být členem statutárního orgánu, proto byl z funkce odvolán, avšak formálně, protože obžalovanému Z. zůstalo podpisové právo k účtu, rozhodoval v některých případech o chodu firmy, docházela za ním řada lidí. Obžalovaný H. uvedl, že intenzivně prožíval partnerský vztah s nynější manželkou, od srpna 2003 docházel do kanceláře firmy velmi málo, od počátku roku 2004 žil především přípravou svatby a očekáváním narození dcery. S obžalovaným Z. se vídal sporadicky. Začal mít podezření, že to obžalovaný Z. nemyslí vážně se společným podnikáním, že byl zneužit k získání informací, kontaktů, měl podezření, že obžalovaný Z. zneužíval společnost XXXX a její zaměstnance A. K. a K. k samostatným aktivitám. Došlo ke zhoršení vztahů mezi ním a obžalovaným Z.. Dále obžalovaný H. uvedl, že zná obžalovaného J., jednatele firem, které dodávaly pohonné hmoty firmě XXXX ze společnosti XXXX, a.s.. Seznámil je obžalovaný K.. Jednal s ním hlavně obžalovaný Z.. Nějakého D. vídával v baru, v Bobby centru v Brně ve společnosti obžalovaného Ž. nebo obžalovaného Z.. Obžalovaného H. zná prostřednictvím obžalovaného Z., mohl ho vidět v baru v Bobby centru, bar provozovala společnost XXXX. Obchodní aktivity mezi sebou neměli. S obžalovaným Š. a obžalovaným K. byl na živnostenském úřadu na popud obžalovaného Z. pomoci mu vyřídit živnostenské listy. Obžalovaný Z. uvedl, že obžalovaný Š. je potencionální obchodní partner, viděl ho, jak předává obžalovanému Z. peníze. S obžalovaným Š. neobchodoval. Obžalovaného M. H. zná, je to známý obžalovaného Z., neobchodovali spolu. Obžalovaná A. K. byla členkou dozorčí rady společnosti XXXX, byla účetní. Když vstoupil obžalovaný Z. do společnosti, tak jí ukládal úkoly. Obžalovaného L. Ž. zná přes obžalovaného Z., potkali se v baru. Byl s ním v telefonickém kontaktu.

Obžalovaný F. J. uvedl, že byl a je jednatelem společnosti XXXX a společnosti XXXX, předmětem činnosti těchto společností je autodoprava, provozování čerpacích stanic a velkoobchod s pohonnými hmotami, dodávky technologií čerpacích stanic. Společnosti neměly problémy s placením daní, obchodní smlouvy byly sepsány v souladu se zákonem. Jeho obvinění je založeno na nevěrohodném tvrzení obžalovaného Z.. Věděl o tom, že je dováženo zboží ze Slovenska, ze společnosti XXXX, ale nevěděl, že je dováženo bez placení cla a daní. Obžalovaný uvedl, že byl osloven v polovině roku 2003 obžalovaným Š., který měl zájem používat skladovací prostory. UZAVŘEL spolu smlouvu o skladování pak smlouvu o přepravě. S vozidlem firmy XXXX jezdil řidič H. a J., s vozidlem firmy XXXX jezdil řidič V. a když firma XXXX nabídla ještě jednu soupravu, jezdil s ní řidič V.. XXXX uzavřel smlouvu o pronájmu dopravního prostředku se společností XXXX. Nakládání a vykládání pohonných hmot bylo organizováno prostřednictvím mobilních telefonů. Nějaký muž s cizím přízvukem měl na hranicích přebírat zboží, doklady a vyřizovat celní záležitosti, takto vyřizoval skupinu řidičů. Zajistit zavedení dovozů do evidence celní správy měl dovozce,

XXXX. Při náhodné kontrole si všiml, že jako dodavatel není uváděna XXXX, ale společnost XXXX. Telefonicky se dozvěděl, že došlo k dohodě mezi společnostmi XXXX a XXXX. Obžalovaný uvedl, že měl pohledávku za společností XXXX, která uznala závazek. Obžalovaný také uvedl, že společnost XXXX odebírala pohonné hmoty, které byly uskladněny v jeho skladu, v druhé polovině dodávek pohonných hmot uzavřel se společností XXXX smlouvu o dodávkách pohonných hmot, kterou podepsal obžalovaný P. B., zboží bylo dovezeno společností XXXX, posléze XXXX, změnil se jeho vlastník, tím se stala společnost XXXX, která zboží nakoupila u XXXXu nebo XXXX, což si vydedukoval, zboží koupené od společnosti XXXX bylo většinou z Komárna. Obžalovaný Š. nechal poslat obžalovanému J. razítko společnosti XXXX, kterým bylo řidičům potvrzováno převzetí pohonných hmot za firmu XXXX, dávalo se na listy CMR, plnicí listek, někdy do denních záznamů a při vyskladnění zboží byly orazítkovány dodací listy, aby tak bylo potvrzeno vyskladnění zboží pro firmu XXXX. Obžalovaný J. zdůraznil, že společnost XXXX obdržela platební výměr, který byl v rámci rozhodnutí Celního ředitelství v Brně zrušen, což je nutno vyhodnotit v jeho prospěch. Kromě obžalovaného Š., se kterým uzavíral smlouvy o skladování a přepravě, který mu zaslal razítko firmy XXXX, zná obžalovanou K., která vystavovala faktury za společnost XXXX a vyřizovala záležitosti obchodního vztahu mezi společnostmi XXXX a XXXX. Ví, že jednatelem společnosti XXXX byl P. B.. K. byl odpovědným zástupcem XXXX, což viděl na živnostenském listě, obžalovaného K. zná v souvislosti s firmou XXXX, byl s ním v kontaktu od května do září 2003, nejprve řešil pohledávku s K., při té příležitosti se seznámil s obžalovaným Z., který zastupoval společnost XXXX, která nakupovala od obžalovaného J. motorovou naftu, K. seznámil obžalovaného s předsedou představenstva společnosti XXXX J. H..

Obžalovaná A. K. uvedla, že od 1. 9. 2003 byla zaměstnána u společnosti XXXX jako fakturantka. V budově Geofyziky v Brně, na ulici Ječné, byla oslovena obžalovaným B., který jí práci nabídl. Předmětem činnosti společnosti byl nákup a prodej pohonných hmot. Zpracovávala vydané faktury, odesílala je, vybírala peníze z bankovních účtů společnosti XXXX, peníze předávala obžalovanému B., jednatele společnosti, který podepisoval příjmové pokladní doklady a řekl jí, že platby za zboží vyřizuje sám. Obžalovaný B. ji dvakrát, třikrát pověřil, aby vyzvedla peníze z účtu společnosti XXXX a vložila je na účet společnosti XXXX jménem společnosti XXXX, a to kvůli rychlému toku peněz. Ptala se obžalovaného B., zda bude zpracovávat účetnictví, on jí na to odpověděl, že se bude starat jen o vydané faktury a kontrolu jejich úhrad, komunikovat s bankou a provádět peněžní transakce expresní linkou Komerční banky, prostřednictvím které bude hradit jím zadané platby. Šlo o úhrady zdravotního a sociálního pojištění, za telefon a nájem kanceláře, daně ze závislé činnosti, odvody daně z přidané hodnoty. Někdy jí obžalovaný B. sdělil jen čísla účtů, částku, variabilní symbol a dal jí pokyn, aby provedla úhradu prostřednictvím expresní linky Komerční banky, aniž by viděla fakturu. Většinou se jednalo o vyšší částky nad jeden milión korun českých. Třikrát, pětkrát prováděla úhrady na účet firmy XXXX za pohonné hmoty nakoupené u společnosti XXXX. Když se ptala od koho bude společnost XXXX nakupovat pohonné hmoty, řekl jí, že to není její starost, nákup je jeho záležitostí. Sdělil jí jenom to, že společnost XXXX nakupuje pohonné hmoty od společnosti, která je dováží. Přijaté faktury k nákupu pohonných hmot neměla k dispozici, úhrady za nákup prováděl obžalovaný B. z peněz, které mu předávala. V jednom případě jela pro peníze do společnosti XXXX do Uherského Brodu. Příkazy k úhradám prováděla telefonem, ze tří účtů společnosti XXXX. Obžalovaný B. neměl řidičský průkaz, nebydlel v Brně. Setkávali se u banky, kde mu předávala peníze, on podepsal příjmový pokladní doklad. První dva měsíce práce ve společnosti XXXX obžalovaný B. jezdil do kanceláře společnosti každý den, později jednou týdně, setkávali se před bankou. Výběry peněz v bance probíhaly většinou z jednoho účtu do Kč 500 000,-- na jeden výběr, za den se jednalo o dva až pět miliónů korun českých, většinou

šlo o více výběrů v různých pobočkách Komerční banky, protože výběr do Kč 500 000,-- nemusí být předem hlášen a neplatí se z něj poplatky. Tento postup zvolil obžalovaný B.. Podpesané příjmové pokladní doklady obžalovaným B. zakládala spolu s výběrovými listky z Komerční banky v kanceláři, nepočítala s tím, že se ztratí, proto neměla doklady výhradně pro sebe a ani si nevedla osobní evidenci, nedokáže uvést kolik peněz vybrala.

Pokyny pro vystavení faktur dostávala telefonem od obžalovaného B., on stanovil cenu, počet litrů. Odběratelem byla převážně společnost XXXX z Brna, její skladník jí také sděloval počet litrů, výjimečně také některý řidič. Faktury odesílala faxem, poštou. Peníze byly zasílány na všechny účty společnosti XXXX. Vždy na začátku měsíce, v době zpracování daně z přidané hodnoty a její úhrady, jí sděloval obžalovaný B. výši přijatých plnění a přijaté daně z přidané hodnoty, což byla celková suma přijatých faktur, s nimiž nepřišla do styku, k tomu doplnila výši uskutečněných plnění a daně z přidané hodnoty, k přijatým plněním připočítala částky z došlých faktur za telefon a nájemné. Z těchto podkladů vytvořila daňové přiznání týkající se daně z přidané hodnoty a vypočítala daňovou povinnost, což obžalovaný B. odsouhlasil. Expresní linkou Komerční banky provedla úhradu daně z přidané hodnoty finančnímu úřadu. Když se ptala, proč nezpracovává daňové přiznání účetní, obžalovaný B. uvedl, že externí účetní je bude zpracovávat za celý rok. Z chování obžalovaného B. usoudila, že pohonné hmoty jsou nakoupené v ČR.

Ke konci roku jí sdělil obžalovaný B., že dispečer firmy zařizující dopravu pohonných hmot ze Slovenské republiky se této činnosti nemůže věnovat, zajistil jí od dispečera kontakty na řidiče a přepravní společnosti a pověřil ji jejich kontaktováním. Obžalovaný B. jí sděloval, na jakou dobu má zajistit dopravu, počet aut. Sdělovala řidičům, kam mají jet stočit pohonné hmoty, většinou do Slušovic, do XXXXu, v kolik hodin mají být na stáčišti, na žádost XXXX jim také telefonicky sdělovala čerpací stanici. Pro pohonné hmoty jezdili řidiči na Slovensko, do Komárna, když překročili hranici, tak jí telefonovali, neví přes který hraniční přechod jezdili, nezkoumala polohu společnosti XXXX, která byla z Komárna. Od začátku roku 2004 do začátku února 2004 byla v kontaktu s řidiči dvakrát, třikrát do týdne. O odbavování řidičů na hraničním přechodu jí nic známo není. Obžalovaná uvedla, že si myslí, že předchozí dispečer se jmenoval Z., toto jméno zmínil R. M. ze společnosti XXXX, G. ze společnosti XXXX zmínil jméno K., který měl domlouvat fakturovanou cenu, což sdělila jednateli XXXX.

Začátkem února 2004 jí telefonoval obžalovaný B., uvedl, že byl v kanceláři společnosti XXXX, chtěl si odnést nějaké věci, dohodli se, že se uvidí druhý den, když přišla do kanceláře, byl v ní jen monitor, fax, telefon, její osobní věci. V kanceláři nebyly vydané faktury, ani přijaté faktury za telefon a nájemné, pokladní doklady potvrzující nákupy. Podařilo se jí telefonicky spojit s obžalovaným B., který jí na odpolední schůzce v Brně řekl, aby mu odevzdala služební telefon, více jí řekne, až se vrátí z dovolené, za dva dny jí začínala dovolená. Když se vrátila, v kanceláři budovy Geofyziky byla smlouva o ukončení nájmu. Neměla kontakt na obžalovaného B..

Obžalovaná také uvedla, že z kanceláře odnesla slohu, ve které byla smlouva s bankou, daňová přiznání, nevěděla, že mezi materiály ve sloze je fax, kde je uvedena firma XXXX. To zjistila až při domovní prohlídce. Po návratu z dovolené, od 12. 2. 2004 byla v pracovní neschopnosti. Ukončení pracovního poměru s XXXX ještě neřešila. Jako zaměstnankyně společnosti XXXX pobírala měsíčně Kč 8 000,--. Poslední den práce ve společnosti se již nemohla dovolat řidičům.

Obžalovaná uvedla, že výběry peněz jí připadaly méně obvyklé, ale spokojila se s vysvětlením, že platba za nákup musí být provedena okamžitě a dovozce je klientem jiné banky než společnost XXXX, tak není možné provádět transakce bezhotovostně, protože

převody mezi různými bankami trvají tři až pět dnů. Také jí připadalo logické, když fakturovala vyšší cenu pro objemově menší odběratele. Pokud jde o platby za dopravu pro společnost XXXX bylo jí řečeno, že o placení za dopravu se stará firma, která zajišťuje dopravu, neví, která firma to byla, doklady neviděla.

Necítí se vinna, pouze svědomitě plnila příkazy obžalovaného B..

Obžalovaný J. K. uvedl, že byl pracovníkem společnosti XXXX. Zástupci uvedené společnosti ho vyhledali a nabídli mu práci. Stal se obchodním ředitelem, měl vyhledávat zákazníky a jednat s nimi o placení za zboží při odběru. Pro společnost XXXX obžalovaného Š. sehnal odběratele J. V., společnost XXXX, XXXX, XXXX, za společnost XXXX vydávala faktury A. K.. Při cestě z Polska, kde byl s obžalovanými Z. a H., byl poslán obžalovaným Z. na schůzku do Olomouce, na kterou se dostavil muž, který se představil jako L.. Obžalovaný uvedl, že šlo o obžalovaného Ž.. Nabídl zprostředkování pohonných hmot ze společnosti XXXX, a.s. v Bratislavě. Ptal se, zda má XXXX dovozní licence, obžalovaný K. uvedl, že nemá, ale že je schopen je vyřídit. Obžalovaní Z. a H. měli zájem, za tím účelem si vyřídil způsobilost pro dovoz pohonných hmot na Ministerstvu životního prostředí ČR. XXXX měl být dovozcem. On a obžalovaní H., Z. a Ž. se sešli, dohodli termín schůzky ve společnosti XXXX. Ještě než se uskutečnila, tak ho seznámil obžalovaný Z. s obžalovaným Š. a uvedl, že společnost obžalovaného Š., XXXX, bude zboží ze společnosti XXXX dovážet, měl vykonávat odpovědného zástupce. Do Bratislavy jel obžalovaný K., obžalovaní H. a Š.. Jednání byl přítomen on sám, obžalovaný Š. a chvíli i obžalovaný Ž.. Bylo zřejmé, že obžalovaný Ž. měl ve společnosti XXXX kontakt. Obchodní podmínky byly výhodné. Obžalovaný Š. podepsal smlouvu. On a obžalovaný Š. jeli do Prahy vyřídit dovozní licence. Také vyřídil podpisový vzor na své jméno, protože mu obžalovaný Z. řekl, že obžalovaný Š. odjíždí do Austrálie. Obžalovaný Z. chtěl po obžalovaném K., aby zařídil sklad, navrhl, aby k tomu byl využit obžalovaný J., kterého znal delší dobu a věděl, že má volné skladovací prostory. Věděl, že zákazníci dostávají pohonné hmoty ze skladu obžalovaného J.. Od září 2003 se zhoršil vztah s obžalovaným Z., proto nechtěl dělat odpovědného zástupce XXXX a chtěl, aby se obchod zastavil, načež mu obžalovaný Z. řekl, že ho už nebude potřebovat, že se přes společnost XXXX už obchodovat nebude. Měl sehnat pro novou firmu skladovací prostory, obrátil se na XXXX, tam se seznámil s obžalovaným B., kterému také pomáhal na žádost obžalovaného Z. se zajištěním vagónů, obžalovaný B. měl firmu XXXX. Pak mu představil obžalovaný Z. jiného obchodníka. Obžalovaný K. uvedl, že vyhověl obžalovanému Z. a uzavřel s leasingovou společností smlouvu na pronájem vozidla Audi A8, leasingová společnost chtěla vozidlo zpět, protože obžalovaný Z. řádně neplatil leasingové splátky, musel vyvinout velké úsilí, aby získal auto od obžalovaného Z. a vrátil jej leasingové společnosti, které musel ještě doplatit peníze, které částečně zaplatil obžalovaný H.. Obžalovaný K. uvedl, že zná obžalovanou K., která telefonovala kvůli platbám zákazníků, obžalovaní H. a Z. mohli uvést, že je účetní. Vždy všechno dělal na základě příkazu obžalovaného Z.. Když byl se Z. a jeho manželkou na obědě, tak se Z. byl svalnatý muž, který se jmenoval M., kamarádil se se Z., měl s sebou psa, bojové plemeno. Nezná firmu XXXX, a.s., neorganizoval dopravu, neví nic o nelegálním dovozu pohonných hmot do ČR. Za práci pro společnost XXXX dostával peníze nepravidelně, po menších částkách, telefon si koupil za své peníze, používal auto, leasingové splátky platila společnost XXXX, ve skladu obžalovaného J. mohl tankovat pohonné hmoty Obžalovaný K. si myslí, že se mu mstí obžalovaný Z. za to, že musel vrátit vozidlo Audi A8. Obžalovaný Z. záměrně lže nebo zkresluje informace. Po celou dobu si myslel, že pohonné hmoty dováží společnost XXXX ze společnosti XXXX, snad až koncem roku 2003 viděl v kanceláři doklad, z něhož bylo patrné že je zboží ze společnosti XXXX. Věděl, že jsou pohonné hmoty dováženy přes hraniční přechod Břeclav-dálnice. Pohonné

hmoty, které nabízel odběratelům, byly za cenu, kterou určil obžalovaný Z., cena byla 90 haléřů, korunu pod cenou společnosti XXXX, a.s.. Nepozastavoval se nad tím, protože i cena ve společnosti XXXX byla výhodná, až 1,18 Kč pod cenou společnosti XXXX, a.s.. Nebylo mu divné, že je odpovědným zástupcem společnosti XXXX, ve které je jednatelem obžalovaný Š., přitom cenu určuje obžalovaný Z.. Pokud cokoli dělal v rámci společnosti XXXX, tak mu to připadalo obvyklé, dělal jen to, co měl v pracovní náplni.

Obžalovaný M. na svoji obhajobu uvedl, že se nedopustil trestného činu. Neopatřil celními razítky listiny, ani jiné osobě neumožnil označit celními razítky listiny, které potvrzují řádné celní projednání. Byl řadovým celníkem, který neměl vliv na činnost celníků na kontrolních stanovištích u závor, kde se zboží propouštělo po jeho projednání a zaevidování. Pokud by celníci při kontrole kontrolních listů dodržovali pokyny, tak by nemohlo dojít k nezavedení zboží do celní evidence. Vedoucí pracovníci nedostatečně kontrolovali podřízené. Obžalovaný nesouhlasí s rozбором situace bývalého ředitele hraničního přechodu Břeclav-dálnice, který poukázal na něj jako na osobu, která by měla nést odpovědnost, přitom je patrné, že celníci byli kázeňsky potrestáni za nedůslednou kontrolu kontrolních listů. Nemohl ovlivnit chování celníků, aby propustili daný kamion. Obžalovaný uvedl, že rozhodnutím ředitele Celního ředitelství Brno ze dne 18. 3. 2004 byl propuštěn ze služebního poměru, rozhodnutí nabylo právní moci ve spojení s rozhodnutím generálního ředitele Generálního ředitelství cel ze dne 26. 5. 2004, které změnilo rozhodnutí ředitele Celního ředitelství Brno, podstata zrušení služebního poměru tkví v tom, že tři kontrolní listy ze dne 28. 12. 2003 obsahují v rubrice 3.2 otisk pravého razítka obžalovaného M. číslo 037, přitom je patrné, že nastoupil směnu 28. 12. 2003 v 18.40 hodin, od 19.00 hodin do 07.00 hodin následujícího dne byl přidělen na pracoviště vyclívka, služba byla přerušena přestávkami od 21.30 hod. do 22.00 hod. 28. 12. 2003 a od 03.00 hod. do 03.30 hod. následujícího dne. Kontrolní listy byly označeny razítkem obžalovaného v době jeho výkonu služby v přibližném čase do 21.30 hod. dne 28. 12. 2003. Kriminalistická expertiza potvrdila pravost razítka. Zboží, které bylo dovezeno, nebylo zaevidováno do celní evidence. Způsob uchovávání služebních razítek vedl k tomu, že mohla být použita jinou osobou, než tou, které bylo razítko přiděleno. Na pracovišti volného oběhu byli stálí pracovníci, ale také pracovníci, kteří byli na toto pracoviště přidělováni, směnu řídil vedoucí, dopředu nebylo jasné, kdo bude případně na volný oběh přidělen z nestálých pracovníků. Byl zaznamenáván čas přestávek, které se určovaly na začátku směny. Seděl v malé místnosti, kde byly dva stoly, dva počítače, byli v ní dva pracovníci, bylo zde okénko, ke kterému přistupovali deklaranti, okénko oddělovalo kancelář od předsíně, kde se vešlo deset osob, řidičů, zástupců společností. Spoluobžalované nezná. Myslí si, že je záměrně poukazováno na něj, který by měl nést odpovědnost, protože nebyl oblíben, zvláště proto, že byl perfekcionista v práci. V době července 2003 až února 2004 měl peníze, v lednu 2004 uzavřel smlouvu se společností XXXX, kterou mu doporučil O. K., na účet společnosti vložil Kč 800 000,--, které byly z větší části z dědictví od matky, část byly jeho peníze. Doložil doklady osvědčující to, že jeho matka dostala peníze z dědictví. O. K. ho informoval o možnosti zúročení peněz za velmi výhodných podmínek, které sám využíval. Rodina obžalovaného M. přišla o peníze ve třech bankách, které zkrachovaly, proto využil možnosti členství v Klubu volného času. Vklad se měl během šesti let více než zdvojnásobit. Obžalovaný se domluvil s matkou a sestrou a dospěli k závěru, že je výhodné využít možnosti členství v Klubu volného času. Rozhodli se, že vloží částku 30 000 eur. Peníze od společnosti XXXX přicházely na účet R. T., sestry obžalovaného M..

Obžalovaný K. Š. uvedl, že začátkem června 2003 podnikal s obžalovaným H. a také s jeho známým V.. Také znal obžalované Ž. a H.. Obžalovaný H. nebo V. přišel s návrhem podnikat se společností XXXX, v níž působil obžalovaný Z. a H.. Tato společnost obchodovala s pohonnými hmotami. Bylo mu nabídnuto, aby dovážel pohonné hmoty ze

Slovenské republiky. Z toho důvodu mu obžalovaní Z. a H. představili obžalovaného K., který byl obeznámen s administrativními podmínkami dovozu. Potřeboval živnostenský list a dovozní licence. Obžalovaný K. souhlasil s tím, že bude odpovědným zástupcem společnosti XXXX. Nejpravděpodobnější dodavatel pohonných hmot byla společnost XXXX v Bratislavě. Obžalovaní Z. a H. uvedli, že znají osobu, která má ve společnosti XXXX kontakt. Tou osobu byl obžalovaný Ž., s nímž a s obžalovaným K. byl na jednání ve společnosti XXXX. Také tam jel obžalovaný H., ale jednání se neúčastnil. Za XXXX se účastnil jednání T.. Dovozní licence vyřizoval v Praze s obžalovaným K.. Když licence obdržel, tak je předal obžalovanému K., který mu je pak vrátil zpět. Obžalovaní K., Z., H. připravili jednání o skladování v Uherském Brodě s obžalovaným J.. Při hledání skladovacích prostor, někde poblíž Zlína, v červenci, využil nabídky obžalovaného Ž.. Obžalovaný Ž. měl hodně kontaktů. Jel s ním vozidlem do Olomouce, v nějakém hotelu na okraji města byli obžalovaní H., Z.. Obžalovaný H. byl rozzloben, před hotelem diskutoval obžalovaný Z. s obžalovaným Ž.. Na základě aktivit obžalovaných Z. a H. podepsal smlouvu se společností XXXX o dodávkách pohonných hmot. V červenci 2003 odjel do Komárna s obžalovanými Ž. a H., kde hledali alternativního dodavatele pohonných hmot. Při první cestě do Komárna se jednání neuskutečnilo. Podepsal se společností XXXX, kterou zastupoval M., smlouvu, podle které měla společnost XXXX hledat dodavatele. Obžalovaný Š. uvedl, že nebyl vlastníkem pohonných hmot, považoval za obvyklé, že byl požádán obžalovanými H. a Z., aby byl prostředníkem při prodeji místním zákazníkům. Chování lidí kolem něj se změnilo. Nutili ho vystavovat faktury za společnost XXXX, na jejich základě bylo placeno na účet společnosti v Komerční bance, byl nucen vyzvedávat peníze, když přišly na účet, předával je obžalovanému H., zpočátku i V., kteří peníze předávali obžalovanému Z., velmi často v přítomnosti obžalovaného H.. Obžalovaný H. mu vyhrožoval fyzickou likvidací, pokud nebude dělat to, co mu nařídí. Odešel začátkem září do Slovenské republiky. Byl ve Skalici, přijel za ním V., který mu vykládal o neshodách s obžalovaným H., také ho navštívil obžalovaný H., který chtěl, aby byly v pořádku písemnosti, avšak on již nechtěl nic podepsat, také za ním byl obžalovaný H., který trval na tom, aby pokračoval obžalovaný v činnosti. Pak se přestěhoval do Bratislavy, kde byl až do doby zatčení, v listopadu 2003. Byl nucen na konci září podepsat faktury, pokladní doklady, dodací listy, doklady o platbách. Vždy zařizoval tyto záležitosti obžalovaný H., na takovém jednání byl i obžalovaný J.. Obžalovaný Š. uvedl, že ve věci působila dvojice H. a V., H. a Z., Ž. a H.. Obžalovaní H. a Ž. spolupracovali, poznal je v souvislosti s leasingy aut, což je šetřeno v jiné trestní věci. Obžalovaný H. byl účastníkem první cesty obžalovaného Š. do Bratislavy, do společnosti XXXX, pak byl účastníkem cesty do Komárna, kde se jednání nekonalo, setkal se s ním v červenci, v srpnu, obžalovaný H. chtěl, aby podepsal smlouvy týkající se leasingu aut, také se zajímal o prodej pohonných hmot přes společnost XXXX. Dal obžalovanému H. seznam faktur. Jednalo se o faktury, které od něj vyžadoval obžalovaný H.. Řekl obžalovanému H., že ze strany Z., H., H., V. je na něj činěn nátlak, na což mu odpověděl obžalovaný H. tak, aby si na ně dával pozor. Účastnil se večere s obžalovaným H. a Ž., když za ním přijeli do Holíče, ptali se na obžalované H., Z. a H., sdělil jim, že se již nehodlá s těmito obžalovanými setkávat. Když V. omezoval kontakt s obžalovaným H., nastoupil na jeho místo obžalovaný Z.. Obžalovaný Z. ho vezl do Prahy, v době vyřizování živnostenské oprávnění, vozil ho do internetové kavárny, úkoly mu dával obžalovaný H.. Obžalovaný Z. ho také vezl na setkání s T., majitelem dopravní firmy, kde měl podepsat nějaké účetní doklady. Obžalovaný M. H. ho seznámil s obžalovanými Z. a H., obžalovaný H. se staral o vyřízení formálních záležitostí, dokladů, zajišťoval dopravu obžalovaného Š. na potřebná místa, staral se také o to, aby příslušné osoby věděly, kde se nachází, měl být totiž vždy k dispozici, šlo o to, aby obžalovaný H. v potřebném termínu měl zajištěno vše potřebné, vyplnění a odeslání faktur, vybrání a předání peněz. Obžalovaný H. úkoloval a řídil obžalovaného Z.. Obžalovaný H.

zajišťoval účast obžalovaného Š. v internetové kavárně, v bance, obžalovaný H. se často setkával s obžalovanými H. a Z., kteří dávali obžalovanému H. úkoly, což bylo zřejmé z telefonních hovorů mezi obžalovaným H. a obžalovanými Z. a H.. Obžalovaný Š. také uvedl, že ví o kontaktech obžalovaného H. s obžalovanou K., kterou přivezl do budovy Geofyziky v Brně, kde měla vystavit nějaké faktury. Obžalovaný H. znal také obžalované H. a Ž.. Dvojici obžalovaných H. a Z. byl nejbližší obžalovaný K.. Obžalovaný Z. a H. se účastnili předávání a přebírání peněz. Obžalovaný Z. oslovoval obžalovaného H. „D.“, obžalovaný H. znal obžalované J., H., Ž.. Obžalovaného Š. seznámili s obžalovaným J. obžalovaní H. a Z., vezli ho za obžalovaným J. do firmy obžalovaného J. kvůli skladování a dopravě pohonných hmot. Firmy obžalovaného J. vozily pohonné hmoty ze Slovenské republiky a skladovaly je. Přes obžalovaného H. požadoval obžalovaný J. po obžalovaném Š. podpisy listin. S obžalovaným J. se setkal také v restauraci nedaleko Břeclavi, u silnice na Hodonín, kde byl také obžalovaný Z., také byl v restauraci obžalovaný K.. Zde měl obžalovaný Š. podepsat nějakou smlouvu, ale zda k tomu došlo, si už nepamatuje. Obžalovaného K. vidával obžalovaný Š. ve společnosti obžalovaných H. a Z.. S obžalovaným Z. seznámil obžalovaného Š. obžalovaný H.. Obžalovaný Z. mu představil obžalovaného K.. Byl s ním u obžalovaného J., ve společnosti XXXX, byl u předávání peněz vybraných z banky. Znal se s obžalovaným H., H., K., také ho viděl mluvit s obžalovaným Ž.. Dával úkoly obžalovanému H.. Byl oslovován ze strany obžalovaných H. a H. „F.“. Obžalovaného Ž., uvedl obžalovaný Š., zná v souvislosti s leasingy aut, což je řešeno v jiné trestní věci. Zprostředkoval kontakt ve společnosti XXXX v Bratislavě, kde byl, pak také byl v Komárně s obžalovaným Š., kde ale jednání neproběhlo. Účastnil se s ním jednání, které se týkalo skladování a doprav, také se s ním viděl ve Slovenské republice, v Holíči, kde mu řekl, že má problémy s obžalovaným H.. Obžalovaný Š. uvedl, že obžalovaný Ž. byl v kontaktu s obžalovaným Z., obžalovaný Z. věděl, že obžalovaný Ž. má kontakty ve společnosti XXXX.

Obžalovaný A. Z. na svoji obhajobu uvedl, že v červnu 2003 ho požádal obžalovaný Š. o pomoc při dovozu pohonných hmot ze Slovenské republiky do České republiky. Měl zařizovat dopravu. Kromě obžalovaného Š. zná obžalovaného H., ale není mu známo, že by se účastnil dovozu pohonných hmot. Obžalovaný Š. ho požádal o sjednání smlouvy s firmou XXXXv Uherském Brodě. Ve společnosti byl třikrát. Poprvé zjistit podmínky, pak tam byl převzít faktury pro společnost XXXX, byl tam s ním obžalovaný H., do jednání nezasahoval, pod jménem Z. nevystupoval. Se Z. spolupracoval obžalovaný Š., měl se s ním v Brně setkat, ale na schůzku nepřišel, slyšel jen jeho hlas v telefonu, nebyl to hlas obžalovaného H.. Objednával přepravu telefonem, faxem u S. a R. M.. Volával ze svého mobilního telefonu XXXX, faxoval z internetové kavárny. Půjčil obžalovanému Š. sim kartu mobilního telefonu jeho společnosti XXXX, číslo telefonu bylo XXXX, obžalovaný Š. mu z tohoto telefonního čísla volal, možná ho užíval i pro volání někomu jinému. Telefonní kartu půjčil obžalovanému Š. proto, aby nemusel používat slovenskou kartu. Na základě informací od obžalovaného Š. zařizoval telefonicky příjezd kamionů do společnosti XXXX. O odjezdech kamionů mu nic známo nebylo. V České republice mu řidiči telefonovali, ptali se, kam se mají ze stáčíšť přesunout. Telefonem se zeptal obžalovaného Š. a pak zpět volal řidičům. Založil u Komerční banky účet na žádost obžalovaného Š., který měl mít dříve účet v bance ve Slovenské republice, ale protože je mezinárodní platební styk pomalý, tak musel být účet v České republice, na který měly docházet platby od odběratelů pohonných hmot. Zjišťoval telefonem v bance, zda peníze byly na účet připsány. Peníze, které na účet přišly, odevzdával obžalovanému Š. v Brně, v kavárně. Také na žádost obžalovaného Š. založil P.O. Box. Dopisy, které do něj přišly, předával obžalovanému Š..

Obžalovaný F. Z. uvedl, že byl činný ve společnosti XXXX společně s obžalovaným J. H., spolupracoval s nimi obžalovaný J. K.. Odebírali pohonné hmoty od firmy XXXX, a.s., od obžalovaného F. J., který byl známým obžalovaného K., který sháněl pro společnost XXXX od května 2003 dodávky pohonných hmot, aby společnost mohla co nejlevněji nakoupit. V květnu 2003 se zmínil obžalovaný K. o obžalovaném Ž., se kterým se domlouval na dovozu pohonných hmot ze Slovenské republiky. Začátkem měsíc června se sešli v motorestu Rohlenka obžalovaní Z., H., K., Ž., H., domlouvali se, že společnost XXXX bude hlavním dovozcem pohonných hmot ze Slovenské republiky. Na další schůzce se domluvili, že budou shánět společnost, pro kterou se vyřídí licence pro dovoz pohonných hmot. Sehnali společnost XXXX, jejímž jednatelem byl obžalovaný K. Š., znal ho obžalovaný H. a obžalovaní Ž. a H.. Obžalovaný H. zajistil obžalovaného Š. pro tuto činnost. Licenci zajistil obžalovaný K., neboť měl zkušenosti v oblasti obchodu s pohonnými hmotami a mohl být odpovědným zástupcem společnosti XXXX. S obžalovaným Ž. stále spolupracovali. Ze začátku byly dodávky pohonných hmot menší, postupně se zvyšoval jejich objem. O odbyt pohonných hmot se staral obžalovaný K., některým odběratelům dodal zboží také obžalovaný H.. Obžalovaný H. někdy v době října, listopadu řekl, že po obžalovaném Š. je vyhlášeno celostátní pátrání. Nemohli vybírat peníze z banky, museli sehnat další dovozní společnost, o což se postarali obžalovaní Ž. a H., jednalo se o společnost XXXX. Obstarali společnost XXXX, jejímž jednatelem byl obžalovaný B., odebírala dodávky od společnosti XXXX, založila účty. Obžalovaného B. našel sám. Řekl mu, že potřebují společnost, která bude nakupovat a prodávat pohonné hmoty, za to dostane peníze. Obžalovaný H. oslovil obžalovanou K., což byla přítelkyně švagra obžalovaného Z., měla připravit faktury, zajistit přebírání peněz v bance, další věci nutné k tomu, aby činnost mohla fungovat. Podle obžalovaného Z. obžalovaná K. a obžalovaný B. byli jediná, kteří nevěděli do poslední chvíle, čeho se zúčastnili. Díky obžalovanému K. navázali spolupráci s obžalovaným J., zajišťoval překladiště pro pohonné hmoty, poskytoval autodopravu, odbyt. Obžalovaný K. se vždy staral o to, aby bylo co nejdříve zapláceno na účet společnosti XXXX, na účet společnosti XXXX, obžalovaná K. vybírala peníze, předávala je obžalovanému Z. nebo H., které pak předávali obžalovanému Ž. nebo H. nebo oběma společně. Peníze předávali v Brně, v Olympii, nebo ve směnárně ve městě, u směnárny je předávali ještě obžalovanému D. B., o kterém věděli, že pracoval pro obžalované Ž. a H., jezdil do Slovenské republiky, do banky, platit za dodávky pohonných hmot. Všichni zúčastnění spolupracovali až do doby, než došlo k zajištění zboží na hraničním přechodu v Břeclavi.

Obžalovaný Z. se také vyjádřil k obžalovaným. Uvedl, že viděl obžalovaného C. na parkovišti motorestu na cestě směrem na Vyškov, což bylo na podzim 2003 nebo v zimě 2004, kde byl také obžalovaný H. a Ž., který řešil problém s vozidlem na hraničním přechodu, které na něm zůstalo stát. Dělal na hranicích celního deklaranta, čekal na cisterny, které přijedou, na jejich řidiče, aby zařídil vyřízení dokladů. Do činnosti ho zapojili obžalovaní H. a Ž.. Byl jimi oslovován jako rozhodčí. O C. hovořili obžalovaní Ž. a H., na celnici dávali peníze, byli s ním v pravidelném kontaktu.

Obžalovaná K. byla přítelkyní jeho švagra, starala se o chod firmy XXXX, zajišťovala faktury, dopravu, podobné záležitosti. Dostávala za to peníze buď od něj nebo od obžalovaného H.. Měla přezdívku princezna. Nejvíce znala obžalovaného Z., H., také znala obžalovaného K., B., od vidění obžalované H. a Ž.. Když byl nelegální dovoz prozrazen, byla v kontaktu s obžalovaným H. a Z..

S obžalovaným B. se seznámil obžalovaný Z., jak uvedl, přes jistého L., setkával se s ním v Olympii, jako jednatel společnosti XXXX měl za úkol podepsat smlouvy, zajistit plnou moc bance, aby za něj mohly být vybírány peníze, za to dostával peněžní odměnu. Obžalovaný B. byl i na některých jednáních s obžalovaným K., znal i obžalovaného J..

Obžalovaného Š. mu představil obžalovaný H., věděl, že má australský pas. Chtěl vydělat nějaké peníze a odletět. Setkal se s ním v souvislosti s nelegálními dovozy mnohokrát. Dávali mu instrukce. Měl jet do banky, za obžalovaným J., také tiskl faktury, setkávali se na různých místech, např. v internetové kavárně, také byl v sídle společnosti XXXX. Byl přímým dovozcem pohonných hmot ze Slovenské republiky, pro jeho společnost vyřídil obžalovaný K. dovozní licence, tato společnost také přímo prodávala pohonné hmoty. Přivedl ho obžalovaný H., oba dobře věděli, v čem činnost spočívá. Obžalovaní si chtěli takovým způsobem vydělat peníze. Obžalovaní Z. a H. dávali za potřebnou činnost obžalovanému H. peníze, které byli i pro obžalovaného Š.. Z dřívější doby ho znali obžalovaní H. a Ž..

S obžalovaným Ž. byl seznámen obžalovaným K.. Obžalovaní Ž. a K. řešili otázku dovozu pohonných hmot už dříve, než se sešli v motorestu Rohlenka. Byl ve spojení s obžalovaným Ž. často, řídil kompletně dovoz pohonných hmot, měl na starosti celnici, obžalovaného C.. Obžalovaný Ž. přebíral peníze, nebo obžalovaný H., někdy u toho byl i obžalovaný B.. Nejvíce peněz z nelegálního dovozu měli obžalovaní Ž. a H., také se dávaly peníze na činnost celnice a ostatním do věci zapojeným osobám. Obžalovaný B. říkal obžalovanému Ž. pidlookej, slepejš, stejně tak mu říkal i obžalovaný H., který navíc říkal i doktor. Obžalovaný Ž. znal obžalovaného Z., H., H., K., Š., C., H., dvakrát poslali obžalovanou K. za obžalovaným Ž. s penězi. Mohl se setkat s obžalovaným J.. Po 3. 2. 2004 se setkal s obžalovaným Ž., telefonovali si, aby se domluvili na dalším postupu, co budou dělat, když nelegální dovozy vyšly najevo.

Zda zná obžalovaného B., neví. Někdy byl přítomen s obžalovanými Ž., H., H. muž, kterému říkali K..

Obžalovaného B. zná přes obžalovaného Ž., s nímž jezdil. Předávali mu peníze, pokud k tomu došlo večer, jezdil je předávat obžalovaným Ž. nebo H.. Platil v bance, ve Slovenské republice, za pohonné hmoty. Do činnosti ho zapojil obžalovaný Ž., dostával za to peníze. Obžalovaný Z. uvedl, že ho oslovoval D., D.. Znal ty osoby, které znal obžalovaný Ž.. Obžalovaný Z. uvedl, že s ním byl v častém kontaktu. Z toho co dělal, věděl, o co se jedná.

Obžalovaného J. zná přes obžalovaného K., využívali jeho skladů, dopravy, peněz. Řidiči obžalovaného J. ze Slovenska dovezli pohonné hmoty do jeho skladu, odkud byly rozvázeny dál. Protože nebyl stabilní odbyt pohonných hmot, bylo potřeba zboží uskladnit, proto využívali sklady obžalovaného J.. Za to dostával peníze. Také nakupoval dovezené pohonné hmoty, za stejnou cenu, za jakou byly zaplacené, čímž byl zvýhodněn. Peníze nu vyplácel obžalovaný Z. nebo H.. Místa jejich setkání byla při sjezdu z dálnice na Břeclav, v motorestu, ve středisku Olympia v Brně, jezdili k obžalovanému J. do Uherského Brodu. Setkali se vícekrát, dávali dohromady doklady, aby měl administrativně všechno v pořádku. Bylo mu pravdivě řečeno, že jde o nelegální dovozy, on zase požadoval materiály, aby měl vše v pořádku.

O obžalovaném K. věděl, že má zkušenosti v obchodování s pohonnými hmotami, znal ho obžalovaný H., rozhodl se, že bude pracovat pro společnost XXXX, to vše bylo v době, kdy se ještě nehovořilo o nelegálních dovozech pohonných hmot ze Slovenska. Od začátku domlouval obchod s pohonnými hmotami s obžalovaným Ž., bez jeho zkušeností by obchod nezačal. Staral se převážně o odbyt dovezených pohonných hmot, o to, aby peníze na účet společnosti P. B. přišly co nejdříve. Obžalovaný K. přišel s možností dovozu pohonných hmot ze Slovenska, hovořil o odkladu spotřební daně, což však vyřídít nešlo, jak uvedl, takže byl zvolen jiný způsob, který byl realizován. Z činnosti měl obžalovaný K. peníze. Právě obžalovaný K. měl zkušenosti v obchodování s pohonnými hmotami největší. Nemstí se obžalovanému K. kvůli vozidlu značky Audi A8.

K obžalovanému Z. uvedl obžalovaný Z., že byl kamarád obžalovaného H., kterému také obžalovaný H. dával úkoly, zejména pokud jde o dopravu, také byly posílány peníze na jeho účet, aby je bylo možno rychleji vyzvednout. Peníze mu dával obžalovaný H.. Vůči autodopravcům používali obžalovaní Z. a H. jméno Z.. Možná, že se setkal s obžalovanou K., podle vidění znal obžalovaného Z., H., K., znal obžalovaného Š..

Obžalovaného H. zná obžalovaný Z. dlouho, znají se z posilovny. Obžalovaný H. přivedl obžalovaného Š. proto, aby jeho společnost dovážela pohonné hmoty. Zpočátku se staral hlavně o obžalovaného Š., pak i o autodopravu. Také jezdil za obžalovaným Š. na Slovensko, když po něm bylo vyhlášeno pátrání. Když obžalovaný H. telefonoval dopravcům, tak se představoval jako Z.. Také se tak představoval, když se s někým osobně potkal. Dostával za svou činnost peníze, o které se dělil s obžalovanými Z. a Š.. Obžalovaný H. znal obžalované Ž., H., K., H.. Obžalovaný H. věděl od začátku, že jde o nelegální dovozy pohonných hmot. Po 3. 2. 2004 se setkali v posilovně, ale také, když držel obžalovaného H. někde ve sklepě, chtěl po něm peníze, tak ho nutil k tomu, aby obžalovaného H. pustil.

Obžalovaného H. zná obžalovaný Z. dlouho, ještě z doby, kdy byl vrátným na diskotéce v klubu Pitkin. Zpočátku obchod domlouval obžalovaný Ž. a K., zapojil se však také obžalovaný H. do celého případu, společně pak projednávali podmínky obchodu, jak jej realizovat. Velmi často se stýkali. Byl na stejné úrovni, pokud jde o důležitost, jako obžalovaný Ž., přebíral peníze, byl ve spojení s těmi, co obstarávali hraniční přechod. Děлил se s obžalovaným Ž. o vydělané peníze. Obžalovanému H. se říkalo P. nebo opálený, tak mu říkal obžalovaný B.. Obžalovaný Z. uvedl, že si nepůjčil od obžalovaného H. peníze, nevracel je, a proto ho vtáhl do nelegálních dovozů pohonných hmot. Obžalovaný Z. také uvedl, že obžalovaný H., kromě toho, že znal jeho, tak také obžalované H., K., K., přebíral od ní peníze, Š., H., Ž., C.. Byl s obžalovaným H. v kontaktu po 3. 2. 2004, když se domlouvali, že se odpovědnost za dovoz přenesou na Z., byla k dispozici fotografie Z. z cestovního pasu. Obžalovaný H. mu dal fotografii z pasu, aby ji předal obžalovanému B. a řekl mu, že vše zařídil Z. Pak se ještě setkali, protože obžalovaný H. chtěl podepsat materiály k částce sedmi miliónů korun českých, které mu přišly na účet. Podpisu se neúčastnil obžalovaný H., ale prokurista jeho firmy, který se setkal přímo s obžalovaným B.. Obžalovaný Z. uvedl, že schůzku zprostředkoval. Od začátku samozřejmě věděl, že budou dováženy nelegálním způsobem pohonné hmoty do České republiky.

Obžalovaný Z. dále uvedl, že se zná déle s obžalovaným H., chtěli rozvinout obchod s pohonnými hmotami, legálně. Potom spolupracovali s obžalovaným K.. Děлил se o peníze s obžalovaným H. a K. z nelegálních dovozů pohonných hmot. Obžalovaný H. měl přezdívkou B., obžalovaný Z. ho oslovoval D. V době, kdy vyšly najevo nelegální dovozy, tak se choval obžalovaný H. tak, jako by se ho netýkaly, hádali se, zejména kvůli obžalované K., telefonovali si málo, sešli se v době zadržení obžalovaného Ž..

Obžalovaný Z. se vyjádřil ke svému zapojení do celé činnosti. S obžalovaným H. se postaral o společnost, která byla dovozcem, kterou se stala XXXX. Potom sháněl další společnost, což byla XXXX. Staral se společně s obžalovaným H. o prodej, o průběh obchodu, a aby obžalovaní Ž. a H. dostávali peníze, aby se peníze neztrácely. Telefonoval dopravcům, řidičům, aby byli trpěliví, koordinoval jejich jízdu přímo k odběratelům, staral se o obžalovaného B., předával peníze obžalovanému H., někdy řešil s odběrateli dluhy, stejně tak telefonoval s dopravci kvůli placení. Je možné, že o něm druzí mluvili pod přezdívkou malý, malej.

Peníze potřebné pro započítání dovozů poskytl obžalovaný Ž. a H.. Obžalovaní Z. a H. se starali o prodej pohonných hmot, neměli přehled o tom, jakým způsobem a kolik se platí slovenskému dodavateli, věděli, že jde o cenu za pohonné hmoty bez daně. Když prodali

cisterny, které přijely ze Slovenska, tak spočetli, kolik je potřeba zaplatit obžalovaným Ž. a H., odečetly se peníze za dopravu, které se v podstatě platily z peněz obžalovaných Ž. a H., z celkového objemu si vzali dvě koruny a DPH na litr, z částky se pak dělili všichni, obžalovaní Z., H., K., bylo placeno obžalovanému B., H.. Odběratelé platili po stočení cisterny, podle litrů byla vystavena faktura, pak poslali i ve velmi krátké době na účet peníze, když to nebylo možné bezhotovostně, tak probíhaly platby v hotovosti. Když peníze přišly na účet, tak obžalovaný Z. nebo H. zavolali obžalované K., která vybrala peníze a předala je obžalovanému Z. nebo H.. Obžalovaný H. vypočítal, kolik je potřeba zaplatit obžalovanému H. a Ž., potvrzoval si to po telefonu s obžalovaným Ž.. Peníze byly posílány na účet společnosti XXXX, vyzvedl je obžalovaný Š., předal je obžalovanému H., který čekal před bankou, ten peníze předal obžalovanému Z. nebo H.. Obžalovaný Z. uvedl, že byl několikrát u toho, když předal peníze obžalovanému Ž. a H., že je předali obžalovanému B., aby jel zaplatit dodávky na Slovensko. Je mu známo, že se do placení zapojila společnost XXXX, přes kterou probíhaly platby na Slovensko, které realizoval obžalovaný B..

Obžalovaný Z. uvedl, že je možné, že přesnou evidenci dovozů by mohla mít obžalovaná K., jednalo by se o kopie faktur, z nichž se počítaly platby, zisky, zpětně se kontrolovalo, kolik se platilo za dopravu.

Na hraničním přechodu Břeclav-dálnice nebyl, ale v den, kdy se obchod zastavil, byl zhruba třicet kilometrů od přechodu, čekal na řidiče V., aby od něj zjistil, co se stalo, pak se sešel s obžalovaným Ž..

Obžalovaný Z. uvedl k D. Z., že jde o osobu, na kterou se měla přenést odpovědnost za nelegální dovozy pohonných hmot. Doklady k jeho totožnosti byly získány nelegálně, nějaká osoba se za Z. měla vydávat. Když obdržel fotografii z pasu Z., tak slyšel od obžalovaného H. nebo B., že v české republice Z. není. Fotografie pak ukazoval obžalovanému B.. Obžalovaný Z. uvedl, že osoba, která měla vystupovat pod jménem Z., byla do věci zapojena obžalovaným Ž., právě od něj a od obžalovaného H. se dozvěděl, že když byl D. Z. zadržen, že se nejedná o Z., na kterého se měla přenést trestní odpovědnost.

Když byl někdo zadržen, tak si o tom ostatní řekli, tak tomu bylo, když byl zadržen obžalovaný B., obžalovaný Ž., o jeho zadržení se dozvěděl od obžalovaného H.. Po obžalované K. chtěli, aby nic neřekla, domlouvali se na poskytnutí částky Kč 500 000,-- pro ni, a to k pokrytí různých výdajů obžalované, například právníka.

Po 3. 2. 2004 je známo obžalovanému Z., že zřejmě měl ještě dostat peníze obžalovaný B., ale neví, jak to řešil, byl také určitý tlak ze strany autodopravců, také měly být ještě vyplaceny peníze obžalovaným H. a Ž., což s nimi řešil obžalovaný H.. Chtěli peníze. Nebylo mu to ale jasné, tak získal účetnictví od obžalované K., sešel se s obžalovaným Ž.. Obžalovaný Ž. zjistil, že mu chybí peníze. Problém s penězi vznikl v době, když se dovozy zastavily. Obžalovaný Ž. chtěl peníze od obžalovaného H.. U obžalovaného J. zůstaly ve skladu pohonné hmoty, což řešil s obžalovaným H..

Obžalovaný Ž. uvedl, že se na něj obrátil na jaře 2003 Z., aby zprostředkoval obchod s pohonnými hmotami. Proč byl osloven zrovna on, to neví. Má spoustu kontaktů, stále po něm někdo něco chce. Z. byl dobře stavěný, pěkně oblečený, typický Rus, který mluvil velmi dobře česky, byl vysoký kolem 180 cm, vlasy měl špinavě blondáté, ostříhané na ježka, mohl mít 30, 35 let. Využil známosti s M., na kterého se obrátil o pomoc při zprostředkování obchodu s pohonnými hmotami pro Z.. M. uvedl, že by bylo možné realizovat obchod přes společnost, ve které působil M., pokud by se jednalo o přiměřené množství. Navštívil s M. M., v Komárně, zda by se dal obchod realizovat, s nimi tam Z. nebyl. Domluvil schůzku Z. a M., představil je. Za zprostředkování a realizaci obchodu v určitém objemu dostával obžalovaný Ž. provizi. Peníze mu předával sám Z. nebo nějaký jeho zaměstnanec. Z. mu řekl,

že obchod s pohonnými hmotami provádí přes firmy XXXX a XXXX V únoru 2004 mu oznámil Z., že se již obchodem s pohonnými hmotami zabývat nebude, že se soustředí na ropu.

Obžalovaný Ž. uvedl, že zná obžalovaného B. ze stavebních prací prováděných v Šumperku, znal se s obžalovaným B., který mu nabízel nějaké zboží, zná dlouhou dobu obžalovaného H., se kterým plánoval rozšíření výroby ve společnosti, kterou měl obžalovaný H., zná obžalovaného H., ještě z doby, než se na něj obrátil Z., telefonovali si, také zná obžalovaného K., domlouval se s někým známým o nějakém obchodu, tem mu řekl, že má mít schůzku s obžalovaným K., ať tam jede místo něho, Blíže už k tomu nic neví. Zná také obžalovaného Š., mohli si telefonovat, proč to už neví. Taktéž zná obžalovaného Z., se kterým se seznámil při řešení pohledávek, také nabízel a ptal se na zboží, viděli se spolu v době od července 2003 do února 2004.

S obžalovanou Ž. se domluvili, že se vezmou, což se stalo, vzhledem k tomu, že manželka měla s obžalovaným špatné zkušenosti, zúžili společné jmění manželů, odkoupila byt, peníze si půjčila od bratra obžalovaného. Obžalovaný uvedl, že on, jeho bratr a jejich otec sbírali mince, měli jich mnoho, mince prodávali, kupovali, sbírka měla velkou hodnotu, v roce 1991 prodal mince za Kč 15 000 000,--, když byl ve vazbě, tak otec prodal mince za Kč 50 000 000,--. Prodeje nejsou doloženy doklady. Peníze měl vždy v hotovosti, aby byly okamžitě k dispozici. Příjem z prodeje mincí nezdaňoval. Peníze, které získal otec byly obžalovaného, otec je spravoval. Ani částka Kč 50 000 000,-- nebyla zdaněna.

Obžalovaná Z. Ž. nevypovídala.

Obžalovaní se trestné činnosti dopustili.

O zapojení se do dovozů pohonných hmot obžalovaných vypovídají samotné jejich výpovědi, které jsou shora uvedeny.

Obžalovaný B. potvrdil, že byl jednatelem společnosti XXXX, která se zabývala obchodem s pohonnými hmotami.

Obžalovaný B. potvrdil, že byl jednatelem společnosti XXXX, kterou koupil od P. S. a také tato společnost se měla zabývat obchodem s pohonnými hmotami, za tím účelem vyřizoval živnostenský list, přitom se dozvěděl, že je potřeba, aby společnost měla odpovědného zástupce. Notářské zápisy a úkony vyžadující činnost notáře související se společností XXXX prováděla notářka JUDr. J. Š.. Společnost převedl na D. Z.. Podepsal smlouvu se společností XXXX týkající se promptního placení. Znal obžalovaného Ž., obžalovaného B..

Obžalovaný B. potvrdil, že znal obžalovaného Š., který měl zájem o sklady pro skladování pohonných hmot, které chtěl dovážet ze Slovenské republiky. Prováděl bezhotovostní platební styk prostřednictvím společnosti XXXX, při té příležitosti jednal s J. H. z této společnosti. Jezdil do Slovenské republiky, do banky, kde ukládal peníze na účet. Zasilal konfirmace do Slovenské republiky, do společnosti XXXX Používal fax, který byl v kanceláři, ve které se zabýval realitní činností. Zná obžalované Ž. a B..

Obžalovaný C. potvrdil, že se zdržoval v době dovozů pohonných hmot do ČR na hraničním přechodu Břeclav-dálnice, přebíral od řidičů materiály, které byly potřebné pro celní řízení, na hraničním přechodu Břeclav-dálnice byl zadržen.

Obžalovaný H. uvedl, že se znal s obžalovaným C., který uměl pracovat s počítači, dělal pro něj vizitky, také uvedl, že znal delší dobu obžalované Ž., Z., obžalovaný Z. byl ve spojení s obžalovaným H., také znal obžalovaného B., Š..

Obžalovaný H. uvedl, že se znal s obžalovaným Z., také znal obžalovaného Š., obžalovaného A. Z., M. Z., s nímž byl odsouzen v jiné trestní věci, znal obžalovanou K., věděl, že byla účetní a žila s bratrem K. Z.. Obžalovaného Š. vozil do banky, chtěl, aby vystavoval faktury.

Obžalovaný H. potvrdil, že v roce 2004 se mu narodila dcera, staral se v té době výrazně o své osobní záležitosti, od srpna 2003 docházel do kanceláře málo, od začátku roku 2004 se zabýval především svou svatbou a přípravou na narození dcery. Měl telefon s číslem XXXX, číslo poskytl jako kontaktní na svou osobu policejnímu komisaři. V rámci vlastního podnikání se také zabýval obchodem s pohonnými hmotami, znal obžalovaného K., jenž byl zaměstnancem firmy, v níž byl jednatelem, přes obžalovaného K. se seznámil s obžalovaným J., znal obžalovaného Z., K., Š., Ž., s nímž telefonoval.

Obžalovaný J. potvrdil, že znal obžalovaného Š., se kterým uzavřel smlouvu o skladování a přepravě pohonných hmot, které se dovážely ze Slovenské republiky, znl řidiče H., J., V., V.. Věděl o tom, že má nějaký muž přebírat na hranicích od řidičů doklady a vyřizovat celní záležitosti. Dodavatelem, dovozcem pohonných hmot byla společnost XXXX, pak XXXX. UZAVŘEL smlouvu o dodávkách pohonných hmot se společností XXXX, jejímž jednatelem byl obžalovaný B.. Tato společnost nakupovala pohonné hmoty od společnosti XXXX, posléze XXXX, zboží od společnosti XXXX bylo z Komárna. Faktury za společnost XXXX vystavovala obžalovaná K.. Obžalovaný J. potvrdil, že znal již dříve obžalovaného K., na živnostenském listu společnosti XXXX byl uveden jako odpovědný zástupce, přes něj se seznámil s obžalovaným H. a také Z..

Obžalovaná K. potvrdila, že byla zaměstnána u společnosti XXXX jako fakturantka, jednatelem byl obžalovaný B.. Společnost se zabývala nákupem a prodejem pohonných hmot. O nákup se neměla starat, společnost nakupovala pohonné hmoty od dovozce, který je dováží ze Slovenské republiky, za prodej vystavovala faktury, na základě údajů ob obžalovaného B., vybírala peníze z účtu, které byly za pohonné hmoty zaplacený a předávala je obžalovanému B.. Zařizovala dopravu pohonných hmot ze Slovenské republiky, neboť dosavadní dispečer se této činnosti nemohl věnovat.

Obžalovaný K. potvrdil, že se seznámil s obžalovaným Ž., jednali spolu o nákupu pohonných hmot ve Slovenské republice. Pracoval ve společnosti XXXX, znal obžalované Z., H.. Znal také obžalovaného Š., s ním vyřizoval na Ministerstvu obchodu a průmyslu ČR licence pro dovoz pohonných hmot ze Slovenské republiky. Společnost XXXX byla dovozcem, ve společnosti byl odpovědným zástupcem. Měl podpisové právo k účtu společnosti XXXX. Pro tuto společnost sháněl odběratele pohonných hmot. Obžalovaný K. potvrdil, že obžalovaní Z. a H. měli zájem o dovoz pohonných hmot, sešli se oni, on sám a obžalovaný Ž.. Obžalovaný Š., respektive jeho společnost měla být dovozcem pohonných hmot. Obžalovaný K. potvrdil, že mu bylo známo, že obžalovaný J., kterého znal, měl volné sklady pro uskladnění pohonných hmot, z nichž pak dostávaly zákazníci pohonné hmoty. Seznámil se prostřednictvím obžalovaného Z. s obžalovaným B., který působil ve společnosti XXXX, pomáhal mu zařizovat vagóny. Obžalovaný K. znal obžalovanou K., která telefonovala kvůli platbám zákazníků. Obžalovaný K. potvrdil spojení mezi obžalovaným Z. a obžalovaným H.. Věděl, že pohonné hmoty jsou dováženy do ČR přes hraniční přechod Břeclav-dálnice. Pohonné hmoty nabízel za cenu, která byla pod cenou společnosti XXXX, a.s..

Obžalovaný M. potvrdil, že pracoval na hraničním přechodu Břeclav-dálnice, měl přiděleno služební razítko, které se objevilo na kontrolních listech v době výkonu služby, přitom zboží nebylo zavedeno do evidence celní správy, proto byl zrušen jeho služební poměr. V předmětné době měl větší částku peněz, kterou investoval.

Obžalovaný Š. potvrdil, že byl osloven obžalovaným H., a jím představen obžalovanému Z., aby dovážel pohonné hmoty ze Slovenské republiky, proto byl ze strany obžalovaných Z. a H. seznámen s obžalovaným K., který vyřídil dovozní licence a stal se odpovědným zástupcem společnosti XXXX. Osobou, která měla mít ve Slovenské republice kontakty na dodavatele pohonných hmot byl obžalovaný Ž., což se dozvěděl od obžalovaného Z. a H.. Obžalovaný Ž. spolupracoval s obžalovaným H.. Pohonné hmoty měly být skladovány ve společnosti obžalovaného J.. S obžalovanými Ž. a H. hledal v Komárně alternativního dodavatele pohonných hmot. Podepsal se společností XXXX, s M. ze Slovenské republiky, smlouvu, podle které měla tato společnost hledat dodavatele. Podepisoval faktury, pokladní doklady, dodací listy, vyzvedával peníze, předával je obžalovanému H., který je zase předával dál. Podepisoval materiály, které mu předložili obžalovaní H., H., J.. Obžalovaný Z. ho seznámil s obžalovaným K., který býval ve spojení s obžalovaným H. a Z.. S obžalovaným Z. byl také ve spojení obžalovaný Ž.. Obžalovaný H. spolupracoval s obžalovaným Z., dostával pokyny od obžalovaného Z., který tvořil dvojici s obžalovaným H., které byl nejbližší obžalovaný K., obžalovaný Ž. tvořil dvojici s obžalovaným H.. Obžalovaný Z. potvrdil, že zařizoval dopravu pohonných hmot ze Slovenské republiky, znal se s obžalovanými H. a Š.. Byl ve společnosti XXXX v Uherském Brodě, byl tam s ním obžalovaný H.. Objednával přepravu telefonem a faxem. Byl v telefonickém kontaktu s řidiči. Zřídil účet, na který měly být zasílány peníze od odběratelů pohonných hmot, zjišťoval v bance, zda na účet byly peníze připsávány, založil P.O. BOX společnosti XXXX.

Obžalovaný Ž. potvrdil, že byl zájem o nákup pohonných hmot v SR, znal se s M. ze společnosti XXXX, který měl kontakt na M. ze společnosti XXXX. Bylo mu známo, že obchod s pohonnými hmotami bude probíhat přes společnosti XXXX a XXXX. Obžalovaný Ž. potvrdil, že zná obžalovaného B., B., H., H., K., Z., Š.. V předmětné době, měl peníze, převážně z obchodu s mincemi. Potvrdil, že se oženil, jeho nynější manželka je obžalovaná Z. Ž., také potvrdil, že zúžili společné jmění manželů.

Obžalovaný Z. potvrdil, že spolupracoval s obžalovaným H., s obžalovaným K., který hovořil o kontaktu s obžalovaným Ž., s nímž domlouval dovoz pohonných hmot ze Slovenské republiky. Na schůzce, na které byl on sám a obžalovaní Ž., H., H., K., se domluvili na potřebě dovozní společnosti a licencí pro dovoz pohonných hmot. Obžalovaný H. zajistil obžalovaného Š., který byl jednatelem společnosti XXXX, jejím odpovědným zástupcem se stal obžalovaný K., který také pomáhal vyřídít obžalovanému Š. dovozní licence. Zkušenosti v obchodování s pohonnými hmotami měl obžalovaný K.. Obžalovaný Z. potvrdil, že dovozní společností byla společnost XXXX, kterou zajistili obžalovaní H. a Ž.. Pro nákup dovezených pohonných hmot byla obstarána společnost XXXX, jejím jednatelem byl obžalovaný B.. Fakturační a jinou administrativní činnost měla provádět obžalovaná K., kterou oslovil obžalovaný H.. Obžalovaný K. znal obžalovaného J., proto s ním byla navázána spolupráce, a to kvůli skladování dovezených pohonných hmot a jejich dopravě. O včasnost plateb od odběratelů se staral obžalovaný K., obžalovaná K. vybírala peníze z účtu, předávala je obžalovaným Z. a H., ti je dál dávali obžalovaným Z. a H.. Obžalovaný B. pracoval pro obžalované Ž. a H., vozil peníze do Slovenské republiky za dodání pohonných hmot. Na hraničním přechodu Břeclav-dálnice působil obžalovaný C., který přebíral doklady od řidičů a zařizoval jejich vyřízení na celnici. Do činnosti byl zapojen obžalovanými Ž. a H., kteří zajišťovali bezproblémový průjezd zboží, což podporovali finančně. Přehled o placení měli právě tyto dva obžalovaní, kteří měli největší příjem peněz z celé činnosti, avšak také do počátku realizace dovozů peníze poskytl. Obžalovaný H. počítal, kolik peněz je třeba odevzdat obžalovaným H. a Ž.. Obžalovanému Z. dával úkoly obžalovaný H., zejména pokud jde o dopravu, také na jeho účet přišly peníze, aby je bylo možno rychleji vyzvednout, obžalovaný Z. a H. používali jméno Z.. Obžalovanému B. se říkalo D., obžalovanému H. P.,

obžalovanému H. B., o C. se mluvilo jako o rozhodčím, Samotnému Z. se říkalo M., M.. Po 3. 2. 2004 byl v telefonickém kontaktu s obžalovaným Ž., o jeho zadržení se dozvěděl od obžalovaného H.. Aby obžalovaná K. nic neprozradila, domlouvali se na tom, že jí poskytnou částku Kč 500 000,--. Měly být vypláceny peníze obžalovaným H. a Ž., podle obžalovaného Ž. nějaké chyběly, chtěl je po obžalovaném H.. Odpovědnost za prozrazený způsob dovozu pohonných hmot měla být přenesena na D. Z., nelegálně byly získány doklady o jeho totožnosti, nějaká osoba se za něj měla vydávat, Z., který byl zadržen v ČR, však nebyl tím Z., který měl nést odpovědnost za odhalený způsob dovozu pohonných hmot do ČR, to se dozvěděl od obžalovaného H. a Ž., který Z. do věci zapojil. Také obžalovaný B. viděl fotografii z pasu Z..

Trestná činnost obžalovaných je také prokázána níže uvedenými výpověďmi svědků, řidičů vyjadřujících se k provedení převozů pohonných hmot ze Slovenské republiky do České republiky, výpověďmi svědků vyjadřujících se k činnosti přepravních společností, k přepravám předmětných pohonných hmot, výpověďmi svědků vyjadřujících se k odběru a prodeji nelegálně dovezených pohonných hmot, výpověďmi svědků zástupců slovenských obchodních společností potvrzující obchodní jednání, výpověďmi svědků potvrzujícími pohyb peněz, výpověďmi svědků majícími jakýkoli vztah k obžalovaným, výpověďmi svědků, které souvisí, jak to v průběhu dokazování vyšlo najevo, s nelegálními dovozy pohonných hmot, výpověďmi celníků, pracovníků celní správy, zejména pracovníka Celního úřadu Břeclav ke škodě, k objasnění výpočtu celního dluhu, organizace práce na celním úřadu, hraničním přechodu, k celnímu řízení.

Svědék M. B., řidič společnosti XXXX se sídlem ve XXXX, uvedl, že 15. 11. 2003, 9., 12., 13. ledna 2004 jel pro pohonné hmoty do Komárna do společnosti XXXX. Pokyn dostal od majitele firmy. Zastupoval tehdy kolegu F. M.. Nějaký řidič mu řekl, že má jet přes hraniční přechod Břeclav-dálnice. Tam pak obdržel kontrolní list. Bylo mu sděleno ostatními řidiči, aby předal materiály, potřebné k celnímu vyřízení na české straně, muži, který vše vyřídí. Čekal na něj před hlavní budovou, jako ostatní řidiči. Vždy to byl stejný muž. Nepředstavil se, zmocnění k takové činnosti nepředložil. Byl vysoký kolem 190 cm, štíhlý, měl krátké vlasy, spíše šlo o Slováka mluvícího česky. Po 15, 20 minutách se muž vrátil, přinesl potvrzený kontrolní list, faktury, CMR, listiny obsahovaly celní razítko. Doklady přebíral buď před hlavní budovou, anebo ve vestibulu v přízemí u automatu na kávu, případně na parkovišti u spedic. Řidič jménem T., který jezdil s tahačem MAN s pražskou poznávací značkou, mu řekl, aby jel k čerpací stanici do Hrušek, kde má počkat, že mu sdělí, kam má jet pohonné hmoty stočit, že se to dozví telefonem. Tak to bylo i s ostatními řidiči. Stácel pohonné hmoty v Kyjově, ve Slušovicích, ve V.oši. Neví pro koho stácel pohonné hmoty, nedíval se do dokladů. Obsluha stáčiště potvrzovala plnicí lístek a CMR, doklady odevzdal v pobočce firmy ve XXXX. Na hraničním přechodu od něj nikdo nepřebíral zboží a nepotvrzoval, že ho převzal. Mluvil telefonicky se ženou, která se představila jako K., která se ptala, zda zase pojedje nakládat, když mu to odsouhlasil zaměstnavatel, tak jel.

Svědék K. B., řidič společnosti XXXX, uvedl, že jel pro benzin do Komárna, na hraničním přechodu, když jel zpět do ČR, mu bylo řečeno nějakým mužem, že za společnost XXXX vyřizuje proclení u českých celníků, protože je řidičů moc a že by to dlouho trvalo. Protože se mu to zdálo podivné, tak muže sledoval, byl ve spediční firmě XXXX Břeclav, pak šel k celníkům, chodil za nimi do budovy, kde byl veterinář. Přinesl za 15 až 20 minut materiály v pořádku. Ostatní řidiči byli na takový způsob vyřízení dokladů zvyklí, přesto požádal muže o to, aby prokázal oprávnění k zařizování proclení, na to mu muž odpověděl, že mu může doklady dát, že je pověřen firmou XXXX, aby je vyřídil, a to z důvodu rychlejšího proclení. Řidiči o muži mluvili jako o trenérovi. Muž byl hodně vysoký, štíhlý, mluvil česky, ale měl

divný přízvuk. Muž za řidiči chodil večer, nad ránem, většinou na ně čekal. Nosil riflovou bundu. Doklady přebíral na parkovišti, našel řidiče ve vozidle. Pak je zpět roznesl mezi řidiče. Na dokladech byla celní razítka. Zboží si nikdo na hranicích nepřebíral. Dostával telefonicky pokyn, kam má jet zboží stočit, pak dával telefonem zprávu ženě, která se jmenovala K., že zboží stočil a v jakém množství. Věděl od dispečera, R. M., že se společností XXXX má společnost XXXX smlouvu o přepravě. Provedl sedm přeprav. Od 14. 11, kdy jel poprvé, do 25. 1. 2004, naposledy stácel pohonné hmoty 26. 1. 2004. Stáčiště byla různá, stočení mu vždy bylo tamní osobu potvrzeno do listu CMR, do stáčecího lístku, do tak zvané „puťovky“.

Svědék XXXX B., řidič, ale také jednatel společnosti XXXX, uvedl, že jezdil společně s dalšími řidiči P. a B. do Komárna pro pohonné hmoty. Mezi XXXX a XXXX byla uzavřena písemná smlouva, na základě které přeprava probíhala. Firma XXXX měla provádět vyclení. Muž, který to zařizoval, byl vysoký, štíhlý, protože ostatní mu důvěřovali, on také, proto mu předal papíry k proclení, muž šel tam, kde se vylívka provádí, za patnáct, dvacet minut se vrátil, rozdál papíry, na kterých kromě celního razítka bylo také uvedeno – dodáno. Volala mu žena, představila se jako K., ptala se na množství stočených litrů. Řidič, který byl více informován než ostatní, měl vozidlo s pražskou značkou, červené, MAN. Některým řidičům říkal kam mají jet se zbožím, kolik mají naložit.

Svědék V. B., řidič společnosti XXXX, uvedl, že provedl přepravu pohonných hmot někdy v listopadu 2003, potvrdil, že na hraničním přechodu, při přejezdu ze SR do ČR, byl muž, který vyřizoval celní záležitosti, viděl, jak šel do dveří, kde se vylívka prováděla. Přebíral od řidičů doklady, vracel jim je, tak to bylo i u něj. Ostatní řidiči ho oslovovali jako trenér. Bylo neobvyklé, že se hromadně vybíraly papíry na hraničním přechodu, které jedna osoba vyřídila.

Svědék S. C., řidič firmy XXXX, uvedl, že jezdil do Komárna pro pohonné hmoty spolu s P. W. Na hraničním přechodu, když se vracel do ČR, čekával muž, říkali mu jménem Č., který od řidičů vybral papíry, vyřídil proclení, papíry vrátil. Papíry přebíral v budově, před budovou, šel na pracoviště vylívky. Trvalo mu to kolem půl hodiny. Pak odjeli. P. W. sdělovala nějaká žena telefonem místo vykládky. Více informovaným řidičem byl muž, který se jmenoval T.

Svědék J. D., řidič firmy XXXX, uvedl, že jel pro pohonné hmoty do Komárna, na hraničním přechodu Břeclav-dálnice přišel za řidiči nějaký muž, o kterém věděli, že má vyřídít proclení, a to kvůli jeho urychlení, což během deseti až patnácti minut provedl.

Svědék M. D., řidič, společnosti XXXX, řekl, že on a jeho kolegové L. S. a P. L. provedli jízdy do Komárna pro pohonné hmoty, instrukce dostávali od ženy, která se představila jako K.. Na fakturách byla uvedena společnost XXXX, její zástupce měl zařídit na hranicích, při přejezdu zpět do ČR, proclení, vzal si CMR, faktury, dodací listy, kontrolní list, do půl hodiny je vrátil řidičům zpět. Tomuto štíhlému, vysokému muži řidiči říkali trenér, nosil koženou bundu s chlupatým límcem. Ze dne 2. 2. na 3. 2. 2004 bylo řidičům řečeno, že trenér nepříjde, měli počkat před hranicemi, vrátili se do Sekulí, kolem páté hodiny ráno se dozvěděli, že je trenér na hranicích, že mají jet, na hranicích mu předali papíry, odešli zpět do aut. Kolem sedmé, půl osmé byli osloveni úředníky. Pak jim už paní K. netelefonovala. Papíry od trenéra už neviděli.

Svědék P. D., řidič společnosti XXXX Uherský Brod potvrdil, že jel pro pohonné hmoty do Komárna. Informace o tom, kam mají zboží zavézt, se dozvěděl od člověka, který je vylíval, říkali mu trenér, nebo od paní K. nebo od pana Z.. Trenér, který zařizoval proclení zboží, ukázal nějaký list, podle kterého ho nějaká brněnská firma zmocňuje k vyřízení celních formalit, většinou čekal na řidiče venku, vybral hromadně od všech papíry, vrátil je za

patnáct, dvacet minut. Byl vysoký 190 až 195 cm, mluvil česky, slovensky, češtinu komolil. Na hraničním přechodu nikdo zboží nepřebíral, kolonku na listu CMR tovar převzal vyplňovali až na stáčišti. Více informovanějším řidičem byl jistý T., který předem někdy věděl, kdy mají být na hraničním přechodu příští jízdu. Počet stočených litrů posílal formou zprávy sms na telefon paní K..

Svědék V. F., řidič XXXX, uvedl, že také jel pro pohonné hmoty do Komárna, dostával pokyny od dispečera R. M.. O místu stočení se dozvěděl od paní K., které také hlásil počet stočených litrů. Vyclívku na hraničním přechodu zařizoval muž, kterému říkali trenér, byl vysoký 190 až 200 cm, hovořil česko-slovensky, vždy byl sám. Hromadně papíry vybral a vrátil je. Papíry přebíral u hlavního vchodu budovy, nebo ve vestibulu budovy, za 15 až 30 minut se vrátil a měl papíry vyřízeny. Na CMR v kolonce zboží převzal dostal potvrzení až na stáčišti. Více informovaný řidič byl A. V..

Svědék P. H., řidič společnosti XXXX, řekl, že provedl přepravu benzínu z Komárna do ČR, na hraničním přechodu Břeclav-dálnice vybral od řidičů papíry pro proclení nějaký muž, který je také vyřídil. Bylo mu řečeno, že je to tak domluvené, kvůli urychlení.

Svědék B. H., osoba samostatně výdělečně činná, uvedl, že spolupracoval se společností XXXX, jejíž majitel ho požádal o provedení dopravy z Komárna do ČR. Provedl dvě přepravy. Že má jet přes hraniční přechod Břeclav-dálnice z Komárna, to mu řekl J. a také to, že proclení se uskuteční na hraničním přechodu. Za řidiči přišel muž, na parkovišti v celním prostoru, který věděl o společnosti XXXX z Komárna, zeptal se, zda jede ze společnosti XXXX pro firmu XXXX, po kladné odpovědi převzal muž papíry od zboží, ty mu dali všichni řidiči, vrátil je orazítkovány. Muž, který zařizoval proclení, byl vysoký, štíhlý, snažil se mluvit česky, ale měl určitý východní přízvuk. Stácel pohonné hmoty na stáčišti firmy XXXX.

Svědék L. H., řidič společnosti XXXX, uvedl, že realizoval přepravu pohonných hmot z Komárna do ČR. Od listopadu 2003 do konce ledna 2004 provedl 18 přeprav. O místě a době nakládání se dozvěděl od nadřízeného J. S.. O tom, kde má zboží stočit, se dozvěděl od informovanějšího řidiče, Pražáka T. nebo od ženy, která se představovala jako K.. Na českém hraničním přechodu zařizoval vyřízení celních formalit muž, který se měl jmenovat Č., vysoký asi 190 cm, velmi štíhlý, nosil riflové kalhoty, koženou bundu se světlým beránkem uvnitř, mohl to být Slovák, který se přeorientoval na český jazyk. Říkalo se mu přezdívkou trenér., čekal na řidiče v hale hlavní budovy, nebo venku, řidiči mu předali papíry společně, odešel, za půl až hodinu je vrátil jednotlivým řidičům, bylo na nich uvedeno vše potřebné.

Svědék P. H., řidič ve společnosti XXXX v Uherském Brodě uvedl, že byl asi patnáctkrát v Komárně pro pohonné hmoty. Pro první jízdu byl instruován dispečerem společnosti XXXX, R. M.. Zboží bylo nakládáno ve sídle firmy XXXX, jezdil přes hraniční přechod Břeclav-dálnice, vykládka byla řízena telefonicky, zboží bylo vyclíváno na hranici, společnost, která zboží dováží, měla celního deklaranta. Jednalo se o firmu XXXX. Ohledně nakládky, vykládky také dostával informace od pana G., paní K., pana Z., Z.. Muži na hraničním přechodu, který měl zařídit proclení, se říkalo trenér. Byl vysoký, štíhlý, mluvil česko-slovensky, někdo mu řekl jménem F.. Doklady převzal u vchodu hlavní budovy, odešel s nimi do spedice XXXX. Pak šel do budovy označené jako vyclívka. Doklady přinesl zpět před hlavní budovu nebo na parkoviště k autům. Zboží bylo přebíráno až na stáčišti.

Svědék V. Ch., řidič XXXX Pardubice, uvedl, že převážel pohonné hmoty z Komárna, na hraničním přechodu Břeclav-dálnice zařizoval proclení vyšší, štíhlý muž, kterému se říkalo trenér, nosil koženou bundu, nemluvil čistě česky, přebíral papíry od řidičů, které jim pak zase přinesl. Z 2. 2. na 3. 2. 2004 však trenér již doklady nepřinesl. Za řidiči přišla celní stráž. Věděl od jednatele společnosti T., že se vozilo zboží pro společnost XXXX, XXXX, hovořil také o společnosti XXXX, ale jak ta vystupovala v dovozech mu není známo.

Svědék J. J., řidič společnosti XXXX uvedl, že také prováděl přepravu zboží z Komárna. Na hraničním přechodu Břeclav-dálnice zařizoval proclení vysoký, štíhlý muž. Instrukce o stočení mu dávala žena, která se jmenovala K..

Svědék D. J., řidič společnosti XXXX, řekl, že vozil pohonné hmoty z Komárna, aby je odtud dovezl mu řekl J.. Na hraničním přechodu Břeclav-dálnice přebíral doklady k celnímu vyřízení vysoký štíhlý muž, hovořil česky, ale s divným přízvukem, v létě měl oblečeno tričko, když byla zima tak koženou bundu s kožešinou. Informovanější řidič byl A. V.. Zboží se vozilo pro XXXX a XXXX.

Svědék Z. K., řidič firmy XXXX, Napajedla, jezdil pro pohonné hmoty do Komárna, na hraničním přechodu Břeclav-dálnice předával doklady pro proclení vysokému, štíhlému muži, přebíral je před hlavní budovou, šel směrem k budově vyclívka-veterina, ale neviděl, jak tam vchází. Pak papíry vrátil. Dělali to tak všichni řidiči. Ve firmě XXXX bylo dáváno na doklady razítko společnosti XXXX.

Svědék J. K., řidič společnosti XXXX Bratislava, řekl, že jednatelem společnosti byl F. B.. Provedl přepravu pohonných hmot z Komárna do Slušovic. Na hraničním přechodu Břeclav-dálnice také předával doklady k celnímu vyřízení nějakému muži. Od toho také dostal papírek s návodem, jak má najít místo vykládky.

Svědék R. K., řidič u firmy XXXX, Napajedla. Svědek uvedl, že P. B. mu sdělil, že bude kontaktován pracovníci XXXX kvůli převozům pohonných hmot z Komárna. Na hraničním přechodu Břeclav-dálnice byl muž, který zařizoval proclení, kterému dal papíry, byl vysoký, štíhlý, neuměl dobře česky. Příjemcem zboží byla firma XXXX. Doklady ke zboží byly orazítkovány ve společnosti XXXX. Místo vykládky zboží se dozvěděl od informovanějšího řidiče T., který se jmenoval V..

Svědék L. K., řidič společnosti XXXX, Pardubice, řekl, že vozil pohonné hmoty z Komárna, místo vykládky se dozvídal telefonem. Na hraničním přechodu Břeclav-dálnice přebíral od řidičů muž, kterému se říkalo trenér, doklady, zajistil proclení, doklady jim vrátil. Většinou se jednalo o noční dobu.

Svědék P. L., řidič XXXX, uvedl, že jezdil pro pohonné hmoty do Komárna, žena, která se jmenovala K. mu poskytla informace o tom, co bude nakládat a v jakém množství, také mu řekla, že má jet na hraniční přechod, kde se dozví standardní postup. Na hraničním přechodu byl muž, kterému řidiči říkali trenér, převzal doklady od řidičů, aby zajistil proclení, pak je přinesl zpět. Pak byl kontaktován paní K., od které dostal pokyn, kam má jet zboží složit. Zboží dovážela firma XXXX.

Svědék M. M., řidič společnosti XXXX, řekl, že jezdil pro pohonné hmoty do Komárna. Na hraničním přechodu Břeclav-dálnice zajišťoval proclení muž, kterému říkali trenér, byl vysoký, nosil koženou bundu s kožešinovým límcem, odevzdávali mu doklady, zajistil jejich vyřízení, pak je přinesl zpět. Hovořil se ženou, která se jmenovala K., řekl jí, že je proclení provedeno, ona sdělila, kde má být náklad vyložen. Také s ní mluvil J. N..

Svědék F. M., řidič společnosti XXXX, Slušovice, uvedl, že vozil pohonné hmoty z Komárna, dostával informace od muže jménem Z., od ženy jménem K., která se také někdy představila jako XXXX K., více informovanějším řidičem byl A. V., na dokladech se objevovala jako odběratel firma XXXX nebo XXXX. Na hraničním přechodu Břeclav – dálnice čekával muž, kterého oslovovali trenér, který zařizoval proclení. Odebíral před hlavní budovu doklady, šel na spedici XXXX, pak na vyclívku, volný oběh, pak se vrátil. Na dokladech byla razítka. Doba od odebrání papírů do jejich vrácení trvala 45 minut.

Svědék P. M., řidič společnosti XXXX, řekl, že provedl přepravy benzínu pro firmu XXXX, Brno, taková adresa byla na dokladech, ze společnosti XXXX z Komárna, dostal telefonní číslo na ženu jménem K., která měla určit, kde se zboží složí. Na hraničním přechodu Břeclav-dálnice předával doklady muži, který zajišťoval pro společnost XXXX proclení, mluvil česko slovensky, byl vysoký, štíhlý, nosil koženou bundu, řidiči ho oslovovali trenér.

Svědék J. N., řidič společnosti XXXX řekl, že na základě pokynu R. M. jel do společnosti XXXX do Komárna, kde naložil pohonné hmoty, další instrukce měl dostat od ženy jménem K., nebo od jistého F., kterému se říkalo trenér, který také zajišťoval proclení na hraničním přechodu Břeclav-dálnice, kterému k tomu předávali potřebné doklady. Byl vysoký, štíhlý, mluvil česky, ale s nějakým přízvukem. Dávali zprávu K., že bylo zboží vyloženo.

Svědék M. N., řidič firmy XXXX, Napajedla uvedl, že jezdil pro pohonné hmoty do Komárna, na hraničním přechodu Břeclav-dálnice zajistil proclení vysoký, štíhlý muž, který mluvil česky, ale s cizím přízvukem. Kam má zboží zavést mu sděloval více informovaný řidič, který se jmenoval T.

Svědék J. P., řidič společnosti XXXX Revúca, uvedl, že byl dán jako řidič k dispozici firmě M. B., práci mu zadával J. B.. Provedl kolem třiceti přeprav pohonných hmot ze společnosti XXXX z Komárna do ČR. Na hraničním přechodu do ČR, na parkovišti mu zabouchal na okno vozidla vysoký, štíhlý muž, kterému se říkalo trenér, nosil stále stejnou koženou bundu s kožešinou na rukávech a límci, hovořil česky i slovensky, tento muž mu také telefonoval, chtěl všechny doklady od zboží, tak mu je dal, udělali to tak i ostatní řidiči, s papíry odešel zajistit proclení, zhruba za hodinu mu papíry přinesl a řekl, že je vše v pořádku, že může odjet. O tom, kam mají zavést pohonné hmoty, se dozvěděl od J. B. nebo od paní K., která byla z české strany, buď ze společnosti XXXX nebo XXXX. Kontakt na ni měl přes mobilní telefon, často mu telefonovala, ptala se, zda už natankoval, kde se nachází, kam má jet stočit pohonné hmoty. Kromě toho mu telefonovali ještě dva muži, kteří mluvili česky a ptali se, kolik litrů stočil, že má jet nakládat pohonné hmoty do Komárna. Začátkem února 2004, když přijel na hraniční přechod do Kút někdy v noci, tak mu oznámil trenér, že mu něco chybí, že má čekat. Doklady na proclení si vzal, nevrátil se však. V průběhu zhruba dvou hodin přišli pracovníci celního ředitelství, kteří po něm požadovali vysvětlení. Vrátil se s kamionem do Slovenské republiky, obsah cisterny vytankoval v Nitře.

Svědék M. P., řidič společnosti XXXX, sídlo XXXX, SROV řekl, že společnost měla od firmy XXXX z Novák pronajatý tahač, se kterým jezdil od srpna 2003 pro benzin a naftu pro odběratele v ČR, a to XXXX a XXXX. Do společnosti XXXX přišel dojednat přepravu s P. T. V. M.. V některých případech mu telefonicky M. nebo paní K. upřesnili, kdy má jet do Komárna pro pohonné hmoty. Měl telefonní čísla jak na M., tak na paní K. a také na jistého F., kterému se říkalo trenér, byl vyšší, štíhlý, nosil koženou bundu se světlou vložkou. F. telefonní číslo mu dali ostatní řidiči, se kterými přišel do styku v Komárně nebo na hranicích. F., trenér byl dopředu informován o tom, kdy budou na hranicích, chtěl, aby mu předali doklady od zboží pro celní projednání, které jim vyřízené přinesl zpět, Pak s dalšími informace se ozývala paní K., nebo někdo jiný.

Svědék J. P., řidič společnosti XXXX uvedl, že povedl přepravu 8. ledna 2004 z Komárna do ČR. Na hraničním přechodu čekal na řidiče vysoký, štíhlý muž mluvící česky, ale se špatnou výslovností, který od řidičů vyžádal papíry pro zařízení proclení. Pohonné hmoty stočil ve Slušovicích.

Svědék F. P., řidič XXXX se sídlem ve XXXX, řekl, že provedl převoz pohonných hmot z Komárna do ČR. Na hraničním přechodu si nějaký muž, štíhlý, vysoký, vyzvedl doklady

pro proclení. Zřejmě nějaký další řidič řekl, kam má jet zboží stočit. Stácel pohonné hmoty v Hořovicích u Berouna.

Svědék Š. R., řidič společnosti XXXX, XXXX, uvedl, že provedl přepravu pohonných hmot z Komárna v době od 13. 8. 2003 do 22., 10. 2003, na hraničním přechodu byl dotázán, zda jede z Komárna, ať předá doklady muži, který zařídí proclení, což učinil, ten mu také sdělil, kam má jet zboží stočit. Stácel pohonné hmoty v Uherském Brodu nebo ve Slušovicích. V Uherském Brodu dostával razítko potvrzující stočení pohonných hmot.. Na razítku byla uvedena firma XXXX.

Svědék L. S., řidič společnosti XXXX, uvedl, že mu řekla paní K., kdy má jet do Komárna pro pohonné hmoty, pokud nebudou něco vědět, že se má zeptat dalších řidičů, jeden z nich řekl, že na hraničním přechodu bude muž, který od řidičů vyzvedne papíry a vyřídí proclení, což se stalo. Pak volala paní K., kam mají jet vyložit zboží. Prováděl přepravu pro společnost XXXX. Jednou sdělila paní K., že muž, který prováděl proclení, má rodinné problémy, mají zastavit na Slovensku a až ve 04.00 hod. volala, že mají pokračovat. Na přechod přišel trenér, muž, který zařizoval proclení, vyzvedl papíry a pak už nepřišel. Za dvě až tři hodiny přišla policie a osoby z celní správy. Potom podávali řidič vysvětlení. Jeden řidič byl více informován než ostatní.

Svědék L. S., řidič XXXX se sídlem ve XXXX, řekl, že vozil pohonné hmoty z Komárna, pokyn mu dával J. S. Vždy jezdil přes hraniční přechod Břeclav-dálnice. Od ostatních řidičů se dozvěděl, že na hranicích bude vyřizovat proclení muž, kterému odevzdal papíry, přinesl je potvrzené, orazítkované, pak odevzdal kontrolní list a jel do ČR. Že se takovým způsobem bude proclívat zboží, mu řekl J. S. a také řidič T. T. mu také řekl, kam má zboží odvézt. Přepravy prováděl od října 2003 do ledna 2004. Všichni odevzdávali papíry muži, který měl zařídit proclení, byl vysoký, štíhlý, nosil riflové kalhoty, koženou bundu. Papíry přebíral u hlavní budovy, nebo pro ně šel na parkoviště. V době od října do prosince 2003 slyšel od řidiče T. jméno K., asi se s ní znal, volávali si, zřejmě jim dávala příkazy.

Svědék A. S., řidič XXXX se sídlem v XXXX, uvedl, že provedl přepravu pohonných hmot 15. 11. 2003. Byl kontaktován dispečerem společnosti XXXX s tím, že pojedou do Komárna, do společnosti XXXX. Na hraničním přechodu přišel za řidiči, samozřejmě i k němu, nějaký muž, mluvil česky se zvláštním přízvukem, vyžadoval od řidičů papíry ke zboží, aby zařídil proclení, tak mu je dali. Měli počkat, on zatím zařídil proclení zboží. Papíry vrátil na ploše mezi hlavní budovou celnice a spedicemi. Řekl každému řidiči, kam má s pohonnými hmotami jet, jemu řekl, že má jet na stáčiště ZEVOS do Uherského Brodu.

Svědék P. Š., řidič firmy XXXX, XXXX, řekl, že provedl přepravu pohonných hmot z Komárna do ČR v létě a na podzim 2003, jednou jel s panem D. ze stejné firmy. Na hraničním přechodu Břeclav-dálnice je oslovil muž, který jim předtím dával vědět, že mají zaparkovat a počkat na něj, že zařídí proclení, protože to tak bude rychlejší, muž řekl, že na ně už čeká, byli tam i další řidiči, z jakého důvodu mělo být řízení rychlejší, neuvedl. Papíry přebíral na parkovišti u aut. Pak šel do budovy, jednou viděl, že šel do dveří vyclívky. Papíry vrátil na parkovišti. Byl vyšší, sportovní postavy. Prováděl přepravu pro firmu, která měla být z Brna. Na fakturách byla jako konečný odběratel uvedena firma XXXX.

Svědék Z. Š., řidič frmy XXXX, XXXX, uvedl, že provedl přepravu pohonných hmot z Komárna 13. 8. 2003, na hraničním přechodu mu řekl muž, který čekal na lavičce před spedicí, že zařídí proclení, tak mu odevzdal papíry, viděl ho jít do prostor vyclívky, papíry dostal zpět v bufetu.

Svědék M. V., řidič společnosti XXXX, řekl, že provedl přepravu benzínu z Komárna 23. 11. 2003, jízdu mu nařídil dispečer R. M.. Když vyjel z Komárna, někdo telefonoval, měl

přijet na hraniční přechod kolem 20.00 hod. Kolem 20.00 hod. tedy jel na přechod, nějaký řidič, někomu volal, ptal se, kde je deklarant, , bylo řečeno, že se zdrží, přijde kolem 23.00hod. Čekali na něj. Doklady mu dávali na parkovišti před spedicemi. Vyclení trvalo asi půl hodiny. Jel do Uherského Brodu, ráno do Slušovic, kde složil náklad. Již večer někdo z řidičů přinesl informaci , na papíře měl napsáno, kam mají jet benzin složit.

Svědék L. V., řidič společnosti XXXX, se sídlem v Praze, řekl, že prováděl od konce října do ledna 2004 přepravy pohonných hmot z Komárna do ČR. Jezdil pro firmu XXXX z Uherského Brodu. Pro tuto firmu prováděl přepravy kolega A. V.. Na hraničním přechodu Břeclav-dálnice řekl kolega, že přijde nějaký muž, který zařídí proclení. Papíry mu odevzdali před budovou a odešli ke svým autům. Potom přinesl vyřízené papíry. Někdo telefonicky sdělil, kam mají jet pohonné hmoty stočit. A. V. nebo D. J. říkal co mají řidiči dělat. S XXXX komunikoval pouze přes D. J.. Muž, který zařizoval proclení, se jmenoval F., říkali mu trenér, běhal od jednoho řidiče ke druhému řidiči, mluvil česky i slovensky, záleželo na tom, s kým mluvil, byl vysoký kolem 190 cm, štíhlý, nosil kožšinovou bundu se světlým kožíškem. Vyřízené papíry někdy vracel před hlavní budovou, někdy je roznášel po autech, někdy je zanesl do motorestu. Přebíral je před hlavní budovou, odcházel směrem ke spedicím, nebo k budově označené jako vylívka.

Svědék R. V., řidič XXXX, uvedl, že dostal pokyn od dispečera k jízdě do Komárna do sídla společnosti XXXX. Přeprava byla pro společnost XXXX. Jel s kolegou Z., měl převážet benzin. Na hraničním přechodu Břeclav-dálnice čekal před budovou muž, který zařizoval proclení. Zhruba po hodině papíry k proclení přinesl zpět a předal je jednomu z řidičů, který je rozdal zpět. Instruoval řidiče, kam mají se zbožím jet. Skládal zboží ve Slušovicích, ve firmě XXXX

Svědék P. W., řidič firmy XXXX, potvrdil, že doprava zboží z Komárna byla domluvena panem T. přes firmu XXXX, tehdy sídlila v Šenově, některé přepravy provedl s kolegou C. Na hraničním přechodu čekával muž, který měl být deklarantem, znal ho pod jménem Č., papíry mu předával u vchodových dveří hlavní budovy, šel s nimi do spedicí, šel na rampu do budovy vylívky, byl s ním i vevnitř, ale vyhodil ho. Ptával se Č. na místo vykládky, ale on odkázal na paní K., která bude telefonovat. Měl telefon na K. a Č., toho se ptal, jak je možné, že vyřizuje papíry pro tolik cisteren, je to tak rychlé, na to řekl, že je z firmy, která to má domluvené, tak to je rychlejší. Jednou se chtěl zastavit v Brně za K., volal jí, ale ona řekla, že je někde u nádraží a tam nesmí jet kamiony. Přeprava ze dne 2. 2. 2004 na 3. 2. 2004 byla s komplikací, na cestě v SR volal K., kde má složit zboží, kdy bude na přechodu Č.. Řekla v devět, v deset večer a až na hranicích mu řekne, kde má zboží složit. Č. na přechodu nebyl, volali K., řekla, že se hodinu, dvě zdrží, o půlnoci šli spát, Č. nepřišel, asi ve dvě hodiny ráno přišel, vzbudil je, vzal si papíry, šel je vyřídit, pak je rozdal zpět a oni odjeli. Řekl, že si vezme faktury, nedal je řidičům. V době, kdy volal K., kde je Č. řekla mu, že má jet se zbožím do Opavy. Z přechodu vyjeli a pak na cestě byli zadržení.

Svědék A. Z., řidič XXXX, řekl, že provedl jednu přepravu z Komárna do ČR, koncem listopadu 2003, pokyny dostal od dispečera firmy. Věděl od něj, že jde o přepravu pohonných hmot pro firmu XXXX. Na hraničním přechodu Břeclav-dálnice se dozvěděl od ostatních řidičů, že papíry má předat muži, který zařídí proclení, muž o nich věděl, čekal na ně venku, převzal si papíry, pak je donesl zpět. Ten muž také řekl místo vykládky. On vykládal zboží ve Slušovicích.

Svědék A. V., řidič XXXX, se sídlem v Praze, uvedl, že jednatel J. Š. řekl, že uzavřel smlouvu se společností XXXX Uherský Brod o přepravě pohonných hmot ze Slovenska a že on se na ní bude podílet. Měl přiděleno vozidlo MAN TG1. První jízda proběhla v srpnu 2003, telefonoval s panem J., sdělil mu hodinu, kdy se má dostavit do Komárna, kde na něj

bude čekat jeden jeho řidič, D. J.. Jeli spolu do společnosti XXXX. Řidič mu sdělil jak bude probíhat na hranicích vyclení. Je tam vše zařízené, bude tam deklarant, který provede vše potřebné. Deklarant tam čekal, představil se jako F.. Řekl, že napřed půjde na spedici, pak na vyclívku, tam ho viděl jít, pak na volný oběh. Sledoval ho. Neviděl ale co tam dělá. Vyšel ven, čekal, doklady neměl, pak se zase vrátil dovnitř a vyšel s doklady, které pak řidičům předal. V prvním případě, kde má zboží složit se dozvěděl od sekretářky pana J., nebo od něj. Posléze, asi za měsíc, mu místo vykládky sdělovala paní K.. Uváděla, že je zástupkyně firmy, které zboží patří. Řekla, že teď bude volávat ona. Když začalo jezdit více aut, požádala ho K., aby nemusela volat každému řidiči, aby místa vykládky sděloval on. Vždy nadiktovala čísla SPZ vozidel, která pojedou, měl říct řidičům, kam mají zboží zavézt. V Komárně natankovali, pak jeli na hranice, někdy museli v Komárně čekat, to mu říkala K., ať to vysvětlí ostatním, že dostanou peníze. Někdy volávala K. a říkala, ať jsou na hranicích večer, někdy se ptala, kdy budou na hranicích, aby tam zbytečně nečekal celní deklarant. V posledním případě se stalo, že čtyři kamiony jely před ostatními, zřejmě projely hranici, ostatní čekali, když byli v Bratislavě, volala K., že nemají jezdit na hranice, mají počkat u motorestu před přechodem, že je problém, musí vydržet do rána, telefon potom měla vypnutý. Vždy na hranicích čekal deklarant, vybral papíry, nebo on je vybral a dal mu je, on šel s papíry do spedice, pak na vyclívku, volný oběh, někdy čekal na vyřízení, dal si kávu, někdy vyšel s vyřízenými papíry. To trvalo od deseti minut do dvou hodin. Papíry přinesl, rozdál je, rozloučil se. Pak absolvovali výjezdní kontroly. Místa vykládek věděli od K., J., nebo jeho sekretářky. Když je hned nevěděli, volali, že mají počkat a že je sdělí. Čekávali až do rána. Buď volali jemu a on to sdělil ostatním, nebo volali individuálně. XXXX si odebrala cisternu, mělo jít o zápočet s firmou XXXX. Nejdříve se vozily PHM k panu J., odsud firmě XXXX. Trenér byl sportovní typ, vysoký, měl přízvuk, slovenský, moravský, nosil riflové kalhoty, bundu, představil se jako F., říkali mu trenér. P převzetí zboží bylo potvrzováno až při vykládce. Když vezl něco J., předal mu papíry, aniž by viděl, že něco potvrzuje. Měl telefon na deklaranta, volávali si vzájemně. Pokud měl C. uložena v mobilu čísla pod označením t., T., T., čísla + XXXX, + XXXX, XXXX, tak první bylo jeho služební, druhé byla slovenská karta, třetí soukromé, poslal zprávu 3. 2. deklarantovi, protože se mu nešlo dovolat, chtěl, aby mu napsal, co se děje. Stávalo se, že skutečně mu volávala K., aby sdělil informace ostatním řidičům. Pokud čekali delší dobu, tak dostal peníze od trenéra, který řekl, že je posílá K., má je rozdělit mezi ostatní. Pokud podal vysvětlení 3. 2., tak to oznámil J. Š. Tři dny nebo týden, než došlo k zadržení celníky, bylo řečeno, když byla nějaká žena na hraničním přechodu s nějakým menším mužem, černou Audi, že je to K., řešili něco kvůli odstavenému kamionu, který tam byl asi čtrnáct dnů. Byly problémy s proclením. K. mu volávala z různých čísel. Měl na ni uložena jen některá. Se jménem K. se setkal téměř od začátku jízdy, více cisteren jezdilo od září, října.

Svědék P. B., přepravce, uvedl, že od září do poloviny října 2003 realizoval pro společnost XXXX přepravy pohonných hmot z Komárna do ČR. Dispečerka společnosti XXXX sdělovala, v kolik hodin mají přistavit do Komárna cisterny. Je mu známo, že řidičům zajistil proclení na hraničním přechodu nějaký deklarant. Zboží rozváželi po ČR, kam ho mají zavézt, se řidiči dozvěděli od nějakého jiného řidiče, nebo od sestry obžalovaného J., K.. Fakturovat přepravy měl J. B. společnosti XXXX, která je proplatí. Z počátku XXXX platila za přepravy, ale nastaly problémy, které obžalovaný J. vysvětloval tím, že mu neplatí obžalovaný Š.. Polovinu z dlužné částky obžalovaný J. uhradil, svědkovi řekl, že obžalovaný Š. je ze společnosti XXXX, která pohonné hmoty kupuje. Přes přepravce B. T. získal telefonní číslo obžalovaného Š., kterému telefonoval, slíbil nápravu. Nic se nezměnilo k lepšímu, proto dal pokyn řidiči, aby zboží nestácel, dokud nebude zaplacen. To se stalo koncem října 2003, řekl o tom obžalovanému Š.. Jakmile zjistil, že jsou peníze připsány na účet, platba byla provedena vkladem hotovosti na účet, pak byly pohonné hmoty stočeny. Jakmile byla

ukončena spolupráce se společností XXXX, tak dostal nabídku od R. M. ze společnosti XXXX na provádění přeprav, faktury posílal společnosti XXXX. Protože se platby opožděovaly, byla spolupráce ukončena. Platby probíhaly bezhotovostně. Před koncem roku 2003 byla dlužná částka společnosti XXXX zaplacená.

Svědék J. B., z přepravní firmy M. B., uvedl, že začátkem listopadu 2003 mu nabídl přepravu pohonných hmot z Komárna do Brna D. ze společnosti XXXX Revúca. Nakontaktoval ho na společnost XXXX z Brna, se kterou podepsal smlouvu o přepravě v Brně 12. 11. 2003. Bylo mu řečeno, že první jízda se uskuteční 14. 11. 2003. Faktury měl posílat společnosti XXXX. Za přepravy mělo být placeno na účet firmy M. B., který byl veden ve Slovenské spořitelně, pobočka Revúca. První přeprava byla uskutečněna 14. 11. 2003, vykonal ji společně s J. P.. Při přejezdu hranic do ČR odstavil kamion, přišel za ním muž, který zajistil proclení. Zboží vezl do Slušovic, do prostor bývalého Agrokomplexu. Další jízdy byly vykonány na základě telefonické domluvy se společností XXXX, trvaly do 2. 2. 2004. Zaplaceno bylo ve vozidle v Brně, mužem, jehož jméno nezná, pokladní doklad mu muž nedal. Další platba proběhla na tak zvané výpadovce směrem na Prahu u centra Carrefour, na parkovišti. Žena, jejíž jméno nezná, mu řekla, že mu zaplatí část peněz, zbytek mu zaplatí v Brně. Pokladní doklady slíbila poslat později, ale nestalo se tak.

Svědék F. B., přepravce, uvedl, že mu bylo telefonováno ze společnosti XXXX z Uherského Brodu, na základě toho došlo k uzavření ústní dohody o přepravě dne 23. 11. 2003, což byl pátek, v neděli mělo přijet vozidlo do Komárna. Mělo tam být více vozidel jiných společností. Až po proclení mělo být známo, kam má být zboží zavezeno. Faktura za přepravu byla zaslána společnosti XXXX.

Svědék O. G., osoba samostatně výdělečně činná zabývající se přepravou, řekl, že spolupracoval se společnostmi XXXX z Ostravy a XXXX, spol. s r.o. z Brna. Na základě této spolupráce došlo k realizaci přeprav z Komárna do České republiky. Faktury byly zasílány uvedeným společnostem. Na listu CMR viděl názvy společností XXXX a XXXX.

Svědék R. K., jednatel společnosti XXXX Košice, řekl, že jejich klientem byla společnost XXXX, Košice, která měla v pronájmu nákladní vozidla, tahač a cisternový pás. Jeden tahač s návěsem byl v rámci leasingu postoupen společností XXXX XXXX B..

Svědék J. K., jednatel společnosti XXXX, Brezno, řekl, že byl osloven M., zda by uskutečnil přepravy pohonných hmot z Komárna do České republiky. Bylo vykonáno asi 11 přeprav v době od 13. 8. 2003 do 22. 10. 2003. Platby od odběratelů probíhaly bankovními převody na účty v Tatra bance a Dexii. S M. bylo vše domluveno ústně.

Svědék V. K., majitel a předseda představenstva společnosti XXXX uvedl, že byl v září 2003 telefonicky osloven osobou, která se představila jménem Š., ve stejné době ho oslovil také M. P., jednatel společnosti XXXX, se sídlem v Hodoníně. Oba mu nabídli provádění přeprav pohonných hmot ze Slovenské republiky. Mělo dojít ke schůzce s osobou, která se představila jako Š., omluvil se, řekl, že jedná za společnost XXXX a že na schůzku přijedou muži jmenující se Z. a Z.. Měli se ozvat telefonem. Telefonicky se ozval Z., který přijel na schůzku do Uherského Brodu do sídla společnosti, uvedl, že má zájem na spolupráci do 30. 4. 2004, déle zatím ne, protože pak může být spolupráce ovlivněna vstupem ČR do EU, což se může promítnout do oblasti přepravy pohonných hmot a proclívání. Řekl, že se bude zboží nakládat v Komárně, jezdit se bude přes hraniční přechod Břeclav, vykládat zboží se bude u jejich obchodních partnerů. Vytiskl návrh smlouvy, k tomu mu Z. řekl, že ji projedná se Š.. Z. představil dispečera R. M. a účetní J.. Z. řekl, že při nakládání zboží v Komárně se ujme řidičů nějaký člověk, který jim vysvětlí proces nakládání, vyclívání. Z. převzal seznam řidičů, telefonická spojení. Kontaktní osoba, dispečer za společnost XXXX byl R. M., kontaktní

osoba za společnost XXXX byl Z., kontaktní účetní XXXX byla J. a kontaktní osoba učení společnosti XXXX byla žena vystupující pod jménem K.. Z. výslovně uvedl, že vystavování faktur a odsouhlasování plateb bude provádět za společnost XXXX K.. Měly se vystavovat na každou jízdu tak zvané zálohové faktury. Z. a Z. přivezli svědku K. podepsanou smlouvu o přepravě. Výrazněji vystupoval při jednání Z.. XXXX chtěl po Z. písemné objednávky, on je ale neposílal, telefonoval. Bylo zřejmé, že Z. problematice přeprav nerozumí, v podstatě ho R. M. všechno učil a vysvětloval. Pokud spolupráce nebyla dobrá se Z., tak se obraceli na Z..

Svědék Š. M., zaměstnanec společnosti XXXX spol. s r.o. uvedl, že jejich společnost realizovala přepravy z Komárna do ČR. Přepravu prováděl řidič F. G..

Svědék J. N., který měl firmu XXXX se sídlem XXXX, SR uvedl, že společnosti XXXX, kterou zastupoval P. T. a J. Š. pronajal tahač s návěsem.

Svědék M. O., jednatel společnosti XXXX spol. s r.o. se sídlem v Košicích, uvedl, že společnost měla od společnosti XXXX v pronájmu dvě vozidla, tahače s cisternami.

Svědék J. P., jednatel společnosti XXXX, se sídlem v XXXX, řekl, že se zabýval přepravou pohonných hmot, obecně si u společnosti objednávala přepravu společnost XXXX. Podrobněji vše domlouval dispečer J. V.. Nebyla sepsána písemná smlouva. Od počátku prosince 2003 do 2. 2. 2004 společnost realizovala přepravy z Komárna. Je mu známo od řidičů, že proclení zařizoval na hraničním přechodu muž, který se řidičům představil jménem Č. V dokladech viděl jako příjemce zboží společnost XXXX.

Svědék J. S., jednatel společnosti XXXX se sídlem ve XXXX uvedl, že byl kontaktován na podzim 2003 jednatelem společnosti XXXX, aby mu půjčil vozidlo s cisternou. Byla provedena přeprava pohonných hmot z Komárna. Také se na něj kontaktoval muž jménem Z., který uvedl, že je ze společnosti XXXX, který měl zájem o to, aby byla konána přeprava přímo společností XXXX. Muž prováděl telefonické objednávky, vždy uvedl, v jakou dobu mají být přistaveny cisterny do Komárna. V průběhu prosince 2003 mu telefonovala žena, která se představila jménem K., uvedla, že nyní bude organizovat přepravy pohonných hmot přes společnost XXXX ona. Řidiči uvedli J. S., že dopravu organizuje K. a nějaký řidič, proclení zajišťuje na hraničním přechodu nějaký deklarant. Společnost XXXX zasílala faktury společnosti XXXX, týdně, bylo placeno na účet. K. uvedla, že přepravu platí jiná firma. Bylo placeno, ale po urgencích. Některé přepravy ještě nebyly zaplacené po jejich ukončení. Na stáčecích lístcích ze Slušovic bylo uvedeno jméno K., XXXX se objevovala na listech CMR k přepravám, XXXX prováděla některé bezhotovostní platby na účet.

Svědék E. S., uvedl, že závěsová cisterna SC 680 YA je majetkem společnosti XXXX spol. s r.o., byla pronajata společnosti XXXX, která prováděla přepravy.

Svědék R. S., jednatel společnosti XXXX řekl, že v lednu 2004 mu telefonoval dispečer společnosti XXXXR. M., který se ptal na volné cisternové soupravy pro přepravu pohonných hmot z Komárna. UZAVŘELI telefonickou dohodu o poskytnutí cisternových souprav. Objednávky přeprav byly zasílány faxem R. M. nebo ženou, která se jmenovala K.. Od řidičů věděl, že na hraničním přechodu prováděl proclení nějaký muž. Za přepravu nebylo zaplaceno, R. M. ani K. nereagovali, stejně tak firma XXXX, která byla na dokladech uvedena jako odběratel.

Svědék J. Š., jednatel společnosti XXXX, se sídlem v XXXX, uvedl, že o přepravě pohonných hmot jednal jednatel P. T. Také se v této obchodní záležitosti angažoval M. ze společnosti XXXX. Bylo vystaveno 13 faktur poslaných společnosti XXXX a 13 faktur poslaných společnosti XXXX.

Svědék P. T., jednatel společnosti XXXX uvedl, že mu v srpnu 2003 navrhl V. M., jednatel a společník společnosti XXXX se sídlem Bojnice přepravu pohonných hmot z Komárna do ČR. Dohodli se ústně na provádění přeprav pohonných hmot pro společnost XXXX pro odběratele společnosti XXXX a XXXX. Platit za přepravu bude objednatel, společnost XXXX, faktury budou posílány společností XXXX a XXXX. Jednatel společnosti XXXX objednával přepravu i u jiných společností. Platby za dopravu byly řádně provedeny, a to bezhotovostní. Od 21. 8. 2003 do 2. 2. 2004 bylo uskutečněno 31 jízd. Přepravy provádělo vozidlo pronajaté od firmy XXXX. Jízdy provedl řidič M. P..

Svědék B. T., jednatel XXXX, se sídlem v XXXX, uvedl, že v srpnu 2003 mu telefonoval muž, který se představil jménem S., že je z firmy XXXX. Chtěl, aby provedli přepravu pohonných hmot z Komárna do ČR. V objednávce bylo uvedeno, kdy mají být vozidla přistavena do Komárna, místo vykládky bylo uvedeno Uherský Brod. Faktury za přepravu byly posílány do společnosti XXXX, platby se opožděly, kvůli tomu se setkal se Š. v motorestu v Hradci Králové v říjnu 2003. Na jednání přijel ještě jeden muž, který mu byl představen jménem Z., který řídil vozidlo, kterým na jednání přijeli. Byla přislíbena náprava, ale nic se nezlepšilo. Bylo mu řečeno, že mají zájem o přepravy až do dubna 2004. Telefonicky se ozval Z., uvedl, že vyřídí zaplacení přeprav. Muž pod jménem Š. komunikoval co nejméně, což zdůvodňoval tím, že cestuje, je na Slovensku, ohledně přeprav tedy jednal Z., uvedl, že Š. vše řekne. Zase nebyly pohledávky placeny, jejich zaplacení řešil se Z.. Další přepravy se uskutečnily v prosinci 2003. Některé faktury se vrátily, Z. řekl, že mají novou poštovní schránku, ať faktury pošlou na její adresu. V lednu 2004 se ozvala žena jménem K., uvedla, že bude organizovat přepravy. Uvedla, že je z firmy XXXX. Řidiči TRANZIT OIL uvedli, že jim volávala nějaká žena. Při poslední přepravě telefonoval řidič, že vznikl na hranicích problém. Proto telefonoval K., která slíbila nápravu, ale pak již nebyla kontaktní, stejně tak ve firmě XXXX nic nevyřešil, neboť muž, který vzal telefon, slíbil, že se ozve, neozval se, a ani nebylo možné se mu dovolat. Muž jménem Š. uvedl, že se bude zboží proclívat na hraničním přechodu, že budou mít svého zástupce, který bude proclení zajišťovat. Kromě firmy XXXX v dokladech byla uvedena také firma XXXX.

Svědék D. T., soukromý dopravce, uvedl, že na základě domluvy se společností XXXX prováděl přepravy pohonných hmot z Komárna do ČR. XXXX měla uzavřenu smlouvu o přepravě se společností XXXX. Je mu známo, že řidiči odevzdávali doklady nějakému muži, který zařizoval proclení. Mě se jmenovat Č.. Ví, že žena jménem K. říkala řidičům, kam mají zboží zavézt. Poslední jízda ze dne 2. 2. 2004 byla pro XXXX. Ví také, že více informovanějším řidičem byl muž jménem T., z Prahy. Na listech CMR byla uvedena společnost XXXX.

Svědék J. U., jednatel a společník XXXX se sídlem ve XXXX, uvedl, že byl v září, říjnu 2003 kontaktován V. K. z XXXX, jeho společnosti byla nabídnuta práce, dovoz pohonných hmot z Komárna. Vozidla měla jezdit přes společnost XXXX, která by za přepravu platila. Proclení mělo proběhnout na hraničním přechodu. Nedostali za jízdy zaplacení, proto řekl, že již do Komárna jezdit nebude. Muž, který byl totožný s tím, který dával řidičům pokyny, kam mají zboží složit, volal, že je z XXXX, proč nechťejí jezdit, na to mu řekl, že není za jízdy zaplacení. Muž navrhl, aby bylo fakturováno přímo XXXX. Faktury byly posílány přímo do sídla společnosti. Bylo placeno vždy s prodlením. Byly prováděny vklady hotovosti na účet, nebo převodem z účtu společnosti XXXX. Koncem roku komunikoval o otázkách, které řešil s uvedeným mužem, se ženou, která se jmenovala K.. Uvedla, že bude přepravy vyřizovat ona za muže, který se jmenoval Z.. K. řekla, že společnost XXXX dluží peníze společnosti XXXX, proto platí XXXX. Na některých listech CMR byla jako kupující uvedena firma XXXX.

Svědék R. M., od 1. 7. 2003 do 29. 3. 2004 dispečer ve společnosti XXXX, řekl, že byl na podzim 2003 osloven V. K., jeho nadřízeným, který mu řekl, že jedná se společností XXXX z Brna, zda je v možnostech XXXX poskytnout cisternové soupravy této společnosti pro přepravu pohonných hmot z Komárna do ČR. Jednání týkající se přepravy proběhlo v Uherském Brodě, v sídle společnosti, kterého se účastnil on, dispečer společnosti, K., P. a za společnost XXXX muži, kteří vystupovali pod jmény Z. a Z.. Z. mu byl představen jako dispečer a Z. vystupoval jako osoba, která má na starosti problematiku proplácení faktur. Byl vysoký, měl nepřehlédnutelnou kulturistickou postavu, hovořil jako typický Brňák. Řekl Z., že bude vyžadovat před každou jízdou objednávkový nebo zakázkový list. Z. požadoval jméno řidiče a poznávací značku vozidla a cisterny. Pak byl podepsána smlouva mezi společností XXXX a XXXX, u toho ale nebyl. Realizace spolupráce probíhala tak, že před přepravami telefonoval Z., který nadiktoval v kolik hodin, který den má být přistaveno vozidlo v Komárně, kolik vozidel bude potřeba a jaký druh zboží se bude přepravovat. R. M. chtěl, aby mu zaslal faxem objednávku. Poslal ji však jen jednou, byla nevyhovující. Nebylo na ní razítko, podpis byl nečitelný, neobsahovala potřebné náležitosti. Z. mu vysvětlil, že nemůže posílat objednávky faxem, protože cestuje mezi Slovenskou republikou a Brnem, není v kanceláři firmy, nemá přístup k faxu. Tříkrát, čtyřikrát telefonoval a objednával zboží místo Z. Z.. Málodky řekli, kam má být zboží v rámci ČR zavezeno. K tomu uvedli, že zboží ještě není prodáno, že to sdělí až v průběhu cesty. Několikrát se stalo, že vozidla jela stáčet zboží mimo Jižní Moravu. Protože se problémy nahromadily, tak mělo dojít k jednání, které bylo domluveno telefonicky. Došlo k němu v Brně, v hotelu Grand, účastnil se jej Z., který omluvil Š., který měl být zaneprázdněn, za společnost XXXX byl na jednání kromě R. M. také K.. Z. slíbil nápravu jak v oblasti logistiky, tak fakturace, bylo zřejmé, že nechce přijít o spolupráci se společností XXXX. Uvedl, že Z. se již nebude zabývat těmito otázkami, že se o to osobně postará. Svědek M. uvedl, že místo Z. se začala uvedenou problematikou zabývat žena jménem K., o které Z. hovořil, že přebere problematiku po Z., měla působit ve firmě XXXX, měla zatelefonovat R. M.. Začala s ním komunikovat v prosinci 2003. Z. mu řekl, že proclení zboží na hraničním přechodu si bude zajišťovat společnost, za kterou jednal. Od řidičů měl vybrat doklady nějaký muž, který zajistil jejich vyřízení a pak jim je vrátil. Celý případ skončil pro společnost XXXX tak, že telefonoval jeden z řidičů z hraničního přechodu, že auta nemohou projet. Na to telefonoval K., která nebrala telefon, proto jel na hraniční přechod. Kde se dozvěděl, že doklady nejsou v pořádku.

Svědék M. P., jednatel společnosti XXXX potvrdil, že spolupracoval se společností XXXX, ve které působil V. K.. Účastnil se jednání v sídle společnosti XXXX, na kterém kromě K., byli také dva muži, kteří vystupovali za společnost XXXX, představili se jmény Z. a Z. Z. byl vysoký, silný, měl velké bicepsy. Z. byl menší než on. Za společnost XXXX měli na starosti přepravu a distribuci pohonných hmot. Chvilí byl také na jednání dispečer společnosti XXXXR. M.. Chtěli přepravovat pohonné hmoty z Komárna do ČR, místo stáčení měli určovat sami. Měli zasílat písemné objednávky, na základě kterých bude M. rozdělovat práci. Pokud při jednání si nebyl Z. se Z. něčím jist, tak někomu telefonovali. Svědek uvedl, že se domluvil s K., protože on neměl tolik času, že se bude starat o bezproblémový chod přeprav. Platby byly hrazeny na účet společnosti XXXX, někdy se zpožďovaly, poslední platby nebyly vůbec zaplacený. Uskutečnilo se jednání, aby došlo k odstranění nedostatků při přepravách, jednání vyvolala společnost XXXX. Proběhlo v Brně, v hotelu Grand, zúčastnil se ho za společnost XXXX Z.. V průběhu jednání někomu telefonoval s tím, že se něco dozvěděl a potřeboval proto poradit. Na chvíli se průběh přeprav zlepšil, ale ne na dlouho. Svědek uvedl, že osobně telefonoval kvůli organizačním a finančním nedostatkům se Z. a se Z., když tito nevěděli, co mají dělat, tak telefonoval s mužem jménem Z., který situaci většinou nějak vyřešil. Měl na uvedené osoby telefonní čísla. Po dvou měsících od počátku přeprav obdržel od uvedených mužů telefonní číslo na

ženu jménem K., která podle nich měla především řešit finanční a organizační problémy, měla být účetní. Věděla reálně kolik peněz má k dispozici a kolik může zaplatit. Pokud byl dluh za přepravu vysoký, tak XXXX prodal zboží a pohledávky byly započteny, zápočty domlouval s K., nebo se Z.. Za přepravy vznikl dluh, vozidla zůstala stát na hraničních přechodu téměř týden. Nikdo z uvedených osob telefonů nezvedal. Z. a Z. zmiňovali jméno Š., dávali ho do spojení s podpisem smlouvy. Svědek uvedl, že zná obžalovaného J., jehož firma v rámci uvedených přeprav také realizovala přepravu. V době, ve které zůstala stát vozidla na hraničním přechodu byla uvedena na listu CMR a celní deklaraci firma XXXX. Setkal se s názvem společnosti XXXX v rámci provádění zápočtů pohledávek.

Svědčce B. J. uvedla, že pracovala ve společnosti XXXX a. s. jako fakturantka a účetní. Předseda představenstva K. jí předal smluvní podklady pro fakturaci. Den po konkrétních přepravách jí K. nebo R. M. předal podklady. Vystavovala faktury znějící na společnost XXXX, ale byly zasílány jinam než do sídla této společnosti. Byly zasílány na adresu poštovního boxu. Že mají být zasílány na adresu boxu jí sdělil Z.. Faktury byly hrazeny vkladem na účet. Na výpisu z účtu bylo uvedeno nějaké ženské jméno, dvakrát, pak tam bývalo jméno K.. S ní telefonicky hovořila o vkladu peněz. V hotovosti bylo placeno v případě dohody o zápočtu pohledávek. XXXX odebrala také pohonné hmoty, které prodala. Peníze za odběr pohonných hmot vkládala na účet společnosti XXXX a dvakrát provedla úhradu v hotovosti do rukou K. v sídle společnosti XXXX v Uherském Brodě. K tomu, že zboží dovážela společnost XXXX a prodávala je společnost XXXX jí řekla K., že mezi společnostmi dochází k zápočtům pohledávek. Svědkyně uvedla, že také jednala telefonicky s mužem jménem Z., jednalo se o organizační záležitosti, požadovala podklady, uhrazení přeprav. Když se nemohla dohodnout se Z., tak komunikovala telefonicky se Z., nějak se s ním domluvila, ale odkazoval ji na K.. Telefony na uvedené osoby získala od K. nebo dispečera R. M.. Svědkyně potvrdila, že nastal ve firmě rozruch, když zůstal řidič s cisternou na hraničním přechodu a že dosud používaná telefonní čísla byla nekontaktní na shora uváděné osoby. Příjmové pokladní doklady, které vydala, se týkaly zápočtů pohledávek za odebrané pohonné hmoty proti provedeným přepravám společností XXXX. Výdajové pokladní doklady s razítkem XXXX jsou k předání hotovosti K., ostatní bez razítka jsou ke vkladům hotovosti na účet XXXX za odebrané pohonné hmoty. K dalším osobám svědkyně uvedla, že jméno Š. zmínil K., o J. ví, že je ze společnosti XXXX. Měla v rukou také doklady, v nichž bylo uvedeno jméno společnosti XXXX.

Svědek M. G., jednatel společnosti XXXX s.r.o., sídlo XXXX, řekl, že byl osloven v srpnu 2003 K., který se ptal, zda jeho společnost má zájem o odběr pohonných hmot, konkrétně benzínu Natural 95. Nabídl cenu 90 až 100 haléřů pod cenou za litr stanovenou XXXX. Měl platit ihned po dodání. Dodavatelem měla být XXXX. Dohodl se s K. tak, že jakmile sehnal odběratele, tak měl zaslat písemnou objednávku na číslo, které mu K. dal. Na základě toho se pak ozvala žena jménem K.. Sdělil jí, že kterému odběrateli mají zboží zavézt. Po stočení odběratele dávali vědět, o kolik se jednalo litrů, společnost XXXX pak provedla úhradu ze svého účtu na účet společnosti XXXX, jehož číslo bylo ve faktuře uvedeno. Zhruba odebrali 8, 9 cisteren za dobu dvou měsíců. Do kontaktu v rámci tohoto případu přišel také s H., Z., protože na základě žádosti K. byl v Brně, který uváděl, že majitelé XXXX se s ním chtějí osobně potkat. K setkání došlo v Olympii v Brně. Představili se jmény H. a Z., hovořili za XXXX. H. a Z. uváděli, že mají dobrého dodavatele a mají zájem na tom, aby odebírali pohonné hmoty minimálně rok, avšak také uváděli, že dodávky mohou vždy skončit. Nevěděl, odkud se zboží vozí, jen od K. věděl, že ze Slovenské republiky. Dodávky skončily, protože XXXX zaplatil za dodávku opožděně, volával K., platbu urgoval, proto se dohodly, že již nebudou v dodávkách pokračovat. Svědek uvedl, že viděl v televizi, že došlo k zadržení osob a cisteren na hraničním přechodu, telefonoval K., kterého se ptal, zda se jedná

o předmětné dovozy, což mu potvrdil. Když svědek popisoval Z. a H. uvedl, že Z. byl malý a H. vysoký, více než on sám, protože měří 187 cm. Také zná J., s nímž ho seznámil K., což bylo ještě v době předcházející dovozům pohonných hmot. Neobchodoval s ním.

Svědka H. G., syna svědka M. G., uvedl, že působil ve společnosti XXXX s.r.o., měl na starosti obchodní činnost, agendu objednávek, fakturování, plateb. Ze společnosti XXXX, a. s. zná jejího zástupce obžalovaného J. H. a jako zaměstnance obžalovaného K.. Dělal odpovědného zástupce ve společnosti XXXX, XXXX, XXXX, kde byl jednatel a společník J. H.. Zná společnost XXXX, protože do ní posílal objednávky, na jejichž základě bylo posíláno zboží. Ve společnosti XXXX vyřizovala administrativní záležitosti nějaká žena. Za tu společnost, myslí, jednal Z., zvláště když vznikl nějaký problém, tak tam telefonoval. Na společnost XXXX získal kontakt M. G., který telefonicky sháněl kontakty osob, s nimiž by bylo možné obchodovat. Otce vezl na schůzku se Z.. Obžalovaný H. měl připomínky, že Z. za jeho zády provádí obchody za společnost XXXX. Svědek nebyl na schůzce, kde by byli současně přítomni obžalovaní K., Z. a H..

Svědka Z. G., jednatele společnosti XXXX spol. s r.o. se sídlem ve XXXX uvedl, že dalším jednatelem byl R. Š. a Z. H. ml. Z. Š. má na starosti obchodní záležitosti a komunikaci se zákazníky. Na podzim 2003 se mu ozval někdo ze společnosti XXXX a ptal se, zda mají zájem o odběr pohonných hmot, dodavatelem měly být společnost XXXX. Cena za litr byla 70 až 90 haléřů pod cenou stanovenou XXXX. Dodávky zákazníkům XXXX měly být uskutečněny přímo dopravou dodavatele, protože měl naplněné cisterny, ihned po stočení mělo být zapláceno na účet dodavatele, který měl být společnosti XXXX sdělen. Dodavatel chtěl původně zaplatit za dodání předem, což ale nechtěla společnost XXXX. Smlouvu se společností XXXX podepsal. Na čerpací stanici ARAL při výjezdu z Brna ji přinesla nějaká žena ze společnosti XXXX, na smlouvě byl za tuto společnost podepsán P. B.. Na čerpací stanici byl on a kolega Š.. Nabídku činil H. nebo Z.. Znal oba v souvislosti s jejich působením v XXXX. V souvislosti s touto společností zná také K.. Byly činěny nabídky ve velkých objemech, což bylo problematické, protože museli najít odběratele na větší množství a také, aby mohli zaplatit. Když potvrdila XXXX nabídku, tak sdělila, kam mají být cisterny zavezeny, nebo dostali telefonní čísla na řidiče, aby je bylo možno navigovat do míst odběratelů. Zákazník XXXX po stočení zboží, telefonicky potvrdil počet stočených litrů, na základě toho byla vystavena faktura, faxována zákazníkovi, který ji zaplatil bankovním převodem. Z těchto peněz pak bylo uhrazeno společnosti XXXX. Peníze posílal na základě faktury, nebo bez ní, která byla zaslána až dodatečně. Vznikaly i problémy protože dodávky byly uskutečňovány pozdě odpoledne nebo večer. Spolupráce s dodavatelem – XXXX byla ukončena, protože nevyhovovaly platební podmínky, podmínka odběru uceleného množství jedné cisterny, uskutečnění dodávek v pozdních odpoledních a večerních hodinách. Nebylo umožněno společnosti XXXX, tak jak to bylo zpočátku přislíbeno, odebrat zboží z terminálu společnosti XXXX. K odběru dvou cisteren došlo 24. 9. 2003 a jedné cisterny 4. 11. 2003. Z razítek bylo patrné, že zboží bylo expedováno společností XXXX.

Svědka J. H. uvedl, že má živnostenský list, v roce 2003 odebral pohonné hmoty za 200 mil. Kč. Má v pronájmu čerpací stanici Eurooil od společnosti XXXX. V rámci tak zvaných menšinových obchodů odebral pohonné hmoty za výhodné ceny, na základě telefonické nabídky. Cena byla výhodná, což bylo vysvětleno tím, že musí být zaplácena ihned při dodání v hotovosti. Dodávka byla včetně dopravy na místo. Bylo mu nabídnuto větší množství cisteren, což nepřijal. Osobě, která mu nabídku učinila, sdělil adresu, kde má jeho firma zásobníky a kam požadoval, aby bylo zboží stočeno. Řidič cisterny přivezl také fakturu, na základě které mu předal Kč 643 656,40. Úhradu potvrzuje výdajový pokladní doklad ze 7. 11. 2003, který potvrzuje, že XXXX převzala uvedenou částku, účel platby úhrada faktury

931/03. Další obchod proběhl stejně, řidič přivezl fakturu, dostal zaplacen KČ 265 304,40, což potvrzuje výdajový pokladní doklad na tuto částku ze dne 11. 12. 2003, hradila se faktura č. 1008/03 společnosti XXXX. Obchodní případ skončil. Písemná smlouva uzavřena nebyla.

Svědék M. J., člen představenstva XXXX a.s., sídlo XXXX, řekl, že pohonné hmoty z Komárna byly stočeny do nádrží na stáčišti v XXXX, které měla v pronájmu XXXX s.r.o.. Před 2. 10. 2003 byl osloven jednatelem J. T., zda by mohl nádrže pronajmout. Také na žádost T. zajišťoval příjem a výdej benzínu z nádrží. O době konkrétních navážek benzínu byl vyrozumíván telefonem od řidiče. Po stočení zboží od řidičů si nechali JCD a dodací list z XXXX, řidičům vydal stáček lístky, na kterých je zaznamenán počet stočených litrů. Na faxové číslo sdělené J. T. zaslal údaj o počtu stočených litrů. Benzin z Komárna byl stáčen od 2. 10. 2003 do 31. 1. 2004. Pro benzin přijížděli řidiči z autodopravy, kteří zboží rozváželi odběratelům XXXX. V souvislosti s touto záležitostí kromě T. hovořil telefonicky s mužem jménem K.. Také slyšel telefonicky od nějaké ženy název XXXX, v souvislosti se stáčenými pohonnými hmotami.

Svědék R. V., který měl na starosti nákup pohonných hmot ve společnosti XXXX a.s. uvedl, že existoval obchodní případ se společností XXXX, společnost XXXX přijala 7 faktur od společnosti XXXX. Nebyla schopna k dokladům doložit atest, původ zboží, dopravu. Doklady musely mít náležitosti, které podle vnitřních směrnic XXXX měla mít, existovala dohoda s ředitelem Finančního úřadu Brno II, že XXXX bude nakupovat pouze u renomovaných subjektů. Cena byla výhodná, ale z těchto důvodů došlo k ukončení obchodů.

Svědék B. W., uvedl, že měl na starosti obsluhu stáčiště v areálu AG Napajedla, které měla v pronájmu společnost XXXX. Řidič stočil pohonné hmoty, zanechal u něj stáček lístek, na kterém bylo uvedeno, kdo zboží přivezl, která firma zboží dováží, počet litrů. Stáčela se pouze nafta.

Svědék P. J., jednatel společnosti XXXX se sídlem v Brně, uvedl, že se mu telefonicky ozval muž, který se představil jménem Š., dostavil se do společnosti na Mikulovské ulici. Hovořili o ceně, která byla výhodná, o placení. Došlo k uzavření kupní smlouvy mezi společností XXXX a XXXX dne 18. 6. 2003. Pro zboží jel řidič do Uherského Brodu. Odtud bylo zboží zavezeno odběrateli XXXX. XXXX nechtěl zboží platit hotově, jak to bylo považováno ze strany XXXX, proto spolupráce skončila. Š. působil seriózním dojmem, prezentoval své zkušenosti, uváděl, že projel celý svět. Zná také F. Z., kupoval od jeho bratra vozidlo, také J. H., o němž věděl, že je činný v oblasti pohonných hmot.

Svědék P. N., prokurista XXXX s.r.o., později člen představenstva XXXX, uvedl, že v rámci činnosti ve společnosti XXXX prováděl ekonomické rozbory a podílel se na obchodních jednáních. Do společnosti chodilo velké množství nabídek na dodávku nafty od různých dodavatelů. Do společnosti telefonoval muž, který nabídl naftu, cena za jeden litr byla asi o 20 haléřů výhodnější než stanovená společností XXXX. Podmínkou bylo, že za dodanou naftu musí být zaplacen v den odběru, měl být také sdělován přesný čas zaplacení. Zjistil, že také došlo úhradě za dodávku na účet fyzické osoby, a to A. Z. a G. H.. Bylo jim sděleno, že jde o zaměstnance firmy. Vždy se ozval muž, který do společnosti původně telefonoval, sdělili mu poptávku na určitý týden, domluvili se na tom, kolik cisteren bude společnosti XXXX poskytnuto. Vedoucí obsluhy stáčiště měl k dispozici telefonní čísla řidičů. Postupně nebyly dodržovány termíny dodávek, proto byla spolupráce ukončena. Písemná smlouva nebyla uzavřena. Bylo uskutečněno třináct dodávek v době od 9. 9. 2003 do 23. 9. 2003, dodavatelem byla společnost XXXX, která měla sídlo od 11. 3. 2003 v Brně, XXXX, od 11. 3. 2003 byl jednatelem M. L. z Hodonína. Z listin je patrné, že zboží bylo tankováno v Uherském Brodě. Když byla společnosti XXXX v prodlení s platbami, tak došlo k úhradám v hotovosti, na mobil dostal zprávu, kde má dojít k předání peněz, odehrálo se to

v restauraci, do které přišel muž, který přepočítal peníze a vydal k tomu příjmový pokladní doklad. Pokud přišla faktura vystavená společností XXXX, muž k dotazu sdělil, že se jedná o omyl. Svědek uvedl, že zná obžalovaného Ž., jako podnikatele ze Šumperka, který mu byl představen panem H.. Telefonoval s ním 31. 8. 2004, den před podáním vysvětlení, snažil se u něj zjistit jméno muže, se kterým komunikoval, jak shora uvedl, jednalo se o muže jménem M.

Svědék P. N., osoba samostatně výdělečně činná, název firmy XXXX, uvedl, že objevil inzerát s nabídkou levné nafty, u kterého bylo také uvedeno telefonní číslo. Domluvil si schůzku s mužem před motorestem ROHLENKA na čerpací stanici OMV. Muž přijel autem AUDI A8. Muž se představil jako F., uvedl, že právě s ním telefonoval. Přítomen s ním byl ještě jeden muž, který chodil stále kolem, v autě byla ještě nějaká žena. Muž mu nabídl pohonné hmoty, které mají být ze Slovenské republiky, z Komárna, ze skladu společnosti OMV, cena se měla pohybovat 1,10 až 1,20 Kč pod cenou společnosti XXXX. Měl platit ihned po dodání. Psal objednávky do společnosti XXXX se sídlem ve Vilémovicích, jednatelem byl P. B., o němž mluvil F. Z., který také řekl, že zboží dováží přes firmu XXXX, která má dovozní licence. K platbám za zboží docházelo bezhotovostními převody. Obchodní případ skončil tak, že nepřijela poslední dodávka, což se odehrálo v prosinci 2003, poslal ženě jménem K. objednávku do Brna, telefonovala, že nastaly problémy na hranicích, kamiony byly zadrženy. F. Z. byl drobný, malý, nosil střevíce do špičky, řekl, že A. K. je s ním v příbuzenském poměru. Také hovořil o J. K., jako o partnerovi, společníkovi.

Svědék J. O., obchodní ředitel XXXX se sídlem v XXXX, řekl, že na podzim 2003 se ozval obchodnímu zástupci společnosti M. H. K., zeptal se, zda by měl zájem o naftu. Společnost XXXX vystavila jedenáct faktur pro odběratele společnost XXXX. K. jednal za společnost XXXX. Sešel se s K. před začátkem dodávek, dal mu navštívenku s názvem firmy XXXX. V této věci jednal s K. H. Byla dojednána cena 12 Kč za jeden litr. Nafta byla nekvalitní. Úhrada se měla uskutečnit v den dodání zboží. Písemná smlouva uzavřena nebyla. Nafta byla přivezena do provozovny v České Lípě.

Svědék D. P., prokurista XXXX se sídlem v Ostravě, potvrdil, že se mu ozval telefonem zástupce XXXX, který poptával dopravu z překladiště společnosti XXXX z Komárna, mělo jít o dlouhodobější spolupráci. XXXX spolupracovala s podnikatelem O. G., s nímž dohodla, že on provede přepravy. Šlo o přepravu ze dne 13. 8. 2003 a o dvě přepravy ze dne 18. 8. 2003, kterou provedli řidiči O. G.. O. G. zaslal fakturu společnosti XXXX a ta zase společnosti XXXX, do sídla společnosti v Brně, XXXX. Před přepravami přišel za ním K. ze společnosti XXXX, kterého zná již dlouho, nabídl mu dodávky motorové nafty, cena byla výhodná, 40 haléřů na litr pod cenu, za kterou v té době běžně nakupovali. Na schůzce byl on, K., H. a další osoby, na které si nepamatuje. Poslední dodávka XXXX byla naskladněna v Uherském Brodě, nákladový list byl vystaven a potvrzen firmou XXXX, z čehož bylo zřejmé, že XXXX musela prodat zboží XXXX a ten D. P.. Společnosti XXXX musela znát společnost XXXX. Přepravy pro XXXX nebyly hrazeny, odmítl za dodávku nafty od společnosti XXXX zaplatit, žádal po K., aby to společnost XXXX řešila, nebo aby došlo k započtení pohledávek. K. souhlasil s tím, aby firmě XXXX byl doplacen pouze rozdíl mezi částkami, nechal si od K. vystavit potvrzení dne 20. 10. 2003, podle něhož částka Kč 67 666,- je uhrazena a K. obdržel doklad pro XXXX, že došlo k uhrazení pohledávky za přepravu. K. mu řekl, že je obchodní zástupce XXXX. K. Š. je uveden na razítku společnosti XXXX jako jednatel, nejednal s ním.

Svědkyně D. S., jednatelka XXXX, s.r.o., potvrdila, že jí telefonoval muž, který se představil jménem B., nabídl jí odběr pohonných hmot, včetně dopravy, ceny byly 10 až 15 haléřů na litr pod běžné aktuální ceny. Řekla mu, že má svoji dopravu a že má zájem o pohonné hmoty jediné přes společnost XXXX. Přistoupila na platby v den dodání. Konkrétní

dodávky, podle B., měla vyřizovat se ženou jménem K., na kterou jí dal číslo telefonu a faxu. Platby prováděla bankovním převodem na účet, jehož číslo jí sdělila K.. Když jí B. telefonoval, bylo patrné, že má určitou vědomost o situaci, o cenách. K. vyvíjela činnost účetní a dispečerky.

Svědék P. S., zaměstnanec, od konce roku 2003 jednatel společnosti XXXX, Ostrava, XXXX uvedl, že byl trestán M. T., jednatel, obchodní případ s XXXX řešil M. T.. Od této společnosti přišly faktury, které T. platil. Faktury byly vystaveny 2. 2. 2004 a také uhrazeny. Slyšel jak do telefonu M. T. uvedl jméno K., když telefonoval ohledně objednávky zboží.

Svědék R. Š., jednatel XXXX spol. s r.o. se sídlem ve XXXX, XXXX, řekl, že již dříve měla společnost kontakty se společností XXXX, v níž působil Z., H., K.. Na podzim 2003 se někdo ze společnosti ozval a nabídl přes společnost XXXX pohonné hmoty za výhodné ceny. Vytvořili smlouvu, podepsali, nějaká žena ji za druhou stranu přivezla na čerpací stanici u Brna. V rámci tohoto případu komunikoval svědek s obžalovaným H., K., Z.. Sděloval, kterému odběrateli XXXX má být dodávka stočena. Po obdržení faktury posílal peníze na účet. Je možné, že i v jednom případě v hotovosti, odebrali tři cisterny. Dále již neakceptovala společnost nabídku, protože preferovala naskladnění zboží ve společnosti XXXX a pak rozvoz zboží prostřednictvím dopravní společnosti odběratelům. To, že za společnost XXXX vystupovali zástupci XXXX svědkovi divné nepřipadalo, protože šlo o spřízněnou firmu, která pro XXXX zprostředkovávala, pomáhala s odbytem. Žena, která přivezla smlouvu, se mohla jmenovat K..

Svědék J. V., dispečer XXXX, řekl, že společnost začala provádět přepravy v listopadu, prosinci 2003 pro společnost XXXX. Bez písemné smlouvy prováděli přepravu pohonných hmot z Komárna do ČR. Dodavatelem zboží byla společnost XXXX. Dovozcem byla společnost XXXX, která měla sídlo v XXXX, ulice XXXX. Úhrady probíhaly pouze formou zápočtů pohledávek. Protože celní správa zadržela cisternu, přeprava skončila. Ví, že řidičům upřesňovala místa vykládky žena jménem K.. Jednatel XXXX J. H., telefonoval s mužem jménem H., který byl jednatelem společnosti XXXX,s.r.o., řešili nějaké záležitosti s přepravou.

Svědék J. V., osoba samostatně výdělečně činná, uvedl, že někdy v červnu 2003 ho oslovil K., kterého znal z dřívější doby, nabídl mu pohonné hmoty za zajímavé ceny, 50 až 70 haléřů za litr, levnější než bývaly běžné ceny. Zboží mělo být ze Slovenské republiky. Mělo být placeno předem, ale na to svědek nepřistoupil. Dodávky měly být hrazeny poté, co řidič oznámí, že má zboží naloženo ve vozidle. Dopravu si svědek zařizoval sám, ze skladu z Uherského Brodu. K. řekl, že je pracovníkem XXXX, přivezl podepsanou smlouvu, kterou považoval za formální záležitost, proto se na podpis nesoustředil. Odběry nevyhovovaly, byly neorganizované, živelné. Telefonoval K., že je zboží k dispozici, spěchal. Zboží bylo ve skladu J., kterého svědek znal s dřívější doby. Když svědkovi přišla faktura, tak ji uhradil. Faktury vystavovala společnost XXXX. Hrazeny byly bankovním převodem. Po nějaké době K. navrhl, že již nebude činná XXXX, ale bude obchodováno přes společnost XXXX. Řekl, že je zaměstnancem této firmy. Jezdil pro pohonné hmoty do společnosti XXXX. Faktury dostal od společnosti XXXX. Nahodile se stalo, že K. telefonoval, že má plné cisterny, tak mu vyšel vstříc a zboží bylo stočeno na jeho čerpacích stanicích. Obchody s XXXX probíhaly od 23. 9. 2003 do 2. 2. 2004. Obchody byly živelné. Hovořil s K., také s K., která mu telefonicky sdělila, že je účetní XXXX. Volali, zda je zapláceno, museli o sobě vědět. S jednatelem XXXX a XXXX nepřišel do styku.

Svědkyně K. V., jednatelka XXXX, řekla, že od 1. 4. 2004 do 30. 6. 2004 byli u ní zaměstnání obžalovaní Ž., Ž., D. B.. Měli vyvíjet realitní činnost. Protože je nepotřebovala, tak je propustila. V druhé polovině roku 2003 do února 2004 do kanceláře společnosti měl

přístup obžalovaný Ž. a D. B.. Samozřejmě mohli využívat fax. Číslo bylo XXXX. K 18 faxovým zprávám, konfirmacím uzavřených spotových transakcí XXXX za období od 18. 11. 2003 do 2. 2. 2004 uvedla, že je na nich uvedeno faxové číslo XXXX, sama tyto listiny neposílala. Svědkyně uvedla, že zná obžalovaného Ž. velmi dlouho, je kamarádem jejího bratra. Obžalovaný B. jí kdysi nabízel prodej domů Okal, které vlastnil jeho otec, je jí známo, že se D. B. velice dobře znal s obžalovaným Ž.. K. B. zná od vidění.

Svědék R. T., zaměstnanec XXXX, a.s. uvedl, že v prosinci 2003 mu telefonoval muž, který se představil jménem Š., zástupce společnosti XXXX, měl zájem o nákup motorové nafty, setkali se v sídle společnosti, které je též v Praze. T. vyhodnotil požadavek Š. jako spekulativní, protože od 1. 1. 2004 se měla v ČR zvýšit spotřební daň z minerálních olejů, nakoupil by levněji naftu a potom by ji prodával draž o zvýšenou spotřební daň, proto jeho žádosti nevyhověl.

Svědék J. Š., jednatel společnosti XXXX, uvedl, že byl osloven mužem jménem J., který se ptal na volné kapacity pro přepravu pohonných hmot. Dohodli se na spolupráci. J. doručil návrh smlouvy, kterou podepsali. Sdělil J. telefonní čísla řidičů. Jedním z řidičů byl A. V.. Platby probíhaly zejména v hotovosti. Pohonné hmoty XXXX neodebírala od J., který zastupoval společnost XXXX, je možné, že řidiči si nějaké odebrali. A. V. mu telefonoval, že došlo k zadržení vozidla na hraničním přechodu, v tom případě tam jel i s kolegou M.

Svědék V. M., jednatel XXXX, uvedl, že se seznámil s obžalovaným Ž., který mu nabízel různé obchody. V červenci 2003 mu telefonoval, uvedl, že ví o určitých osobách, které mají zájem o dovoz pohonných hmot do České republiky. Proto se obrátil na M. z Komárna ze společnosti XXXX, aby získal informace o možnosti dodávek pohonných hmot. V Bratislavě se uskutečnilo jednání, kterému byl přítomen Ž., který ho seznámil s mužem jménem Š. a také s mužem jménem Z.. Dal jim kontakt na M.. Odběratelem pohonných hmot byla firma XXXX. V průběhu dodávek došlo ke změně firem, odběratelem byla firma XXXX. Nabídl P. T. provádění přeprav pro XXXX. Na návrhu zprostředkovatelské smlouvy byl za firmu XXXX uveden Š.. Peníze za svoji činnost obdržel svědek M. na účet. O cenách a dodávkách mluvil Z. S M. mluvil svědek M. jen telefonicky. Neměl důvod se zabývat mechanismem přeprav pohonných hmot, měl zájem jen o provizi. Pokud mu měl volat řidič Š. R., měl mu říct, že má jet na přechod v Kútech a dát papíry celnímu deklarantovi, tak je to možné, on ho však nekontaktoval, telefonoval obžalovanému Ž., telefonoval mu pak muž jménem Z., řekl, aby řidič počkal, že přijedou další řidiči, někdo přijde a vyzvedne papíry. Setkával se se Z. v Olympii v Brně, také v Bratislavě v restauraci, odsouhlasovali faktury.

Svědék R. M., obchodní ředitel společnosti XXXX, uvedl, že zná M. jako zprostředkovatele, začátkem roku 2003 od něj dostal nabídku na dodávky pohonných hmot do ČR. Měl zájem, ale bylo potřeba zajistit více věcí. Až v létě v roce 2003 se dodávky konkretizovaly. M. přišel s obžalovaným Ž., kterého svědek poznal u hlavního líčení, představil ho jako zástupce české strany, garanta a realizátora obchodu. Odběratelem měla být společnost XXXX. Pokud by mělo být placeno na základě faktury, ve které by byla uvedena doba splatnosti, požadoval by XXXX bankovní záruky, což ale česká strana nechtěla, tak se osoby dohodly na určité formě předplateb. Odběratel posílal kamiony, objednával zboží dopředu, každý týden XXXX odsouhlasoval množství, které by dokázal zajistit, aktuální cenu na týden, což druhá strana potvrdila nebo ne. XXXX často nemohl platit za zboží, kamiony čekávaly den, dva, tři. Vzhledem k těmto problémům navrhl M. a obžalovaný Ž. nahradit původního odběratele finančně silnější společností XXXX. Obžalovaný Ž. byl uveden jako zástupce této společnosti. Byl chápán jako zprostředkovatel, výkonný pracovník, „vztyčný důstojník“ pro řešení problémů. Takto vystupoval i v souvislosti se společností XXXX. Systém měl fungovat stejně jako dříve. XXXX dával tranzitní garanci po slovenské hranici, potvrzená JCD o opuštění Slovenské republiky se dostávala oficiální cestou od celnice Kúty

na celnici do Komárna, odkud dostávala společnost XXXX dokumenty, předpokládala tedy, že je vše v pořádku. V případě problémů s dodávkami a platbami se měl obracet na obžalovaného Ž., o tom, že česká strana bude hradit peníze formou předfaktur rozhodl obžalovaný Ž., týdenní konzultace o ceně a množství probíhaly s obžalovaným Ž.. Předfaktury na zálohové platby byly posílány faxem. Když byla odběratelem XXXX, tak organizaci kamionů řešila žena jménem K.. Obchod se měl rozbíhat pomalu, protože společnost XXXX nedokázala garantovat stabilní množství zboží. Když mělo dojít ke změně odběratele ze společnosti XXXX na společnost XXXX, tak jednal v Komárně s obžalovaným Ž., M., byl mu představen muž jménem Š.. Svědek potvrdil, že je mu známo od kolegů, že osoba jménem B. řešila finanční převody. Nakládání kamionů předcházelo odsouhlasení týdenní kvóty, 100 tun, odsouhlasení ceny a obžalovaný Ž. potvrdil, že má zájem o množství, uvedl, že pak dostanou instrukce, zavolal který den přijede konkrétní kamion s určitou poznávací značkou a odveze určité množství zboží. Kromě něj tyto údaje hlásila žena jménem K., hovořila s pracovníky společnosti. O muži jménem Z. nic neslyšel. Písemná smlouva nebyla uzavřena s žádnou společností, nebyla výhodná z hlediska postavení společnosti XXXX, protože se nedokázala zavázat k dodání nějakého množství zboží za určité ceny, protože v případě neplnění by společnost musela platit sankce. Druhá společnost deklarovala, že chce řešit platby formou předplateb. Platby přicházely na bankovní účet společnosti. Svědek uvedl, že nahlížel do obchodního rejstříku, kde byl uveden jednatel společnosti XXXX, v němž byl uveden Š., u druhé společnosti byla uvedena žena P. S., ale byl mu také předložen notářský zápis ze 16. 10. 2003, v němž je uveden jednatel společnosti XXXX K. B.. Tyto písemnosti předložil svědkovi obžalovaný Ž.. Skutečně neověřoval, zda ten, který mu byl jako Š. představen je skutečně Š.. Dosud byl přesvědčen o tom, že když se někdo při obchodním jednání představí, že říká vlastní jméno, po tomto případu názor změnil. Společnost XXXX platila pouze to množství zboží, které bylo nahlášeno na týden. Společnost XXXX zaplatila i dopředu více peněz, což byla prakticky záloha. Obchodování skončilo zadržením kamionů na hraničním přechodu. O problému byla společnost XXXX informována celníci. Kontaktovali obžalovaného Ž., který uvedl, že o problémech neví, že vše prověří. Potom se již nepodařilo společnosti XXXX zkontaktovat se s obžalovaným Ž., ani s další osobou. Obžalovaný Ž. byl kontaktován také proto, že společnost obdržela předplatbu na hlášené kamiony. Krajská policie v Nitře vyžádala oficiální převod peněz na její účet. Na základě výzvy společnost XXXX peníze převedla.

Svědkyně P. H., ředitelka XXXX potvrdila, že společnost má licenci od ČNB k provádění obchodů s devizovými hodnotami a provádění platebního styku. Klientem společnosti byla společnost XXXX. 20. 10. 2003 byla podepsána mezi uvedenými společnostmi Rámcová smlouva o provádění promptních devizových transakcí a o poskytování peněžních, popřípadě dalších služeb. Smlouvu vyplnil J. H., který byl v kontaktu se společností XXXX. Klient podpisem smlouvy ručí za pravdivost údajů v ní uvedených. Klient byl evidován pod číslem 7963. V tomto případě nebyla ustanovena zplnomocněná osoba, do centrály společnosti byly zaslány pouze dvě strany smlouvy a přílohy, kopie notářského zápisu ze dne 16. 10. 2003, z něhož je patrné, že se mění jednatel společnosti XXXX, jednatelem je K. B. a kopie výpisu z obchodního rejstříku společnosti XXXX ze dne 17. 10. 2003. Kdyby byl někdo zplnomocněn jednat za klienta, tak by centrála obdržela i šedý průpis, stranu tři smlouvy, který zůstal v tomto případě součástí originálu smlouvy. Kontaktní telefon má význam jen pro případ potřeby spojení se s klientem, adresa elektronické pošty nebo číslo faxu se může během obchodního případu měnit, klient může oznámit jakoukoli změnu. Objednávky byly prováděny telefonicky. Konkrétní klient nemá přiděleného konkrétního obchodníka. V roce 2003 proběhlo 12 confirmací, v rámci tohoto případu sama vyřizovala dva případy. Obecně, klient zavolá, uvádí název společnosti, případně identifikační číslo, XXXX klienta vyhledá v počítačové evidenci. Totožnost volající osoby XXXX neověřuje. V tomto případě

příjemcem příslušných peněžních částek byla společnost XXXX se sídlem v Komárně ve Slovenské republice. Písemnou konfirmaci klient potřebuje, protože je v ní uvedena přesná částka, kterou má zaslat a variabilní symbol transakce. Po odeslání konfirmace XXXX čeká na zaslání částky na její účet, po jejím obdržení obchod realizuje. Potvrzení konfirmací klientem není pro transakci důležité, XXXX ji vyžaduje jen proto, aby klient od transakce následně neodstoupil s odůvodněním, že ji nežádal. Pro společnost XXXX je důležité, aby na požadovanou transakci přišly peníze od klienta, v tomto případě od společnosti XXXX. Ve všech případech XXXX potvrdila konfirmace. Jiné listiny než rámcová smlouva, konfirmace a jejich potvrzení od klienta nejsou k případu k dispozici. V rámcové smlouvě nebyl uveden účet a banka, ze které bude XXXX peníze posílat, proto při první telefonické objednávce klienta požádali, aby písemně sdělil číslo účtu a banku, ze které bude posílat peníze do společnosti XXXX. Přišel fax s názvem bankovní spojení klienta, datovaný 26. 11., v Šumperku, číslo účtu bylo uvedeno XXXX - XXXX / XXXX, avšak z hlediska rychlosti provedení transakcí je důležitější než číslo účtu banka, v tomto případě se jednalo o Komerční banku, také byla podle výpisu z účtu provedena platba v hotovosti v Komerční bance na účet společnosti XXXX 19. 11. 2003, jednalo se o Kč 2 680 900,--. XXXX hotovost nepřijímá, vše probíhá prostřednictvím účtů. V tomto případě vždy platila česká firma slovenské firmě. Svědkyně potvrdila, že nelze vyloučit, aby měl někdo k dispozici smlouvu a činil objednávky jménem K. B.. Společnost XXXX v podstatě nic neověřuje. Vždy po vypořádání transakce klientovi zasílá na adresu jím uvedeného sídla firmy doklad o vypořádání transakce, v němž je uvedeno, kdy, kam, kolik bylo zasláno peněz. Zásilka byla posílána běžnou poštou, ne doporučeně. Sídlo firmy XXXX ověřuje podle výpisu obchodního rejstříku.

Svědék Jiří H. uvedl, že pracoval pro společnost XXXX na základě mandátní smlouvy jako devizový poradce. Byl telefonicky kontaktován osobou ze společnosti XXXX, která projevila zájem o služby společnosti XXXX. Sepsal smlouvu s jednatelem společnosti, se kterým byl přítomen ještě jeden muž, o kterém jednatel řekl, že bude za společnost XXXX telefonicky vyjednávat kurzy. Tento druhý muž přišel za svědkem a přinesl hotovost, kterou chtěl prodat a nakoupit za ni USD. Takovým způsobem to však provést nešlo. Podepsaný originál smlouvy zaslal do centrály XXXX. Vždy jednal telefonicky s uvedeným druhým mužem, kterého svědek u hlavního líčení poznal a řekl, shodně jako v přípravném řízení, že jde o obžalovaného D. B.. Pokud jde o přinesenou hotovost obžalovaným B., sdělil mu, že ji musí složit na účet společnosti XXXX, který je v ČSOB. Když byla sepisována smlouva, tak jednatel předložil občanský průkaz, jehož číslo vepsal do smlouvy. Ve výpisu obchodního rejstříku, který předložila svědkyně H., je uveden jiný předmět podnikání než ten, který je ve smlouvě, musel mu být nadiktován. Muž, který jednal za společnost XXXX, mu byl představen jménem D. B.. Jednatel společnosti se vyjadřuje k tomu, kým chce být zplnomocněn. Zmocněná osoba je uvedena v příloze ke smlouvě, je také možné zplnomocnění provést dodatečně. Teoreticky je možné, že může volat kdokoli, protože se neudává heslo nebo jiná identifikace osoby. Vždy mu telefonoval B., který se tak představil, kterého poznal i po hlase. Když byla sepisována smlouva byl u toho jednatel společnosti, jehož jméno bylo K. B., osoba, která fakticky zařizovala transakce D. B. a svědek sám. Rusky hovořící osoba tam nebyla. Jméno Z. si nepamatuje.

Svědék P. D. uvedl, že v červnu 2003 koupil obžalovaný H. obchodní podíl ve společnosti XXXX a dohodli se, že bude dělat ve společnosti prokuristu. Vzhledem k dřívějším aktivitám a kontaktům svědka měl svědek zájem o obchod s ropnými produkty, avšak potýkal se s nedostatkem peněz. Objevila se možnost získání bankovní záruky. K tomu také byly potřebné peníze. V průběhu října 2003 uvedl obžalovaný H., že má možnost získat peníze, které měly přijít na účet společnosti XXXX. Když tam přišly, tak je svědek vybral. V den výběru je předal obžalovanému H.. Kvůli organizačním problémům se však dohodli, že peníze

vrátí. Přichystal smlouvu o půjčce a také potvrzení o vrácení peněz. Dohodli se na tom, že to celé byla záležitost svědka D. Proto vyhotovoval dokumenty znovu, jak smlouvu o půjčce, tak také potvrzení o vrácení. Měl se setkat se zástupci firmy, která půjčku poskytla, setkání domluvil obžalovaný H., proběhlo v druhé polovině prosince 2003 u čerpací stanice při výjezdu z Brna do Olomouce. Měl jet na čerpací stanici, která je na odbočce na Kuřim, tam čekal obžalovaný B., zástupce XXXX. B. o všem věděl. Jednalo se o půjčku kolem osmi miliónů korun českých. Žádné osobě neřikal, že by jí mohla půjčit peníze společnost jednatele B.. Kromě toho, že zná obžalovaného H., tak také zná obžalovaného Ž., o němž ví, že se zná s obžalovaným H., také zná obžalovaného B., který se znal s obžalovaným Ž., také podle vidění zná obžalovaného B.. Obžalovaný Ž. uváděl, že provádí zprostředkování odběru pohonných hmot pro společnosti XXXX. Svědek D. uvedl, že peníze, které vybral z účtu, předal obžalovanému H. u Carrefouru, dával je do černé notebookové tašky, když šli do kavárny, tak někdo telefonoval obžalovanému H., on šel zpět, vedle jeho auta bylo šedé BMW, kdo kterého si sedl, potom, když byli v kavárně, tak když otevřel kufřík, tak bylo zřejmé, že tam peníze nejsou. Obžalovaný se vyjádřil tak, že se půjčka může nakonec vyřídit znovu. Svědek uvedl, že smlouvu na č.l. 1131 připravil on, je datována správně 14. 11. 2003, jako věřitel je uvedena XXXX zastoupená B., dlužník XXXX zastoupená H., podle smlouvy jde o Kč 7 126 000,--, k tomu je vypracovaná dohoda o předčasném vrácení ze dne 25. 11. 2003 na č. l. 1133. Pokud jde o další varianty na č. l. 3210 až 3212, smlouva je datována dnem 18. 11. 2003, je mezi stejným věřitelem a dlužníkem, avšak dlužníka zastupuje P. D., stejně tak dohoda o předčasném splacení půjčky je ze dne 25. 11. 2003 mezi stejnými subjekty, ale za společnost XXXX vystupuje prokurista. Ke změně došlo proto, protože se mělo jednat o záležitost prokuristy podle obžalovaného H.. První písemnosti dostal podepsané od obžalovaného, když mu je předtím předal, druhé písemnosti nechal podepsat sám, když se setkal s obžalovaným B..

Svědka M. F. řekl, že mu v létě 2003 telefonoval muž jménem Z. a zeptal se ho, zda by chtěl vykonávat určité činnosti ve společnosti XXXX, která měla dovážet hračky z Ruska. Byl činný v autodopravě, byl pracovně vytížen, proto mu dal kontakt na obžalovaného K. B., o němž věděl, že má čas. Z. řekl, že jde o činnost jednatele, společníka na určitou dobu. Do týdne po prvním telefonickém kontaktu se sešli u obchodního centra v Olomouci. Za 14 dní až měsíc se opět ozval a řekl, že by potřeboval, aby dělal odpovědného zástupce pro společnost XXXX. Mluvil s východním přízvukem. Měli schůzku u obchodního střediska při výjezdu z Olomouce na Brno. Předal mu kopii vysokoškolského diplomu a snad i výpis rejstříku trestů. Za to obdržel Kč 5 000,--. Znal samozřejmě obžalovaného B., neřekl mu, že dal na něj kontakt Z., který byl vysoký, urostlý, měl krátké vlasy střižené na ježka, vypadal solidně, na krku nosil zlatý řetěz, vždy přijel vozidlem BMW světlé barvy. Ohlášení živnosti pro společnost XXXX ze dne 17. 10. 2003 nevypisoval, čestné prohlášení odpovědného zástupce XXXX pro živnost nákup a prodej pohonných hmot ze dne 22. 10. 2003 je psáno jeho rukou, ale předmět činnosti nevyplňoval, datum a podpis je jeho. I když nevěděl, za co bude odpovídat, tak čestné prohlášení vyplnil, protože mu bylo řečeno, že jde o formální záležitost.

Svědka J. N., advokát, uvedl, že v říjnu 2003 za ním přišel obžalovaný B., ptal se na podmínky převodu obchodního podílu, na postavení jednatele ve společnosti s ručením omezeným. Že by měl přechodně být jednatelem, že spolupracuje s cizincem. Vysvětlil mu vše potřebné. Také uvedl, že je potřeba vyhotovit notářský zápis. Obžalovaný předložil svědkovi výpis obchodního rejstříku společnosti XXXX. Cizinec se měl jmenovat Z., nic bližšího o něm nevěděl, ani o jeho možném pobytu v České republice. Nic bližšího k převodu obchodního podílu obžalovaný neuvedl. Obžalovaný přišel do kanceláře advokáta 14. 10. 2003, za konzultaci zaplatil. Více obžalovaný nepřišel. Svědek uvedl, že převod společnosti

měl proběhnout do konce roku, z vystupování obžalovaného to vyplynulo. Protože spolupracuje s notářkou JUDr. J. Š., odkázal obžalovaného na ni, pokud jde o notářský zápis.

Svědék M. H., celník, uvedl, že od července 2003 do února 2004 byl celníkem CÚ Břeclav. Pracoval na pracovišti volného oběhu. Měl přiděleno osobní razítko. Pokud někdo potvrdil kontrolní list ze dne 3. 10. 2003 jeho originálním razítkem, tak mu ho někdo vzal, aniž o tom věděl, v závěru směny dával razítko do své tašky, v průběhu směny ho míval u sebe na stole. Razítko potvrzovalo projednání zboží a jeho propuštění do volného oběhu. Po kontrole použil razítko dodáno a osobní razítko. U závory se kontrolovala spíše razítka než 14 místné číslo. Pokud šlo o zjednodušený postup, tak se číslo nepsalo. Číslo vypisoval projednávající celník. Ten, kdo by zjistil, že číslo chybí, poslal by nazpátek řidiče. Svědek také uvedl, že mu nepředkládal materiály deklarant, ale řidiči. Pokud opustil pracoviště kvůli jakémukoli důležitému důvodu, tak měl razítko u sebe, nebo si ho dal do osobní tašky. Do docházkové knihy se zapisovaly příchody, odchody. Pracovníci se většinou dohodli na čerpání přestávky. Svědek uvedl, že byl seznámen s předpisy, které měl pro svou činnost znát. Jakékoli časové údaje na kontrolním listu jsou na základě počítačové evidence. Svědek také uvedl, že je možné, aby vozidlo opustilo celní prostor, i když nebyl kontrolní list řádně vyplněn. Při nástupu do směny se zapsal do sešitu, kde se docházka evidovala, od skříňky s razítkem měl klíč, vyzvedl si razítko, což potvrdil do knihy razítek. Byl určitý předpis, který upravoval práci s razítkem, který znal. Na pracovišti vyclívky, svědek uvedl, se muselo zkontrolovat vypsání celního dokladu, údaj na faktuře, mohly se také odebrat vzorky, kontrolovat kamion, sundat plomba. V počítačové evidenci se kontrolovalo, zda údaje na JCD souhlasí s údaji zapsanými v počítači. Evidenční číslo bylo vytištěné na JCD, na kontrolní list ho psal celník. Kancelář vyclívky byla jedna místnost, před kterou byla chodba, bylo vytvořeno okénko, u kterého se zboží projednávalo, mezi celníkem a deklarantem bylo okno. V místnosti pro celníky byly stoly postavené do tvaru L, jeden stůl byl pod oknem, druhý postaven tak, že celník seděl bokem k okénku. Deklarant teoreticky mohl dosáhnout na stůl celníka a na razítko na něm položené. V místnosti a před ní nebyl zase takový hluk, aby neslyšel zvuk razítka při jeho použití, pokud by se stalo, že by byl celník otočen a deklarant vzal razítko a použil ho. Razítko vydávalo specifický zvuk. Svědek také uvedl, že se preferovala razítka, nikoli číselné znaky na kontrolním listu, aby mohlo vozidlo projet, celník, v případě, že jakékoli číslo bylo vymyšlené, nemohl zjistit na výstupu, že je falešné. Preferoval razítka.

Svědék R. F., celník, uvedl, že měl kontrolovat zboží v obchodním styku nebo kontrolovat cestující. Pokud bylo zboží, které projednával u přepážky, v pořádku, pokud jde o předchozí kolonky, tak projednal příslušné doklady, na kontrolní list dal osobní razítko, evidenční číslo projednání, které vytvořil počítač po zapsání údajů. Do kontrolního listu zapisoval čas, podpis málokdy. Na pracovišti volného oběhu, kde pracoval obžalovaný M., nikdy nepracoval. Svědek uvedl, že on konkrétně kontroloval, zda pracovník volného oběhu přiložil osobní razítko a evidenční číslo, které určil počítač a razítko dodáno. Pak šlo zboží na výstupní filtr, kde došlo k další kontrole, pokud něco chybělo, měl řidiče poslat zpět, aby doplnil kontrolní list. Pro práci, kterou vykonával, byl řádně proškolen. Svědek také uvedl, že když celník nebyl ve směně, tak mohl přijít na pracoviště, přitom příchod nezapsat. Pokud nešlo o zjednodušený postup, tak se soustředil na to, aby na kontrolním listu byla razítka, nesoustředil se na číslo. V místnosti, kde byly skříňky, se stále někdo zdržoval, byl tam vedoucí směny a také automat na nápoje. Byl seznámen s tím, jak má vypadat kontrolní list a ostatní celníci také.

Svědčyně L. H., řekla, že pracovala jako celnice krátkou dobu, registrovala všude mnoho lidí, byla proškolená, na kontrolním listu kontrolovala razítka.

Svědék M. L. uvedl, že pracoval na hraničním přechodu Břeclav-dálnice, pokud byl zařazen na výstupním filtru, tak kontroloval výstupní doklad, který předložil řidič, kontroloval razítko v dané kolonce, jak má vypadat kontrolní list, byl proškolen. Vše, co potřeboval vědět k řádnému plnění svých povinností, věděl. Jako pracovník výstupního filtru se soustředil na kontrolu razítek.

Svědék J. V. uvedl, že pracoval jako celník, řekl, že kontroloval na výstupním filtru, zda kontrolní list obsahuje razítka od slovenské a české policie, od slovenského a českého celníka.

Svědék O. K., uvedl, že pracoval na hraničním přechodu Břeclav-dálnice od července 2003 až únor 2004 na všech pracovištích. Na volném oběhu pracoval jako náhradník, když někdo chyběl. Pokud pracoval na pracovišti volného oběhu nebo na výstupním filtru, bylo pro něj směrodatné kontrolovat razítko celníka a razítko dodáno. Zjednodušený postup měla povolena společnost XXXX ze Slovenské republiky, při převozu pohonných hmot. Pokud jde o kontrolní listy z 23. 12. 2003 a 13. 1. 2004, byla na nich zkratka ZP, když on používal zkratky, tak použil zkratku ZJP, písmo na listech není jeho. Ty dva dny sloužil s obžalovaným M., což se dozvěděl následně. Když byl u okénka řidič, když by se otočil zády k okénku, mohl někdo vzít razítko a použít, pak nemohl vědět, zda razítko použil kolega, nebo někdo jiný, kdo byl u okénka, vyloženě stačilo jedno razítko, které rozhodlo o propuštění zboží do volného oběhu, pro průjezd kamionu právě to jedno razítko stačilo. Pokud jde o smlouvu se společností XXXX I., tak se peníze musí vložit do společnosti přes zprostředkovatele firmy, jsou vypláceny dobropisy, za zprostředkování měl provizi, což musel zdanit. Klient dostane dobropisy. Klient je povinen předložit potvrzení o tom, jak využil volný čas. Ví, že obžalovaný M. má u společnosti uloženy peníze. O možnosti uložení peněz hovořil s obžalovaným M. v roce 2003, koncem roku 2003 nebo začátkem roku 2004 za ním obžalovaný přišel a projevil zájem investovat peníze do této společnosti, sepsal s ním smlouvu, uložil 30 tisíc Eur. Uvedl, pokud bude spokojen, že bude investovat dál. Řekl obžalovanému, že musí poslat peníze na účet, do banky přišel s nějakým mužem, kterého zná od vidění, který vložil peníze na účet svým jménem, což je poněkud neobvyklé. Když se na to ptal obžalovaného, tak mu řekl, že když vkládá takovou částku, potřebuje někoho, kdo takové transakce dělá běžně, on je nedělá. Do prostoru vyclívky vedly vstupní dveře, následovala předsínka, po pravé straně byla přepážka, dveře, v nichž bylo vyříznuté okénko. Celník k němu seděl bokem. Kdyby se někdo do okénka naklonil, mohl sáhnout na stůl, na razítko. Na JCD jsou dávana tři razítka, dávalo se také razítko na faktury, CMR, mohlo jít o celkem devět až deset razítek. Manipulace s celním razítkem byla slyšet. Nedovede si vysvětlit, jak se originály jeho razítek dostaly na kontrolní list. V těch případech sloužil ve směně s obžalovaným M.. Pokud byly ve směně jiní kolegové, byla zneužita jejich razítka, také byl ve směně obžalovaný. Pokud by bylo na kontrolním listu razítko celníka a razítko dodáno, tak bylo možné, aby další celník stojící venku zboží propustil. Pracovník stojící venku před závorou neměl šanci zjistit, zda je na kontrolním listu originál razítek nebo je razítko falešné. Razítko dodáno bylo impulsem pro zjednodušený postup, pro to, aby bylo zboží propuštěno. U zjednodušeného postupu se používaly zkratky ZJP nebo ZP. Stoly v místnosti, kde seděl on a obžalovaný M., byly do tvaru L, pokud někdo natáhl ruku a použil razítko, tak nemůže vědět, kdo ho používá, zda kolega své, nebo je zneužíváno jeho. Spedice vytiskne tiskopis JCD, dva listy zůstávají na celníci, jeden obdrží deklarant.

Svědék R. R., celník, uvedl, že pracoval s obžalovaným M.. Na kontrolní list dal své razítko a dodáno Měl číslo razítka 53. Při odchodu ho dával do skřínky, jinak bylo na stole. Pokud bylo na kontrolních listech, ve třech dnech, tak sloužil s obžalovaným M.. Skřínka, kde bylo razítko, kromě uzamčení klíčem, byla opatřena plastelínou a zátkou. Vyclívka byla uspořádána tak, že na první straně bylo okénko u zdi, kde seděl obžalovaný, u dveří bylo další

okénko, u něhož byli řidiči nebo deklarant. Když odcházel, bral si s sebou razítko, nebo ho dával do tašky.

Svědék R. T., celník, uvedl, že pracoval na stanovišti tranzitu, na kontrolních listech vždy kontroloval razítka. Na pracovišti vnější kontroly, pokud jde o kontrolní listy, kontroloval razítko.

Svědék M. Š., celník, uvedl, že v případě práce v režimu volného oběhu kontroloval použití razítka celníka, který případ projednával a razítko dodáno.

Svědék F. K., celník, uvedl, že ukládal své razítko do skřínky, kterou zapečetil. Nedovede si vysvětlit, jak někdo mohl použít jeho razítko, které bylo u dovozu ze dne 26. 7. 2003. Tehdy byl ve směně s obžalovaným M..

Svědék S. G. uvedl, že působí v celní správě delší dobu, má zkušenosti, byl také ve funkci ředitele Celního úřadu Břeclav-dálnice, vyžadoval dodržování zásad služební kázně, byly zřízeny referáty boje proti korupci, pátrání, právní, informatiky a dokumentační kontroly, bylo potřeba vymáhat nedoplatky, zamezovat daňovým únikům, bylo nutno řešit personální otázky. Hraniční přechod byl velmi vytíženým přechodem. Celní řízení má své standardy, je potřeba jeho průběh organizačně a technicky zajistit. Bylo potřeba projít slovenskou a českou pasovou kontrolou, slovenskou celní kontrolou a českou celní kontrolou. Na české straně řidiči navštěvovali spedici, kde byla vystavena jednotná celní deklarace, celníci kontrolovali, zda jednotná celní deklarace souhlasí s listinnými materiály, vyměřili celní dluh, počítač vygeneruje čtrnácti místné číslo, které je pak opsáno do kontrolního listu do odstavce 3.1, celník list opatří razítkem, potvrdí faktury a dodací listy. Faktury byly potvrzené předem i slovenskou stranou, řidič pak jel na stanoviště vnější kontroly, celník kontroloval označení faktur a kontrolního listu, mohl zjistit v počítačové evidenci, zda zboží prošlo celním řízením. Také byla prováděna kontrola zboží. Počítačová data se přenášela do centrální evidence, byla hlídána doba splatnosti, dokumentační kontrola na základě dokladů kontroluje, zda je správně vyměřené clo. Také je možno proclívat zboží zjednodušeným způsobem, nevystavuje se při každé zásilce jednotná celní deklarace, ale vystavuje se souhrnně za více zásilek. To bylo možné jen s povolením celního úřadu. Pouze XXXX měl povolen zjednodušený postup pokud šlo o pohonné hmoty. Byl kontaktován protikorupční policií, měl prověřit společnosti XXXX a XXXX z hlediska celního projednání zboží. Vytvořil skupinu osob, která prověřovala kontrolní listy. První dovoz se měl uskutečnit ze dne 25. na 26. 7. 2003, celkem se jednalo o 400 kontrolních listů, na některých byly originály razítek celníků, na některých falzifikáty. Šlo o razítka celníků K., R., H., K., obžalovaného M.. Někteří celníci byli kázeňsky potrestáni za nedůslednou kontrolu kontrolních listů. Byl členem inspekce, která situaci prověřovala. Provedl analýzu kontrolních listů, jejichž údaje jsou nezpochybnitelné. Prověřoval rozpis služby, které píše vedoucí směny, knihu docházky, ve které jsou evidovány přestávky, střídání celníků ve směnách, evidenci osobně přidělených razítek. Originál razítka celníka K. se objevil na listu ve směně ze dne 22. na 23. října 2003, sloužil s celníkem M., další originál razítka celníka H. se objevil na listu ve směně dne 20. října, když sloužil s obžalovaným M., také se objevovaly falzifikáty jejich razítek, když sloužili ve směně s obžalovaným M.. Pokud sloužili ve směně s jiným celníkem než M., originál ani falzifikát jejich razítek se na kontrolním listu neobjevil. Otisk originálu razítka celníka K. se objevil na kontrolním listu 23. 12. 2003, když sloužil ve směně s obžalovaným M., dále 13. ledna 2004, také sloužil s obžalovaným a 16. ledna se objevily falzifikáty jeho razítka, také když sloužil ve směně s obžalovaným M.. Originál razítka celníka R. se objevil na listu při dovozu 28. 7. 2003, když měl službu s obžalovaným M.. Originál razítka celníka R. se objevil dne 25. 8., 29. 8., když byl ve směně s obžalovaným M., Dne 13. 8. a 26. 8. jsou na listech falzifikáty razítek celníka Létala, který nikdy nevyclíval zboží, originály razítek L. a R. jsou si podobné. Od 16. 8. do 22. 8. 2003 měl R. dovolenou, což je zřejmé z evidence, v té době byly

přepřavovány pohonné hmoty, když byl ve službě obžalovaný M., měl službu s celníkem C. nebo K.. Na kontrolních listech jsou falzifikáty jejich razítek. Když obžalovaný M. čerpal dovolenou, zásilky nebyly přepřavovány přes přechod, začaly, jakmile dovolenou skončil, stejně, když byl v pracovní neschopnosti, jakmile byl ve službě, začaly se objevovat falzifikáty razítek jeho spolupracovníků na listech. 28. 12. 2003 byl obžalovaný M. na pracovišti volný oběh sám od 19.00 hod. do 22.00 hod., od 21.30 hod. byla přestávka, v čase 21.00 hod. do 21.04 hod. je patrné z kontrolního lístku, že je projednáno šest cisteren, v takové době to ale není technicky možné, objevuje se originál razítka obžalovaného M.. V přestávce tam byl celník P., ve 21.40 hod. jsou evidovány přejezdy tří cisteren, na listinách je falzifikát razítka P. Svědek potvrdil, že obžalovaný M. byl celníkem, s nímž neměl problémy, byl ve skupině celníků určených pro volný oběh, měl odborné znalosti na vysoké úrovni. Byl ve výběru celníků, kteří by zůstali na Celním úřadu Břeclav i po vstupu ČR do Evropské unie. Po určitém zúžení výběru tomu tak nebylo, ale měl možnost podat žádost k jinému Celnímu úřadu do Brna, Blanska s tím, že bude doporučen. Celník u výstupního filtru měl za úkol kontrolovat náležitosti kontrolního listu, většinou zde pracovali civilní pracovníci, kteří prováděli administrativní úkony. Pracovníci kontrolovali razítka na kontrolním listu. Pracovníci pracující na volném oběhu věděli, kdo má povolen zjednodušený postup. Pracovníci z volného oběhu také chodili na vnější kontroly. Pokud měl nějaké pochybnosti pracovník vnější kontroly, mohl provést kontrolu sám, zde však sehrává svou roli přístup pracovníka. Každé pracoviště muselo být obsazeno, na volném oběhu musí být minimálně jeden pracovník, na vnějších kontrolách může být sám, v případě silného provozu je tam více pracovníků. Pracovišti mohlo projet zboží řádně nezaevidované, řádný systém může být narušen přítomností celníka, protože systém cizí osoba nezná, neví, kdo kdy slouží ve směně, za určitou dobu v ní může být někdo jiný. Není správné, pokud firma dováží zboží do určitého režimu, aby řidič nejednal se spedicí, aby komukoli předal papíry k vyřízení, to se tak může stát jen na základě zplnomocnění, k tomu jsou stanoveny podmínky dané právní normou. Pracoviště celníků, kteří propouštěli zboží do volného oběhu, bylo v budově, na jedné její straně byla tak zvaná veterina a na druhé fyto, uvnitř byly dvě místnosti, malá předsiňka, okénko ve výši hlavy, dva stoly, dva počítače, papíry deklaranti předávali přes okénko, na klice dveří byla koule, v zadní části bylo sociální zařízení, další místnost, kde byly ukončovány postupy, byly sbírány papíry od spedic a dělána souhrnná celní deklarace. Výstup byl na druhé straně. Prostor byl průchozí. Celníci seděli naproti sobě, monitory počítačů směřovaly k celníkovi. Vzdálenost deklaranta od celníka byla dána deskou, která představovala stůl. Správnost a úplnost kontrolních lístků měli kontrolovat pracovníci vnější kontroly, kteří byli kontrolováni vedoucími směny. Všichni byli potřebným způsobem proškoleni. Je ale možné, že si pracovník neuvědomil propojení jednotné celní deklarace a kontrolního lístku. Pokud by se na lístku objevil falzifikát razítka, tak není možné, aby to někdo poznal, pokud zboží řádně projde celním řízením, celník napíše do kolonky 3.1 kontrolního lístku čtrnáctimístné číslo, které vytvoří počítač. Na předmětných kontrolních listech nebylo toto číslo uvedené, někde byla zkratka ZP, zjednodušený postup, ale subjekty kterých se týkal dovoz, neměly povolen zjednodušený postup. Kamerový systém na hraničním přechodu sloužil k zjištění, zda se na pracovišti pracuje. Svědek také potvrdil, že stát reguluje dovoz pohonných hmot licencemi, které vydává Ministerstvo průmyslu a obchodu, každá má své číslo a je v ní uveden druh zboží, na zadní stranu licence se odepisuje množství. Licenci kontroluje pracoviště volného oběhu. Celníci R., K., K., H., kteří byli zařazeni stejně jako obžalovaný M., byli propuštěni ze služebního poměru proto, že si řádně neopatřovali svá razítka. Česká a slovenská strana si vyměňovala údaje o zboží.

Svědkyň M. K. potvrdila, že prováděla administrativní práce pro společnosti XXXX a XXXX, svědkyně zná jméno Š., ale osobu neviděla, ví, že pro firmu XXXX byla prováděna doprava. Vystavovala faktury. V provozovně bylo razítko společnosti XXXX. Pro tuto společnost také bylo prováděno skladování společnosti XXXX, prováděla fakturaci za skladování. Svědkyně znala společnosti XXXX, XXXX, k níž uvedla, že tato společnost dodávala pohonné hmoty. Pokud peníze nepřišly přímo do banky, tak je předával obžalovaný J., který uvedl, že jsou to peníze za faktury.

Svědka J. T. uvedl, že pracoval ve společnosti obžalovaného J., potvrdil, že do společnosti přijížděly cisterny. Tankoval do cisterny, také auta vyprazdňoval. Listinné materiály dávali řidiči do kanceláře. Někdy potvrzoval řidiči předání zboží, razítko neměl. Deklarované množství zboží souhlasilo se skutečným stavem.

Svědkyň M. L., rozená W. potvrdila, že pracovala v XXXX v Brně, na ulici XXXX, v oddělení platebního styku, přišel za ní obžalovaný H., jeho manželka a ještě jeden muž, o kterém pak obžalovaný a jeho manželka řekli, že je to F. Z.. Obžalovaný a jeho manželka chtěli vybrat peníze z účtu G. H., a protože výběr nebyl hlášen dopředu, tak ji požádali, zda by mohla výběr peněz zařídit v pokladně.

Svědka P. W. potvrdil, že obžalovaná K. měla zkušenosti s prací účetní. Pracovala jako účetní ve společnosti, kde byl společníkem. Pracovala také pro nějakou jinou společnost, která sídlila ve stejné budově. Pro něj bylo důležité, aby odvedla svou práci, nebyla vázána hodinami.

Svědkyň P. S. potvrdila, že byla jednatelkou společnosti XXXX. Zná obžalovaného B., viděla ho v souvislosti s notářským zápisem, když převáděla svou společnost na něj. Tehdy obžalovaný B. byl silnější, měl méně vlasů a v jeho obličeji byl dominantní knír. Obžalovaný jí předal Kč 100 000,-- u notářského zápisu. Také uvedla, že má chatu spolu s otcem v oblasti, kde mají chatu rodiče obžalovaného B.. Protože firma byla nečinná, její otec ji hodlal prodat, ona ji také chtěla prodat.

Svědka J. S. potvrdil, že dcera byla jednatelkou společnosti XXXX, protože jeho žena onemocněla, rozhodli se společnost prodat. V rekreační oblasti, kam jezdí na chatu, měli chatu také rodiče obžalovaného B.. Na začátku letních prázdnin hovořil s obžalovaným B. o podnikání, řekl mu, že firmu nabízí k odprodeji. Koncem prázdnin obžalovaný B. sdělil, že by měl o firmu zájem, zda je ještě na prodej. V září mu řekl obžalovaný, že zná někoho, pro koho by firmu koupil. Převod společnosti proběhl u notářky JUDr. J. Š., dohodli se na ceně Kč 100 000,--. U samotného převodu nebyl přítomen, ví o tom, že kromě notářky a jeho dcery byl u převodu obžalovaný B.. O někom jiném neví.

Svědkyň JUDr. J. Š., notářka, potvrdila, že se na ni obrátil obžalovaný B. 16. 10 2003, který potřeboval notářský zápis pro rozhodnutí jediného společníka při výkonu působnosti valné hromady ve společnosti XXXX, sídlo Brno, XXXX. Na základě notářského zápisu učinil změnu zakladatelské listiny společnosti XXXX. 18. 12. téhož roku se na ni znovu obrátil, protože potřeboval notářský zápis k rozhodnutí jediného společníka při výkonu působnosti valné hromady společnosti XXXX, udělil souhlas s převodem podílu na nového nabyvatele D. Z., bytem Běloruská republika. Současně odvolal sebe jako jednatele a jmenoval jednatelem Z.. Na základě tohoto rozhodnutí učinil do následujícího notářského zápisu téhož dne smlouvu o převodu svého obchodního podílu na tuto osobu. Svědkyně uvedla, že podle notářského řádu při ověřování totožnosti osob, musí mít osoby platný úřední průkaz, obě osoby ho měly. Cizí státní příslušník předložil cestovní pas. Také sepisovala návrh změn do obchodního rejstříku. Snaží se vizuálně provést kontrolu totožnosti podle

dokladu. Nejistila nesrovnalosti. Pokud by se měla vyjádřit k tomu, zda si vzpomíná na to, jak vypadal obžalovaný B. v době, o které hovoří a v době, kdy vypovídá u hlavního líčení, nemůže se vyjádřit, ukázala na obžalovaného B., řekla, že to bude zřejmě on, když právě tato osoba uvedla, že ji zbavuje povinnosti mlčelivosti. Svědkyně potvrdila, že 16. 10 2003 ještě než došlo k převodu obchodního podílu z P. S. na obžalovaného B., P. S. změnila předmět podnikání na nákup, prodej a skladování paliv a maziv ve spotřebitelském balení do 50 kg na jeden kus balení. Změnu navrhla ona. V obdobných případech převodu obchodního podílu na nového nabyvatele změnu navrhuje nový nabyvatel obchodního podílu. Svědkyně uvedla, že nebyl přítomen při převodu obchodního podílu na Z. tlumočník, protože nic nenasvědčovalo tomu, že osoba, která předložila doklad týkající se totožnosti Z., nerozumí česky. Podpis osoby s podpisem na úředním dokladu se nesrovnává. Svědkyně také uvedla, že neví, jak Z. vypadal, proto se ani nemůže vyjádřit, zda je přítomen v jednacím síni.

Svědék P. M., pracovník Celního úřadu Břeclav, potvrdil, že materiály, které byly předloženy orgánům činným v trestním řízení potvrzují a odůvodňují dluh vůči státu za čtyři sta případů převozu pohonných hmot nezavedených do evidence celní správy v celkové částce Kč 188 192 449,--, z toho clo je ve výši Kč 5 104 024,--, spotřební daň je ve výši Kč 133 009 170,--, daň z přidané hodnoty je Kč 50 079 255,--.

Částky vyplývají z tabulky, z níž je patrné pořadové číslo, datum, zboží, kontrolní list série AB, SPZ tahače, SPZ cisterny, celní hodnota, sazba cla v procentech, clo v Kč, množství v KLT, výše spotřební daně v Kč, základ pro výpočet DPH, sazba DPH, výše DPH v Kč, celkem v Kč.

Svědék potvrdil, že ke kontrole pohybu dopravního prostředku a zboží v celním prostoru slouží kontrolní list, do kterého všechny složky, které jsou na hraničním přechodu, to znamená, slovenské a české celní složky, tedy česká a slovenská celní správa, slovenská a česká pasová služba, zaznamenávají své kontroly.

Existuje čtyři sta daňových spisů, do kterých se zařazují doklady vztahující se k přepravám. Celní úřad Břeclav má k dispozici slovenské doklady, faktury za zboží ze společnosti XXXX, doklady, které se podařilo ke konkrétním přepravám shromáždit, to znamená listy CMR, doklady o průběhu nebo záznamu dopravy vozidla, který si dopravce zaznamenává, případně faktury za dopravu. V kontrolním listu je uvedeno označení tahače a cisterny. Datum z tabulky bylo uvedeno na kontrolním listu. Pokud dopravní prostředek vstoupil do celního prostoru před půlnocí, vystupoval po půlnoci, je bráno datum, kdy vystupoval z celního prostoru.

Základem pro výpočet cla je celní hodnota. Je to převodní hodnota, která je uvedena na faktuře za zboží, převedená mechanismem stanoveným celním zákonem na české koruny. Do celní hodnoty se započítávaly náklady dopravy zboží od místa nakládky po státní hranici, to znamená z Komárna do Lanžhota. Ve všech případech byly zjištěny faktury ze společnosti XXXX. Celní zákon stanoví, jakého kursu musí být použito pro přepočet. Byla použita sazba cla stanovená v celním sazebníku v tehdy platné době.

Clo v českých korunách je vlastní výpočet cla, to znamená procentuální sazba z celní hodnoty.

Množství v kilo tunách. Jde o jednotku nutnou pro výpočet spotřební daně. Zákon o spotřební dani stanoví jednotku pro výpočet. Jde v podstatě o množství zboží při 15 stupních Celsia. Na všech fakturách bylo množství řádně vyznačeno. U spotřební daně je sazba za motorovou naftu a za benzin. Sazba není procentuální, ale za kilo tunu.

Výše spotřební daně je uvedena v českých korunách.

Základ pro výpočet DPH je součet celní hodnoty, cla, spotřební daně.

V době vzniku celního dluhu byla sazba DPH 22 procent.

DPH je procentuální sazba ze základu DPH vyjádřená v českých korunách.

Celkový celní dluh konkrétního jednotlivého případu je vypočten součtem cla, spotřební daně a DPH. Je vyjádřen v českých korunách.

Svědék uvedl, že z hlediska celního zákona je několik solidárních dlužníků, pokud však je vyměřen celní dluh minimálně jednomu, tak se částka vyměřuje i těm dalším solidárním dlužníkům. Daňová řízení probíhají, ale ve všech uvedených případech je dluh minimálně jednou vyměřen. Proto, i když se v daňovém řízení upřesňují náklady na dopravu, tak to nemá vliv na původní výši vyčísleného celního dluhu. I ty případy uhrazené, pod položkou 397, 399, 400, které se v průběhu řízení upřesnily, právě náklady za dopravu, nemají vliv na výši vypočteného celního dluhu ve smyslu aplikování příslušných ustanovení celního zákona.

Svědék uvedl k pohybu zboží po vstupu do hraničního prostoru, že ideální stav je takový, že dopravní prostředek vstupuje do celního prostoru přes tak zvanou váhu, kde je vážen a kde mu pracovník české celní správy vydá tak zvaný kontrolní list. Na kontrolním listu jsou základní údaje o vozidle a o zvážení. S tímto kontrolním listem vstupuje dopravní prostředek do celního prostoru, kde je obrovské parkoviště, kde zaparkuje vozidlo bez toho, aniž by mu bylo přiděleno nějaké konkrétní místo. Pak následují kontroly. Začínají dokladovou kontrolou slovenské celní správy, to znamená, že vyřídí vývoz. Dále je pracoviště pasové kontroly slovenské, pasové pracoviště české a potom následuje česká celní kontrola. Záleží na tom, jakým způsobem bylo podáno celní prohlášení. V podstatě by musel řidič nebo dopravce navštívit spediční firmu, která by mu připravila celní prohlášení, se kterým by řidič šel na pracoviště volný oběh, kde by celní prohlášení podal. Řidič by byl vyzván, aby se dostavil do prostoru, kde se prováděl volný oběh. Pak by došlo k projednání celního prohlášení. Všechny zmíněné provedené úkony by každá složka vyznačila po jejich provedení do kontrolního listu. Celník, který by zboží propustil do volného oběhu, by vyznačil provedení kontroly do kontrolního listu. Celník České celní správy by mohl stanovit, že provede fyzickou kontrolu. U zmiňované komodity, nafta, benzin, by šlo maximálně o kontrolu závěrového systému a pak by řidiče vyzval, aby opustil celní prostor. Dopravní prostředek je kontrolován ještě na výstupu, kde celník zkontroluje, zdali jsou všechna nařízení po kontrolní výstup provedena. Označí doklad v odstavci 3.3 a vypouští vozidlo k tak zvanému výstupnímu filtru, kde je mu kontrolní list odebrán a kde je vozidlo propuštěno na území České republiky.

Nebyl zjištěn případ na hraničním přechodu Břeclav-dálnice zneužití razítka patřícího celníkovi, který by nebyl ve směně, jiným celníkem. Nenastal případ, že by kolega použil razítko jiného kolegy, který by nebyl v zaměstnání.

Svědék se vyjádřil ke spedičnímu, referenčnímu číslu. Přiděluje ho do celního prohlášení spediční firma nebo deklarant, aby bylo možno identifikovat celní prohlášení, v případě, kdy zboží ještě není propuštěno do příslušného režimu, to znamená cesta z dálnice do režimu tranzitu nebo volného oběhu. V daném případě jde o volný oběh. Číslo se uvádí pro identifikaci případu v případě, že celní prohlášení není přijato nebo je celní prohlášení přijato, ale ještě není vydáno rozhodnutí v celním řízení.

Další, evidenční čtrnácti místné číslo. Je to v podstatě číslo rozhodnutí v celním řízení. Má určitou strukturu. Číslo generoval program počítače v případě, kdy bylo podáno celní prohlášení a kdy už bylo rozhodnuto, že zboží bude propuštěno do příslušného režimu, v tomto případě volného oběhu.

Toto číslo po propuštění zboží do příslušného celního režimu se mělo podle místních předpisů uvést do kontrolního listu v okamžiku, kdy celník zboží propustil a vydal o tom rozhodnutí. V kolonkách kontrolního listu mělo být uvedeno číslo, razítko, podpis.

U tak zvaných zjednodušených postupů se evidenční číslo neuvádělo do kontrolního listu, uváděla se do něj zkratka ZP nebo ZJP.

Pracovník na stanovišti, které odpovídá kolonce 3.3 kontrolního listu nebo na výstupním filtru sám na svém pracovišti nebyl schopen zjistit, že číslo není přiděleno počítačem, že si ho někdo vymyslel. Musel by jít zpět na příslušné pracoviště a situaci ověřit.

Podle prováděcí vyhlášky k celnímu zákonu, tehdy platné, bylo číslo spediční číslem referenčním. Nebylo uvedeno na kontrolním listu, ale v písemném celním prohlášení, pokud ho spedice vyhotovila. Podle něj by bylo možno zjistit, která spedice vyhotovila celní prohlášení.

V případě předmětných dovozů nebylo ani jedno celní prohlášení vyhotoveno, takže neexistuje ani referenční číslo.

U předmětných dovozů se pracuje pouze s číslem kontrolního listu, které je přiděleno po vstupu dopravního prostředku do celního prostoru při vážení.

Celní úřad Břeclav v rámci mezinárodní spolupráce, o kterou požádalo Generální ředitelství cel ČR nejvyšší orgán celní správy Slovenské republiky měl přístup k materiálům Celního úřadu Komárno, ke všem čtyřem stům případům dovozů pohonných hmot.

Svědék také uvedl, že nebyl prokázán původ zboží, pro což jsou stanovena právní normou striktní pravidla, v tomto případě také nešlo o celní řízení na návrh účastníka, ale z moci úřední, neměl kdo podat doklad o původu zboží. Správně by tak měla učinit společnost XXXX a XXXX. Pokud by celní řízení proběhlo obvyklým způsobem, tak s podáním celního prohlášení.

Ke zjednodušenému postupu uvedl svědek, že je také upraven právní normou, je to v podstatě forma podání písemného celního prohlášení, ale pouze na základě povolení celního úřadu pro konkrétní subjekt. Deklarant má povolení, aby nepodával písemné celní prohlášení v plné formě. Podá administrativní doklad, na kterém jsou předepsané údaje, faktura, která musí obsahovat vše potřebné, co je stanoveno v povolení, anebo je podáno celní prohlášení na tiskopisu jednotné celní deklarace, ale nevyplňuje všechny údaje, ale má stanoveno, že musí vyplnit pouze část údajů. Princip zjednodušení tkví v tom, že se celní prohlášení podává až za stanovené období. Podává se tak zvané souhrnné celní prohlášení.

Pokud se svědek vyjadřoval k pojmu deklarant, poukázal na to, že je tento pojem upraven v celním zákonu. Deklarant činí celní prohlášení vlastním jménem, ve svůj prospěch, navrhuje propuštění zboží do příslušného celního režimu, v nichž jsou různé nuance.

Zda by mohl být řidič deklarantem. Dopravce má zadánu dopravu, provádí ji konkrétní řidič, u volného oběhu by tato situace neměla nastat, že je řidič deklarantem, pokud by nebyl k úkonu zmocněn. Rozlišuje se zastoupení přímé a nepřímé, k tomu jsou zákonem stanovené potřebné náležitosti. Pokud řidič není zmocněn, neměl by být v režimu volného oběhu deklarantem.

Pokud se směřuje do režimu volného oběhu, může být deklarantem osoba, která činí prohlášení ve svůj prospěch, na hraničním přechodu se musela vždy nechat zastoupit nějakou spedicí, protože tam sama nefigurovala, osoba je dovozcem, to znamená, že celní prohlášení v případě přímého zastoupení podepsala spedice, v případě nepřímého zastoupení, pokud byla smlouva koncipována mezi dovozcem a spedicí tak, že šlo o nepřímé zastoupení, tak jej podepsala spedice i vlastním jménem. Vyplněné celní prohlášení, na základě uvedených zmocnění, bylo předloženo celnímu řízení.

Svědék R. K., společník a jednatel společnosti XXXX, uvedl, že měl kamaráda, který chtěl koupit hotel, potřeboval peníze, proto je sháněl, obžalovaný H. mu slíbil, že mu sežene peníze, také uvedl, že by ručil svědkovi při půjčce. Měl odevzdat materiály, které se týkaly hotelu nějakému muži, mohl to být P. D., prokurista firmy XXXX, což udělal, ten muž mu řekl, že peníze mu půjčí muž jménem B.. Domluvil se s B., že mu půjčí 8 miliónů Kč, bude vystavena směnka a B. se stane třiceti procentním vlastníkem hotelu. Nejprve měl B. poslat část peněz, aby se prokázalo, že peníze má, potom podepíše smlouvu o půjčce, svědek vystaví směnku, pak B. zašle zbytek peněz a obchod se uskuteční. Po zaslání části peněz podepsali smlouvu o půjčce 8 mil. Kč 21. 11. 2003 v kanceláři společnosti XXXX v Brně, XXXX, zároveň s podpisem smlouvy podepsal směnku na Kč 8 mil. , při vrácení peněz ji roztrhal a vyhodil. Potom B. zaslal zbytek peněz, vyzvedl je z účtu společnosti XXXX , dal je do úschovy XXXX s.r.o. se sídlem Brno, XXXX. Smlouvu o úschově sepsal 28. 11. 2003. Podmínky koupení hotelu se změnily, vlastníci požadovali o 4 milióny Kč více, což nemohl s kamarádem akceptovat. Oznámil to B., setkali se v kanceláři společnosti XXXX , ze společnosti XXXX byly přineseny peníze, které se oproti směnce vrátili B.. Byla sepsána dohoda o vrácení půjčky mezi svědkem, v pozici fyzické osoby a B. dne 2. 12. 2003. Neptal se z jakých zdrojů peníze pocházely, stejně by mu to nikdo neřekl. Když hodlal koupit hotel, tak také chtěl prodat společnost XXXX , pokud z koupi hotelu sešlo, tak z důvodu určité nechuti, již nehodlal nic dělat s prodejem společnosti XXXX . O transakci mezi společnostmi XXXX a společností XXXX obžalovaný H. věděl, B. mu doporučil, Když se pak setkali ve městě, tak mu řekl, že se obchod neuskutečnil a peníze vrátil.

Svědkyně P. P., potvrdila, že obžalovaný B. byl jejím partnerem, žili spolu, znala ho tři roky, společně spolu bydleli jeden rok. Obžalovaný B. byl v Egyptě, v době, kdy spolu bydleli. Rozešla se s obžalovaným dva měsíce před jeho vzetím do vazby. V průběhu společného soužití jezdil obžalovaný B. na Slovensko.

Z cestovního pasu obžalovaného B., který byl proveden jako důkaz obhájcem obžalovaného, je patrné, že přiletěl do Egypta 20. 2. 2004 a ze stejného místa odletěl 2. 3. 2004.

Svědék R. S. řekl, že zná obžalované Z. a H. 15 let, v dubnu 2004 byl s obžalovaným H. v restauraci, kam přišel obžalovaný Z., obžalovaný H. mu dal obálku se slovy „tady máš těch 500. Svědek se divil, že peníze půjčil Z. bez potvrzení, ale obžalovaný H. řekl, že si je jistý, že peníze vrátí, že mu zhruba před rokem zařídil dost vysokou půjčku do firmy, proto půjčil peníze Z.. Proč byly peníze v obálce, to neví. Že se jedná o půjčku mu řekl obžalovaný H..

Svědék J. P. potvrdil, že zná obžalovaného B., který u něj pracoval na stavbě v květnu 2004, když přišel na stavbu obžalovaný Ž., podával si ruce s obžalovaným B.. Zná tedy i obžalovaného Ž., od vidění také obžalovaného B.. Ž. měl zájem o pronájem budovy, proto chodil na stavbu. Obžalovaný B. byl stavbyvedoucím, řešil s ním stavební záležitosti. Objekt, který byl v rekonstrukci, byl majetkem svědka. Rekonstrukci prováděla firma XXXX s.r.o., která také platila dělníky. Obžalovaný B. neříkal, že by firma neměla peníze na mzdy nebo na stavební materiál.

Svědék uvedl, že zatím nezaplatil za stavební práce, pohledávky byly převedeny na firmu XXXX s.r.o.. S platbami do prodlení se nedostal. Připustil, že by mohl smlouvu o dílo, kterou měl s firmou sepsanu, podepsat také stavbyvedoucí, nic mu neříká jméno J. H.. Přitom z výpisu obchodního rejstříku je jasné, že šlo o jednatele společnosti XXXX s.r.o.

Svědék K. K., majitel a jednatel společnosti XXXX s.r.o., uvedl, že zná obžalovaného B., který byl stavbyvedoucím, obžalovaného B., obžalovaného Ž., který doporučil svědkovi obžalovaného B., aby dělal domovníka. Také přes obžalovaného Ž. zná obžalovaného H.,

který se podílel na správě bytů, které vlastnila XXXX . Obžalovaný Ž. podnikal a měl různé podnikatelské nápady. Z určitých, jemu nevysvětlitelných důvodů najednou nepodnikal, spíše zprostředkovával, na jaře 2004 měl nápad nakoupit byty, rozprodat je se ziskem. Navrhl mu to proto, protože věděl, že má peníze. Nakupoval nemovitosti od pražské firmy XXXX s.r.o., jejímž jednatelem byl J. H. Ví, že D. pomáhal obžalovanému Ž., byly volné byty, nájemci je chtěli koupit. Společnost koupila byty od XXXX s.r.o., za kolik je tato společnost koupila, neví, nemovitosti byly převedeny na firmu XXXX a.s., a to proto, že obžalovaný Ž. se ztratil a vznikly různé problémy, tato společnost získala u banky úvěr, za který však ručí svědek. Obžalovaný Ž. ho požádal, aby zjistil, protože má kontakty, jakým způsobem je potřeba proclít vzorek ropného produktu, který měl v lahvičce. Když hovořil se známými z celního úřadu, tak byl odkázán na školení, které k této problematice probíhalo.

Když se dozvěděl, že předmětné pohonné hmoty pochází ze Slovenska, o jejich zvláštním převozu přes hraniční přechod se dozvěděl z televize a z novin, tak měl zájem zjistit od obžalovaného Ž., zda nemá s dovozem pohonných hmot něco společného, obžalovaný Ž. jakékoli spojení popřel. Svědek uvedl, že nevěděl, že vzorek produktu, na který se obžalovaný ptal, by pak měl být ve větším množství převážen přes hranice.

O zadržení obžalovaného se dozvěděl tak, že s ním potřeboval hovořit, nebral telefon, řekl mu o tom pan P. Je možné, že o tom hovořil i s obžalovaným H., protože věděl, že jsou v kontaktu, tak mu telefonoval, aby se dozvěděl, proč obžalovaný Ž. nebere telefon.

Svědčce M. K. uvedla, že je obchodní vedoucí XXXX , v ČR zastupuje tuto společnost XXXX s.r.o., jednatel J. H.. Obžalovaný M. Z. smlouvu s XXXX v rámci programu pro členy Freizeit Club International na dobu šesti let, smlouva je platná od 1. února 2004. M. zaplatil 30 000 EUR. Smyslem smlouvy je, že zákazník obdrží během šesti let dvojnásobek peněz. Cenové dobropisy se vyplácí pololetně, jedenáctkrát 4 350 EUR a za dvanácté 4 350 EUR. Do dne výsledku svědkyně 19. ledna 2006 nebyla smlouva s obžalovaným M. vypovězena.

Svědčce K. Z., vzhledem k blízkému vztahu k obžalovanému Z. nevypovídala, pouze uvedla, že na základě znalosti písma F. Z., je dopis založený na čísle listu 8121 spisu, napsán F. Z..

Svědčce G. H., vzhledem k blízkému vztahu k obžalovanému H. nevypovídala.

Svědce D. Z. uvedl, že v listopadu 2003 mu byl odcizen, z místa, kde bydlel, na XXXX, cestovní pas, ztrátu nahlásil cizinecké policii, hned jak to bylo možné, tedy v první pracovní den po státním svátku. V prosinci pak odjel do Běloruska, je občanem Běloruské republiky. V České republice nepodnikal, nepodepisoval za peněžní odměnu dokumenty. Pokud cokoli podepsal, tak šlo o listiny, týkající se jeho pobytu v České republice. Nezná obžalované, ani společnost XXXX. Svědek předložil cestovní pas, z něhož bylo zřejmé, že byl vydán 26. 12. 2003, k pasu bylo založeno vízum s platností od 8. 1. 2004 do 30. 12. 2004 a vízum s platností od 17. 1. 2005 do 17. 2. 2005. Dále podle cestovního pasu č. XXXX, bylo zjištěno, že byl vydán v Bělorusku, že má svědek bydliště v XXXX, XXXX, ulice XXXX, byt. č. XXXX, že má povolen dlouhodobý pobyt v České republice do 15. 11. 2006, což potvrzuje OCP Litoměřice od 31. 12. 2005. V době výsledku svědek bydlí na adrese XXXX, XXXX. Dle výpovědi svědka pracuje na stavbě prostřednictvím ukrajinského zprostředkovatele.

Svědce L. V. uvedl, že nechal u obžalovaného Ž. částku Kč 800 000,--, protože jel ze Šumperka služebně do Prahy, peníze měl půjčeny od J. K., obžalovaný Ž. byl vzat do vazby. Peníze měl z ochodu s auty. Peníze nechal u obžalovaného, protože je nechtěl brát s sebou do Prahy. Doma nechává peníze do hodnoty Kč 100 000,--, protože byt, ve kterém bydlí, byl

v roce 2002 vykraden. Měl k obžalovanému důvěru. Za peníze měl nakupovat, pokud by se z Prahy nevrátil, tak měl dát peníze obžalovaný jeho sestře. Peníze dával obžalovanému v baru, setkali se v něm náhodně, když jel z Olomouce přes Šumperk do Prahy, doma v Šumperku se již nezastavoval, protože mu někdo volal, že má jet do Prahy. Do Prahy jezdí přes Hradec Králové. Svědek uvedl, že zná osobu jménem Z., zastupoval společnost, která prodávala auto značky SUPERB, název společnosti neví, mluvil česky, k jeho popisu se nemůže vyjádřit.

Svědka J. K., uvedl, že žil delší dobu v Austrálii, odkud si přivezl peníze. Na podzim roku 2004 za ním přišel L. V., bratr kamaráda, se kterým žil v Austrálii, požádal ho o půjčení Kč 800 000,--. Důvod půjčky nezná. Do čtrnácti dní měl peníze vrátit. Úrok sjednaný nebyl. Peníze, které půjčil, měl doma. Předtím měl uloženy peníze v Komerční bance, pobočka Šumperk. Vkládal je v australských dolarech, je ale možné, že v amerických dolarech, protože se jednalo o cestovní šeky, vrátil se z Austrálie, vybíral je v českých korunách, peníze ukládal do banky kolem vánoc 2003. Doklady o výběru peněz nemá, ani neví, kdy peníze vybral. Svědek potvrdil, že na účet v amerických dolarech prostřednictvím šeku 7. 2. 2003 byla připsána částka 25 493 56, je možné, že se jedná o částku, kterou na účet vložil, když se vrátil ze zahraničí.

Svědka M. V. uvedl, že půjčoval obžalovanému Ž. peníze. Půjčil mu Kč 1 800 000,--. Obžalovaný zastavil byt, který byl přepsán na svědka, který doplatil nějakou částku peněz. Potom telefonovala obžalovaná Ž., že mu vrátí peníze, ať byt převede na ni. Přišel k právníkovi, kde byla i obžalovaná, převzal od ní peníze a vše bylo vyřešené. Nutno ale říci, že když přišel poprvé k právníkovi, že u něj byl obžalovaný Ž., jednání bylo více, pak mu právník telefonoval, že je částka složena, přišel a peníze si vzal. O původu těchto peněz nic neví. Pokud převzal částku Kč 4 500 000,--, tak byla tvořena kupní cenou a splátkou předešlých půjček. Kupní smlouva mezi obžalovanou, kupující a svědkem je uzavřena 1. prosince 2003, je v ní uvedena kupní cena Kč 2 100 000,--, dále je v ní uvedeno, že část kupní ceny ve výši Kč 1 100 000,-- uhradila kupující prodávajícímu před podpisem smlouvy a kupující podpisem smlouvy potvrzuje převzetí uvedené částky, zbývající část kupní ceny ve výši Kč 1 000 000,-- bude uhrazena formou splátkového kalendáře ve lhůtách – 2. 1. 2004, 2. 2. 2004, 2. 3. 2004, 2. 4. 2004, 2. 5. 2004, 2. 6. 2004, 2. 7. 2004, 2. 8. 2004, 2. 9. 2004, 2. 10. 2004, vždy po Kč 100 000,--.

Svědka E. G. potvrdil, že sepisoval shora zmiňovanou smlouvu ze dne 1. prosince 2003 mezi svědkem V. a obžalovanou Ž.. Touto smlouvou kupovala obžalovaná od svědka V. byt. Okolnosti případu, kdo přinesl peníze a jiné, ho nezajímaly. Smlouva se zpracovávala ve dvou fázích, příprava a realizace, zda tam byl, kromě osob ve smlouvě uvedených, ještě někdo jiný přítomen, neví. Zda byl přítomen při sepisování smlouvy obžalovaný Ž., kterého zná, se nemůže vyjádřit. Jako kupující předávala peníze obžalovaná. Splátky určitě nebyly realizovány prostřednictvím jeho advokátní kanceláře, ví, že byly zaplacený dříve, než jak by vyplývalo ze smlouvy, ale nepamatuje si, zda by částka tvořená splátkami byla zaplacená jednorázově při podpisu smlouvy.

Svědka V. Ž., bratr obžalovaného Ž., uvedl, že obžalovaná za ním přišla začátkem května 2003 a požádala ho o půjčení Kč 1 500 000,-- na koupi bytu na ulici XXXX v XXXX. 3. 5. 2003 sepsal s obžalovanou smlouvu o půjčce. Ke které se vyjádřil, když mu byla předložena u hlavního líčení, že se jedná o příslušnou smlouvu. Koncem roku 2003 za ním opět přišla, uvedla, že má splácet M. V. Kč 1 000 000,--, jako doplatek kupní ceny za byt, částka měla být zaplacená ve splátkách, ale chtěla ji zaplatit jednorázově. Smlouva byla sepsána 9. 12. 2003 za obdobných podmínek jako předchozí smlouva. Peníze jí pokaždé předal ve svém bytě, nikdo jiný, než oni dva, u toho nebyl. V obou případech měl peníze, které půjčoval, uloženy v kovové kasičce u matky, V. Ž., která však neznala obsah kasičky. Peníze získal při

obchodování s mincemi, mince sbíral, a to společně s obžalovaným Ž. a otcem. Na přelomu sedmdesátých a osmdesátých let se zvedla cena výkupního zlata a stříbra, většinu mincí prodal a získal kolem 15 až 18 miliónů korun českých. Peníze nikdy neměl v bance. Nepamatuje si, jakým způsobem konvertoval měnu do měny platné v roce 2003, ale měl platné peníze v době půjčky a šlo o tytéž peníze, které získal prodejem mincí. Mince, které zůstaly po otci svědka a obžalovaného Ž., měly hodnotu 50 mil. Kč, zhruba před dvaceti lety. Podíl svědka z toho činil kolem 20 mil. korun, kde utratil podíl po otci obžalovaný Ž., to neví.

Trestná činnost obžalovaných je také prokázána dalšími důkazy, kterými jsou materiály české celní správy, provedené u hlavního líčení 16. března 2006, jedná se o oznámení Celního ředitelství Brno, doložené přílohami. V tomto směru je však zásadní výpověď svědka M. u hlavního líčení 17. července 2006, který se vyjádřil k celnímu řízení, ke škodě, ke způsobu výpočtu, k podkladům, na základě kterých bylo vycházeno.

Listiny české celní správy ke zboží z cisteren, které byly zajištěny 3. 2. 2004, odborné vyjádření MF, GŘC, oddělení celně kriminalistických a expertních činností, týkající se pravosti celních razítek čísel 025 a 109, na kontrolních listech, oddíl 3.2, z něhož je patrné, že šlo o otisky pomocí padělané razítkové matrice.

Materiály Celního ředitelství Slovenské republiky, z nichž jsou patrné faktury vyhotovené společností XXXX, jednotné celní deklarace. Materiály Celního úřadu Břeclav-dálnice, tak, jak se k nim vyjadřoval svědek M.. Kontrolní listy k přepravám. Rozhodnutí generálního ředitele č. 17/98 a 35/00, která se týkají používání kontrolních listů. Protokoly Celní správy ČR.

Žádost o náhradu škody M. B., dokumentuje, že nebylo za prováděné přepravy pro dovozní společnosti vše potřebné zapláceno.

Listinné materiály k domovním prohlídkám provedené u hlavního líčení 16. března 2006 dokumentují jejich provedení a spojitost s vydáním věcí, které pak podléhaly dalším zkoumáním a měly vztah k nelegálním převozům předmětných pohonných hmot ze SR do ČR. Obžalovaným C. byl vydán 3. 2. 2004 počítač Tower s dvěma kusy hard disků, když byla provedena domovní prohlídka v bytě v Brně, XXXX u I. C.. Při domovní prohlídce v sídle přepravní společnosti XXXX v Šenově, byly nalezeny materiály k přepravám, které je potvrzují, byly vydány pro účely trestního řízení. Při domovní prohlídce ze dne 30. 3. 2004 v bytě u R. M., Brno, XXXX, byly nalezeny výpisy z účtů společnosti XXXX, pracovní smlouva mezi obžalovanou K. a společností XXXX ze dne 1. 9. 2003, faxové zprávy „Došlé platby od firmy XXXX cez XXXX“ ze dne 17. 12. 2003 a „zoznam cisteren“ ze dne 12. 12. 2003, vše bylo vydáno pro účely trestního řízení. V rámci domovní prohlídky ze dne 6. 5. 2004, v bytě u obžalovaného M., Břeclav, XXXX, bylo nalezeno a vydáno Kč 26 700,--, utržené papírky z dokumentů s otiskem razítka „XXXX“, papír s otiskem celního razítka SR č. XXXX, 240 britských liber, 160 chorvatských kun, 50 EUR, 2 340 SK, mobilní telefon Nokia, mobilní telefon SAGEM, HDD Western DiG.I, HDD Seagate Barracuda. V rámci domovní prohlídky provedené 5. 10. 2004 na adrese Šumperk, XXXX byly nalezeny věci, které vydal obžalovaný Ž., k jeho osobě se vztahuje list k SIM kartě, krabice od mobilního telefonu Nokia, IMEI XXXX, lístkem z 2. 7. 2004 na Kč 3 000 000,--, faktura vystavená společností Levi International a.s. ze dne 3. 12. 2003, příjemce XXXX, s.r.o., F. C. a dodací list, list Eurotel k SIM kartě SMART, listiny společnosti SlovP.ol, text o společnosti XXXX, XXXX, hlavičkový papír Toner Consulting, kalkulace ceny motorové nafty, listy polského textu, textu v azbuce, SIM karty Oskar, telefonní čísla XXXX, XXXX, rukou psaný lístek s čísly a propočty. Protokol o domovní prohlídce ze dne 9. listopadu 2004 na adrese Šumperk, XXXX vypovídá o vydání věcí obžalovaným B., které se vztahují k jeho osobě, a to stejnopis notářského zápisu-rozhodnutí jediného společníka spol. XXXX při výkonu působnosti valné

hromady ze dne 16. 10. 2003-kopie s podpisem JUDr. Š., dohoda o jednatelství ve společnosti XXXX ze dne 16. 10. 2003-originál, stejnopis notářského zápisu- smlouva o převodu obchodního podílu spol. XXXX ze dne 18. 12. 2003-kopie, stejnopis notářského zápisu-rozhodnutí jediného společníka XXXX při výkonu působnosti valné hromady ze dne 16. 10. 2003-originál, , usnesení KS v Brně ze dne 29. 12. 2003 o zapsání předmětu podnikání XXXX, vizitka K. B., spol. XXXX s.r.o., pevný disk zn. Western DiG.I.V rámci domovní prohlídky ze dne 11. 1. 2005 na adrese Brno, XXXX byly nalezeny věci, vizitky obžalovaného Z., krabice od mobilních telefonů, krabička ke kartě Twist, potvrzení o záloze mezi spol. XXXX s.r.o. a H. ze spol. XXXX na vůz AUDI A8 RZ XXXX, které obžalovaný Z. vydal. V rámci domovní prohlídky ze dne 1. 7. 2005 na adrese XXXX, Šumperk, byl proveden soupis věcí s obžalovanou Ž.. Prohlídka osobního vozidla Opel užívaného obžalovaným C. vedla ke zjištění, že ve vozidle byl svazek třinácti klíčů, městský atlas Praha, cestovní atlas ARAL Česká republika, Slovenská republika. Prohlídka kanceláře na adrese Bruntál, XXXX společnosti XXXX ze dne 3. 2. 2004 potvrzuje, že byly nalezeny materiály k přepravám, které jsou uvedeny v protokolu. Stejně tak ze dne 4. 2. 2004 protokol o prohlídce v prostorách společnosti XXXX Prohlídka vozidla, které užívala obžalovaná K. ze dne 30. 3. 2004 svědčí o nalezení písemností vztahujících se ke společnosti XXXX a obžalovanému B.. V rámci prohlídky ze dne 5. 10. 2004, na adrese Šumperk, XXXX, v prostorách firmy XXXX, jednatelkou byla K. V., v prostorách firmy XXXX s.r.o., jednatelkou byla K. V., byly nalezeny věci, které byly jednatelce vráceny. Mezi věcmi byla fotokopie – opis cestovního dokladu osoby D. Z., č. XXXX -I. list. Protokol o prohlídce jiných prostor ze dne 5. 10. 2004 svědčí o prohlídce vozidla Peugeot 607 uživatele obžalovaného Ž., byla nalezena razítka, karty SIM, faktury XXXX, XXXX , XXXX. Protokol o provedení prohlídky ze dne 11. 11. 2004 svědčí o prohlídce vozidla Škoda Octavi XXXX, uživatele obžalovaného B., v němž byl nalezen poznámkový blok formátu A5, v němž bylo psáno rukou na prvním listu bloku – písmeno Z, datum 16. 10., 185 cm, sportovec, špinavý blond, atletická postava, zuby OK, zlato, stříbrné BMW, pražské SPZ, šedivec – šéf, 50 let, elegant, na zadním přebalu bloku bylo uvedeno – XXXX – XXXX. Protokol o prohlídce jiných prostor ze dne 11. ledna 2004 svědčí o prohlídce vozidla AUDI A8 černé barvy, RZ 2A5 4411, provozovatele XXXX uživatele Z., vozidlo bylo před domem na ulici XXXX, Brno, ve vozidle byl zjištěn mobilní telefon Nokia3110, bez karty, bez baterie, ev. č. XXXX, code XXXX.

Z protokolu o vydání věci ze dne 2. dubna 2004 je patrné, že obžalovaný B. vydal faktury vystavené společností XXXX pro různé odběratele, kteří odebrali pohonné hmoty nelegálně dovezené do ČR, faktury dokumentují vztahy mezi podnikatelskými subjekty, potvrzující prodej pohonných hmot, které byly nelegálně dovezeny. Také vydal pokladní doklady dodací nákladní listy.

Z protokolu o vydání věci ze dne 11. 11. 2004 je patrné, že obžalovaný B. vydal mobilní telefon zn. Nokia 3410, code XXXX, IMEI XXXX, včetně karty Oskar č. XXXX a z protokolu o vydání věci ze dne 9. 11. 2004 je patrné, že obžalovaný B. vydal mobilní telefon zn. Nokia 6610, IMEI XXXX, code XXXX, SIM karta Oskar č. XXXX. Z protokolu o vydání věci ze dne 3. února 2004 je patrné, že obžalovaný C. vydal mobilní telefonní přístroje včetně karet SIM Oskar, včetně baterií, , a to Nokia 6100, č. XXXX, Siemens S55 č. XXXX, Siemens SL55 č. XXXX, Siemens A50 č. XXXX, Siemens A50 č. XXXX.

Z protokolu o vydání věci ze dne 19. 4. 2005, je zřejmé, že P. D., vydal smlouvu o půjčce ze dne 14. 11. 2004 mezi XXXX a spol. XXXX, originál, dva listy, dohodu o předčasném splacení půjčky ze dne 25. 11. 2003 mezi XXXX a XXXX týkající se částky Kč 7 126 000,-- - originál jednoho listu. K nimž se v rámci hlavního líčení svědek D. vyjádřil.

Protokol o vydání věci ze dne 8. 2. 2005 vypovídá o vydání obžalovaným H. mobilního telefonu Nokia 3410, code XXXX, IMEI XXXX , č. karty XXXX, číslo XXXX .

Protokol o vydání věci ze dne 7. února 2005 svědčí o vydání obžalovaným H. mobilního telefonu Nokia 6610, code XXXX, IMEI XXXX, číslo karty XXXX.

J. H., jednatel společnosti XXXX, spol. s r.o. vydal materiály, které se vztahují k odběrům pohonných hmot od společnosti XXXX a od společnosti XXXX, o čemž svědčí protokol o vydání věci ze dne 15. 6. 2004.

Protokol o vydání věci ze dne 19. 3. 2004 svědčí o tom, že M. H., za společnost XXXX s.r.o. vydal materiály vztahující se k dodávkám pohonných hmot, listy CMR a související materiály, je z nich patrný dodavatel společnosti XXXX, také XXXX, odběratel XXXX, XXXX a další společnosti, údaje o plnicích listcích, množství, druhu zboží.

L. Ch. vydal faktury, dodací a stáčecí listy za dobu od srpna 2003 až března 2004, faktury vystavila společnost XXXX s.r.o. v postavení dodavatele pro společnost XXXX, a.s. se sídlem ve Slušovicích, odběratele.

Za společnost XXXX vydala 19. února 2004 B. J. daňové doklady a související listiny, které dokumentují zdanitelná plnění a další skutečnosti týkající se společnosti.

Obžalovaný F. J. vydal dne 10. a 19. února 2004 materiály týkající se společnosti XXXX, XXXX, vztahu ke společnosti XXXX, XXXX, daňové doklady a s nimi související materiály, které dokladují obchodní vztahy, smlouvy, které byly uzavřeny. Dne 19. ledna 2005 vydal obžalovaný mobilní telefon Nokia 3510i, code XXXX.

Obžalovaná K. vydala 30. 3. 2004 mobilní telefon Nokia 6600, IMEI 0510694, kartu Paegas, kartu k Twist sadě, vyúčtování služeb T-Mobile na své jméno – tel. č. XXXX za dobu 13. 12. 2003 do 12. 1. 2004, vyúčtování služeb na stejné číslo a jméno za dobu od 13. 2. 2004 až 12. 3. 2004.

27. ledna 2005 vydává obžalovaný K. listiny a mobilní telefony Nokia, které jsou popsány v protokolu, zejména jde o poznámky a vizitky.

3. 2. 2004 vydává V. L. materiály týkající se přepravy pohonných hmot 12. 12. 2003, týkají se společnosti „XXXX“ spol. s ručením omezeným.

Protokol o vydání věci ze dne 9. 2. 2005 svědčí o vydání M. M. originálu Zmluvy o sprostředkování mezi společnostmi XXXX, spol. s r.o. a XXXX ze dne 24. 7. 2003, Zmluvy o sprostředkování mezi XXXX a XXXX, spol. s r.o. ze dne 12. 11. 2003. Také je z něj patrné, že vydala faktury adresované společností XXXX a XXXX a také předložila originály výpisů z účtu č. XXXX / XXXX za období od 1. 7. 2003 do 31. 12. 2003 a od 1. 1. 2004 do 13. 12. 2004.

Majitel objektu na adrese XXXX, J. O., 10. 6. 2004 vydal listiny, týkající se společnosti XXXX, zejména korespondenci – pozvánky na semináře, výpisy z účtu, upomínky plateb – písemnosti jsou datovány od měsíce března 2004 včetně.

15. 11. 2004 vydal J. O. další korespondenci týkající se společnosti XXXX.

15. 11. 2004 je sepsán protokol se zaměstnankyní Vazební věznice Brno, která vydala SIM kartu č. XXXX a č. XXXX, které byly v mobilních telefonech, které měl u sebe při zadržení obžalovaný Š. a které si vzal s sebou do věznice.

Z protokolu o vydání věci ze dne 20. 2. 2004 je patrné, že J. V. vydal průpisy listů CMR, plnicí listky, výdejky-převodky.

Osoba, která byla v rámci přípravného řízení zadržena, která se jmenovala D. Z., vydala SIM kartu č. XXXX dne 25. 5. 2004.

Protokol o vydání věci ze dne 11. ledna 2005 svědčí o vydání mobilního telefonu Nokia 6260, IMEI XXXX, SIM karty XXXX.

Z protokolu o vydání věci ze dne 5. října 2004 je zřejmé, že obžalovaný Ž. vydal mobilní telefon Nokia 3310 v.č. XXXX, včetně SIM karty XXXX, mobilní telefon zn. Nokia 6100, IMEI XXXX, včetně SIM karty XXXX B, mobilní telefon Nokia 6610, v.č. XXXX, včetně SIM karty XXXX, mobilní telefon Nokia 6610, v.č. XXXX, včetně SIM karty XXXX B, SIM kartu XXXX, SIM kartu XXXX, lístek s číslem XXXX, SIM kartu XXXX, SIM kartu XXXX, XXXX s číslem XXXX, č. XXXX, vizitky se jmény J. K., K. K., V. M., lístky k bankovním účtům, 261 bankovek v hodnotě Kč 1 000,--, 8 bankovek v hodnotě Kč 2 000,--, 97 bankovek v hodnotě Kč 5 000,--, což je celkem Kč 762 000,--, bankovku v hodnotě 100,-- USD, šek na 100 EUR.

Komunikace mezi obžalovaným Z. a obžalovanou K. je potvrzena zprávami SMS ze dne 21. 7. 2004, z níž je patrné, že může dostat záruku i pro K. na 12 let. Je patrné, že je tím myšlena K. Z. a 12 let, je zřejmé, že je horní sazba trestu odnětí svobody. Další zpráva se týká toho, že si nevymýšlí, vše je pravda, může si to ověřit. Zpráva mezi obžalovaným Z. a K. Z. se týká toho, že nemá zvedat telefon R., má si to nechat pro sebe, mohlo by to hodně špatně dopadnout pro všechny, je zřejmé, že jde o R. M., bratra K. Z., který žil s obžalovanou K.. Také píše obžalovaný Z. K. Z., že byl za R. a zklidnil ho. Také je zřejmé ze slov, že je nebezpečná určitá osoba. Ze smyslu zpráv a výsledků dokazování, tak jak to plyne z výpovědi obžalovaného Z. a odposlechu telefonních hovorů, jedná se o obžalovanou K..

Z materiálů o sledování osob a věcí je patrné, že došlo k zachycení sledování dne 29. ledna, 30. ledna 2004 a 1. února 2004. Byla zahájena sledovací akce 29. ledna v 19.00 hodin v celní prostoru hraničního přechodu Lanžhot. Je patrný pohyb jízdních souprav z hraničního přechodu do příslušných míst. V celním prostoru byl zaznamenán pohyb muže, který byl vysoký, sportovní, měl krátké vlasy, měl oblečenu hnědou koženou bundu a černé riflové kalhoty, kontaktoval řidiče jízdních souprav, vyřizoval pro ně jízdní formality a postupně je odbavoval, kontaktoval osobu střední postavy, která měla kulatý obličej, krátké vlasy, která byla oblečena do služebního stejnokroje pracovníka celní správy, kterému předal blíže nezjištěné tiskopisy, po kontrole mu byly vráceny, následně je ten stejný vysoký muž rozdával řidičům jízdních souprav, pak muž odešel k vozidlu Opel RZ XXXX a odjel s ním po dálnici směrem na Břeclav. Po ujetí dvou km byl kontrolován dopravní policejní hlídkou, potom pokračoval v jízdě směrem na Brno, bez další kontroly. Ze sledování dne 1. 2. 2004 bylo patrné, že večer přijely do hraničního přechodu Lanžhot jízdní soupravy, také vozidlo Opel, RZ XXXX, vystoupil stejný vysoký muž, jako je uveden výše, měl oblečenu koženou hnědou bundu, modré riflové kalhoty, odešel k řidičům jízdních souprav, převzal od nich celní dokumentaci, s níž odešel do budovy celní deklarace XXXX a.s. Břeclav, což bylo v 21.05 hod., v 21.15 hod. odešel z celní deklarace, měl v 21.20 telefonický rozhovor, odešel do budovy celnice, po minutě odešel do vozidla Opel, ze kterého vzal papíry formátu A4, vrátil se do budovy celní deklarace, během chůze v 21.32 hodin telefonoval, po pěti minutách celní deklaraci opustil, vrátil se do vozidla, s nímž přešel na parkoviště před směnárnu. Pak vyčkával ve vozidle. Ve 22.06 hodin z vozidla vystoupil, prošel budovou celnice, z níž odnesl papíry formátu A4, s nimiž přišel k řidičům jízdních souprav, ve 22.09 telefonoval, za pět minut opustil prostory celnice a odešel k vozidlu Opel, s nímž odjel do Břeclavi, na ulici Na Pěšině, kde zastavil a vyčkával ve vozidle. Ve 22.45 hodin byla sledovací akce přerušena. Z připojených fotografií je zcela evidentní, také z přehrávky záznamu sledování, že sledované osoby byly obžalovaný F. C. a obžalovaný Z. M..

Materiály předložené bankovními ústavy dokladují stav peněz na účtech, vklady a výběry peněz, týkají se účtů obžalovaného C. u České spořitelny, a.s., Citibank, a.s., eBanky, a.s., účty společností XXXX, XXXX, XXXX u Komerční banky, a.s., účty obžalované K. a

společnosti XXXX, vedené u Československé obchodní banky, a. s. , účty XXXX u Komerční banky, a.s., účty obžalovaného Ž., XXXX, XXXX vedené u Komerční banky, a.s. účet G. H. vedený u Komerční banky, a.s., účty XXXX vedené u Tatra banky,a.s.

Veškeré skutečnosti týkající se obchodních společností, které ve věci vystupují jsou doloženy materiály obchodního rejstříku, Magistrátu města Brna pokud jde o živnosti a koncese. Materiály ministerstva průmyslu a obchodu potvrzují existenci dovozních licencí, jakož i samotné originály licencí, které byly přečteny u hlavního líčení. Materiály České pošty, s.p. potvrzují existenci poštovní schránky společnosti XXXX. Materiály mobilních operátorů osvědčují informace k telefonním číslům. Zpráva společnosti XXXX, a.s., ze které je patrné, že sklady této společnosti fungují jednotně, jsou napojeny na produktovodní systém, přijímají, přepravují, skladují a vydávají, respektive prodávají pohonné látky zákazníkům. Vlastníkem všech skladovacích kapacit je společnost XXXX, a.s., která skladuje pohonné látky především pro Státní hmotné rezervy, pohonné látky ve svém vlastnictví, pohonné látky ve vlastnictví společností, s nimiž má XXXX, a.s. uzavřenu smlouvu. Smlouvy společnost uzavírá pro skladování pohonných látek a také pro prodej zboží. Pokud jde o skladování zboží, tak se jedná o příjem a výdej pohonných látek za úplatu, výše se podílí od měsíčně manipulovaného objemu pohonných látek. V případě prodeje pohonných látek je předmětem plnění smluv prodej zboží za sjednané ceny, které se odvíjejí od objemu prodaných pohonných látek v rámci kalendářního měsíce. XXXX, a.s. neměla uzavřenu smlouvu se společnostmi XXXX, XXXX, XXXX, XXXX. XXXX, a.s. vyhlašuje ceny pohonných látek zpravidla každé pondělí na podkladě cen zveřejňovaných dle XXXX, kde jsou ceny obchodovány v USD a přepočtem kurzu USD vyhlašovaných ČNB střed.

Stejnopis notářského zápisu sepsaný notářkou JUDr. J. Š. dne 28. 11. 2003, prokazuje smlouvu o zúžení zákonem stanoveného rozsahu společného jmění manželů, a to obžalovaného Ž. a obžalované Ž., kteří prohlásili, že uzavřeli manželství XXXX před Obecním úřadem ve XXXX, zužují zákonem stanovený rozsah společného jmění manželů tak, že majetek, který bude nabyt některým z manželů nebo jimi oběma společně za trvání manželství, po podpisu této smlouvy nabývá do svého výlučného vlastnictví Ž. Ž., závazky, které některému z manželů nebo oběma manželům společně vzniknou za trvání manželství, po podpisu této smlouvy nabývá do svého výlučného vlastnictví L. Ž..

Zpráva Českomoravské stavební spořitelny, a.s. potvrzuje, že obžalovaný Ž. uzavřel 14. 11. 2003 smlouvu o stavebním spoření, zůstatek na účtu 31. 12. 2003 byl Kč 17 885,80, dne 27. 7. 2004 byl Kč 32 566,80. Zpráva Nationale – Nederlanden, životní pojišťovna potvrdila, že je obžalovaný Ž. pojištěn od 3. 11. 1999. Pojistná částka je Kč 344 971,--, pojistné je Kč 7 832,--, placeno čtvrtletně, k 23. 6. 2004 je odbytné Kč 92 123,--.

Materiály Katastrálního úřadu v Šumperku potvrzují, že obžalovaný Ž., kupující, uzavřel s prodávající J. A. 18. června 2004 kupní smlouvu, kterou prodala nemovitost, byt č. XXXX v domě č. p. XXXX zapsaný na LV XXXX se spoluvlastnickým podílem 633/10000 na společných částech domu a zastavěném pozemku zapsaným na LV XXXX vše v obci a k.ú. XXXX, na adrese XXXX, do výhradního vlastnictví obžalovanému Ž. za kupní cenu Kč 850 000,--. Podle smlouvy kupní cena je hrazena tak, že Kč 150 000,-- uhradil obžalovaný v hotovosti k rukám prodávající 18. června 2004 před podpisem smlouvy a tuto skutečnost účastníci smlouvy potvrzují podpisem, částka Kč 700 000,-- má být hrazena z hypotéčního úvěru obžalovaného od České spořitelny, a.s., která převede peníze na účet prodávající u České spořitelny, a.s. nejpozději do 31. 7. 2004. Za účelem poskytnutí úvěru má prodávající uzavřít zástavní smlouvu na převáděnou nemovitost ve prospěch České spořitelny, a.s.. Fyzicky má být vyklizený byt předán do užívání kupujícímu do konce měsíce srpna 2004.

K tomu se váže návrh na vklad zástavního práva do katastru nemovitostí, smlouva o zřízení zástavního práva k nemovitosti, výpisy z Katastru nemovitostí v Šumperku.

23. 3. 2004 je sepsána kupní smlouva mezi obžalovaným Ž., kupujícím a XXXX, s.r.o., Šumperk, prodávajícím týkající se prodeje garáže č. p. XXXX v XXXX, na pozemku st. p. č. XXXX, je stanovena kupní cena Kč 110 000,--, která byla zaplacená v hotovosti ještě před podpisem uvedené kupní smlouvy, což prodávající podpisem smlouvy výslovně potvrzuje. 8. září 2004 je uzavřena smlouva mezi prodávajícím J. K. a obžalovaným Ž., jako kupujícím kupní smlouva o prodeji garáže č. XXXX na st. parcele č. XXXX, kupní cena je Kč 152 000,-. Ve smlouvě se uvádí, že kupní cena bude vypořádána mezi smluvními stranami ke dni podpisu uvedené smlouvy. K uvedeným smlouvám se vztahují výpisy Katastru nemovitostí v Šumperku.

Kupní smlouva ze dne 1. prosince 2003 je sepsána mezi obžalovanou Ž., kupující a M. V., prodávajícím, kterou prodává prodávající byt č. XXXX nacházející se v domě č.p. XXXX na st. p. č. XXXX, v části obce XXXX. Kupní cena ve smlouvě uvedená je Kč 2 100 000,--. Je uvedeno, jak je cena splatná, a to tak, že Kč 1 100 000,-- uhradila kupující prodávajícímu před podpisem smlouvy a kupující podpisem smlouvy potvrzuje převzetí částky, zbývající část kupní ceny ve výši Kč 1 000 000,-- má být uhrazena formou splátkového kalendáře ve lhůtách – 2. 1. 2004, 2. 2. 2004, 1. 3. 2004, 1. 4. 2004, 3. 5. 2004, 1. 6. 2004, 1. 7. 2004, 2. 8. 2004, 1. 9. 2004, 1. 10. 2004 vždy po Kč 100 000,--. Ke smlouvě se také váží výpisy Katastru nemovitostí v Šumperku.

Z materiálů společnosti XXXX, a.s. je zřejmé, že obžalovaná Ž. uzavřel se společností XXXX s.r.o. dne 10. 12. 2003 leasingovou a kupní smlouvu týkající se vozidla Peugeot 307 5P XR PRESENCE 1.6, s předběžnou kupní cenou s DPH Kč 491 300,--, bylo stanoveno 36 leasingových splátek.

Doklad o zaplacení hypermarketu Globus, Olomouc, svědčí o zakoupení v dubnu 2004 obžalovanou Ž. televizoru a domácího kina za částku Kč 28 980,--. Příjmový pokladní doklad ze dne 28. 2. 2004 potvrzuje převzetí Kč 178 000,-- Ch. D. od obžalované Ž. a příjmový pokladní doklad ze dne 12. 8. 2004 potvrzuje převzetí Kč 39 200,-- Cestovní kanceláří ISTRIA od obžalované Ž..

S. C., řidič, v rámci poznávání osob označil obžalovaného C. jako osobu, která od řidičů na hraničním přechodu Břeclav-dálnice odebrala materiály potřebné pro proclení zboží, pak je řidičům vrátila. Stejně tak označili obžalovaného C. řidiči P. H., P. M., P. W.

V rámci poznávání osob z fotografií, na kterých byly portréty osob, označil P. B. D. Z.. V rámci poznávání osob D. Z. nepoznal.

V rámci poznávání osob K. B. D. Z. nepoznal.

V. M. byly předloženy, mezi jinými, také fotografie K. Š., F. C. a D. Z., nikoho na fotografiích nepoznal. Také mu byly předloženy fotografie, mezi jinými, L. Ž. a D. B., poznal L. Ž..

R. M. byly předloženy fotografie, které mezi jinými obsahovaly fotografie K. Š., F. C. a D. Z., nikoho na fotografii nepoznal. Stejně tak nepoznal na fotografii D. B. a L. Ž..

B. J. poznala na portrétech fotografií A. K..

Z odborného vyjádření v oboru kriminalistiky, odvětví kriminalistické počítačové expertizy, které bylo zpracováno 8. března 2004 je patrné, že byly zkoumány telefony obžalovaného C.. Bylo zjištěno volací číslo přístroje Siemens S55, v.č. XXXX, a to XXXX. Telefonní číslo bylo zapojeno do telefonních kontaktů. Dále byl zkoumán přístroj Nokia 6100, v.č. XXXX, bylo zjištěno volací číslo přístroje XXXX. Siemens SL 55, v.č. XXXX, bylo zjištěno volací číslo přístroje XXXX. Siemens A50, v. č. XXXX, bylo zjištěno volací číslo přístroje XXXX. Siemens A50, v.č. XXXX, bylo zjištěno volací číslo přístroje XXXX. Zjištěná telefonní čísla se objevila v kontaktech na řidiče vozidel, na spoluobžalované.

Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistiky, odvětví kriminalistické počítačové expertizy, ze dne 19. března 2004, je zřejmé, že byl podroben zkoumání počítač obžalovaného C. „Tower“ šedé barvy. Počítač obsahoval dva disky, které jsou děleny, mají souborovou strukturu. Nachází se v něm také obsáhlý smazaný adresář s názvem „PRACE“. Časové informace se týkají systémového data a systémového času, nemusí se shodovat se skutečným datem a časem. Na disku se nachází velké množství grafických souborů, které jsou zpracovány různými programy. Soubory obsahují naskenovaná úřední razítka a jiné úřední dokumenty, doklady a průkazy totožnosti, fotografie. Tyto soubory jsou převážně na obnoveném adresáři „PRACE“. V adresáři „OBSAH“ jsou vykopírované adresáře s názvem „FAKTURY“. Celní razítka „CLO-SK“ byla nalezena v adresáři s názvem „JCD“. Celní razítka „Břeclav-dálnice“, fragmenty těchto razítek a jejich různé varianty byly nalezeny v obnoveném adresáři „PRACE“, nejvíce v podadresáři s názvem „WIPE-CLO“. Jsou uvedeny názvy, umístění a čas jejich vzniku, který se pohybuje v rozmezí od 12. 1. 2004 do 8. 8. 2003. V podadresáři s názvem „P. L.“ se nachází grafický soubor s nákladním listem dopravce „XXXX“, je zde název souboru a datem 5.8.2003. Obsahy obou počítačových disků byly prohledány textovými řetězci z požadovaných textových dokumentů souvisejících se šetřenou problematikou. Byl nalezen pouze jeden textový dokument, kde se vyskytoval řetězec „XXXX“, a to v dokumentu z adresáře „PRACE/P.L./Plná. moc cadi.doc, datum 17. 10. 2003, čas 15:52. V příloze je struktura obnoveného smazaného adresáře „PRACE“ ze zkoumaného počítačového disku „MASTER“, nalezené grafické soubory typu „CDR“, z nichž je patrné, že se jedná o razítka Celního úřadu Břeclav-dálnice, v levém horním rohu 01, v pravém horním rohu 053, v levém dolním rohu 053 a uprostřed číslo 0223, razítka jsou uvedena ve zvětšeném měřítku, jak byla vytištěna ze smazaného adresáře „PRACE“. Dále je v příloze Dodací nákladní list společnosti XXXX a. s. pro společnost XXXX a.s., který byl jako grafický soubor nalezen v počítači obžalovaného C.. Dále je v příloze „Plná moc – Dolu podepsaný K. Š., r.č. XXXX, jako jednatel společnosti XXXX, IČ: XXXX se sídlem XXXX, Brno tímto uděluji plnou moc panu F. Č., r.č. XXXX k plnému zastupování uvedené společnosti v celním jednávání. V Brně 18. 7. 2003.“

Z materiálů, předložených a provedených státním zástupcem u hlavního líčení 17. 3. 2006 je patrné, že byly předány materiály Policie ČR, Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality, služby kriminální policie a vyšetřování, expozitura Brno Policii ČR, SKPV OŘ Zlín. Jedná se o materiály týkající se domovní prohlídky na adrese Brno, XXXX, kde byl zajištěn počítač „Tower“ obžalovaného C., kopie znaleckého posudku z 19. 3. 2004, předáno bylo 6 CD, na nichž byly zachyceny soubory, které jsou poslány také vytištěné v listinné podobě, jedná se o modré razítko ověření osoby J. K. s razítkem a státním znakem notářky JUDr. M. M., modré razítko ověření podpisu s razítkem se státním znakem notářky JUDr. M. M., modré razítko „Na základě pověření JUDr. Dana Klanicová notářská koncipientka“, černobílé foto muže, fotokopie OP č. XXXX AD „R. T.“, fotokopie ŘP č. XXXX AK osoby R. T.+fotokopie pasu č. XXXX osoby R. T., fotokopie ŘP č. XXXX AK osoby J. M., zadní strana OP osoby T.. Byla řešena trestná činnost obžalovaných Ž. a B. související s leasingovými podvody pod čísly ORZL-2656/KPV-233-2004, ORZL-4166/KPV-233-2003. PČR, SKPV, Zlín nechala zpracovat odborné vyjádření v oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická technická expertiza dokladů a písemností. K tomu byly využity zaslané materiály shora uvedené. Byly také předloženy materiály společnosti ŠkoFIN, leasingová smlouva č. XXXX, ručitelské prohlášení z 5. 11. 2003 s ověřením JUDr. M. M., plná moc spol XXXX a.s. L. T. ze dne 6. 11. 2003 s ověřením JUDr. M. M., (zmocnitel M.), plná moc stejné společnosti s ověřením stejné notářky, zmocnitel V., leasingová smlouva č. XXXX, ručitelské prohlášení ze dne 5. 11. 2003 s ověřením JUDr. M. M., plné moci jako u předchozí smlouvy, leasingová smlouva č. XXXX, první kopie občanského průkazu a cestovního pasu na jméno R. T.. Požadavkem PČR Zlín bylo porovnat u položek kulaté razítko se státním znakem JUDr. M. M., ověřovací doložku a otisk „Na základě plné moci E. K.“ se soubory zálohy počítače F. C., které jsou vyjmenovány, dále bylo požadováno sdělit jakým způsobem jsou vytvořeny kulaté razítko se státním znakem JUDr. M. M., ověřovací doložka a otisk „Na základě plné moci E. K.“ na listinách společnosti ŠkoFIN, s.r.o. a cestovní pas. Z odborného vyjádření je patrné, že razítka a doložky JUDr. M. M. nejsou vytvořeny razítkovací barvou, ale jsou vytištěny za využití barevné inkoustové počítačové tiskárny. Předložené kopie první a druhé strany občanského průkazu na jméno T. a identifikační strany cestovního pasu na stejné jméno jsou vyhotoveny elektrografickou technikou. Tato metoda se užívá u kopírovacích přístrojů a laserových počítačových tiskáren. Zda předlohou předložených kopií dokladů byly originály, ať už pravé nebo padělané či pozměněné nebo pouze výtisky jejich obrazů, po předchozím neskenování, případně počítačové úpravě nelze zkoumáním samotných kopií určit. Otisky obdélníkového ověřovacího razítka a textového razítka s textem „Na základě pověření ...“ jsou horizontálně na listech papíru zcela vyrovnané. Je patrné, že jejich text byl vytvořen napsáním v textovém editoru s následným barevným vytištěním. Nejedná se tedy o obrazy originálních otisků razítek, které by byly počítačovou technikou takto reprodukovány přes to, že soubory obsahují obrazy otisků originálních razítek tohoto provedení. Vzájemnou komparací vytištěných obrazů otisků kulatého razítka se státním znakem a textem „JUDr. M. M.“ na písemnostech bylo zjištěno jejich zcela shodné pootočení vpravo od vertikální osy i vzájemná shoda v reprodukováných znacích individuální identifikace. Je patrné, že všechny obrazy otisků kulatého razítka na písemnostech byly vytištěny z jedné předlohy. Soubory na CD obsahují obraz otisku originálu razítka stejného provedení neskenovaného do počítače z jiné listiny. Vzájemnou komparací obrazu originálu otisku razítka s obrazy otisků razítka na písemnostech byla zjištěna jejich plná shoda. Obrazy otisků kulatého razítka se státním znakem a textem „JUDr. M. M. ...“a na písemnostech byly vytištěny z předlohy obsažené v souborech na předložených CD. Datové soubory na CD, které obsahují přední a zadní stranu OP na jméno T. je patrné, že z OP byla před neskenováním do počítače vyříznuta fotografie držitele, obraz otisku razítka vydávajícího orgánu na přední straně chybí, patrně

došlo k jeho vymazání v grafickém programu. Datový soubor „FPTKA“ obsahuje na CD obraz fotografie stejné osoby jako je ta na předložené kopii OP. Datové soubory na CD obsahují obrazy otisků kulatého razítka se stáním znakem a textem „Policie ČR městské ředitelství Nový Jičín služba správních činností“, útvar ani neexistoval, správně je PČR Okresní ředitelství Nový Jičín a je tedy patrné, že obrazy tohoto otisku razítka jsou smyšlené, počítačově vykonstruované. Na předložené kopii OP je otisk razítka stejného provedení ve shodném úhlovém pootočení jako jsou obrazy otisků v uvedených datových souborech. Kopie OP je kopie dokladu padělaného vytištěného počítačovou tiskárnou. Padělek byl vyhotoven za využití datových souborů obsažených na předloženém CD. Datový soubor obsahuje na CD obraz identifikační strany CP a přední strany ŘP, oba na jméno R. T.. Porovnáním obrazu identifikační strany CP v datovém souboru s předloženou kopií identifikační strany CP byly zjištěny některé shodné individuální znaky. Je patrné, že se jedná o obrazy jednoho a téhož dokladu. Nad kopií dokladu je patrna kopírovaná linka, je zřejmá i v obrazovém souboru. Nelze vyloučit, že kopie CP je kopií již předem vytištěného obrazu CP z datového souboru, po odstranění obrazu ŘP. Zcela jednoznačně to však prokázat nelze.

Z písemné obžaloby OSZ ve Zlíně ZT 1057/2004 je patrné, že byla podána OS ve Zlíně, je kladeno za vinu L. Ž. a M. M., že se dopustili trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1,3 písm. b) trestního zákona, v květnu, červnu, červenci 2003. L. Ž. měl využívat jiné osoby k trestné činnosti, přitom vystupoval pod falešnou identitou jako L. B., J. K.

Odbor řízení odhalování a dokumentace korupce a finanční kriminality vyhodnotil dva harddisky „Maxtor“ typu DM+9 U-ATA/133 72 o velikosti 120 GB, na kterých jsou sehrána data z počítače F. C.. Soubory obsahují návody krok za krokem skenování obrázků, fota, vytváření různých log firem, nadpisů sportovních značek, akty nahých žen, fota automobilů, plakát Whitney Spears, vlajky různých států, fota členů české vlády, znaky jednotlivých období narození, rodinné album- foto dovolená, vánoce, svatba, tvoření foto koláží, fota květin, kreditní karty států na různá jména cizích státních příslušníků, naskenované bankovky. V příloze soubory obsahují různá razítka, osvědčení, výpisy z obchodního rejstříku. Plno souborů nelze otevřít ani rozšifrovat.

Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická počítačová expertiza ze dne 28. 5. 2004, týkající se počítačů A. K., R. M. a K. Š. je patrné, že byl ke zkoumání předložen počítač „Tower“ šedé brvy, v.č. ML 5410ZFN XXXX, notebook zn. UMAX ser. č. NCD 27E3K06419, včetně zdroje v.č. EA XXXX, notebook zn. Toshiba Tecra 740 CDT, model č. PA 1229E LXCD, ser. č. XXXX. V mechanice notebooku byla nalezena ZIP disketa, informace z ní byly uloženy na CD. Předložené počítače neobsahují grafické soubory obsahující neskenovaná nebo jinak graficky upravená úřední razítka a jiné úřední dokumenty se zaměřením na celní problematiku. Na počítači PC3 byly nalezeny v adresáři „TEMP“ grafické soubory typu „CDR“ a „CPT“ zpracované programem „COREL“, grafické soubory typu „JPG“ a „TIF“ s obrazci různých razítek, dokumentů. Nevztahují se k celní problematice. Počítače neobsahují textové soubory obsahující slova, sousloví, termíny související s celní problematikou. V PC3 byly nalezeny textové řetězce „XXXX“.

Byla provedena prohlídka souborů v notebooku Toshiba Tecra 740 CDT, byly prohlíženy na nosiči CD-R, kam byly zkopírovány na základě znaleckého posudku z 28. 5. 2004. Nosič je přílohou č. 1 posudku, označen CD2 obsahuje zálohové soubory z počítačů označených

PC1-II. Část, PC2, PC3 a ZIP, PC3 je označení shora uvedeného notebooku. Byly nalezeny-sdělení z 10. 11. 2003 k výpisu transakcí za poslední tři měsíce na účtu společnosti XXXX vedeného bankou, a.s., fakturace pro společnost XXXX ,a.s., sdělení K. Š. ze dne 17. 9. 2003 adresátovi na tel. čísle XXXX, na čísle se objednává na 17. 9. a 18. 9. 2003 automobilová cisterna pro dopravu pohonných hmot z Komárna do České republiky, výpisy vkladů s položkami datum, vklad, stav, sdělení K. Š. ze dne 18. 3. 2003 M. ze společnosti XXXX , a.s., sdělení v anglickém jazyce K. Š. ze 5. 3. 2003 společnosti XXXX , přiznání k dani z přidané hodnoty za 4. čtvrtletí roku 2002 společnosti XXXX, tabulkový přehled, plná moc z 1. 8. 2003 udělená K. Š. A. Z., přiznání k dani z přidané hodnoty, výpis ze sporožirového účtu ČS a.s., název účtu Z. M., výpis ze sporožirového účtu stejného ústavu se stejným názvem, výpis obrátů zaúčtovaný na sporožirový účet majitele M. Z., další výpisy z téhož účtu, e-mail vytvořený 14. 11. 2000, 4. 2. 2001 a 8. 2. 2001. Z prvního dopisu je patrné, že obžalovaný Š. píše: „Teď jsem ztvrdnul tady. Jediným cílem je zotavit se a co nejdříve vypadnout. Mám plán na založení firmy v JV Asii. Bohužel, všechno potřebuje peníze a ty se zvláště tady nedají vydělat. Musel jsem se zase vnořit do místního života, abych našel způsob, jak nahrabat. Už to mám. Musím však často jezdit z místa na místo. V Austrálii bych sice mohl sehnat práci a zapustit kořínky, ale na to mám ještě čas. Pasu za větší rybou. Navíc, moje současná Metoda není jako všechno v Česku úplně legální a já chci zůstat v Oz čistý. Tady je mi to jedno.“ Druhý dopis obsahuje text psaný obžalovaným: „Navíc mám problémy s matkou. Počkám na příští plat a odejdu někam pryč. Zatím nevím kam, ale rozhodnu se podle podmínek a příležitostí v místě. Taky si budu muset najít nějaký kšeftík, abych se z toho srabu dostal. Vymyslel jsem prima podvod. Budu sice muset vložit pár stovek do začátku, ale jinak to snad půjde. Pokud zůstanu přísně sám a nepraskne to řekněme tři měsíce, udělám dost, abych mohl zmizet. Pak mi bude moct česká „spravedlnost“ políbit ... Jedinou podmínkou je platná letenka z nějakého letiště mimo Prahu. Je mi líto, ale bez tykání a poctivě se v této zemi nedá důstojně ani čečpnout.“ Ve třetím dopise obžalovaný uvádí: „Jak jsem Ti psal posledně, poctivě se tady dá jen živořit. Vloni jsem vymyslel prima podvod, ale nic netrvá věčně. Zákon by mi nahrával, ale zhovadilost českých úředníků a jejich gubernátorské manýry vše dusí pod úroveň rentability. Občas jsem sice skutečně poctivě něco udělal, ale to jen tak, abych nezapomněl, jaké to je. Teď mám novou fintu, ale to je již za čarou a nebude cesty zpět. Jenom čekám na poslední jednání o možném legálním kšeftu. Mám sice skvělý projekt, ale chybí mi kapitál. Zatím jsem narazil jen na vykuky, kterým 50 % ročně nestačí, nebo dělají bůh ví co a mají holou řiť.... Z toho vychází můj současný postoj, že v bordelu je chybou brát zřetel na zákon a morálku s výjimkou vlastních cílů (jaký může být zákon a morálka v bordelu?).“

Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví technického zkoumání dokladů a písemností, zpracovaný 20. 7. 2007, je zřejmé, že bylo ke zkoumání předloženo 400 kontrolních listů, mezinárodní nákladní listy CMR, vystavené faktury společností XXXX, byl použit srovnávací materiál, a to kopie obrazu obvodového rámečku šedesáti osobních razítek z hraničního přechodu Břeclav-dálnice. Byla vyhodnocena kvalita otisků razítek hraničního přechodu Břeclav-dálnice na předložených kontrolních listech a mezinárodních nákladních listech CMR z hlediska jejich zpracovatelnosti. Otisky jsou pro nekvalitní a nedostatečné otištění na materiálech označených č. 23, 103, 578, 667, 694, 697, 712, 738, 740, 759-1266-4 z hlediska znaleckého zkoumání nezpracovatelné. Otisky razítek na zbývajících materiálech jsou z hlediska kvality vhodné a dostatečné ke znaleckému zkoumání a umožňují stanovit jednoznačný závěr zkoumání. Analýzou a komparací sporných otisků celních razítek na materiálech označených č. 11, 12, 21, 22, 28, 29, 65, 280, 281, 282, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 358, 360-1266-4. Sporné otisky vykazují se srovnávacími otisky pravých razítek shody

ve výrobních M.itech. Uvedená zjištění potvrzuje, že tyto otisky byly na uvedených materiálech vyhotoveny otištěním pravého úředního razítka hraničního přechodu Břeclav-dálnice. Sporné otisky razítek na materiálech označených č. 13-20, 24-27, 29-64, 66 – 102, 104-279, 283-286, 293-357, 359, 361-577, 579-666, 668-693, 695, 696, 698-711, 713-737, 739, 741 – 758, 760 – 795-1266-4 nevykazují ve svém obrazu výrobní M.. Uvedená skutečnost potvrzuje na základě absence výrobních M., že otisky razítek na uvedených materiálech jsou padělky. Podrobným zkoumáním otisků padělků razítek Celní správy ČR, hraničního přechodu Břeclav-dálnice bylo zjištěno z otisků razítek, že byly použity pravé razítkovací strojky s datumovým středem včetně tzv. XXXX . Do těchto razítkovacích strojků byla vlepena padělaná razítkovací fólie. Zjištění potvrzuje to, že na sporných materiálech označených č. 13-20, 24-27, 29-64, 66-102, 104-279, 283-286, 293-357, 359, 361-577, 579-666, 668-693, 695, 696, 698-711, 713 – 737, 739, 741-758, 760-795-1266-4 byly otisky razítek Celní správy ČR, hraničního přechodu Břeclav-dálnice vyhotoveny použitím razítkovacího strojku s pravým datumovým středem včetně tzv. XXXX a okraje razítek byly vyhotoveny padělky, které byly do těchto strojů vlepeny dodatečně. Vzhledem ke zjištění, že otisky razítek Celní správy ČR, hraničního přechodu Břeclav-dálnice vykazují shodný tvar číslic a tzv. XXXX s tvarem číslic a XXXX pravých razítek, tato skutečnost poukazuje na to, že padělatel získal pravé razítkovací strojky typu TRODAT včetně barvicí podušky, do kterých si nechal zhotovit razítkovací fólie potřebných padělků. Není problém u výrobce razítek si nechat vyrobit potřebné razítkovací fólie z předložených předloh, které se navíc podle příloh znaleckého posudku z odvětví kriminalistické počítačové expertizy nacházely v paměti počítače F. C.. Horší kvalita otisků padělků razítek Celní správy ČR, hraničního přechodu Břeclav-dálnice neumožňuje provést individuální identifikaci jednotlivých razítek z důvodu barevné sytosti potlačení případných individuálních M.. Horší kvalita otisků padělků razítek Celní správy ČR, hraničního přechodu Břeclav-dálnice umožňuje pouze stanovit, zda otisk razítka je pravý anebo padělek. Srovnávací otisky razítek Celní správy ČR, hraničního přechodu Břeclav-dálnice se tvarem číslic, písmen a výrobními M. liší od otisků sporných padělků razítek. Porovnáním obrazu sporných padělků razítek s obrazy razítek uložených v paměti počítače F. C. byla zjištěna obrazová shoda, z čehož lze předpokládat, že padělky razítek byly pravděpodobně vyhotoveny podle této předlohy.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví kriminalistické počítačové expertizy z 21. 5. 2004 je patrné, že byly ke zkoumání předloženy mobilní telefon NOKIA 6600, výr. č. 0513842, SIM karta Paegas č. XXXX , vydané A. K., mobilní telefon NOKIA 6610, výr. č. 0508799, mobilní telefon ALGATEL 16B PGJ13, v.č. XXXX, SIM karta Orange č. XXXX, SIM karta T-Mobile č. XXXX, vydané Vazební věznicí Brno, z věcí, které měl u sebe K. Š. v době svého zadržení. Mobilní telefon NOKIA 6600 má telefonní číslo XXXX, mobilní telefon NOKIA 6610 má číslo IMEI 350894109618332, mobilní telefon ALGATEL má číslo IMEI 33204053695973-2V16B, SIM karta Orange nemá uvedeno telefonní číslo, SIM karta T-Mobile má uvedeno volací číslo XXXX.

Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistiky, odvětví kriminalistické počítačové expertizy, ze dne 9. 7. 2005 je patrné, že byly ke zkoumání předloženy harddisky zn. Western DiG.1 WD 800, v.č. WMA8E2332609, který je označen HDD 2, značky Seagate Barracuda 7200.7 120 GB, sériové číslo 3JT2LAAC, označen HDD 1, který byl v bytě v Břeclavi, XXXX, kde se zdržoval obžalovaný M., kde byla provedena domovní prohlídka. HDD 1 neobsahoval žádné grafické soubory obsahující naskenovaná nebo jinak graficky upravená úřední razítka a jiné úřední dokumenty. Na HDD 2 byly nalezeny grafické soubory obsahující naskenované dokumenty personálního charakteru – rozhodnutí o propuštění ze služebního

oměru Z. M., potvrzení o zaměstnání, ustanovení do funkce. Soubory byly zapsány na CD a vytištěny. Vzhledem k tomu, že v počítači byl obrázek muže, u kterého byla smlouva se společností XXXX, která byla podepsána Z. M., sdělila Československá obchodní banka, a.s., že podle pokladní složenky, bylo hotově složeno 30 000 Eur 9. 1. 2004 na účet XXXX, peníze vložil na účet R. W., bytem XXXX, XXXX. Společnost SAF České Budějovice zaslala formulář návrhu smlouvy se společností XXXX a smluvní podmínky a také žádost o přijetí do Mezinárodního klubu volného času spolu se stanovami.

Odborné vyjádření v oboru kriminalistiky, odvětví kriminalistické počítačové expertizy z 12. 7. 2007 se týká mobilních telefonů Z. M. a D. Z.. Byly předloženy mobilní telefony NOKIA 6100 se SIM kartou a SAGEM MC 930 bez SIM karty, byly zajištěny při domovní prohlídce u Z. M., SIM karta Oskar č. XXXX, kterou vydal po zadržení D. Z.. NOKIA 6100 se SIM kartou má volací číslo XXXX, přístroj SAGEM nešlo uvést do chodu. Karta vydaná D. Z. měla volací číslo XXXX.

Znalecký posudek z oboru písmoznalectví, specializace ruční písmo ze dne 31. 12. 2004 obsahuje výčet dvaceti písemností, které byly předloženy, které mají obsahovat sporné podpisy „D. Z.“, má být zodpovězeno, zda se jedná o pravé podpisy D. Z., který byl zadržen v květnu 2004. V případě, že by se nejednalo o pravé podpisy, mělo být určeno, zda lze u sporných podpisů na písemnostech kategoricky identifikovat pisatele. Zda jsou sporné podpisy vyhotoveny jedním či více pisateli. Určit celkovou složitost i nově předložených sporných podpisů s ohledem na možnost, složitost, napodobení vlastnoručního podpisu D. Z.. Znalec uzavřel, že je pravděpodobnější, že sporné podpisy „D. Z.“ na vyjmenovaných písemnostech, vyjma položky 17 – plná moc ze dne 22. 12. 2003 – originál, písemnost č. 61 rejstříkového spisu MS Praha spol. XXXX, spol. s r.o., sp. zn. 278686, jsou pravými podpisy D. Z., než že by se jednalo o padělky. Sporné podpisy „D.Z.“ na písemnosti pod číslem 17 – plná moc ze dne 22. 12. 2003, nejsou s větší pravděpodobností pravými podpisy XXXX Z.. Pokud by byly kategoricky prokázány padělky sporných podpisů na Plné moci ze dne 22. 12. 2003, je vzhledem k tomu, že jde o důsledné napodobeniny, identifikace pisatele takovýchto podpisů vyloučena. Sporné podpisy na materiálech pod pořadovými čísly 1 – 20, vyjma čísla 17, jsou vyhotoveny jedním pisatelem, jež nezhotovil podpisy na písemnosti uvedené pod číslem 17. Všechny předložené sporné podpisy jsou graficky složitější.

Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistiky, odvětví kriminalistické počítačové expertizy ze dne 25. 10. 2004 je zřejmé, že byl předložen ke zkoumání harddisk Western DiG.I Caviar WD 400, označen D 1, harddisk zn. Western DiG.I Caviar WD označený D 2, které byly zajištěny při domovní prohlídce 5. 10. 2004 u obžalovaného Ž.. Jejich zkoumáním nebylo nic významného zjištěno.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví kriminalistické počítačové expertizy ze dne 16. 11. 2004 je patrné, že byly předloženy ke zkoumání mobilní telefony a SIM karty, které byly zajištěny při domovní prohlídce u obžalovaného Ž. v místě bydliště, při prohlídce jiných prostor, vozidla, které užíval, také osobně u obžalovaného. Věci obžalovaný vydal pro potřeby zkoumání. U mobilního telefonu Nokia 3310 bylo zjištěno volací číslo XXXX, u mobilního telefonu Nokia bylo zjištěno volací číslo XXXX, u telefonu Nokia 6610 bylo zjištěno volací číslo XXXX, u dalšího telefonu Nokia 6610 bylo zjištěno volací číslo XXXX, , ze SIM karty Oskar bylo zjištěno volací číslo XXXX, z další SIM karty Oskar

bylo zjištěno volací číslo XXXX, ze SIM karty Eurotel bylo zjištěno volací číslo XXXX, ze SIM karty T-Mobile bylo zjištěno volací číslo XXXX, ze SIM karty Oskar bylo zjištěno volací číslo XXXX, ze SIM karty Eurotel bylo zjištěno volací číslo XXXX, ze SIM karty T-Mobile bylo zjištěno volací číslo XXXX, ze SIM karty Oskar bylo zjištěno volací číslo XXXX, ze SIM karty Oskar bylo zjištěno volací číslo XXXX, z mobilního telefonu Motorola nebylo volací číslo zjištěno, z dalšího telefonu Motorola bylo zjištěno volací číslo XXXX, ze SIM karty Oskar bylo zjištěno volací číslo XXXX, ze SIM karty Oskar bylo zjištěno volací číslo XXXX, ze SIM karty Oskar bylo zjištěno volací číslo XXXX.

Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistiky, odvětví kriminalistické počítačové expertizy ze dne 5. 12. 2004 je patrné, že byly zkoumány harddisky, zajištěné v rámci domovní prohlídky u obžalovaného B. dne 9. 11. 2004. Na jednom z nich byl nalezen v oblasti nevyužité souborovou strukturou textový fragment s textovým řetězcem „XXXX“ a textový fragment s textovými řetězci „K. B.“.

Z odborného vyjádření v oboru kriminalistiky, odvětví kriminalistická počítačová expertiza ze dne 7. 12. 2004 je patrné, že byly zkoumány mobilní telefony Nokia 6610, SIM karta Oskar, které vydal obžalovaný B., mobilní telefon Nokia 3410, SIM karta Oskar, které vydal obžalovaný B.. Telefon Nokia 6610 měl zjištěno volací číslo XXXX, telefon Nokia 3410 měl zjištěno volací číslo XXXX.

Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická počítačová expertiza ze dne 15. 12. 2004 je zřejmé, že byly předloženy ke zkoumání počítač obžalovaného C., harddisky vyjmuté z počítače obžalovaného M.. Z počítače obžalovaného C. byly vytištěny soubory s jejich názvy. U souboru „Se_itl“, který byl nalezen v počítači obžalovaného C., je uveden autor „Z.“, organizace „HOME“. Na harddisku z počítače obžalovaného M. HDD2 byly zjištěny údaje „Z.“ a organizace „HOME“. Strana 11 přílohy posudku obsahuje údaje pod ad1) g -_rp_ydenek AL 203508, pod ad1) h – císlo , 092, 058, 046, 069, pod ad 1) j . prace. txt , 8. 1. 2004 d, 9. 1. 2004 n, 12. 1. 2004 d, 13. 1. 2004 n, 14. 1. 2004 n, 16. 1. 2004 d, 19. 1. 2004 n, 21. 1. 2004 d, 25. 1. 2004 n, 29. 1. 2004 n, n 23-01, d 13-15. Strana 12 obsahuje data od 1. 2. 2004 do 29. 2. 2004, u některých je uvedeno den a u některých noc, u některých není nic uvedeno.

Z odborného vyjádření v oboru kriminalistiky, odvětví kriminalistické počítačové expertizy z 11. 3. 2005 je zřejmé, že byly ke zkoumání předloženy mobilní telefony a SIM karty, které byly vydány obžalovanými Z., J., K., H., H.. Telefony vydané obžalovaným Z. mají volací čísla , podle vyjádření, XXXX, telefon vydaný J. má volací číslo XXXX, telefon vydaný K. má volací číslo XXXX, XXXX, telefon vydaný obžalovaným H. má volací číslo XXXX, telefon vydaný obžalovaným H. má volací číslo XXXX .

Z odborného vyjádření v oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická počítačová expertiza, ze dne 1. 7. 2005 je patrné, že byly předloženy ke zkoumání telefony Nokia 6260 a 3110. Telefony vydal F. Z. ke zkoumání. Byly analyzovány vnitřní paměti mobilních telefonů. První telefon – byly vytištěny telefonní seznamy. Druhý telefon měl poškozený konektor, nebylo možno nic zjistit, kromě údajů uvedených na výrobním štítku.

Z přílohy č. 4 trestního spisu jsou patrný skutečnosti týkající se společnosti XXXX, jsou doloženy ověřenou kopií spisu C 41 641 Krajského soudu v Brně, pracoviště XXXX, Brno, dále společnosti XXXX, které jsou doloženy ověřenou kopií spisu C 41 951 téhož soudu, XXXX, které jsou doloženy ověřenou kopií spisu RgC 29 098 Krajského obchodního soudu v Brně, obchodního rejstříku, Brno, Husova 15.

Listinné materiály obsažené v příloze č. 5 trestního spisu dokumentují dovozy pohonných hmot do České republiky, listiny byly poskytnuty Celní správou Slovenské republiky, jedná se o autorizované ověřené listiny, byly poskytnuty Celnímu ředitelství v Brně, které je postoupilo Policii ČR. Je uveden seznam dovozů do České republiky, seznam vystavených faktur společností XXXX pro společnost XXXX a XXXX, je vždy uvedeno číslo faktury, datum, zboží, které bylo přepravováno, jeho množství, hodnota, adresát, faktury obsahují všechny potřebné náležitosti. Jednotlivé dovozy do ČR jsou dokumentovány vždy jednotnou celní deklarací, mezinárodním nákladním listem, případně výdejku, převodkou a doloženou fakturou vystavenou společností XXXX pro společnost XXXX, pro společnost XXXX. faktury s daty uskutečnitelného zdanitelného plnění, dne odeslání faktury, splatnosti faktury, jsou pro společnost XXXX od 25. 7. 2003 do 14. 11. 2003 včetně a pro společnost XXXX od 14. 11. 2003 včetně do 2. 2. 2004 včetně.

Z přílohy č. 6 trestního spisu – vyhodnocení obsahu počítače obžalovaného C.. Znalecký posudek byl zpracován 19. 3. 2004 z oboru kriminalistiky, odvětví kriminalistická počítačová expertiza, a to PČR, Správou Jihomoravského kraje, odborem kriminalistické techniky a expertiz, služby kriminální policie a vyšetřování, Brno, Kounicova 24, a 15. 12. 2004 ze stejného oboru, stejným pracovištěm oprávněným ke znalecké činnosti zapsaným v seznamu expertních pracovišť vedeném Ministerstvem spravedlnosti ČR. Byly vytištěny grafické soubory, které byly zajištěny v adresáři „PRACE“. Jedná se o plnou moc, kterou uděluje K. Š. F. Č. k zastupování společnosti XXXX Je v ní uvedeno datum 18. 7. 2003. Z listiny na č.l. 4988 přílohy je patrné, že počítač obsahoval naskenované razítko Finančního úřadu Brno 1 ze dne 27. 3. 2003, kulaté modré razítko notářky JUDr. M. M., notářky v Brně, kulaté modré razítko notářky JUDr. Magdalény Čížové z Bratislavy, naskenované obdélníkové razítko č. 01 Břeclav-dálnice 037. Vytištěné údaje počítače také obsahují kolejní průkaz. Naskenovaná razítka Krajského obchodního soudu v Brně, Krajského obchodního soudu v Ústí nad Labem. Dále jsou zde razítko Policie ČR Okresní ředitelství Kroměříž, dopr. inspektorát, 4, razítko Finančního úřadu Brno I, datum - došlo 31. 3. 2001, razítko Celního úřadu Břeclav-dálnice, 0223. Jsou také vytištěny naskenované občanské průkazy ČR bez fotografií.

Z přílohy č. 7 je patrné, které listiny poskytla Slovenská republika, Prezídium Policajného zboru, Úrad boja proti korupcii, Odbor boja proti korupcii – Západ, Nitra. Jedná se o faktury vystavené společností XXXX pro společnost XXXX a společnost XXXX v rozhodném období. Jedná se o stejné listiny, které jsou zmíněny shora, v rámci přílohy číslo 5.

Z přílohy č. 8 je zřejmé, že se jedná o stejné listiny, řazené podle jednotlivých přepravců, zatímco v příloze číslo 5 byly listiny řazeny chronologicky. Jde o přepravce z přílohy 8a – XXXX, XXXX, XXXX, spol. s r.o., XXXX, XXXX, a.s., z přílohy č. 8b – XXXX, XXXX,

spol. s r.o., z přílohy č. 8c – XXXX, se sídlem v Bratislavě, SR, XXXX spol. s r.o., XXXX, XXXX, XXXX, XXXX - s.r.o., XXXX, TEMPEX, s.r.o., z přílohy č. 8d – XXXX, XXXX, O. G., D. T., XXXX s.r.o., XXXX, s.r.o., XXXX, Prievidza, Slovenská republika.

Pokud byly předloženy kopie, vždy je uvedeno, že souhlasí s originálem.

Z přílohy č. 9 je patrné, že byly poskytnuty listiny Celní správnou České republiky, byly zajištěny u přepravců a odběratelů pohonných hmot. Jde o přepravce XXXX, XXXX, XXXX, PTO. Odběratelem je T. P., XXXX, spol. s r.o., XXXX s.r.o., XXXX s.r.o., pošta XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, a.s., XXXX Z č. l. 10 407 až 10 410 je patrné, že doklady byly zadrženy Celním ředitelstvím Brno, oddělením pátrání. Č. l. 10 414 až 10 417 obsahují výdejky-převodky z celního skladu v Komárně, vystavené společností XXXX, a. s., č. l. 10 418 až 10 440 jsou originály faktur vystavených společností XXXX, a. s.

Příloha číslo 10 prokazuje listiny vydané obžalovaným B. 2. 4. 2004 pro potřeby trestního řízení. Jde o faktury vystavené společností XXXX jednotlivým odběratelům týkající se pohonných hmot, které byly dovezeny ze SR do ČR. Je uveden seznam faktur, chronologicky řazený, obsahuje údaje z faktur, a to číslo, datum splatnosti, částku, odběratele, účet společnosti XXXX, na který byly peníze převáděny. Z faktur je zřejmé, že dodavatelem je společnost XXXX, sídlo XXXX, datum uskutečnitelného zdanitelného plnění, datum vystavení, datum splatnosti, číslo účtu, druh zboží a množství zboží, odběratel. Č. l. 11 304 dokumentuje, že je na faktuře podpis B.. Jinak jde o faktury, na kterých je podpis K.. Dále je na listinách dokumentován pohyb zboží od společnosti XXXX jednotlivým konečným odběratelům.

Příloha číslo 11 prokazuje listiny vydané obžalovaným F. J. za společnost XXXX ve dnech 10. 2. 2004 a 19. 2. 2004. Z protokolu o vydání věci je patrné, co všechno obžalovaný vydal pro potřeby trestního řízení. Jde o doklady k fakturám, včetně nákladních listů. Č.l. 11 961 až 11 976 jsou předávací protokoly, prokazují, že dopravce, XXXX v zastoupení řidičem D. J., identifikován číslem pasu, předal 3. 9. 2003, 2. 9., 29. 8. 2003, 26. 8. 2003, 6. 9. 2003, 7. 9. 2003, 18. 9. 2003, 19. 9. 2003, 23. 9. 2003, 24. 9. 2003, 3. 10. 2003, 8. 10., 10. 10. 2003, 11. 10., 14. 10., 16. 10., 18. 10., 20. 10. 2003 objednateli přepravy, společnosti XXXX zastoupené ve všech případech K. Š., jednatelem, zásilku zboží. U jednotlivých předávacích protokolů je vždy uvedeno o jaké zboží se jedná, druh, množství, odesílatel XXXX, jsou uvedeny doklady ke zboží, faktura, výdejka, písemné nařízení ADR, mezinárodní nákladní list. Je na nich podpis předávajícího, J., přebírajícího K. Š.. Na protokolech je razítko dopravce a objednatele.

Příloha číslo 12 prokazuje listiny, které vydala B. J. za společnost XXXX 19. 2. 2004 a které byly této společnosti zajištěny Celní správou ČR. Z čísla listu 12 492 až 12 495 je zřejmá smlouva o přepravě věci mezi společnostmi XXXX, zastoupenou jednatelem K. Š., odesílatelem a XXXX, a. s. zastoupené V. K., předsedou představenstva, dopravcem. U odesílatele je uvedena ve smlouvě kontaktní osoba Z. a u dopravce je uvedena ve smlouvě kontaktní osoba T.. Smlouva je uzavřena 1. 11. 2003. XXXX měl zabezpečovat pro XXXX dopravu pohonných hmot včetně označení konkrétních vozidel, která dopravu měla provádět.

Z čísla listu 12 496 až 12 500 jsou zřejmé faktury vystavené dodavatelem XXXX odběrateli XXXX, a.s. týkající se dodávky pohonných hmot. Přeprava a dodávky pohonných hmot byly řešeny zápočty. XXXX odebíral pohonné hmoty a zároveň poskytoval přepravní služby, jak je zřejmé ze shora uvedeného.

Z přílohy č. 13 vyplývají listiny vydané M. H. za společnost XXXX s.r.o., Brno, L. Ch. za XXXX, a.s. a B. B. za XXXX. Listiny se týkají přepravy jednotlivých nákladů včetně stáčecích lístků, které dokumentují pohyb zboží, většina cisteren se stočila v areálu Agropodniku Slušovice, což je dokumentováno knihou evidence pohybu materiálu a vozidel.

Z přílohy č. 14 vyplývají listiny, které vydal P. B., osoba samostatně výdělečně činná, K. B., M. D., J. H., J. K., M. M., P. M., J. O., M. P., L. Ž.. Na č. l. 14 233 až 14 238 je originál Rámcové smlouvy o provádění promptních devizových transakcí a o poskytování peněžních, popřípadě dalších služeb mezi společnostmi XXXX, zastoupená předsedou představenstva M. L. a mezi společnostmi XXXX s. r.o. zastoupená K. B., u jehož jména je uveden trvalý pobyt Šumperk, XXXX. U XXXX je uveden předmět podnikání nákup, prodej a skladování paliv a maziv. Smlouva je uzavřena 20. 10. 2003. Jako devizový poradce je uveden ve smlouvě, v části po jejím podpisu, J. H.. Z čísla listu 14 239 až 14 247 vyplývají stejnopisy notářských zápisů, jde o již zmiňované originály týkající se společnosti XXXX. Jde o zápis provedený notářkou JUDr. J. Š. ze dne 18. 12. 2003 týkající se smlouvy o převodu obchodního podílu z K. B. na XXXX Z.. Notářský zápis provedený stejnou notářkou ze dne 18. 12. 2003 týkající se rozhodnutí jediného společníka při výkonu působnosti valné hromady, K. B. souhlasil s převodem celého svého obchodního podílu na XXXX Z., odvolán je jednatel K. B. a je jmenován nový D. Z.. Notářský zápis ze dne 16. 10. 2003 pořízený stejnou notářkou týkající se rozhodnutí jediného společníka při výkonu působnosti valné hromady, K. B. prohlásil, že je jediný společník, mění společenskou smlouvu ze dne 8. 12. 2000 tak, že její dosavadní znění ruší a je nahrazeno úplným zněním zakladatelské listiny tak, že firma společnosti je uvedena XXXX, sídlo společnosti Brno, XXXX, PSČ XXXX, jediným společníkem je K. B., předmětem podnikání je koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej, nákup, prodej a skladování paliv a maziv včetně jejich dovozu s výjimkou výhradního nákupu, prodeje a skladování paliv a maziv ve spotřebitelském balení do 50 kg na jeden kus balení-velkoobchod. Výše základního kapitálu je 100 000,-- Kč. Správce vkladu byl při založení společnosti určen J. N., bytem XXXX, XXXX, PSČ XXXX. Dále jsou uvedeny části týkající se obchodního podílu, rezervního fondu, orgánů společnosti, stanov, z čehož je zřejmé, že společnost nevydává stanovy, další část se týká hospodaření společnosti a účetní závěrky, doba trvání společnosti je uvedena tak, že společnost byla založena na dobu neurčitou.

Na čísle listu 14 248 až 14 250 je smlouva mezi Komerční bankou, a.s. a XXXX o vedení běžného účtu č. XXXX / XXXX. Jde o originál smlouvy je zde uveden podpis za XXXX, B. a podpis za Komerční banku, a.s. M..

Č. l. 14 269 potvrzuje originál Dohody o jednatelství ve společnosti XXXX. Z obsahu plyne, že 16. 10. 2003 došlo k dohodě mezi K. B. a D. Z., nar. XXXX, přechodně bytem XXXX, XXXX, na základě které vznikla dohoda o jednatelství K. B. ve společnosti XXXX se sídlem v Brně, na dobu nezbytně nutnou, kterou potřeboval D. Z. k vyřízení potřebných dokladů a formalit, které jsou zapotřebí k tomu, aby se mohl stát jednatelem společnosti XXXX v České republice. Společnost se má zabývat dovozem hraček ze zahraničí. Veškeré obchodní transakce vede Z.. Veškeré účetnictví mu bylo předáno v den podpisu dohody. K. B. má na základě pokynu Z. vystavovat příkazy k úhradě. Činnost K. B. bude odměňována částkou Kč

10 000,-- měsíčně po dobu jeho jednateřství. V dohodě je uvedeno – V Šumperku 16. 10. 2003. Jsou v ní uvedeny podpisy obou stran, ověřeny jsou podpisy tak, že účastníci dohody uznali podpisy na dohodě za vlastní před M. K. pověřenou notářkou v Šumperku . Na č. l. 14 270 je Dohoda o tichém společenství ve společnosti XXXX. Obsahuje text, v němž je uvedeno, že 16. 10. 2003 se vzájemně dohodly K. B. a D. Z. tak, že vloží do společnosti XXXX D. Z. tichý vklad Kč 2 000 000,-- do konce roku 2003, za to tichý společník obdrží 50 % ze zisku společnosti ze všech obchodů – dovozu hraček ze zahraničí a bude tento obchod řídit. K. B. má činit vše jako jednatel společnosti. O tom je sepsána zvláštní dohoda. Pokud Z. vklad 2 000 000,-- Kč do společnosti nevloží, nemá právo nijak ovlivňovat chod společnosti a ze zisku nic neobdrží. V dohodě je uvedeno – V Šumperku 16. 10. 2003. Jsou zde uvedeny podpisy B. a Z.. Ověřené podpisy na této dohodě nejsou.

Na č. l. 14 271 je originál výdajového pokladního dokladu ze dne 16. 10. 2003, podle něhož D. Z. vyplatil K. B. Kč 100 000,-- , účel platby je uveden, že jde o základní jmění společnosti.

Na č. l. 14 272 je originál výdajového pokladního dokladu ze dne 26. 11. 2003, podle kterého D. Z. vyplatil K. B. Kč 1 900 000,-- , účel platby je uveden – smlouva ze dne 16. 10. 2003.

Na č. l. 14 349 až 14 358 jsou uvedeny originály faktur vystavených společnostmi XXXX vůči odběrateli XXXX, z období srpna, září, října 2003. Dokumentují tu skutečnost, že společnost XXXX fakturovala odběrateli dodávku benzínu Natural 95 a motorové nafty.

Č.l. 14 359 je originál dodacího nákladního listu, na kterém je uvedena společnost XXXX, terminál Komárno, 14. 11. 2003, řidič J., zákazník XXXX, místo dodání Brno, zboží BA 95 NATURAL, hustota, teplota, objem. Je v něm uveden také ADR a ATEST jakosti zboží k dodacímu listu je zde uvedeno razítko společnosti XXXX a je přes razítko uveden podpis, který měl být podpisem Š..

Č. l. 14 360 obsahuje originál prohlášení XXXX, že motorová nafta dodaná 4. 9. 2003 řidičem K., odpovídá přiloženému atestu ze dne 1. 9. 2003 a že dodaný benzin Natural 95 dodaný 4. 9. 2003 řidičem J. odpovídá přiloženému atestu ze dne 17. 8. 2003. Je zde uvedeno S pozdravem K. Š., jednatel, uveden podpis, razítko společnosti XXXX.

Na č. l. 14 361 je originál Prohlášení XXXX, v němž je uvedeno že benzin Natural 95 dodaný na Vaši čerpací stanici, není uvedeno jakou, dne 23. 9. 2003 vozidlem XXXX, XXXX, řidičem K., odpovídá kvalitou přiloženému atestu číslo LA 1106 ze dne 22. 9. 2003. Také se zde uvádí S pozdravem K. Š., jednatel, v. z. podepsáno nečitelně, uvedeno razítko společnosti XXXX.

Č. l. 14 362 až 14 364 obsahují kopie Prohlášení společnosti XXXX ze dne 10. 10. 2003, 21. 10. 2003, 30. 10. 2003, které obsahuje údaje potvrzující kvalitu benzínu Natural 95, který je dodán autocisternou SPZ XXXX, PM XXXX, benzin odpovídá atestu č. 3546. V prohlášení je uvedeno jméno K. Š., jednatel, razítko společnosti XXXX a přes razítko podpis.

Z čísla listu 14 472 vyplývá vydání M. M. věcí, důležitých pro trestní řízení. Jedná se o originál smlouvy o zprostředkování mezi XXXX a XXXX , originál smlouvy o zprostředkování mezi XXXX a XXXX, originály faktur adresovaných společnosti XXXX ve třech případech 31. 8. 2003, 6. 10. 2003 a 5. 11. 2003 a společnosti XXXX ze dne 12. 11. 2003, 3. 12. 2003, 30. 12. 2003 a 9. 1. 2004.

Na č. l. 14 474 je originál Zmluva o sporstredkování uzavřená mezi společností XXXX, zastoupenou jednatelem K. Š. a XXXX zastoupenou jednatelem V. M.. Předmětem smlouvy je poskytování a zabezpečování služeb spojených s nákupem P.ochemických produktů na území a mimo území Slovenské republiky podle požadavků společnosti XXXX. Ve smlouvě

je uvedeno datum 24. 7. 2003. Razítka obou společností, jsou v ní také uvedeny podpisy zástupců smluvních stran.

Na č. l. 14 479 až 14 481 jsou originály faktur, které společnost XXXX zaslala společnosti XXXX, je uvedeno číslo účtu u Slovenské spořitelny, uvádí se, že na základě smlouvy o zprostředkování je fakturována částka za poskytnuté služby, faktury mají číslo 3, 6, 8, je v nich uvedeno datum zdanitelného plnění, datum vystavení a datum splatnosti, data jsou vždy shodná na jednotlivé faktuře, a to 31. 8. 2003, 6. 10. 2003, 5. 11. 2003. Částky znějí na slovenské koruny, a to 57 400,--, 110 900,--, 203 200,--. Faktury jsou vypsány ručně.

Na č. l. 14 476 je obsažen originál Zmluva o sprostredkovaní mezi společnostmi XXXX, není uveden zástupce společnosti, a společnost XXXX, kde je uveden zástupce jednatel V. M.. Předmětem smlouvy je poskytování a zabezpečování služeb podle požadavků zájemce, XXXX. Ve smlouvě je uvedeno V Bojniciach, dňa 12. 11. 2003, jsou zde razítka obou společností, pod nimi uvedeno sprostredkovateľ a záujemca, nečitelné podpisy.

Na č. l. 14 482 až 14 485 jsou uvedeny originály faktur zaslaných společností XXXX společnosti XXXX, je fakturováno na základě shora uvedené smlouvy za poskytnuté služby, datum zdanitelného plnění souhlasí s datem vystavení faktury a splatností, je uvedeno číslo u Slovenské spořitelny. Faktury jsou s čísly 9, 10, 11, 12, s daty 12. 11. 2003, 3. 12. 2003, 30. 12. 2003 a 9. 1. 2004. Znějí na slovenské koruny, a to 200 000,--, 200 00,--, 58 000,--, 280 000,--. Údaje ve fakturách jsou vypsány ručně.

Z listin, které byly vydány J. O., majitelem nemovitosti, v níž měla uvedeno sídlo společnost XXXX, je na č. l. 14 665 upomínka společnosti Český Mobil, a.s. ze dne 9. 4. 2004, je přiložena poukázka na zaplacení částky Kč 14 578,-- za hovory. V upomínce je uvedeno, že společnost byla neúspěšně vícekrát kontaktována.

Č.l. 14 697 vypovídá o oznámení Komerční banky, a.s. o zrušení účtu ze strany banky, a to okamžitým odstoupením od smlouvy o zřízení účtu č. XXXX / XXXX společnosti XXXX, konečný zůstatek byl mínus 769,45 Kč, datum zrušení je 12. 5. 2004.

Z č. l. 14 752 je patrné, že Komerční banka, a.s. dne 18. 8. 2004 okamžitě odstoupila od smlouvy o zřízení a vedení běžného účtu společnosti XXXX číslo XXXX / XXXX. Konečný zůstatek byl záporný Kč 194,37.

Č. l. 14 765 až 14 780 jsou listiny, které vydal L. Ž.. Na č. l. 14 768 až 14 771 jsou fotokopie občanských průkazů na jméno K., H., U.. Na č. l. 14 775 a 14 776 jsou lístky s čísly účtů společnosti XXXX, sídlo Praha, XXXX.

Příloha č. 15 svědčí o vydání listin při prohlídkách jiných prostor a pozemků, a to A. K., J. P., J. V., J. S., K. V., L. Ž., při domovních prohlídkách vydané K. B., A. K., V. L., F. Z., L. Ž..

Listiny zajištěné při prohlídce jiných prostor u A. K.. Jde o osvědčení o registraci jako plátce daně z přidané hodnoty společnosti XXXX, originál výpisu obchodního rejstříku společnosti XXXX, výběrní lístek na Kč 6 000,-- u Raiffeisen Bank, zálohová faktura, na které je uveden dodavatel XXXX a odběratel XXXX, fotokopie občanského průkazu P.a B., vyúčtování mzdy za prosince 2003, leden a únor 2004 A. K..

Na č. l. 15 083, z listin, které vydala K. V. 5. 10. 2004, je opis pasu XXXX Z.. Na č. l. 15 084 je faktura, kterou dodavatel XXXX spol. s r.o., Praha, fakturuje odběrateli AVA Credit s.r.o., Praha automobil Škoda Super B 1,9, rok výroby 2003. Na faktuře je razítko

s nečitelnou parafou a u řádku Vyřizuje je uvedeno jméno D. Z. a u řádku Vystavil je stejné jméno, vypsané na počítači, dále je uvedeno u řádku s telefonem číslo XXXX.

Č. l. 15 085 obsahuje listiny vydané L. Ž. při prohlídce jiných prostor a pozemků. Na č. l. 15 087 je faktura, kterou XXXX s.r.o. fakturuje 31. 12. 2003 J. K., XXXX, XXXX převod leasingové smlouvy číslo 1501716852, převod zálohy a časového rozlišení, celkem je uvedena částka Kč 49 835,--. K tomu jsou příjmové doklady a leasingová smlouva týkající se vozidla Peugeot 406 PACK 2.0 HDI, XXXX.

Na č. l. 15 113 je originál pracovní smlouvy uzavření mezi společnostmi XXXX s.r.o., XXXX, XXXX, zastoupená J. H. a I. B., bytem XXXX, XXXX. Společnost uzavírá smlouvu s druhem práce asistentka ekonomické agendy. Den nástupu do práce je uveden 1. 4. 2004. Smlouva je uzavřena téhož dne. Jedná se o listinu nalezenou při domovní prohlídce u K. B.

Na č. l. 15 115 je vizitka notářky Mgr. Š.Z., kancelář Praha, XXXX. Jde o notářku, která zpracovávala smlouvu, ve které se převáděl obchodní podíl ve společnosti XXXX na XXXX Z..

Na č. l. 15 116 je vizitka XXXX s.r.o., K. B., sídlo společnosti XXXX, sídlo pobočky XXXX, XXXX s uvedením tel. čísla XXXX. K tomu je doložen internetový výpis společnosti, podle kterého u předmětu podnikání společnosti jsou od 23. 8. 2001 uvedeny živnosti – velkoobchod, provozování čerpacích stanic s palivy a mazivy, výroba a zpracování paliv a maziv, nákup, prodej a skladování paliv a maziv včetně jejich dovozu s výjimkou výhradního nákupu, prodeje a skladování paliv a maziv ve spotřebitelském balení do 50 kg na jeden kus balení-velkoobchod, přípravné práce pro stavbu, inženýrská činnost v investiční výstavbě, zprostředkování obchodu, provádění staveb, jejich změn a odstraňování.

Z listin vydaných A. K. při domovní prohlídce u R. M., XXXX, XXXX je na č. l. 15 119 pracovní smlouva mezi A. K. a XXXX, zastoupenou P. B.. Je uzavřena 1. 9. 2003. A. K. měla nastoupit do zaměstnání téhož dne a měla vykonávat práce ekonomky. Místo výkonu práce bylo uvedeno v Brně, ulice XXXX. Pracovní poměr byl sjednán na dobu neurčitou, byla stanoven zkušební doba tři měsíce. Byla sjednána pracovní doba v rozsahu 40 hodin týdně. Bylo ujednáno, že má měsíční hrubou mzdu Kč 8 000,--. Smlouva je podepsána zaměstnavatelem a zaměstnankyní, je zde také uvedeno razítko společnosti.

V příloze jsou také originály výpisů z Komerční banky, a.s., pobočka Brno, nám. Svobody. Číslo účtů končí trojčíslím 207, 217 společnosti XXXX u uvedené banky.

Od čísla listu 15 231 jsou následující významné listiny – u obžalované K. byl nalezen fax z D.P.T. Komárno ze 17. 12. 2003, který obsahuje došlé platby od firmy XXXX přes XXXX, jsou zde data 20. 11., 24. 11., 24. 11., 28. 11., 2. 12., 8. 12., 10. 12., 12. 12., 16. 12. u každého data je uvedena suma v USD, součet částek činí 969 850, 00 USD. Faxová zpráva na č. l. 15 232 až 15 236, odeslaná ze společnosti XXXX Komárno dne 12. 12. 2003, která obsahuje seznam cisteren od 13. 8. 2003 benzin 95 a je v tabulce uvedeno datum, SPZ tahače, množství které bylo dováženo.

Na č. l. 15 236 je fax téže společnosti z 12. 12. 2003, v němž je seznam cisteren od 25. 7. 2003 nafta motorová. Od 25. 7. 2003, končí datem 5. 12. 2003, kde je uvedeno datum, SPZ tahače a počet přepravovaných litrů.

Z věcí nalezených v rámci domovní prohlídky u obžalovaného F. Z. na č. l. 15 328 je uvedeno potvrzení o záloze společnosti XXXX, XXXX XXXX, podle něhož 17. 9. 2003 společnost zastoupená M. B., jednatelkou přijala nevratnou zálohu Kč 280 000,-- na vůz Audi A8 RZ XXXX, VIN XXXX od J. H., předsedy představenstva XXXX. Na originálu potvrzení jsou razítka obou společností a podpis M. B. a J. H..

Z věcí nalezených při domovní prohlídce u Z. Ž. na č. l. 15 335 se nachází faktury společnosti XXXX, XXXX pro příjemce, který je specifikován jako společnost XXXX, F. C., XXXX, XXXX XXXX, faktura je vystavena 3. 12. 2003, datum uskutečnění zdanitelného plnění je uvedeno 3. 12. 2003 a dále je ve faktuře uvedeno datum dodávky 3. 12. 2003, prodejce R. S., u kódu přepravce je uveden údaj o vlastním odběru v Brně, jedná se o nákup počítače. Fakturovaná částka je Kč 46 988,--.

Příloha číslo 16 prokazuje materiály vydané R. K. ze společnosti XXXX, spol. s r.o., V. S. ze společnosti XXXX, a.s., J. Š. a P. T. ze společnosti XXXX, B. T. ze společnosti XXXX, J. T. ze společnosti XXXX s.r.o., kopie listin Celní správy Slovenské republiky týkající se podnikatelky M. B., společností XXXX, XXXX, a. s.

Listiny vydané J. T. ze dne 26. 4. 2004 prokazují příjemce pohonných hmot XXXX Tato společnost vystavila faktury pro společnost XXXX s.r.o. Listiny také obsahují čísla účtů společnosti XXXX, na které byly peníze zasílány. XXXX / XXXX, XXXX / XXXX, XXXX / XXXX, účet A. Z. XXXX / XXXX. Výpisy z účtu společnosti XXXX obsahují účty, z nichž byly peníze převedeny na účet A. Z., kde je uvedeno jeho jméno, ale také současně název společnosti XXXX dne 2. 10. 2003 poukázána částka Kč 505 315,70, 2. 10. 2003 částka Kč 505 854,50, 2. 10. 2003 Kč 625 466,55. Další částky byly směřovány na účty společnosti XXXX. Jde o přehled plateb, které poskytla společnost XXXX společnosti XXXX za dodané zboží.

Příloha č. 19 obsahuje materiály, které byly předloženy ke zkoumání při vypracování znaleckého posudku z oboru kriminalistika technické zkoumání dokladů a písemností č.j. KUP-1266/KI-3-2004. V příloze jsou založeny originály kontrolních listů, které byly předmětem znaleckého zkoumání k pravosti celních razítek, kterými byly opatřeny, jsou seřazeny chronologicky, podle měsíců od července 2003 do února 2004. Fotokopie byly již výše zmíněny. Jsou zde také originály mezinárodních nákladních listů, které jsou opatřeny mimo jiné razítkem společnosti XXXX u některých je podpis patřící k razítku, který je obžalovaného Š., u některých není u razítka podpis, anebo není podepsán přímo obžalovaným Š.. Mezinárodní nákladní listy jsou označeny, tak jak byly při vypracování posudku červenými čísly ve spodním pravém rohu. Listy mohly být podepsány obžalovaným Š. na setkání s obžalovanými J. a H. v Bratislavě v polovině října 2003.

V příloze jsou originály faktur společnosti XXXX, a. s. vystavené pro odběratele XXXX, podle číslování znaleckého posudku – červená čísla v pravém spodním rohu.

Příloha č. 20 je stejnopisem trestního spisu ČTS:OKFK-2/9-2005, bylo prověřováno podezření z trestného činu poškozování cizích práv dle § 209 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákona, případně vydírání podle § 235 odst. 1 trestního zákona. Z obsahu spisu je patrné, že A. V., svědek, který byl lépe informován než ostatní řidiči v rámci převozu pohonných hmot ze SR do ČR, oznámil na Policii ČR, že v době od 27. ledna 2005 do 10. 2. 2005 celkem třikrát telefonoval z doposud neustanovené telefonní stanice na telefonní stanici telefonního čísla XXXX, jejímž uživatelem je A. V., muž, který se představil jako kapitán Č., uvedl, že by se s ním potřeboval sejit ohledně doplnění či upřesnění jeho výpovědi uskutečněné v Brně, na policii v souvislosti s trestním řízením ve věci OKFK-40/7-2004, zpracovatele kpt. Mgr. Č., kde A. V. figuruje v procesním postavení svědka, tuto věc skutečně zpracovává Mgr. Č., který však V. ani v jednom případě telefonicky nekontaktoval, V. na telefonické návrhy nepřistoupil, informoval policii a má z telefonů obavu o svůj život, rodinu, protože jednání

neznámé osoby považuje za pokus zastrašit ho v souvislosti s jeho výpovědí na policii ohledně závažné trestné činnosti, protože policistu Mgr. Č. viděl osobně, když byl v Brně, v polovině ledna 2005 vyslýchán, neustanovená osoba se představila do telefonu jako veřejný činitel kpt. Č. a pokusil se uvést A. V. v omyl. Ohledně osoby volající, je též spatřován pokus způsobení vážné újmy kpt. Č., policejnímu komisaři, který zpracovává závažné trestní řízení, je patrna snaha ovlivnit svědeckou výpověď, zmařit účel trestního řízení, je zřejmý pokus přinutit A. V. ke schůzce, což vzbudilo ve V. obavu o život svůj a své rodiny vzhledem k závažné svědecké výpovědi, k tomu, že zjistil, že skutečný Mgr. Č. mu netelefonoval.

Se souhlasem A. V. byl odposloucháván jeho mobilní telefon. Bylo zjištěno, že taková volání nebyla realizována.

Policejní komisař F. zapsal do záznamu, že 23. 5. 2005 a 24. 5. 2005 byl kontaktován A. V., který ho žádal o schůzku, že si věci rozmyslel a chtěl se sejít s policejním komisařem mimo budovu policie. Na to policejní komisař přistoupil a sešel se s V., který mu řekl, že si vymyslel to, že mu telefonoval muž, který se představil jako kpt. Č., a to proto, že chtěl zůstat v postavení svědka, chtěl dobře vycházet s policistou Č.. Chtěl v něm vzbudit pocit toho, že mu vše říká, že nemá tajnosti. Neuvedomil si, že to kpt. Č. předá jiným policistům, kteří se budou případem zabývat. Někdy na podzim 2003 viděl u Š., bývalého zaměstnavatele, jistého J. a jistého F., pro něhož později koordinoval činnost ostatních řidičů cisteren, protelfonoval částku Kč 2 500,--, kterou mu F. dluží. Později přes R., dopravce, který zná F., ho chtěl pozvat do Prahy a říct si o dlužnou částku, ale nechtěl mu způsobit nepříjemnosti. Chtěl mít klid, nechtěl být stíhán jako ostatní. Vše si vymyslel proto, aby se zavděčil policii a ubezpečil policisty o tom, že jeho výpověď je pravdivá. Usnesením PČR ÚOKOF, SKPV, ČTS:OKFK-2/9-2005 bylo dle § 159a odst. 1 trestního řádu odloženo podezření ze spáchání trestných činů, které vycházelo z oznámení A. V..

Ze záznamu odposlechu telefonického hovoru mezi telefonním číslem XXXX, které používal obžalovaný Ž. a číslem XXXX v rámci akce Medvědice 1-CD 344052 ze dne 23. 2. 2004 v 20.19.21 hod je patrné, že jde o dobu, kdy uběhlo dvacet dní od zadržení kamionu a prozrazení nelegálních převozů pohonných hmot ze SR do ČR. Obžalovanému Ž. telefonovala volající osoba z čísla XXXX, která mu sdělila, že četla noviny Právo z minulého pondělí, v němž to pěkně píše. Na to řekl obžalovaný Ž., že neví. Volající osoba mu řekla, aby si zapamatoval její číslo a když bude volat, aby hovor přijal. Článek byl z deníku Právo ze dne 16. 2. 2004, který byl citován - uvádí se v něm, že došlo k dovozu nafty ze SR do ČR bez proclení, čímž byla státu způsobena škoda. Mělo jít o dovoz více jak dvou set cisteren od srpna 2003 do 3. 2. 2004, které překonaly hraniční přechod dálnice D2 u Lanžhota na Břeclavsku. Kriminalisté zjistili dokumenty k nákladu, které byly řádně označeny záznamy o celním odbavení. Podle databáze odbavených vozidel na celnici však přes hranici nikdy neprojely. Objednatelem přepravy byla podle ČT soukromá firma XXXX z Brna, která však má v místě svého údajného sídla pouze poštovní schránku, paliva přes hranici převážely cisterny soukromých dopravců XXXX z XXXX a XXXX z Uherského Brodu. Policisté šetří, zda bylo použito falšované razítko, nebo je do podvodu zapojen někdo z celníků hraničního přechodu. Mluvčí jihomoravských celníků to nevyloučil. Mluvčí Policejního prezidia ČR potvrdila vazební stíhání jedné podezřelé osoby. Případ se ale týká více lidí.

Hovor z 24. 2. 2004 v 16.23.42 hodin mezi obžalovaným Ž., který používal číslo XXXX a obžalovaným Z., jenž používal číslo XXXX, který nebyl zatím v této věci trestně stíhán, stejně jako obžalovaný Ž.. V tomto hovoru a v dalších se oba účastníci telefonického rozhovoru zmiňují o třetí osobě, o obžalovaném J. H., což je z provedených důkazů zřejmé.

Obžalovaný Z., kterému telefonuje obžalovaný Ž. uvádí, že se mu nechce čekat na třetí osobu, která má matku v nemocnici, za kterou hodlá jet, zatímco, on Z. je aktivní, už toho má dost. Třetí osoba má jiný názor než obžalovaný Ž. a Z.. Obžalovaný Ž. také uvádí, že toho má dost. Obžalovaný Z. chtěl, aby si obžalovaný Ž. se třetí osobou popovídal. Podle obžalovaného Z. je třetí osoba pasivní, vše mu dlouho trvá a upřednostňuje jiné věci. Obžalovaní Z. a Ž. si domluvili schůzku za patnáct minut.

Hovor z 24. 2. 2004 v 19.26.19 mezi volaným obžalovaným Ž. a volajícím obžalovaným Z.. Obžalovaný Z. chce po obžalovaném Ž. fotografe ze svatby, o kterých se bavili, když měl svatbu vysoký, seriózní pán, chce vidět, jak na fotkách vypadají. Obžalovaný Ž. uvádí, že je má tak na púl. Obžalovaný Z. fotky potřebuje druhý den ráno.

Hovor ze dne 24. 2. 2004, 20.15.08 hod. volající Z. volanému Ž., domlouvají se, že to může být zítra odpoledne, obžalovaný Ž. se dotazuje, zda se mohou všichni vidět v očku kolem poledne, na to odvětví obžalovaný Z., že spíše v béčku v jednu ve dvě. V každém případě potřebuje, aby mu někdo v poledne dal tu určitou věc. Potřebuje ji, pak to bude dobré.

Hovor ze dne 25. 2. 2004 v 12.22.31 probíhal mezi obžalovaným Z., volajícím a volaným obžalovaným Z., obžalovaný Z. opět uvádí, že tu věc určitě potřebuje. Obžalovaný Ž. uvádí, že je u doktora, zda dvacet minut může vyrazit. Obžalovaný Z. uvádí, že s tou věcí potřebuje někam jet. Domlouvají si schůzku, obžalovaný Ž. uvádí, že obžalovanému Z. zavolá a ptá se po třetí osobě, na to mu obžalovaný Z. odvětví, že tam také je.

Hovor ze dne 25. 2. 2004 v 17.44.39 hod. probíhal mezi volajícím Z. a obžalovaným Ž., ze stejných telefonních čísel, jak je shora uvedeno. Obžalovaný Z. se ptá, zda se obžalovaný Ž. potkal s někým jiným, načež on uvádí, že ne. Obžalovaný Z. s tou další osobou se viděl krátce, něco od osoby dostal. Osoba měla být na dovolené dvakrát, zatímco Z. nikde nebyl, obžalovaný Ž. uvádí, že také nikde nebyl, dojde k domluvě, ale je v podstatě k ničemu. Obžalovaný Z. uvádí, že bezpečnost je na prvním místě. Ta dotyčná osoba mu telefonuje, zavolá obžalovanému Ž..

Hovor ze dne 25. 2. 2004 v 20.31.53 hod., v němž telefonuje obžalovaný Z. obžalovanému Ž., ptá se ho, zda mu už ten třetí telefonoval. Obžalovaný Ž. uvádí, že ne. Obžalovaný Z. uvádí, že dotyčný je na večeri. Obžalovaní mluví o tom, že oba jsou vytížení, že prakticky každý z nich s tou třetí osobou hovořil, že je třeba to spočítat. Je nutno dát třetí osobě najevo, že není jen soukromý život. Obžalovaný Z. uvedl, že když třetímu telefonuje, že mu říká, že je na večeri s rodiči jemu blízké osoby, kterou je nějaká žena. Obžalovaný Z. třetí osobu upozorňuje, že bude muset hovořit s obžalovaným Ž. a ta třetí osoba neprojevuje dostatečný zájem, má laxní přístup. Třetí osoba se má potkat s J. něco si s ním říct. On hovořil s B., je jim vše jasné. Je z toho unaven. P. nemá mluvit s nějakou osobu, o které se bavili, je to zbytečné. S tím obžalovaný Ž. souhlasí. Obžalovaný Z. žádá obžalovaného Ž., aby mu zavolal, což slibuje.

Hovor ze dne 27. 2. 2004 v 13.52.14 mezi volajícím Z. z téhož čísla, jako je shora uvedeno, volaný je obžalovaný Ž. na číslo, které je shora uvedeno. Do rozhovoru vstupuje

obžalovaný H.. Je mu předán telefon obžalovaným Z.. Obžalovaný Z. sděluje, že ho někdo hledá, neví přesně, kdo. Třetí osoba má čekat na B., který kohosi zná a domluvil ho. Nyní je B. u výsledku. Obžalovaný Z. předal telefon obžalovanému H., který hovoří s obžalovaným Ž., uvádí, že je taky přítomen, že dává cosi dohromady. Že určitě zavolají.

Hovor z téhož dne v 15.38.01 telefonuje obžalovaný Ž. obžalovanému Z., jedná se o stejná telefonní čísla. Obžalovaný Z. uvádí, že to u něj není dobré. Že ho mají kompletně celého vyjetého. Obžalovaný Ž. uvádí, že není dobré se takto bavit, zda bude někde. Obžalovaný Z. uvádí, že ano v bčku. Obžalovaný Ž. uvádí, že by se mohli za pět minut vidět.

Téhož dne v 15.40.05 telefonuje obžalovaný Ž. obžalovanému Z., chce se s ním setkat, domlouvají si schůzku, obžalovaný Ž. se ptá, kdy přijede D., což obžalovaný Z. neví.

Hovor ze dne 1. 3. 2004 v 11.04.01, telefonuje obžalovaný Z. obžalovanému Ž., obžalovaný Z. si stěžuje, že třetí osoba nebere telefon. Z rozhovoru je patrné, že D. vůbec nebere telefony. Obžalovaný Ž. uvádí, že se měl ozvat v pátek, což neudělal. Obžalovaný Z. uvádí, že třetí osoba se žení. Obžalovaný Ž. uvádí, že to však na věci nic nemění. Obžalovaný Z. si stěžuje, že vyvíjí dost činností, zatímco druhý se neozve, s tím obžalovaný Ž. souhlasí. Obžalovaný Ž. říká, že jde do nemocnice. Ozve se.

Další hovor z téhož dne je mezi volajícím Z. a volaným Ž. ze stejných telefonních čísel jako je výše uvedeno, je z 18.08.55 hod. Obžalovaný Ž. uvedl, že třetí osobě volal, že sedí s jistým M., že zavolá, tak je zvědavý, zda to dodrží. Oba účastníci hovoru se na třetí osobu zlobí, že je provokuje, nechová se dobře, je líná, zatímco oni dva něco dělají. Kdyby bylo vše v pořádku, tak by jim nevadilo, že si dělá co chce, ale v pořádku to není. Situace je hektická a je třeba ji mít pod kontrolou. Obžalovaný Ž. uvádí, že za takové situace nejde mít zavřený telefon, nebrat ho, odjet, nic neříct. Obžalovaný Ž. uvádí, že třetí osoba měla dost času, aby něco udělala. Obžalovaný Z. uvádí, pokud jsou počty takové, jaké mají být, tak neví, kde to je. Muselo to zůstat u něj. Obžalovaný Ž. uvádí, že to říká také, že by bylo dobré si sednout, všichni společně, vše si říct, ať jsou počty takové nebo jiné, ale vše si říct. Obžalovaný Z. souhlasí, uvádí, že se tomu nevyhýbá jako třetí osoba, která je zřejmě v klidu, ale když jsou přece cítit problémy, tak nejde odjet v klidu na dovolenou. Obžalovaný Z. říká obžalovanému Ž., že třetí osoba nemá čas, že vyřizuje svatbu. Na to se obžalovaný Ž. rozčiluje, že to nikoho dalšího nezajímá. Obžalovaný Ž. uvádí, že počká až zavolá třetí osoba sama, nebude se vnucovat, pokud ne, vyřídí to svým způsobem. Obžalovaný Z. uvádí, že toho musel udělat dost, aby třetí osoba byla v klidu, přitom není schopna se s ním bavit. Doufá, že zavolá, aby se sešli. Je potřeba věci řešit. Obžalovaný Ž. slibuje obžalovanému Z., že mu večer zavolá.

Hovor ze dne 2. 3. 2004 je z 9.41.26 hod., obžalovaný Z. volá obžalovanému Ž.. Obžalovaný Z. se ptá, zda se mu třetí osoba ozvala. Obžalovaný Ž. uvádí, že ne. Obžalovaný Z. uvádí, že na třetí osobu je nazlobeno více lidí. Že si to nemůže nechat líbit, přece nemůže vše řešit finančně sám. Obžalovaný Z. uvádí, že si jde promluvit s princeznou, která má určitý názor na určitou věc. Obžalovaný Ž. uvádí, že cosi napíše obžalovanému Z. na papír, sám to dával dohromady předchozího dne. Obžalovaný Z. uvádí, že ještě zavolá. Je patrné z dokazování, že obžalované K. se říkalo princezna.

Hovor z 2.3. 2004 v 10.42.57 je ze stejných telefonních čísel jako je uvedeno shora. Obžalovaný Z. volá obžalovanému Ž., ptá se, zda už třetí osoba volala, jemu ano, ale nevzal to. Obžalovaný Ž. uvádí, že jemu nevolala. Říkají si, že budou vůči třetí osobě, když bude volat, tvrdí. Obžalovaný Z. uvádí, že princezna, což je obžalovaná K., mu cosi řekne. Obžalovaný Ž. uvádí, že předchozího dne provedl propočty, vzal v úvahu odpočty, nebral v úvahu to, co měli rozdat jinde, tak provádí určitý odhad. Obžalovanému Z. jsou určité částky jasné, ale je patrné, že něco musí někde chybět. Ujasňují si z jakých částek kdo při výpočtu vycházel, dospívají k názoru, že nějaké peníze chybí. Obžalovaný Z. uvádí, že jede za princeznou, která mu k tomu má také něco říct, což sama uvedla. Třetí osoba je s podivem v klidu. Obžalovaný Ž. uvádí, že věří obžalovanému Z.. Zavolají si, setkají se.

V hovoru ze dne 2. 3. 2004 v 13.43.14 volá obžalovaný Ž. obžalovanému Z., který uvádí, že hovořil s určitou nejmenovanou ženou, z předchozího je zřejmé, že jde o princeznu, tedy obžalovanou K., která popisovala nějaké transakce a sdílí stejný názor, podle kterého nějaké peníze chybí. Obžalovaný Ž. také uvádí, že ukáže obžalovanému Z. nějaké papíry. Obžalovaný Z. uvádí, že třetí mužská osoba mu volala, ale on už telefon nebere. Je na něj nazlobeno více lidí. Shodli se všichni na tom, že třetí mužská osoba, je arogantní, rozkazuje, přitom nic nedělá. Od všech dává ruce pryč. Pokud je někde mínus, je nutno to vysvětlit. Obžalovaný Z. říká, že by se nejraději potkal s obžalovaným Ž. a P.. Udělá si propočet. Obžalovaný Ž. uvedl, že třetí osoba prováděla transakce jinak než měla. Obžalovaný Ž. uváděl, že měl přehled, má také vše sepsané, do určité míry, pokud to bylo schůdné, negativní závěry nevyvozoval. Zdůraznil, že soukromé věci nikoho nezajímají, určité záležitosti musí být vyřešeny. Obžalovaný Z. uvádí, že on si nemohl vzít dovolenou, neboť by se některé věci nedařily. Třetí osoba na něj spoléhala, že on vše vyřeší. Obžalovaný Ž. a Z. dospívají k závěru, že se setkají i s P., obžalovaný Z. to chce řešit s obžalovaným Ž. a P., co udělat vůči třetí osobě. Obžalovaný Ž. uvádí, že se domluví s P. a zavolá.

Hovor ze dne 3. 3. 2004 je mezi obžalovanými Ž. a Z., začíná v 11.545.11, obžalovaný Z. volá obžalovanému Ž., ptá se ho, zda se další osoba ozvala, bylo řečeno, že ne, na to uvádí obžalovaný Z. jinému, že se obžalovanému Ž. jiná osoba neozvala. Obžalovaný Ž. uvádí, že prováděl další propočet. Někaké peníze chybí. Obžalovaný Z. uvádí, že bude sedět se ženou, která provádí přesné propočty na základě toho, co vystavovala. Oba uvádějí, že z výsledku propočtů mají špatné nervy a poukazují na negativní postoj třetí osoby.

Hovor ze dne 4. 3. 2004 z 11.08.03 hod.. Obžalovaný Z. telefonuje obžalovanému Ž., od kterého se dozvěděl, že se má setkat se třetí osobou, která telefonovala, aby si udělal čas. Obžalovaný Z. uvádí, že třetí osoba nemá dostatek času, jezdí za nějakou ženou, které je hodně špatně. Obžalovaný Z. uvádí, že mu přinesla žena jménem A. nějaké materiály. Udělal si zhruba určitou představu z těch materiálů. Je zřejmé, že chybí peníze. Obžalovaný Ž. poukazuje na to, že má věci také sepsány. Domlouvají se, že se uvidí.

V 19.50.11 hod. 4. 3. 2004 telefonuje obžalovaný Z. obžalovanému Ž., říkají si, že se dívali na televizní noviny. Je zřejmé, z přepisu zpravodajské relace, že televizní kanál ČT1 vysílal reportáž o tom, že kvůli nelegálnímu dovozu nafty a benzínu byli propuštěni tři celníci z hraničního přechodu Břeclav-dálnice, podvody s naftou se měly také dotknout vedení,

ředitel G. dobrovolně odstoupil, dva podřízení byly odvoláni. Dále se obžalovaní baví o tom, že třetí osobě počty nevychází. Obžalovaný Z. uvádí, že obžalovaná K., které říká princezna, mu předala materiály, součet. Uvádějí, že si zavolají.

Z rozhovoru ze dne 4. 3. 2004 v 20.07.46 hod. mezi obžalovanými Ž. a Z. je patrné, že třetí osoba vše oddaluje, než aby něco řešila, vysvětlila, že věci probírají i s obžalovanou K., že chybí peníze, třetí osoba každému jinak vysvětluje svůj vztah k určitému pozemku, je klidná, což je s podivem. Obžalovaný Z. uvádí, že ostatní se zlobí, zmiňuje svalovce, to, že je nazlobená obžalovaná K., a to na třetí osobu, je zřejmé z dokazování, že jde o obžalovaného H., který je arogantní, namyšlený, věčně pryč. Obžalovaný Z. uváděl, že mu třetí osoba uváděla, že řeší nějaké věci. Obžalovaný Z. uvádí, že ví, že řeší to, že jezdí se ženou na gynekologii. Obžalovaný Ž. říká obžalovanému Z., že když třetí osoba, tedy H., chce něco počítat a řešit, tak to může spočítat za jeden večer, odpoledne, mohlo to být.

Hovor ze dne 5. 3. 2004 v 8.11.55 hod. svědčí o volajícím K. K. z čísla XXXX volanému obžalovanému Ž. na číslo XXXX, uvádí, že chystá s notářkou Š. valnou hromadu, pozvala k tomu syna, který přišel na to, že krajský soud neuzná, když nebude prokázáno, že byla pozvána patnáct dní před konáním valné hromady osoba z Běloruska. Domlouvají se, jak to mají udělat. Svědek K. uvádí, že náhodou slyšel v rádiu, že v Břeclavi vyhodili pět celníků. Obžalovaný Ž. uvádí, že to taky slyšel. K. se dotazuje: „nemá to na nás nějaký, nemá to na nás“ Obžalovaný Ž. uvádí, že se zastaví. K hovoru se vztahuje výpis obchodního rejstříku společnosti XXXX, s.r.o., jde o společnost, která byla v hovoru zmiňována. Společníkem byl také S. A. I. z Běloruské republiky, zapsán byl v obchodním rejstříku od 5. 9. 1997 do 18. 9. 2004. Rozhlasová relace, kterou K. zmínil, o vyhazování celníků z dálničního přechodu Břeclav je zmíněna výše.

Hovor ze dne 6. 3. 2004 v 14.40.42 hod. mezi volajícím obžalovaným Z. z čísla XXXX volanému obžalovanému Ž. na číslo XXXX potvrzuje, že by měli spolu hovořit osobně.

Hovor ze dne 8. 3. 2004 v 17.06.18 hod. je uskutečněn mezi volaným Ž. na číslo XXXX a volajícím J. H. z čísla XXXX, v té době trestní řízení proti obžalovanému H. v této věci vedeno nebylo. Obžalovaný H. se dotazuje obžalovaného Ž., zda hovořil s osobou pod označením M. Na to mu odpovídá obžalovaný Ž., že telefonem. Obžalovaný H. uvádí, že má zprávu o úniku informací a že se týká obžalovaného Ž. a jeho opáleného přítele. Obžalovaný H. chce s obžalovaným Ž. mluvit, čekal na něj, ale odjel do bčeka, ale za chvíli pojede zpět. Obžalovaný Ž. uvádí, že je v očku. Domlouvají se, kdy by se mohli vidět. Obžalovaný H. uvádí, že je to docela vážné a týká se to také „M.“.

9. 3. 2004 v 13.13.29 telefonuje obžalovaný Ž. z čísla, jak je shora uvedeno, obžalovanému Z., na číslo výše uvedené, obžalovaný Z. sděluje, že jede na schůzku, že telefonoval také P.. Baví se o třetí osobě, která nic nedělá, ale bude se muset snažit, obžalovaný Ž. požaduje od obžalovaného Z. nějaké listiny.

Stejný den v 13.43.40 telefonuje obžalovaný Ž. obžalovanému Z., z hovoru je zřejmé, že byl obžalovaný Z. na schůzce, na kterou někdo přiběhl a řekl, že kdosi má výpisy gramofonů,

což vzal na vědomí a šel pryč. Obžalovaný Z. sděluje obžalovanému Ž., že jede za D., obžalovaný Ž. se ptá, zda je u obžalovaného Z., který potvrdil, že je.

9. 3. 2004 v 18.05.28 telefonuje obžalovaný Z. obžalovanému Ž., ptá se, zda obžalovaný Ž. 9. 3. hovořil s D.. Z hovoru je patrné, že s ním zřejmě bude těžké pořízení, že zřejmě nebude chtít cosi dát, že něco odečítal, že nechce nic dát, zatímco obžalovaný Z. a Ž. dávají. Obžalovaný Z. uvedl, že seděl s D., který je z toho také dost špatný. Z toho, co uvedl obžalovaný Ž., je zřejmé, že D. od něj dostal peníze, stejně tak princezna, tedy obžalovaná K.. Obžalovaný Ž. požaduje od obžalovaného Z. na další den papíry, slibuje, že je zařídí, že je předloží třetí osobě, která je v klidu, zatímco oni ne. Osoba měla být v Praze. Chtějí ji překvapit.

Telefonické hovory ze dne 10. 3. 2004 mezi obžalovanými Z. a Ž. jsou ze stejných čísel, jak je výše uvedeno, jsou uskutečněny v 12.41.13 hod., 12.48.55 hod., 13.12.34 hod., 17.40.56 hod., 18.24.36 hod., 20.02.25 hod. Obžalovaný Z. sděluje, že se dějí nepříjemné věci, že byl vyzvednout kolegu, který byl někde držen. Ptá se, zda se spojil obžalovaný Ž. se svalovcem. Svalovec měl kolegu držet s dalšími dvěma muži násilným způsobem a měli po něm chtít peníze. Nechal D. u známého, aby ho hlídal. Z hovoru je patrné, že M. dostal málo peněz. Obžalovaný Z. říká, že také jede za P., který má něco nového. Obžalovaný Z. uvádí, že nebudou kazit třetí osobě, což je zřejmé, že je obžalovaný H., svatbu, setkají se po svatbě. Doufají, že hned neodjede na svatební cestu. Obžalovanému Z. řekl, že koupil pozemek, obžalovanému Ž. řekl, že nekoupil pozemek. Pokud ho koupil, zřejmě na nějakou jinou osobu. Neudělal by dobře, kdyby na budoucí manželku, protože by jí zůstal. Obžalovaný Z. uvedl, že také napsal majetek na manželku, protože s ní má dítě, ale už si to zase zařídil jinak. Obžalovaný Z. uvádí, že je patrné, že je čerstvá láska mezi obžalovaným H. a jeho budoucí manželkou, ale budoucnost je špatná. Obžalovaný Z. také uvádí, že se potkal s P., který je nervózní, šel za právníkem. Obžalovaný Z. uvádí, že bude mít s někým schůzku, ten dotyčný dostal nějaké peníze. Situace je vážná, ale obžalovaný Z. se bude snažit něco udělat. Obžalovaný Ž. se ptá na kolegu, obžalovaný Z. uvádí, že kolega se setkával s D.. Obžalovaný Ž. a Z. chtějí mít záležitost sepsanu, tak zvaně „černé na bílém“ s tím, že ji předloží třetímu, kterým je obžalovaný H., v hovoru 10. 3. 2004, což je středa se o tom spolu baví, s tím, že ho nechají oženit se, v pondělí mu vše předloží, obžalovaný Z. uvádí, že půjde na svatbu. Obžalovaný Z. za tím účelem, chtěl, aby mu obžalovaná K., o které hovoří jako o princezně, k tomu něco nachystala, aby to mohl třetí osobě, obžalovanému H., předložit černé na bílém. Obžalovaný Z. má obavu z reakcí D., jeví se normálně, ale, když je člověk nespokojený může se projevit neadekvátně. To obžalovaný Ž. popírá. Když volá obžalovaný Ž. obžalovanému Z. v 20.02.25, tak obžalovaný Z. uvádí, že mu telefonují D., D., M.. Baví se o tom, že někdo ještě potřeboval být na dovolené.

Hovor ze dne 12. 3. 2004 v 10.25.33 hod. je od volajícího obžalovaného H. z čísla XXXX obžalovanému Ž. na číslo již shora uváděné. Volající sděluje volanému, že se dějí divné věci, zda už mu někdo něco říkal. Volaný uvádí, že s nikým nemluvil, byl pryč. Volající se ptá, zda mluvil s malým. Obžalovaný Ž. uvádí, že ne. Volající uvádí, že někdo kontaktoval telefonicky princeznu a někdo osobně jeho, z SK. Volající se ptá, zda s tím má obžalovaný Ž. něco společného. Obžalovaný Ž. uvádí, že nechápe o čem mluví, že s nikým nemluvil. Volající chce mluvit s obžalovaným Ž., ale musí jet něco vyřídit do bēčka, obžalovaný Ž. uvádí, že bude v ōčku. Účastníci hovoru si domlouvají schůzku.

V hovoru mezi obžalovaným Z. a obžalovaným Ž., který je volající, dne 14. 3. 2004 v 18.58.14 hod. je položena otázka obžalovanému Z., zda mu říká něco jméno J.. Obžalovaný Z. uvádí, že takové jméno neslyšel. Z hovoru je také patrné, že je potřeba se chytout jednoho provazu už nyní. Oba se ujišťují, že to ví P.. Obžalovaný Z. uvádí, že mu P. sdělil, co řekl někomu dalšímu. Oba se chtějí druhý den vidět.

15. 3. v 20.34.55 telefonuje obžalovaný Ž. obžalovanému Z., který uvádí, že byl na schůzce, dozvěděl se nějaké věci, je zřejmé, že jsou na něj někteří nazlobení, ale to by spíše měl být on. Obžalovaný Z. zmínil P.. Obžalovaný Ž. chce raději mluvit osobně. Domlouvají si schůzku na druhý den.

Hovor ze dne 16. 3. 2004 v 14.25.08 hod. mezi volajícím Z. a volaným Ž. se týká názoru třetí osoby, která si má myslet, že obžalovaný Ž. nemá tak zvaně nic v ruce. Obžalovaný Ž. uvádí, že dá něco dohromady.

Hovor mezi obžalovanými Ž. a Z., z čísel, která jsou shora uvedena, ze dne 17. 3. 2004 v 9.54.39 hod. se týká toho, že obžalovaný Ž. dal určitou věc dohromady, že ji spočítal. Je to tak zvaně černé na bílém. Obžalovaný Ž. uvádí, že ji obžalovanému Z. ukáže, mohou se vidět v Brně, odpoledne, zavolají si, jakmile vyřídí své záležitosti.

19. 3. 2004 se uskutečnil rozhovor mezi obžalovanými Ž. a Z. v 13.58.34, volající je obžalovaný Ž., který uvádí, že toho má dost na práci, řeší peníze, smlouvy, právníky. Obžalovaný Z. uvedl, že byl na jednání, je potřeba přinést podepsané smlouvy. Uvádí, že se něco bude navážet ve vagónech. Až to bude sepsané, tak řekne obžalovanému Ž. víc. Obžalovaný Z. také uvádí, že má v pronájmu bar.

Rozhovor ze dne 20. 3. 2004 v 13.37.03 je mezi obžalovanými Z. a Ž., který volá, říká obžalovanému Z., že třetí osoba, kterou znají oba, okradla obžalovaného Z. a dělá si srandu z obžalovaného Ž., že se bude muset zařídit podle svého, ale jen tak to třetí osobě neprojde, ale hrozí to, že ji nenajdou. Pro pondělní jednání budou mít hotové podklady v pátek. Třetí osoba vždy slíbí, že se setká s obžalovaným Ž., zatelefonuje mu, ale neudělá to. Obžalovaný Ž. uvádí, že ho nebude shánět. Obžalovaní uvádějí, že by se měli setkat.

Hovor ze dne 21. 3. 2004 z 16.36.53 hod. je mezi obžalovanými Z. a Ž., hovoří o třetí osobě, volající je obžalovaný Ž., který uvedl, že třetí osoba se sama ozvala, zdá se být po flámu, což má na ni vliv. Obžalovaný Z. si myslí, že třetí osoba odjede, zmizí. Obžalovaný Ž. má jiný názor. Nechává ho hlídat. Obžalovaný Z. chce také své peníze. Oba se nechtějí hádat, ale jsou nazlobeni, když třetí osoba nedodrжуje termíny schůzek.

Dne 23. 3. 2004 v 15.18.09 hod. telefonoval obžalovaný Ž. volanému D. na číslo XXXX. Obžalovaný se ptá na jméno muže z Brna. Volaný uvádí, že se jmenuje H.. Pokud nebude něco na lodi, že to nechtějí, protože by se to prodražilo. Nemají volnou kapacitu v potrubí do

přístavu. Hovoří o tom, jak drahá by byla doprava vlakem, například na slovenskou hranici. Hovoří o stáčíšti.

Hovor ze dne 24. 3. 2004 z 16.54.47 hod. je mezi volajícím obžalovaným Ž. a volaným obžalovaným Z.. Obžalovaný Ž. se ptá, zda už se díval na listiny. Obžalovaný Z. se ptá, zda D. už jel. Obžalovaný Ž. uvádí, že je zatím asi v očku, že by měl jet za chvíli. Obžalovanému Ž. jde hlavně o listiny.

Stejný den ve 20.33.23 volá obžalovaný Z. obžalovanému Ž., hovoří o nějakém obchodu, množství zboží, které se dá poslat. Zmiňují třetí osobu, která má zase laxní přístup, na rozdíl od obžalovaných Z. a Ž.. Obžalovaný Z. uvádí, že předá telefon D., který se ptá obžalovaného Ž., zda mluvil s N., obžalovaný Ž. uvádí, že s ním bude zítra ráno. D. chce vědět, kdy má někam jet. Zda má ještě předat telefon F., tedy obžalovanému Z..

Rozhovor ze dne 26. 3. 2004 v 9.38.40, obžalovaný Ž. telefonuje obžalovanému Z.. Baví se spolu o společném jednání, které se uskutečnilo, s jeho účastníky by se měl setkat také obžalovaný Ž.. Oba si stěžují, že mají hodně aktivit, obžalovaný Z. doufá, že mu pomůže P.. Obžalovaný Z. uvádí, že ho stále někdo shání, že se ale nebude schovávat. Z nějaké aktivity by měly být peníze, i když jen v menším množství. Obžalovaný Z. říká, že jde cvičit, což je jediná jeho pozitivní záležitost, které se dost věnuje.

30. 3. 2004 v 9.40.09 telefonuje obžalovanému Ž. volající D. z telefonního čísla XXXX. Obžalovaný Ž. si stěžuje, že má moc práce. Volající uvádí, že je zvědavý, co P. vlastně chce. Na to uvádí obžalovaný Ž., že mu chce udělit plnou moc pokud jde o finanční záležitosti v Brně. Volající mluví o tom, že jsou resty a další den je posledním dnem pro daňové přiznání. Obžalovaného Ž. zajímá, zda v případě nepodnikání musí vykázat zisk také k poslednímu dni v měsíci. Volající uvádí, že do daňového přiznání nemusí nic zdůvodňovat, ale v případě dotazu by měl být schopen doložit z čeho byly tvořeny příjmy. Pokud by je měl za zprostředkování, tak by firma musela doložit, že mu vyplatila peníze. Obžalovanému Ž. se nehodí podávat daňové přiznání. Také se spolu baví o změnách týkajících se odpovědných osob. V rámci rozhovoru je zmíněna obchodní společnost XXXX, v rámci hovoru o daňovém přiznání.

30. 3. 2004 v 17.42.43 telefonoval obžalovaný Ž. z čísla shora uvedeného obžalovanému H. na číslo XXXX. Obžalovaný H. uvádí, že obžalovaný Ž. a F. jsou „pašáci“. Když uvádí obžalovaný Ž., že neví, o čem mluví, tak na to odpovídá obžalovaný H., že se má zeptat F., nebaví ho jejich vyúčtování, protože on žádných deset mega nevzal, že nemá obžalovaný Ž. intrikovat. Obžalovaný Ž. uvádí, že má přijít a ukázat mu papíry, počty. Podle obžalovaného H., to má nějak udělat. Obžalovaný Ž. nesouhlasí, uvádí, že další den je poslední den v měsíci a ví přece, co má vždy dávat. Další den chce obžalovaný Ž. dostat peníze. Obžalovaný H. uvádí, že nic nedostane, že žádné peníze nevzal, pokud něco chce, dá mu půlku z toho, co má, půlku si má vzít po F., nic si navíc nevzal, i když mu bude ukazovat vyúčtování jaké chce. Obžalovaný Ž. se o tom nehodlá bavit. Uvádí, že bude v Olomouci. Obžalovaný H. uvádí, že pouze přinese to, co je z toho, co se nyní vyřizuje a ne do dalšího dne. Obžalovaný Ž. na to reaguje tak, že ho osloví D., s tím, že mu nebude určovat pravidla. Na to reaguje obžalovaný H. tak, že on mu také ne. Obžalovaný Ž. uvádí, že si obžalovaný H. něco vzal, což popírá

obžalovaný H.. Vzájemně si říkají, že nebudou jeden druhému určovat pravidla. Na to říká obžalovaný Ž., že si to tedy vyřídí podle svého, že si něco vzal na konci roku, že takto nebyli domluveni. To popírá obžalovaný H. a na to reaguje obžalovaný Ž. tak, že když to tak není, že se zařídí podle svého.

Ten stejný den v 18.08.39 telefonuje ze stejného čísla jako shora obžalovaný H. obžalovanému Ž. na stejné číslo jako je uvedeno výše, prosí obžalovaného, aby se druhý den setkali, že o tom nechce mluvit do telefonu, že něco připravil, že mu o tom řekne víc, o tom, co se má dát obžalovanému Ž., zdůrazňuje, že si nevzal ani halěr navíc. Obžalovaný Ž. uvádí, že je mu to jedno, že mu ukáže jen ty papíry. Nejde mu o to, o čem se dělí oni. Obžalovaný H. uvádí, že ví, že mu jde o to, co má dostat obžalovaný Ž.. Že to dostane. Že nikdo nechce obžalovaného Ž. ošidit, ani o korunu. Že se setkají druhý den. Obžalovaný Ž. zdůrazňuje, že další den je posledním dnem v měsíci, že vypadá hloupě. Obžalovaný H. uvádí, že ty peníze nemá, kdyby je měl, tak by mu je dal. Nyní je něco nachystáno, co se dá vyřešit, že přece obžalovaný Ž. ví, jak všechno funguje. Obžalovaný Ž. uvádí, že je mimo, že má problém. Obžalovaný H. odpovídá v tom smyslu, že on ho nezpůsobil, že chtěli něco řešit přes D.a, ale že to dělat nebude, protože by to nedopadlo dobře a má něco nachystaného jiného, co dobíhá, neví, zda mu to M. řekl nebo ne. Obžalovaný Ž. uvádí, že se s nimi nebaví. Obžalovaný H. uvádí, že z toho bude něco, co se má dát obžalovanému Ž. a bude klid. Obžalovaný Ž. říká, aby mu další den obžalovaný H. zatelefonoval, s čímž on souhlasí. Je zřejmé, že další den má jet obžalovaný H. do Prahy.

V rámci akce VÁHY 05 byly provedeny odposlechy telefonní stanice XXXX . Je zřejmé, že ji používal obžalovaný Ž., tak jak je zřejmé již ze shora uvedeného.

Dne 31. 3. 2004 v 11.57.11 volal obžalovanému Ž. z čísla XXXX obžalovaný Z.. Je patrné, že obžalovaný Z. se ptá, zda obžalovanému už volal obžalovaný H., protože obžalovaný Z. uvádí, že mu řekl, že jede do Prahy a potom zavolá. Je také zřejmé, že obžalovaný Z. uvedl, že bylo hovořeno se zástupcem nějaké ženy, který uvedl, že je vše špatné. Je zřejmé, že hovor je uskutečněn den po té, co byla 30. 3. 2004 zadržena obžalovaná A. K..

1. 4. 2004 v 8.15.57 telefonuje obžalovanému Z. K. K., který zjistil, že pokud bude zboží deklarováno jako plnidlo do asfaltu, bude bez spotřební daně, informoval obžalovaného o školení k tomuto tématu, musí být i jednotná celní deklarace vyplněna tak, aby nebylo jasné, že jde o palivo.

Téhož dne telefonuje v 13.44.18 obžalovaný Ž. na číslo XXXX, které používá M. F., číslo je uvedeno v seznamu mobilního telefonu, č. l. 4375 spisu, který obžalovaný Ž. vydal v rámci prohlídky, který mu sděluje, že shání peníze, že zřejmě obžalovaný Ž. volá kvůli penězům, na to uvádí obžalovaný, že se zřejmě špatně trefil, volaný uvádí, že by měl příští týden prodat návěs, měl by mít peníze, ukončí leas Volaný uvádí, že mu něco přišlo z finančního úřadu, raději to nepřevzal, mohlo by jít o kontrolu, musel by tam dopsat nějakou firmu, ptá se, zda obžalovaný Ž. potřebuje něco jiného. Volaný si stěžuje, že nemá peníze. Obžalovaný uvádí, že by možná potřeboval nějakou dopravu.

2. dubna 2004 v 17.32.05 hodin telefonuje na číslo obžalovaného Ž. obžalovaný Z. z čísla jak je již shora zmiňováno a ptá se, zda se něco děje, že telefonuje jiné osobě a stále volá do schránky. K tomu uvádí obžalovaný Ž., že mu za chvíli zavolá.

Je patrné, že 2. dubna 2004 v 10.35 hodin byl zadržen obžalovaný P. B..

7. 4. 2004 obžalovanému Ž. telefonuje volající z čísla XXXX, číslo bylo nalezeno v seznamu mobilního telefonu, č. l. 4377 spisu, který vydal při prohlídce obžalovaný Ž., u názvu Zan. Je zřejmé, že se jedná o číslo obžalovaného H.. Obžalovaný H. se chce setkat s obžalovaným Ž., něco se dozvěděl, chce mu to říct. Každý z účastníků telefonického hovoru je na jiném místě, dost od sebe vzdáleném, obžalovaný H. uvádí, že jede další den do Prahy, pak by se mohli večer vidět, že musí ještě udělat jednu věc, aby byl klid, že si někdo něco spojuje a zajímá ho to. Někdo měl být tam, kde to někdo získával, měl by přemýšlet na koho to přesunout.

8. 4. 2004 v 20.49.16 telefonuje obžalovaný Ž. s číslem XXXX, obžalovaný H. potvrdil, že šlo o jeho telefonní číslo, že hovořil s obžalovaným Ž.. Je patrné, že obžalovaný H. je na letišti, říká, že za hodinu odlétá, říká obžalovanému Ž., že mu druhý den zavolá, že přijede ráno. Ptá se, zda je něco nového, zda to kolem nich „buší“, zda by mohl mít problémy. Ptá se, na B.. Je zřejmé, z toho, co uváděl obžalovaný Z., že jde o obžalovaného H.. Ten, jak říká obžalovaný Ž., má vypnutý telefon. Nějaká žena pláče. Obžalovaný Ž. uvádí, že by to pětistovka spravila. Zřejmě to ale nyní už nepůjde. Oba se domlouvají, že si osobně promluví, že obžalovaný H. zatelefonuje.

21. 4. 2004 v 18.54.30 telefonuje obžalovaný Z. obžalovanému Ž. hovoří o tom, kdo s kým mluvil, že je potřeba ještě s někým hovořit, situace není dobrá. Domlouvají se, že si zatelefonují.

22. 4. 2004 v 12.22.02 hod. telefonuje obžalovaný Ž. volanému číslu XXXX, což je číslo volaného L., je patrné, že obžalovanému Ž. jde o získání větší částky peněz přes nějakou jinou osobu, kterou navštívil, se kterou také hovořil volaný. Obžalovaný Ž. uváděl, že osoba, od které měl peníze dostat, nemusí mít obavu, že je vrátí, pokud by určitá situace nevyšla, tak mu je vrátí také. Obžalovaný Ž. si stěžuje, že osoba, kterou nazývá hanlivě, zde nechala, z rozhovoru je patrné, že peníze a že ta osoba je P., protože to říká volaný s otazníkem a obžalovaný Ž. to potvrzuje, že je P. obžalovaný H. vyplynulo z hovorů shora a z toho, co uvedl obžalovaný Z.. Je patrné, že peníze někam uschoval, ale nějaké si vzal. Volaný se ptá na B.. Na to obžalovaný Ž. uvádí, že právě čeká, že dnes něco chtěli dělat, neví zda to budou mít, neví, zda mluví pravdu, dnes má telefonovat, mají se setkat, Řekne mu, že do konce měsíce chce peníze, nekompromisně. Obžalovaný Ž. uvádí, že se dostal do problémů, musel něco koupit, má koupit dům. Volaný uvádí, že by viděl jednu možnost v tom, prodat dům nějakému zájemci, nebo z něj nějak rychle peníze dostat, když je obžalovaný Ž. ihned potřebuje. Peníze by potřeboval na dobu tří týdnů.

26. 4. 2004 v 14.12.49 hod. telefonuje obžalovanému Ž. volající z čísla XXXX, což je číslo P. D. spojeného s firmou XXXX. Obžalovaný chce nějaké papíry od volajícího, který ví, kde by měly být. Projednávají nějakou rizikovou obchodní záležitost, která byla konzultována volajícím a ženou J.. Obžalovaný uvádí, že musí jít převzít dům do Malína, že teď vydává spoustu peněz. Je zmiňována také společnost XXXX.

Dne 27. 4. 2004 v 15.56.09 volá obžalovanému Ž. mužská osoba z čísla XXXX, jak je již rozebráno shora, jedná se o obžalovaného J. H., který se dotazuje obžalovaného Ž., jak to s ním vypadá, ten uvádí, že má dost práce, obžalovaný H. uvádí, že potřebuje někam jet, čeká přitom na něco, ptá se obžalovaného Ž., jak na tom bude časově druhý den. Obžalovaný H. uvádí, že jede na to Hradiště. Obžalovaný H. uvádí, že princezna je nějaká nemocná. Je patrné, z hovorů shora a z toho, co řekl obžalovaný Z., že princezna je obžalovaná A. K.. Domluví se na dalším hovoru za půl hodiny, obžalovaný H. uvádí, že na obžalovaného Ž. počká.

4. 5. 2004 v 18.16.31 telefonuje obžalovaný Z. obžalovanému Ž., ptá se jak nějaká situace dopadla. Na to uvádí obžalovaný Ž., že mu další osoba řekla, že půlku zaplatí a půlku obžalovaný Z.. Obžalovaný Ž. uvedl, že sdělil třetí osobě, že je potřeba se sejít, že třetí osoba není schopna se setkat s někým, tak na to řekl, že ve čtvrtek přijde, je to reálné. Třetí osoba řekla, že neměla ani o korunu víc, ba naopak, že ji to stálo peníze. Obžalovaný Z. se ptá, proč třetí osoba, a ze shora uvedeného je patrné, že jde o obžalovaného H., se nechtěl sejít nikdy na ty počty. Na to uvedl obžalovaný Ž., že se dříve chtěl setkávat, pak zase říkal, že to k ničemu není, že se obžalovaný Z., podle toho třetího, hned zlobí. Třetí měl uvádět, že má čisté svědomí, když to nemá on, že to bude mít obžalovaný Z. nebo princezna. Obžalovaný Z. uvedl, že hovořil s lidmi ze Zlína, řekl jim o co jde, budou to řešit. Zmiňují člověka, který do počtů, které dělal, započítával své půjčky. Obžalovaný Ž. uvádí, že je špatné, když je u něčeho někdo, kdo by tam neměl být, že on sám by se rád dobral výsledku, že sám platí peníze. Obžalovaný Z. uvádí, aby si sedli někde bokem, aby byl u toho i P., řekli si, kde to je. Obžalovaný Z. opakuje, že osoba, která se vyhýbá několik měsíců je ta třetí, což je zřejmé, že je obžalovaný H.. Obžalovaný Ž. uvádí, že třetí, říkal, že on sám dával peníze, zatímco obžalovaný Z. ne, ale ono se to tak jednoduše řekne, když u toho není ten, kterému se něco vyčítá. To nejsou argumenty. Obžalovaný Z. uvádí, že je třeba provést počty, zjistit, kam to proniklo. Domlouvají schůzku na čtvrtek.

Dne 7. 5. 2004 v 19.38.01 telefonuje obžalovanému Ž. z čísla XXXX obžalovaný B., což je z nahrávky zřejmé, také ze seznamu telefonních čísel z telefonu, který vydal obžalovaný Ž., č. l. 4374 trestního spisu, telefonní číslo je uvedeno u zkratky K..

Přepis reportáže ČT 1 ze 7. 5. 2004 obsahuje údaje, že policie už zná propojení mezi celníky a organizovanou skupinou pachatelů, kteří přes hraniční přechod Břeclav-dálnice pašovali naftu ze Slovenské republiky, dopoledne zatkla jednoho z už odvolaných celníků, který měl v gangu pašeráků patřit mezi hlavní organizátory. Přes přechod bez proclení projelo celkem kolem čtyř set cisteren s pohonnými hmotami. Celník, kterému mělo být třicet tři let, měl od loňského srpna do února letošního roku umožňovat řidičům cisteren s motorovou naftou bezproblémový průjezd břeclovskou dálnicí. K tomu se v reportáži vyjadřovali různé osoby. Na závěr reportáže zaznělo, že police v souvislosti s případem stíhá už další čtyři osoby z toho tři vazebně. Zatčením celníka vyšetřování nekončí, naopak detektivové z útvaru pro odhalování korupce a finanční kriminality plánují v příštích dnech ještě další zatýkání.

Obžalovaný B. říká obžalovanému Ž., že se díval na zprávy, na to uvádí obžalovaný Ž., zda bylo něco zajímavého. Na to obžalovaný B. uvádí: „tak celníka vzali do vazby.“ Obžalovaný Ž. se udiveně ptá, za co. Na to uvádí obžalovaný B., že měl dávat falešná razítka. Obžalovaný Ž. se dotazuje, zda je to ta situace s úplatky. Na to uvádí obžalovaný B., že nikoli, že jde o přejíždění cisteren. Na to uvádí obžalovaný Ž., že to je něco nového. Obžalovaný B. uvádí, že v příštích dnech mají posbírat nějaké další lidi. Na to reaguje obžalovaný Ž. udiveně – „To jsou věci.“ Na to uvádí obžalovaný B.: „No právě, tak co děláš?“ Že něco řeší, mluví v množném čísle a ptá se, zda obžalovaný B. bude dopoledne, tak obžalovaný Ž. uvádí, že mu bude telefonovat, že se podívají na to, jak to tam rozB.rdovali.

9. 5. 2004 v 18.19.54 je voláno obžalovanému Ž. z telefonního čísla XXXX, hovoří D., který potom předá telefon obžalovanému H.. Volající uvádí, že se nemůže dovolat obžalovanému Ž., ptá se, kde je. On odpovídá, že v Šumperku. Volající uvádí, že mu dá P., že jsou ještě v Olomouci, že ho sháněli. Na to uvádí obžalovaný Ž., že mu víckrát telefonoval, že byl nedostupný. Obžalovaný H. uvádí, že samozřejmě, že už to není to číslo, že s ním potřebuje mluvit, celý den volá L., aby zavolal obžalovanému Ž., že s ním potřebuje mluvit. Obžalovaný H. uvádí, že je tam gramofonní problém. Obžalovaný H. uvádí, že musí jít za nějakým panákem. Že určitou věc organizuje celé odpoledně a nemůže se spojit s obžalovaným Ž.. Nevzal by cizí číslo. Domlouvají si schůzku v sedm hodin v Globusu.

11. 5. 2004 v 17.19.49 telefonuje obžalovaný Ž. na číslo XXXX, které zvedá volaná žena a podivuje se, že si na ni vzpomněl. Obžalovaný uvádí, že je vše v pořádku, že má stále naspěch. Od 6. minuty 20. vteřiny obžalovaný Ž. hovoří o tom, že má na prodej paneláky ve Štítech, v nichž jsou nové, velké byty. Žena se dotazuje, zda hovoří o paneláku, který kupovali. Zda už ho mají prodaný. Na to uvádí obžalovaný, že ne, že ho začnou rozprodávat. V průměru 7 tisíc za metr.

17. 5. 2004 v 16.58.59 hod. telefonuje obžalovaný Ž. na číslo XXXX, ze shora uvedeného je patrné, že jde o volaného obžalovaného H.. Obžalovaný Ž. uvádí, že má dvě věci. Obžalovaný H. uvádí, že dnes hovořil s tím D.. Obžalovaný Ž. se ptá, zda se bude potulovat někde v okolí. Obžalovaný H. uvádí, že ne, zítra jede do bččka, má se potkat s nějakou ženou. Obžalovaný Ž. se ptá, zda tam někde přece nebude večer, že je nyní v bččku, má zase jet do bččka, pak se bude vracet. Obžalovaný H. říká, že je mimo, má něco osobního. Nechává to na další den. Obžalovaný Ž. se snaží domluvit schůzku na večer. Najednou se zeptá obžalovaný H., kde nyní je, na to odpoví obžalovaný Ž., že u „K.“. Na to uvádí obžalovaný H., že za ním pojede.

18. 5. 2004 v 20.14.49 hod telefonuje obžalovaný Ž. na číslo XXXX, jedná se o telefon používaný obžalovaným H.. Obžalovaný Ž. se ptá, zda tam má dotyčného. Volaný uvádí, že odjel. Obžalovaný Ž. uvádí, aby se s ním volaný spojil, aby obžalovanému Ž. zavolal, a aby mu řekl to, co říkal včera o té princezně. Volaný konstatuje, že on bude vědět. Obžalovaný Ž. říká, aby to urychleně vyřešil, aby to dal do pořádku, že mu to má vyřídit. Že to má nejpozději zítra vyřešit.

25. 5. 2004 v 17.11.29 telefonuje obžalovaný Z. obžalovanému Ž.. Právě 25. 5. 2004 v 7 hod. 20 minut v Náchodě byl zadržen D. Z.. Obhájci o jeho výsledku byli vyrozuměni 25. 5. 2004 v 11.30 hodin.

Obžalovaný Z. uvádí, že má pro obžalovaného Ž. zásadní novinku, jedná se o to, že jak stále hovořili o někom, ve smyslu – když něco, tak někdo, což je to nejhlavnější, tak ta osoba začínající na Z je tady. Mysleli si, že je vše dobré a ona je „čau“. Zítra se s ním má něco dít. O novince ví tak půl hodiny.

26. 5. 2004 telefonuje obžalovaný Z. obžalovanému Ž. v 11.09.41 a sděluje, že se nemůže dovolat D.. Obžalovaný Ž. si stěžuje, že mu někdo nebere telefon, koho znají oba. Obžalovaný Z. uvádí, že musí dát dohromady nějaké peníze a někomu je dát. Bude mluvit se svým známým. Obžalovaný Ž. se ujišťuje, zda má telefonní číslo na B., obžalovaný Z. uvádí, že má to, které měl, obžalovaný Ž. se dotazuje, zda hovor přijme. Obžalovaný Z. uvádí, že neví, že s ním spíše nechce hovořit, ale setkat se s ním.

26. 5. 2004 v 11.14.27 telefonuje obžalovaný Ž. na číslo XXXX, které používá obžalovaný H.. Obžalovaný H. se ptá, zda volá kvůli princezně. Obžalovaný Ž. uvádí, že kvůli více věcem, že mu nebere telefon, nezavolá, přitom se domluvili, že mu bude volat. Obžalovaný H. uvedl, že měl nějaký problém. Obžalovaný H. uvedl, že je princezna vyřešená, že se s ní nebude setkávat. Něco jí dá. Obžalovaný H. uvádí, že zavolá, mohli by se setkat.

Dne 3. 6. 2004 v 13.49.10 hodin telefonuje obžalovaný Ž. na číslo XXXX, číslo vyplývá z čísla listu 4374, patří telefonu, který užívá obžalovaný B. a také z hovoru je zcela zřetelné, že jde v rozhovoru o hlasy obžalovaného B. a Ž..

Telefonický rozhovor byl uskutečněn, což plyne z listinných materiálů, po rekognici, v rámci které obžalovaný B. poznával zadrženého Z..

Obžalovaný Ž. uvádí, že jede po dálnici, obžalovaný B. uvádí, že se vrátil, ptá se, zda nejede na béčko. Obžalovaný Ž. uvádí, že ne, že jede na druhou stranu. Obžalovaný B. uvedl, že jel hodinu z Brna do Vyškova. Obžalovaný B. uvádí, že jede přímo od někud.

Stejněho dne v 20.36.40 volá obžalovaný Ž. obžalovanému B.. Obžalovaný B. říká, že nemá peníze. Obžalovaný Ž. uvádí, že on také ne, vznikl určitý průtah na katastru nemovitostí. Obžalovaný B. uvádí, že je klidný, ale už je toho na něj moc, jde o více věcí. Stará se o materiál, mzdy. Obžalovaný Ž. slibuje, že koncem příštího týdne nebudou problémy s penězi. Obžalovaný B. uvádí, že se potřebuje domluvit, že to s ním nevypadá moc dobře. Oba se shodují v tom, že po telefonu to nebudou probírat. Domlouvají se, že se bezprostředně setkají.

4. 6. 2004 v 8.50.53 telefonuje obžalovaný Ž. obžalovanému B.. Oba si stěžují na určitou byrokracii na úřadech.

9. 6. 2004 v 15.38.05 telefonuje volající z čísla XXXX obžalovanému Ž.. Je patrné z hovoru, že volající je obžalovaný H.. Obžalovaný H. uvádí, že nějaká věc bude probíhat příští den, jak se na ni ptal obžalovaný Ž., že měl telefonovat B.

V 18.05.12 telefonuje obžalovanému Ž. obžalovaný H. z čísla shora uvedeného. Obžalovaný H. říká, že telefonoval doktorovi, má vypnutý telefon, ptá se, zda ví, kdy to zítra má, chtěl se ho na něco zeptat, něco mu vzkázat, Zkusí ještě zavolat, jinak by ho zastihl asi až ráno.

V 18.07.05 telefonuje obžalovaný Ž. na číslo shora uvedené, obžalovanému H.. Hovor se týká vyvedení peněz ze společnosti XXXX do společnosti XXXX .

V 19.54.23 hod. telefonuje obžalovaný Ž. obžalovanému H.. Hovor se týká společnosti XXXX . Obžalovaný Ž. uvádí, že existovala smlouva, mělo jít o krátkodobou půjčku, peníze se vrátily, protože nemohly být déle půjčeny. Je zmíněna přímo společnost XXXX obžalovaným Ž.. Obžalovaný H. na to reaguje tak, že už ví o co jde.

Z písemných materiálů je patrné, že 21. 6. 2004 byl ke smlouvě se společností XXXX vyslýchán svědek R. K..

31. 7. 2004 v 18.33.48 telefonuje volající z čísla XXXX obžalovanému Ž. na číslo XXXX , říká, že ho bolela ruka, že má schůzku s odběratelem, že mu obalovaný Ž. několikrát volal, ale že si musel udělat přestávku. Rozebírají obchodní transakci, barvu zboží, vagóny. Obžalovaný Ž. má dostat nějaké peníze od obžalovaného H.. Mimo jiné se také baví o psech. Volající uvádí, že má anglického buldoka, ale musel ho dát k rodičům, protože má nemocnou ruku a také proto, že je žena těhotná, má problémy, půjde do nemocnice, o psa by se neměl kdo postarat. V rozhovoru jsou probírány vagóny, jejich stáčení, peníze za prodané zboží. Volající uvádí že druhý den by mohl být v podvečer k dispozici, chce se ještě zastavit za princeznou. Že jí přiveze nějaké peníze. S tím obžalovaný Ž. souhlasí. Domlouvají si schůzku a to, že si ještě zavolají.

Je zřejmé z hovoru ze dne 4. 8. 2004, že obžalovaný Ž. v 19.08.46 telefonuje na číslo XXXX. Ze shora uvedeného je zřejmé, že volaným je obžalovaný Jan H.. Obžalovaný Ž. se ptá, zda hovořil s princeznou. Hovoří spolu o tom, že by měla jet na dovolenou, využít slevy. Je také zřejmé, že vznikl nějaký problém, který by měl být řešen.

Z listinných materiálů je zřejmé, že také 4. 8. 2004, dopoledne, byl ve Slovenské republice vyslýchán slovenskými policejními orgány svědek M.. Poprvé se objevuje zmínka o obžalovaném Ž. v rámci výpovědi ve spisovém materiálu.

4. 8. 2004 v 19.21.15 hod. volá z telefonního čísla XXXX osoba, která je v telefonním seznamu mobilu obžalovaného Ž., který mobil vydal orgánům činným v trestním řízení, vedena pod zkratkou Zan 3, č. l. 4377 trestního spisu. Je evidentní, že jde o obžalovaného H.. Telefonuje obžalovanému Ž. . V rozhovoru je stále téma slevy dovolené, jak je uvedeno shora.

6. 8. 2004 v 13.03.51 telefonuje obžalovaný Ž. na číslo XXXX, obžalovanému H., hovoří o obchodním případě, z něhož by měly být peníze. Obžalovaný H. uvádí, že jede za prince. Oba účastníci hovoru končí s tím, že se setkají.

Téhož dne telefonuje obžalovaný H. obžalovanému Ž. v 16.43.56.

K tomu třeba uvést, že vyplývá z listinných materiálů, výsledku svědka M. ve Slovenské republice, že poprvé popsal obžalovaného Ž..

Obžalovaný H. uvedl, že hovořil s nějakou holčičkou, že se tam také něco týká obžalovaného Ž.. Obžalovaný H. uvedl: „Někdo tam hodil popisku tvoji.“ Účastníci hovoru dospěli k závěru, že o tom nebudou hovořit přes telefon, setkají se.

27. 8. 2004 v 11.47.11 telefonuje obžalovanému Ž. z čísla XXXX žena. Je patrné, že jde o obžalovanou Ž.. Hovor trvá 8 minut, 06 sekund. Mezi 7.56 až 8.06 uvádí volaný obžalovaný Ž.: „No, běž už do prdele, jako ti říkám.“ Na to reaguje volající obžalovaná Ž. : „Ty budeš do té prdele, a taky za mříže, ty hajzle, za ty tvoje zkurvený nafty, vole.“

21. 9. 2004 v 19.10.43 telefonuje obžalovaný Ž. na číslo XXXX, což je dle seznamu mobilního telefonu obžalovaného Ž., č. l. 4377 spisu, číslo u zkratky Zan 2. Je patrné, i z charakteru hovoru, že jde o obžalovaného H.. Obžalovaný Ž. si stěžuje na situaci, potřebuje něco platit, chyběly mu peníze. Potřeboval je vložit jinam. Obžalovaný H. uvádí, že druhý den by měl peníze k dispozici. Dá je za něj, pak je odečte odjinud. S tím souhlasí obžalovaný Ž.. Obžalovaný H. uvádí, že je zvědav, jak někdo dopadl, že jel k „tomu“ J.. Uvádí, že to, co měl vydělat, si nechal J. a ještě musel doplácet. Obžalovaný H. uvádí, že má zdravotní problémy on sám a také jeho rodina, otec má vážné zdravotní problémy, má jít na operaci. Jeho matka to těžko nese a často mu proto telefonuje. Obžalovaný H. uvádí, že má starosti. Nakonec končí rozhovor s tím, že mu někdo telefonuje. Je slyšet zvuk jiného telefonu.

27. 9. 2004 ve 22.12.34 telefonuje obžalovaný Ž. na číslo XXXX obžalovanému Z., který se ho ptá, co je sním, že nebral telefony. Obžalovaný Z. se ptá, co je s D., zda je pryč. Obžalovaný Ž. řekl, že s ním dnes hovořil. Obžalovaný Z. uvedl, že by s ním potřeboval mluvit, stejně tak i s jinými včetně obžalovaného Ž.. Žádá obžalovaného Ž., aby předal jeho telefonní číslo D.. Obžalovaný Z. požaduje, aby si zapamatoval jeho telefonní číslo. Obžalovaný Z. říká, že má telefonní číslo nové pár dní. Obžalovaný Ž. řekl, že je podobné číslu nějakého člověka, o kterém se vulgárně vyslovil.

Z příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu 70 Nt 3023/2004 ze dne 16. 8. 2004 je zřejmé, že byl příkázán odposlech a záznam telekomunikačního provozu telefonní účastnické stanice + XXXX, uživatele P. H., a to po dobu od 16. 8. 2004 do 18. 1. 2005. K záznamu a odposlechu se váže také příkaz 70 Nt 8363/2004 ze dne 16. 5. 2004, podle kterého doba odposlechu a záznamu je od 18. 5. 2004 do 18. 8. 2004. Také je zřejmé, že v rámci akce VÁHY 06, o čemž svědčí protokol založený ve spisu byl prováděn odposlech stanice uživatele obžalovaného H..

5. 10. 2004 byl realizován hovor na telefonní stanici obžalovaného H. číslo XXXX volajícím z čísla XXXX, jedná se o stanici používanou L..

Je patrné, že byl 5. 10. 2004 zadržen obžalovaný L. Ž. a byla u něj provedena domovní prohlídka.

Z rozhovoru je zřejmé, že si účastníci sdělují, že byla provedena návštěva u doktora.

Policie ČR adresovala Útvaru zvláštních činností 19. 4. 2006 žádost o vytvoření telefonních hovorů v trestní věci vedené příslušným útvarem, a to o vytvoření komplexních hovorů dvou osob, které skutečně odpovídají na základě nasazených odposlechů reality, a to z předložených souborů obsahujících vždy pouze hlas jednoho hovořícího, konkrétně se jedná o dvojici dvou následujících způsobem označených souborů vámi postoupených v rámci realizace akcí VÁHY 06 a VÁHY 14. VÁHY 06 z 5. 10. 2004 v 11.55 hod. a VÁHY 14 z 7. 10. 2004 v 9.34 hod. Chtějí, aby požadované bylo provedeno a předáno.

Odpověď Útvaru zvláštních činností k problematice záznamu telekomunikačního provozu. Je v něm uvedeno, že ústředna přenáší signál odposlouchávané komunikace do záznamového zařízení policie buď v jednom kanálu nebo ve dvou hlasových kanálech, mohou přitom nastat tyto možnosti. Komunikace přichází do záznamového zařízení v jednom kanálu, který obsahuje jak hlas strany A, tak hlas strany B. Jakýmkoli přehrávačem pak lze jednoduše poslouchat tento jeden kanál a získat tak hlas obou stran. Další možnost je, že komunikace přichází do záznamového zařízení ve dvou samostatných kanálech, ale oba kanály obsahují shodnou informaci, tedy jak hlas strany A, tak hlas strany B. Jakýmkoli přehrávačem pak lze jednoduše poslouchat kterýkoli z obou kanálů a v něm obsažené hlasy strany A i strany B. Další možnost je, že komunikace přichází do záznamového zařízení ve dvou samostatných kanálech, z nichž jeden obsahuje hlas strany A a druhý jen hlas strany B. V takovém případě je nutné speciálním přehrávačem přehrát současně oba kanály a získat tak spojené hlasy stran A i B. Čtvrtou možností je, že komunikace přichází do záznamového zařízení ve dvou samostatných kanálech, z nichž jeden kanál obsahuje součtový signál hlasu strany A a hlasu strany B, druhý kanál obsahuje rozdílový signál hlasu strany A a hlasu strany B. V takovém případě je možné jakýmkoli přehrávačem poslouchat kanál obsahující součtový signál a v něm obsažené hlasy strany A i B, součtový kanál se pozná podle toho, že je lépe srozumitelný, nebo že jsou v něm hlasy stran A i B přibližně stejně silné. Skutečnost, která ze situací jedna až čtyři nastane je dána funkcím, parametry a nastavením ústředny a v jednotlivých případech ji nelze nijak ovlivnit. Může se dokonce stát, že z jedné ústředny zdánlivě bez zjevného důvodu přicházejí jednotlivé relace různě zaznamenané. Vždy je proto nutné v jednotlivých případech záznam nejprve orientačně přeposlechnout a rozhodnout o způsobu jakým bude přehráván. Chybná volba způsobu přehrávání způsobí nepřehraní části informace například přehrávání běžným přehrávačem v případě tři nebo nesrozumitelnost při přehrávání například přehráváním přehrávačem Dual v případě dvě. Uvedené skutečnosti však nemají vliv na autentičnost a věrohodnost záznamů. Pokud je při prvním přehraní záznamu shledána chyba, záznam tím není znehodnocen ani poškozen a je možné jej jiným způsobem přehrát znovu a správně.

Hovor, který je pořízen na dvou samostatných kanálech, jeden hlas přicházel do záznamového zařízení na kanálu číslo 15, druhý hlas na kanálu číslo 20, jedná se o hovor z 5. 10. 2004 v 11.55.58 hod., téhož dne byl zadržen obžalovaný Ž..

Volající se představil jménem P. K.. Je patrné, že volal z čísla XXXX. Z dokazování je patrné, že jde o K. K.. Baví se o tom, že někde něco stojí zabavené u celníků, volajícího

zajímá, co s tím bude. Obžalovaný uvedl, že se to musí řešit, že zavolá za dvě hodiny volajícím. K. se ptá, kde je L.. Na to odpovídá obžalovaný H., že se něco děje, že to jde řešit. Že je obžalovaný Ž. doma, ale má u sebe doktora nebo dva doktory. Neví, co mu je, zda má něco s ledvinami. Zavolá K., který se ptá, zda jde o nemoc, na to uvádí obžalovaný H., že přece ví, nějaká sepce, infekce. Na to se ptá K., zda je to obrazně. Na to odpovídá obžalovaný kladně. Neví, co mu je, zda je to zbytečné, nebo ho něco chytlo. Na to se ptá K., zda je tam jeho advokátka. Na to uvádí obžalovaný H., že vůbec neví, u nás nikdo nic neví. K. uvádí, že si nedovede představit co všechno má na krku kvůli nim, zmiňuje baráky, další věc nespecifikovanou, potřebuje radu. Obžalovaný H. uvádí, že to musí dát dohromady, že mu zavolá, že teď jede „tam“ po dálnici. K. se ptá, zda má jít domů. Na to odpovídá obžalovaný, že ne. K. říká, aby ho někam poslal. Na to uvádí obžalovaný H., že to u nich nezná. Že si dal sraz v Olomouci. Jede do Prahy, aby se tam poptal.

8. 10. 2004 telefonuje z čísla XXXX Mgr. Horáková, obhájkyň obžalovaného Ž. na telefonní číslo uživatele P. H. XXXX, v 15.16.49 hod. Volající uvádí, že je v Brně a chtěla by se vidět s obžalovaným H.. Nakonec uvádí, že je v koloně na dálnici z Prahy do Brna, pojedou do Jihlavy, obžalovaný tedy uvádí, že přijede do Jihlavy, kde se setkají.

Je patrné, že hovor je realizován den po té, co byl obžalovaný Ž. vzat do vazby.

Je také patrné, že byl příkázán soudcem Městského soudu v Brně odposlech telefonního čísla XXXX v době od 18. 5. 2004 do 18. 8. 2004. Záznam telekomunikačního provozu byl prováděn v rámci akce VÁHY 10.

27. 5. 2004 v 15.47.51 telefonuje na číslo shora uvedené XXXX, je patrné, že jde o číslo užívané obžalovaným Z., muž z čísla XXXX, který je osloven jménem L.. Z. nebyl v té době stíhán, ani vyslýchán jako svědek. První část hovoru se týká soukromých věcí, od 4. minuty 50. vteřiny je hovor přehrán. L. se ptá, co se stalo. Obžalovaný Z. uvádí, že měl rozhovor se ženou, kterou nazval hrubý způsobem, ale také jako princeznu, na to L. uvádí, že je účetní, což potvrzuje obžalovaný Z. a uvádí, že má divné názory. L. se ptá, zda vyhrožuje. Obžalovaný Z. uvádí, že se tím nemá zabývat, že je divná, má své pohádky. L. se ptá, jak může pomoci, že by se měl kdosi přihlásit k odpovědnosti. S tím souhlasí obžalovaný Z. a také uvádí, že ten, kdo nechce něco plnit, má špatné svědomí. L. na to odpovídá, že ho snad přesvědčí, ale s věcí nemá nic společného. Obžalovaný Z. říká L., že má vynikající manželku, má si toho vážit. Rozhovor je ukončen s tím, že jsou kamarádi.

16. 6. 2004 v 14.43.27 telefonuje obžalovaný Z. na číslo XXXX, muži, kterého oslovuje L.. Uvádí, že je potřeba probrat nějaké věci. L. se ptá na účetní v souvislosti s tím, že obžalovaný Z. uvádí, že nějaké věci platí. Na to uvádí obžalovaný, že to je mimo.

Dne 17. 6. 2004 v 11.29.38 hod. telefonuje obžalovaný Z. na číslo XXXX, o kterém je zřejmé z čísla listu 1124 a čísla listu 4443, že jde o telefon vydaný obžalovaným B., který používal. Obžalovaný Z. se ptá, kdy se obžalovaný B. staví. Obžalovaný B. uvádí, že je v Prostějově, odpoledne se zastaví za obžalovaným Z. u něj doma. Obžalovaný Z. se ptá na situaci doma. Na to uvádí obžalovaný B., že nějaká žena byla ubrečená. Obžalovaný Z. se ptá na L.. Obžalovaný B. uvádí, že s ním byl celé ráno. Dále se ptá obžalovaný Z., zda mluví,

dotaz zní na množné číslo, s B.. Obžalovaný B. uvádí, že ano, že jezdí ve Felicii, protože prý nemá peníze. Kam je dal, to obžalovaný B. neví. Prodával motorku, měl dluhy, říkal, že to platil L.. Z rozhovoru je patrné, že obžalovaný B. něco potřebuje, protože musí někam jít 30. nebo 26., potřebuje právníka, mít něco na hromadě. Do telefonu nebude hovořit. O telefonu hovoří jako o gramofonu.

30. 6. 2004 v 10.43.09 hod. telefonuje neustanovený muž z čísla XXXX obžalovanému Z.. Volající požaduje po obžalovaném Z. telefonní číslo na obžalovaného H.. Obžalovaný Z. uvádí, že má jen to staré, co měl. Volající uvádí, že mu psal obžalovaný H. zprávu, že má nové firemní číslo. Obžalovaný Z. uvádí, že nové číslo nemá, neví ani, kde by volající mohl obžalovaného H. potkat. Obžalovaný Z. uvádí, že ho tak dva měsíce neviděl. Volající se ptá, zda obžalovaný H. je stále v Mnichově. Volající se ptá obžalovaného Z., kde bydlí. On říká, že na Letné, že je v pronájmu na jeden rok, pak by něco koupil.

Hovory ze dnů 16. 7. 2004 v 11.59.19, 21. 7. 2004 v 17.41.04 a 18.01.15 se odehrávají mezi obžalovaným Z. a R. M., který má číslo XXXX, je patrné ze seznamu telefonu z čísla listu 4 523 trestního spisu, telefon vydal obžalovaný Z. pro potřeby trestního řízení, což je bratr K. Z., nyní již bývalé manželky obžalovaného Z., zároveň partner obžalované A. K.. Je patrné, že se R. M. bojí, že chtěl obžalovaný Z. záruku. Na to obžalovaný Z. uvádí, že ano, protože pro něco udělal dost, aby se mu to nevymstilo ze strany té osoby, pro kterou to udělal. Vždy se snažil, aby to bylo v pořádku. Pokud za dotyčnou osobou R. M. stojí, tak ať stojí. Obžalovaný Z. požaduje, aby se s ním jednalo normálně, protože on také jedná normálně. V dalším rozhovoru uvádí obžalovaný Z., na dotaz R. M., že se setkají tehdy, až přijdou peníze. Řešit to bude za situace, kdy bude mít jistotu. Od určité ženy si již nenechá nic říkat, konstatuje, zda je ta osoba pro R. M. důležitější než vlastní rodina. Jakmile to přijde, tak si s R. M. promluví, měl by některé věci vědět. Za necelou hodinu volá obžalovaný Z. R. M. a ptá se ho, zda ví, co mu dotyčná žena napsala. R. M. to neví. Obžalovaný Z. uvádí, co napsala, že pro něj, tedy obžalovaného Z. a pro K., má záruku dvanáct let. Obžalovaný Z. uvádí, že má R. M. doma „mrchu“. R. M. uvedl, že předpokládal, že něco takového se bude dít. Obžalovaný Z. konstatuje, že si budou muset promluvit, že podle jeho názoru je ženou do něčeho tlačena R. M.. Obžalovanému je divné, že do situace zapojuje ženu, která psala, Kateřinu, manželku obžalovaného Z., obžalovaný Z. uvádí, že jde o sestru R. M., že by za ní měl stát, navíc je to matka dítěte obžalovaného Z..

Číslo listu 1 533 trestního spisu obsahuje SMS psanou z čísla XXXX na číslo obžalovaného Z., která zní „Záruku můžeš dostat obratem na 12 let i pro Kateřinu.“

21. 7. 2004 v 19.15.22 telefonuje na číslo obžalovaného Z. číslo XXXX, je patrné, že volající je K. Z., telefonní číslo uvedla do protokolu dne 21. dubna 2005 jako své kontaktní. Obžalovaný Z. uvádí, že žena, o které je patrné, že jde o obžalovanou K., vyhrožuje, musí si promluvit s R.. Z rozhovoru je zřejmé, že K. Z. je sestrou R. M., tehdy manželkou obžalovaného Z.. Obžalovaný Z. uvádí, že je potřeba se setkat také s R. M., že nebude dávat někomu peníze, aby za chvíli chtěl další, i přesto ale pak vzniknou problémy. Buď si uvědomí, co chce, podepíše směnku na půl miliónu korun, že vše bude v pořádku a až vše bude v pořádku, vrátí se jí to, když ne, bude si nárokovat půl miliónu korun. Jinak nemá šanci. K. Z. jde hlavně o to, aby jí žena nevyhrožovala.

21. 7. 2004 v 19.33.50 telefonuje obžalovaný Z. R.M., obžalovaný mu říká, že žena, se kterou je R.M. a je jasné, že jde o obžalovanou K., vydírá. Obžalovaný Z. se o ní vyjadřuje hanlivě. R.M. uvedl, že viděl nějaké výpovědi u právníka a také, že myslí, že obžalovaný Z. jí nedal peníze, jak měl. Na to obžalovaný Z. reagoval tak, že měl uvést, že nebude poslouchat to, že ona bude chtít ještě další peníze. Že peníze dostane, až on je bude mít, ale chce mít jistotu, že ona nebude chtít další. R.M. sděluje, že prodal auto, aby měla, jak je patrné, A. K., peníze pro právníka. R.M. také uvádí, že je složité, když komunikují přes něj, protože podle jeho názoru to každý vysvětluje jinak. Obžalovaný Z. uvádí, že do toho nemá A. K. zapojovat jeho sestru, tedy K. Z.. Obžalovaný ještě uvádí, že dostává od A. K. výhrušné textové zprávy.

Ten stejný den telefonuje obžalovaný Z. v 19.54.16 hod. R.M., říká, že telefonuje A. K., ona nepřijímá jeho volání, obžalovaný se ptá R. M., kde je, na to odpovídá že na ulici Francouzská, že mu před chvílí A. K. telefonovala. Na dotaz obžalovaného, kde se ona nachází řekl: „A. je doma, aspoň předpokládám, nevím odkud mi volala, já jsem se jí neptal.“ Domlouvají se, že jakmile bude obžalovaný Z. na ulici XXXX, má zatelefonovat R.M..

Na hovor navazuje textová zpráva, na č. l. 1 534. Obžalovaný Z. píše K. Z.: Byl jsem za romem zklidnil jsem to.“ Na to reaguje K. Z. textovou zprávou: „OK. Stejně to je debil?“ Na to reaguje obžalovaný Z.: „Jak jinak, ale ona je nebezpečná kunda.“

Z příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu ze dne 1. 10. 2004 sp. zn. 70 Nt 5407/2004 je zřejmé, že byl příkázán odposlech a záznam telekomunikačního provozu telefonní účastnické stanice XXXXuživatele F. Z. na dobu od 1. 10. 2004 do 10. 1. 2005. Odposlech byl realizován pod názvem akce VÁHY 12.

Dne 5. 10. 2004 v 14.51.47 hod. telefonuje obžalovaný Z. na číslo XXXX, hovor přijímá osoba, kterou oslovuje obžalovaný Z. T., který pak předává telefon obžalovanému H..

5. 10. 2004 byl zadržen obžalovaný Ž..

Obžalovaný Z. říká, že volá F., malej F. a chce hovořit s D.. Obžalovaný Z. se ptá obžalovaného H., zda ví dnešní novinky. Obžalovaný H. uvádí, že ne. Obžalovaný Z. uvádí: „L. je čau, byla tam nějaká prohlídka, nebo co, dneska.“ Z hovoru vyplývá, že měla proběhnout 5. 10. 2004 u L. doma. Obžalovaný H. konstatuje, že jde o vazbu. Na to uvádí obžalovaný Z., že neví. Obžalovaný H. uváděl, že mu volal, ale nebral telefon. Obžalovaný Z. uvádí, že Tom má dobrý telefon. Obžalovaný H. uvádí, že den předtím hodil telefon po kamionu. Domlouvají se, že obžalovaný H. zavolá obžalovanému Z..

Stejný den v 14.59.32 telefonuje obžalovanému Z. volající z čísla XXXX, je patrné, že jde o hlas obžalovaného H.. Obžalovaný H. uvádí: „Prej princezna je.“ Obžalovaný Z. uvádí, že ne, že to by věděl.

V 15.18.28 opětovně telefonuje ze stejného čísla obžalovaný H. obžalovanému Z.. Obžalovaný H. se ptá, kde je obžalovaný Z., zda je v půli cesty, když je v Brně, aby se setkali, na to reaguje obžalovaný Z. tak, že nemůže, že hlídá malého syna. Obžalovaný H. se ptá, zda

určitou věc ví od P.. Na to reaguje tak, že ne, že to viděl napsáno. Obžalovaný H. uvádí, že zítra, což má být 6. 10. 2004 je porod. Mohli by se snad vidět další den kolem čtvrté hodiny.

Stejného dne žena volající z čísla XXXX telefonuje v 15.20.53 na číslo obžalovaného Z.. Obžalovaný uvádí, že se s ní musí setkat a že: „dneska sebrali toho L., víš.“ Obžalovaný uvádí, že jí musí některé věci říct, protože se jí někdo bude na něco ptát. Žena uvádí, že jí to může říct, jak přiveze malého, on na to uvádí, že neví, zda k ní půjde. Nakonec uvádí obžalovaný, že jí to řekne druhý den. Obžalovaný uvádí, že bude vědět druhý den, zda bude muset letět na dovolenou.

5. 10. 2004 v 15.32.37 telefonuje neznámý muž z čísla XXXX volajícímu obžalovanému Z.. Muž navrhuje, že by si mohli dát spolu kávu. Obžalovaný Z. uvádí, že mu za chvíli zavolá. Obžalovaný Z. také uvádí, že byl chvíli s mužem známým jako B..

6. 10. 2004 v 13.45.30 telefonuje obžalovaný Z. na číslo XXXX R.M., druhu A. K.. R.M. uvádí, že druhý den dopoledne bude doma, aby se za ním obžalovaný zastavil. R.M. se ptá, zda má nyní telefonní číslo XXXX, zda si ho má uložit. Na to odpovídá obžalovaný Z. pozitivně.

V 14.26.14 telefonuje volající z čísla XXXX na číslo obžalovaného Z., je patrné, že volající je obžalovaný H.. Obžalovaný Z. se ptá, kde jsou, na to uvádí obžalovaný H., že už jedou, byli pro B.. Domlouvají místo, kde se setkají, kam přijede obžalovaný Z..

7. 10. 2004 v 10.54.51 telefonuje obžalovaný Z. na číslo XXXX, volaného muže oslovuje „B.“, který zase oslovuje obžalovaného Z. „F.“. Domlouvají si schůzku, obžalovaný Z. se ptá, zda je schopen mu dát dnes „ta dvě kola“.

Stejného dne v 16.25.33 telefonuje obžalovaný Z. volanému muži na číslo XXXX. Obžalovaný se ptá, zda ví, co se stalo v Šumperku.

Je patrné, že jde o hovor uskutečněný dva dny poté, co byl zadržen obžalovaný Ž..

Volaný muž uvádí, že nic neví. Ptá se: „Koho ještě lapli.“ Obžalovaný Z. uvádí, že jenom ho, prováděli mu domovní prohlídku. Obžalovaný Z. uvádí, že bude vědět zítra, zda půjde domů, nebo ne. Volaný muž uvádí, že se právě tam chystal, že ho mohli polapit.

7. 10. 2004 ČT uvedla reportáž, dva dny po zadržení obžalovaného Ž.. Uvádí se v ní. Policie tvrdí, že už má hlavního organizátora nedávných podvodů s neproclenou naftou, pachatelé, mezi nimi i celníci ji převáželi ze Slovenska přes hraniční přechod v Břeclavi. Muže ve věku 34 let zatkli brněnští detektivové na severu Moravy. Organizované skupině se bez placení cla podařilo provést nejméně čtyři sta cisteren. Pak se vyjadřovali policejní komisař a státní zástupce Jan Plaisner. Vyšetřování složité kauzy pokračuje dál a podle policistů rozhodně není počet zadržených konečný.

8. 10. 2004 v 11.59.49 telefonuje obžalovaný Z. volanému neustanovenému muži. Obžalovaný Z. uvádí, že byl cvičit, je unaven, dnešního dne nebudou nic řešit. Jede na Slovensko. Hovoří o vyplácení peněz při termínovaných vkladech. Obžalovaný Z. uvádí, že včera viděl „to“ v televizi. Bylo řečeno, „že to není jediný z celé té kauzy z toho propletence, kdo půjde ...“. Neznámá osoba uvádí, že se ozve v pondělí.

8. 10. 2004 v 14.44.55 hod. telefonuje obžalovaný Z. na telefon osoby, kterou oslovuje „B.“ je patrné, že se jedná o Mgr. Z. B.. Ten právě uvádí obžalovanému Z., že ho nic k předchozímu dni a k A. nezajímá.

V 14.45.45 hod. telefonuje obžalovaný Z. neznámému muži na číslo XXXX a uvádí, že nyní volal s B., ptal se, zda platí něco na devátou. Uvedl, že ano. Obžalovaný Z. uvádí, že jede na Slovensko, protože si potřebuje odpočinout.

Na to telefonuje v 14.51.57 Mgr. B., že to platí, má se jen domluvit s „těma“ klukama.

V 17.08.49 telefonuje obžalovaný Z. Mgr. B., že jede na Slovensko, volaný uvádí, že ho chápe, že tam má lásku, avšak tam nemá dojít k žádným podvodům.

Další hovory mezi obžalovaným Z. a Mgr. B. se odehrávají 11. 10. 2004, 12. 10. 2004, 20. 10. 2004, 25. 11. 2004. Z hovorů je patrné, že se oba znají blíže. Domlouvají si setkání, také z toho důvodu, že se kolem obou něco děje.

18. 11. 2004 v 16.31.33 telefonuje obžalovaný Z. muži, kterého, jak je patrné shora, oslovoval T.. Obžalovaný Z. uvádí, že jim bude volat ten „B.“. Dá mu číslo.

Z listinných materiálů je patrné, že rozhovory mezi obžalovaným Z. a Mgr. B. nebyly rozhovory mezi obhájcem a obžalovaným v této trestní věci. Usnesení o zahájení trestního stíhání obdržel obžalovaný Z. 11. 1. 2005, stejně tak Mgr. B., kterému udělil obžalovaný, tehdy obviněný, Z. plnou moc 11. 1. 2005. Mgr. B. sděluje policii 25. 2. 2005, že vypověděl plnou moc F. Z.. Téhož dne je ustanoven obviněnému, nyní obžalovanému Z., obhájce JUDr. Z. Odehnal.

Z listinných materiálů ve spise založených je zřejmé, že 1. 10. 2004 byl soudem Městského soudu v Brně příkázán odposlech a záznam telekomunikačního provozu telefonní účastnické stanice XXXX uživatelky Z. Ž. v době od 1. 10. 2004 do 1. 1. 2005. Obžalovaná Ž., tehdy obviněná, převzala usnesení o zahájení trestního stíhání 27. 1. 2005, její obhájkyň Mgr. Jaroslava Horáková dne 4. 2. 2005, plnou moc Z. Ž. udělila Mgr. Horákové 28. 1. 2005. Pokud jsou provedeny odposlechy hovorů mezi Z. Ž. a Mgr. Horákovou, nejedná se o hovory mezi obviněnou a její obhájkyň v projednávané trestní věci.

Odposlech a záznam byl prováděn v rámci akce VÁHY 14.

Dne 7. 10. 2004 v 9.34.30 telefonuje obžalovaná Ž., dva dny po zadržení obžalovaného Ž. neznámé ženě. Z hovoru je patrné, že obžalovaná Ž. uvažuje tak, že mohou obžalovaného Ž. do 48 hodin pustit. Volaná žena uvádí, že ví, že je obžalovaná nešťastná, ale že obžalovaný je chytrý, není mu jistě dobře. Nemá nic podepisovat, má si vše nechat. V případě potřeby obžalované pomůže.

Ve dnech 8. 11. 2004, 9. 11. 2004, 26. 11. 2004, 29. 11. 2004, 27. 12. 2004 telefonuje obžalovaná Ž. s Mgr. Horákovou, která používá telefonní číslo XXXX. Z rozhovorů je patrné, že obě ženy jsou si navzájem blízké. V hovoru z 8. 11. uvádí Mgr. Horáková, že hovořila s obžalovaným, který uvádí, že má někdo určitou věc zatím zaplatit, převést na někoho, jenom ne na K.. Mgr. Horáková měla přesvědčovat K. a pro jistou záležitost, ale není to jednoduché. Obžalovaná uvádí, že by se mohla spojit s M.. Druhý den v rozhovoru uvádí obžalovaná, že auto bude přepsáno na společnost XXXX, pro určitou dobu. Mgr. Horáková sděluje, že jede k soudu, který má L.. 29. 11. hovoří o tom, že pojedou obžalovaná i L. na návštěvu. Mgr. Horáková uvádí, co má s sebou vzít. Mgr. Horáková sděluje, že si chtěla pořídit kopie výpovědí, ale dotyčná osoba má dovolenou. Hovoří o advokátovi z Brna, který výpovědi má, ale nepřinesl jí je, což není kolegiální. Uvádí, že B. má S., s ním se dá domluvit. Brňáci jsou namyšlení. Obě ženy hovoří proti osobě K., v podstatě podle jejich názoru, se s ním obžalovaný Ž. neměl dávat dohromady. 27. 12. 2004 sděluje obžalovaná Mgr. Horákové, že mluvila s kpt. V., že nepřijde, on uvedl, že přijede za ní, obžalovaná se ptá, zda nevypovídat, zda může být u toho Mgr. Horáková. Nemůže, tak radí obžalované, aby nevypovídala. Pak se dohodnou, co dál. Obě ženy zmiňují K., o kterém nemají dobré mínění.

29. 11. 2004 v 8.48.11 hod. volá obžalovaná Ž. na číslo XXXX. L. , uvádí, že jí telefonoval K., on říká, že za ním právě K. byl. Oba účastníci hovoru se o K. vyslovují negativně. Hovoří o převodu leasingu.

Stejný den ve 12.07.29 hod. telefonuje L. L. obžalované, je patrné, že má výhrady vůči K., který chce po něm peníze, přitom mu je sám dluží, těžko se s ním domlouvá, protože domluvené zase změní. Raději, říká L. „to dejte do garáže.“ Z hovoru je patrné, že volající je nespokojen jak s K., tak také s mužem z Brna, který pronajal nějaké věci.

3. 12. 2004 v 14.14.34 telefonuje obžalovaná na číslo XXXX, sděluje, že má problém, byl za ní K..

Stejný den v 15.44.46 telefonuje obžalované L. L.. Obžalovaná uvádí, že jí dal K. číslo leasingového účtu. Volající uvádí, že mu K. slíbil peníze. Obžalovaná uvádí, že jí řekl, že mu zablokovali účty. Domlouvají se, že se na chvíli sejdou, jak pojedou volající kolem bydliště obžalované.

27. 12. 2004 telefonuje v 11.23.14 L. L. obžalované, oznamuje, že přijel do Šumperku, ona mu říká, že došlo ke zlé události, muž, kterého nejmenuje napadl jejího otce, kvůli autu, uvádí, že už to auto nechce. Ten dotyčný útočník už odjel. Uvádí, že „dole“ měl být S. H. a D..

21. 12. 2004 v 11.15.28 hod. telefonuje obžalované Ž. muž z čísla XXXX. Baví se spolu o autu, obžalovaná se ptá, zda by mohla na volajícího přepsat auto, volající uvádí, že to nejde,

nemá výsledky. Volající uvádí, že volal s K.. Nechce ho poslouchat. Kvůli autu se musí dohodnout s M.. Účastníci hovoru si domlouvají schůzku na další den.

Z listiny společnosti XXXX je zřejmé, že 20. 8. 2004 předseda představenstva společnosti a generální ředitel K. S. a člen představenstva M. K. zplnomocnili obchodního ředitele společnosti R. M. zastupováním akciové společnosti D.P.T. Komárno k výpovědi u orgánů činných v trestním řízení s tím, že má poskytnout veškeré informace, doklady, podklady a údaje potřebné k objasnění všech důležitých okolností případu a které má společnost k dispozici. Jedná se o objasnění skutečností, v nichž jsou zapojeny společnosti XXXX, tehdy se sídlem v Prievidzi, XXXX se sídlem v Brně, XXXX se sídlem v Brně a další.

Na základě výpovědi svědka M. byly ustanoveni majitelé telefonních stanic, a to číslo XXXX – XXXX, s.r.o., sídlo XXXX, XXXX, XXXX – D. H., XXXX, XXXX, XXXX – J. S., XXXX, XXXX, XXXX – R. K., XXXX, XXXX.

Č. l. 2598 až 2606 jsou tabulky, o nichž svědek M. hovoří ve výpovědi, je v nich uvedeno jméno řidiče, SPZ automobilu, telefonní číslo mobilního telefonu řidiče, počet litrů. K některým tabulkám jsou uvedeny rukou psané poznámky na č. l. 2598 – „možná bude ještě jeden, to bych sdělila telefonicky. Na 2. 2. 2004 pošlu seznam zítra.“ Je zde podpis. Na č. l. 2599 – „možná ještě dva, po obědě sdělím.“ Dále je zde napsáno J.. Podpis A. K.

Na č. l. 2521 až 2528 je založeno usnesení, na kterém je v hlavičce uvedeno, že ho vydává Prezídium policajného zboru, Úrad boja proti organizovanej kriminalite, Odbor boja proti organizovanej kriminalite Stred, Oddelenie vyšetrovania. Je vydáno v Banské Bystrici dne 15. června 2004 a týká se ze čtrnácti osob také V. M., u kterého je zahájeno trestní stíhání pro trestný čin založení, zosnování a podporování zločinecké skupiny a teroristické skupiny podle § 185a odst. 1 Trestního zákona Slovenské republiky v jednočinném souběhu s trestným činem zkrácení daně a pojistného podle § 148 odst. 1,5 Trestního zákona Slovenské republiky. Další osoby jsou stíhány ještě pro další trestné činy. Obviněný M. a další měl organizovat nákup minerálních olejů, které mají nižší spotřební daň než paliva a tyto přes další osoby, je měli předeklarovat na motorovou naftu a takto předeklarovali minerální oleje, které dodávali do obchodní sítě, přičemž zkrátily spotřební daň z minerálních olejů přibližně o 215 738 677 slovenských korun. Dále s dalšími organizoval nákup a odprodej minerálních olejů bez sazby spotřební daně s chemickým složením blízkým motorové naftě, případně minerální oleje s nižší sazbou, takový produkt sám, nebo jej smíchali s motorovou naftou, prodávali do vybudované obchodní sítě svými odběrateli v rámci SR a zkrátily tak spotřební daň o 50 miliónů slovenských korun. Jednání má spadat do doby let 2001 až 2003, u některých dalších do roku 2004.

Přehled dodávek od společnosti XXXX je založen v listinných materiálech ve svazku 12 trestního spisu. Jsou uvedeny časové údaje od 9. 9. 2003 do 12. 9. 2003, od 17. 9. 2003 do 20. 9. 2003, 23. 9. 2003, číslo dodacího listu, poznávací značka vozidla, množství stočených litrů. Listiny obsahují také faktury, které vystavila společnost XXXX pro odběratele XXXX a týkají se dodávek motorové nafty. Je také založena faktura od společnosti XXXX pro odběratele XXXX ze dne 23. 9. 2003, týká se dodávky motorové nafty. Pokud jde o společnost XXXX bylo provedeno šetření, zda společnost ve svém sídle – Brno, třída XXXX, skutečně působila, bylo zjištěno, že se měla nacházet v areálu bývalého hotelu XXXX. Objekt patří společnosti XXXX, s.r.o. se sídlem v Praze, která komplex představuje na byty. Společnost XXXX měla pronajatu kancelář ve třetím patře, byla s ní uzavřena smlouva o

nájmu nebytových prostor dne 23. 1. 2003, podepsal ji za společnost XXXX M. L.. U smlouvy bylo připojeno telefonní číslo XXXX. Společnost v pronajatých prostorách činnost nevyvíjela, ale měla schránku, do které byla poštovní doručovatelkou ukládána pošta. Doporučenou poštu nosila doručovatelka přímo do kanceláří. Vzhledem k rekonstrukci domu dostala společnost XXXX k 1. 3. 2003 výpověď. Prohlídkou na místě samém 7. 9. 2003 byla nalezena v chodbě schránka s názvem XXXX, která byla částečně zaplněna poštou. Ke společnosti XXXX v budově nebyly nalezeny žádné poznatky, ani smlouvy o nájmu prostor. K jednateli společnosti XXXX M.L. bylo zjištěno, že bylo v srpnu 2004 vůči němu vyhlášeno pátrání na základě příkazu k zatčení Okresního soudu v Hodoníně. Osoba se má údajně zdržovat mimo území ČR. Výpisy z účtů XXXX u Komerční banky XXXX svědčí o platbě na účet A. Z. dne 19. 9. 2003 ve výši Kč 558 406,20, dne 23. 9. 2003 ve výši Kč 539 081,40, 16. 9. 2003 ve výši Kč 562 653,00, o platbě dne 12. 9. 2003 na účet G. H. ve výši Kč 500 000,--, 12. 9. 2003 na účet G. H. Kč 762 612,--, 11. 9. 2003 na účet G. H. Kč 51 423,00, 11. 9. 2003 na účet G. H. Kč 565 653,00, 9. 9. 2003 na účet G. H. Kč 514 230,--, 17. 9. 2003 na účet A. Z. Kč 558 406,20, 17. 9. 2003 na účet A. Z. Kč 1 031 528,50, 18. 9. 2003 na účet A. Z. Kč 558 406,20. Příjmový pokladní doklad ze dne 22. 9. 2003 svědčí o přijetí částky Kč 1 116 821,-- od společnosti XXXX společností XXXX a příjmový pokladní doklad ze dne 12. 9. 2003 svědčí o přijetí částky Kč 437 347,--společností XXXX, není vyplněn účel platby jen jsou uvedena čísla faktur. Na pokladních dokladech je uvedeno razítko společnosti XXXX. Na razítku je uveden podpis připomínající podpis obžalovaného Š., který se vyjádřil tak, že ke kopii nemůže nic uvést, nemůže si pamatovat každý dokument, je těžké se k tomu vyjádřit.

Z přílohy 2/2 trestního spisu je patrné z čísla listu 1892, že soudce Městského soudu v Brně dne 27. 2. 2004 nařídil Českému mobilu, a.s., aby sdělil policejnímu orgánu Policie ČR, ÚOOZ SKPV v Brně, údaje o uskutečněném telekomunikačním provozu, které jsou předmětem telekomunikačního tajemství, týkající se čísla XXXX za období od 20. prosince 2003 do 27. února 2004, zejména včetně výpisů volaných a volajících čísel, uvedení data, času a doby trvání komunikace a místo připojení do mobilní sítě.

Sám obžalovaný M. uvedl, že v době od července 2003 do února 2004 měl jeden telefon a jednu SIM kartu, jeho číslo bylo XXXX. Na čísle listu 1896 přílohy 2/2 je založena statistika volání a je z ní patrné, že z telefonu obžalovaného M. bylo komunikováno s číslem XXXX, které patřilo obžalovanému H., což je zřejmé již ve shora uvedených důkazech. U operátora je registrováno číslo na jméno P. H., XXXX, XXXX a společnost XXXX s.r.o.. Je patrné, také z výše uvedených důkazů, že 3. 2. 2004 byla provedena prohlídka jiných prostor a pozemků, konkrétně v prostorách administrativní budovy hraničního přechodu Břeclav-dálnice, v šatnách pracovníků celního úřadu nacházejících se v přízemí a suterénu budovy, ve skříňkách přidělených pracovníkům, mezi kterými byl také obžalovaný M., který měl skříňku s evidenčním číslem DHM- XXXX a D XXXX. Prohlídka započala v 8.30 hod a byla ukončena v 10.00 hod. Z přílohy 2/2 trestního spisu z čísla listu 1901 je patrné, že číslo XXXX komunikovalo v 10.21.15 hod. s číslem XXXX, dále téhož dne v 11.06.16 hod. V prvním případě komunikace trvala 91 vteřin a v druhém případě 34 vteřin. Jedná se odchozí hovory. Pokud jde o příchozí hovory na telefon XXXX, z č. l. 1907 přílohy 2/2 trestního spisu je patrné, že z čísla XXXX bylo voláno na číslo XXXX dne 3. 2. 2004 v 18.54.57 hod., hovor trval 45 vteřin.

Z čísla listu 4474 a z čísla listu 4475 je patrné, že v rámci znaleckého posudku z oboru kriminalistiky,odvětví kriminalistické počítačové expertizy byl podroben zkoumání počítač obžalovaného C., v němž byly nalezeny soubory, které obsahují vizitky XXXX se jménem P. H. a vizitky stejné společnosti se jménem R. H..

Svědék Z. G. po výpovědi u hlavního líčení předal fakturu číslo 200300321 ze dne 27. 10. 2003 na Kč 1 048 828,-- , kde je dodavatelem XXXX spol. s r.o. a odběratelem XXXX, včetně objednávky dodávky, fakturu číslo 200300285 ze dne 19. 9. 2003 na Kč 835 686,-- , dodavatel a odběratel je stejný, také je doložena objednávka dodávky, faktura je splatná 28. 9. 2003, týká se dodávky nafty motorové a bezinu automobilového. Zboží mělo být odebráno na terminálu Střelice a Loukov. Podpis u objednávky je nečitelný. U faktury číslo 200300321 je uvedeno datum vystavení 27. 10. 2003, faktum uskutečnitelného zdanitelného plnění je 24. 10. 2003, splatnost faktury je 29. 10. 2003, objednávka je podepsána jménem Z.. Na faktuře 200300285 je cena za měrnou jednotku se spotřební daní u nafty motorové 15,32 Kč u benzínu 18,64 Kč. U faktury č. 200300321 je cena za měrnou jednotku se spotřební daní 15,86 Kč u nafty motorové a u benzínu Kč 17,77.

Z přílohy č. 10 trestního spisu je patrné, že obsahuje faktury týkající se jednotlivých dodávek pohonných hmot, jsou vystavené od 31. 10. 2003 do 30. 12. 2003 společností XXXX pro společnost XXXX významná u nich je cena za měrnou jednotku.

Z přílohy č. 11 trestního spisu jsou patrné faktury vystavené společností XXXX, jsou součástí dokumentů, které přecházely s nákladem celní hranice, je z nich patrná částka, která je fakturována odběratelům, představuje náklad odběratele vynaložený na nákup zboží, je patrné z dokladů, že zboží hranice přestoupilo.

Příkaz číslo 13 z 3. 6. 2002 ředitele CÚ Břeclav-dálnice účinný ihned, platný do odvolání obsahuje seznam pracovníků, kteří s ním byli seznámeni, mezi nimiž je i obžalovaný M., seznámil se s ním 6. 6. 2002, v bodě III je uvedeno, že všechna vozidla vstupující do ČR a vystupující z ČR s obchodním zbožím a všechna prázdná nákladní vozidla musí být vždy vybavena kontrolním listem, který musí být vyplněn v předepsaných rubrikách – státní poznávací značka, mezinárodní poznávací značka, parkování, datum, čas, prázdný, č. evidence, čas ukončení projednání, celní doklady, jiné doklady, pojmenování zboží, citlivé zboží, vstup do celního prostoru, celní projednání, výstup z celního prostoru. Podle zápisu z porady příslušníků SPS – celní řízení 0223 ze dne 11. 4. 2001, v části bod 2 je uvedeno – zástupce vedoucího SPS – celní řízení p. K. – vyplňovat předtištěné kolonky v kontrolních listech dle Příkazu ŘCÚ 12/2001 a 13/2002. Obžalovaný byl se zápisem seznámen podle podpisu 11. 4. 2001.

Z odborného vyjádření v oboru kriminalistiky, odvětví kriminalistické počítačové expertizy ze dne 8. března 2004 je patrné, že byly podrobeny zkoumání mobilní telefony uživatele F. C.. Je patrné z čísel listů 4083 a 4085, že byly odeslány krátké textové zprávy, které obsahují časové údaje, také se v nich hovoří ve spojení s časem o třetinách, jakoby ve sportovních utkáních, časy korespondují s průjezdy cisteren přes hraniční přechod Břeclav-dálnice.

Telefonní číslo XXXX je číslo, které používal obžalovaný M. H., měl ho v telefonním seznamu, podle odborného vyjádření, které bylo zpracováno, obžalovaný Š. pod označením M. H. Stejně vyplývá z listiny zaslané V. K. na č. l. 5704 trestního spisu, která se týká schůzek se Z., u tohoto jména bylo číslo XXXX a u Z. XXXX. Stejně číslo XXXX vyplývá z č.l. 4543 trestního spisu, což je součást odborného vyjádření v oboru kriminalistika, odvětví kriminalistické počítačové expertizy ze dne 11. 3. 2005, v telefonním seznamu telefonu, který vydal obžalovaný K., je zapsáno uvedené číslo u jména M. BR.

Svědék L. H. uvedl, že obžalovaná A. K. měla telefonní číslo XXXX. Z čísla listu 5770 trestního spisu vyplývá údaj od M. P., že telefonní číslo XXXX bylo obžalované A. K., číslo XXXX bylo F., který měl přezdívkou „trenér“ a číslo XXXX měl M..

Z čísla listu 6361 vyplývá číslo, které používal obžalovaný P. B., a to sice XXXX.

Soudce Městského soudu v Brně 10. 2. 2004 nařídil, aby příslušná telefonní společnost sdělila údaje k telefonnímu číslu XXXX zpětně do 10. 2. 2004, což je patrné z přílohy č. 2/1 trestního spisu. Byly poskytnuty záznamy o telekomunikačním provozu, z nichž je patrné, že v době od 20. 12. 2003 do 4. 2. 2004 bylo mezi telefonními čísly XXXX a XXXX realizováno celkem 257 hovorů.

Z přílohy č. 1/4 trestního spisu je patrné z bankovních informací GE Capital Bank, a.s. k účtu společnosti XXXX, že z podpisů na vkladových dokladech vyplývá, že peníze vkládala na účet obžalovaná K., a to 13. 11. 2003 Kč 30 000,--, na tomto dokladu je uvedeno XXXX s.r.o., 13. 11. 2003 částku Kč 25 000,--, je zde stejný popis, je uvedena stejná společnost a podpis by měl být obžalované K., 20. 11. 2003 částku Kč 37 000,--, 24. 11. 2004 částku Kč 101 000,--, 24. 11. 2003 částku Kč 89 335,--, 24. 11. 2003 částku Kč 74 895,--, 24. 11. 2003 částku Kč 60 855,--, 24. 11. 2003 částku Kč 38 835,--, 4. 12. 2003 částku Kč 100 000,--, 17. 12. 2003 částku Kč 100 000,--.

Z přílohy č. 18, poznámkového bloku se spirálovou vazbou, formátu A5, který vydal obžalovaný D. B. při prohlídce jiných prostor, osobního motorového vozidla Škoda Octavia, dne 11. 11. 2004, z čísla listu 16 318 vyplývá psaný text, ručně, propisovací tužkou, který obsahuje : „ Z 16. 10. – 2 měsíce, 185 cm, sportovec, špinavý blond, atletická postava, zuby OK, zlato, stříbrné BMW 5?7, pražská SPZ, šedivec, zkratka z toho vyplývá šéf, 50 let, elegant.“

Z přípisu Komerční banky, a.s., pobočky Šumperk vyplývá, že měl J. K. u této banky od roku 2003 vedeny běžné účty XXXX / XXXX v USD a XXXX / XXXX v CZK. Účet na AUD neměl zřízen. Dne 7. 2. 2003 byla naúčtována položka ve výši 25 493,56 USD, připsáním šeku k inkasu v měně AUD. Šek byl na pobočce KB, a.s. předložen dne 30. 1. 2003. Připsaná částka ke dni 7. 2. 2003 odpovídá protihodnotě 748 286, 97 CZK, po vynásobení kurzem KB střed z téhož dne (29,352). Ve výpisech z obou účtů neexistuje záznam o výběru v amerických dolarech odpovídající hodnotě 800 000,-- CZK. Zároveň bylo zasláno soudu z účtu č. XXXX / XXXX za období od 30. 1. 2003 do 22. 3. 2005 13 výpisů z účtu a z účtu č. XXXX / XXXX za období od 14. 2. 2003 do 22. 3. 2005 23 výpisů z účtu. Z účtu vedeném v USD je patrný vklad 7. 2. 2003, tak jak banka sdělila. Z výpisů je patrné, že k 21. 3. 2003 byl zůstatek na účtu 21 291,13 USD, k 20. 6. 2003 byl zůstatek 19 406,04 USD, k 22. 9. 2003 5 657,19 USD, k 22. 12. 2003 byl počáteční zůstatek 4 760,76 USD, k 22. 3. 2004 byl počáteční zůstatek 6 115,45 USD, k 22. 6. 2004 byl počáteční zůstatek 40,41 USD, k 22. 9. 2004 byl počáteční zůstatek 30,13 USD, k 22. 12. 2004 byl počáteční zůstatek 19,09 USD, k 31. 1. 2005 byl 11,16 USD. Výběry byly činěny v hotovosti nebo platební kartou.

U účtu vedeném v CZK byl počáteční zůstatek k 21. 3. 2003 Kč 9 942,36, k 20. 6. 2003 byl Kč 20 180,91, k 22. 9. 2003 byl Kč 20 311,57, k 22. 12. 2003 byl Kč 24 816,14, k 22. 3. 2004 byl Kč 32 351,17, k 22. 6. 2004 byl Kč 55 034,14, k 22. 9. 2004 byl Kč 38 638,84, k 22. 12. 2004 byl Kč 77 444,19, k 22. 3. 2005 byl počáteční zůstatek Kč 7 159,14. Byly prováděny výběry v hotovosti, platební kartou, vklady ze spoření, ze zahraničí.

V rámci prováděného dokazování vzal soud také v potaz provedené materiály zaslané Celním ředitelstvím Brno týkající se rozhodování o opravném prostředku proti rozhodnutí ředitele Celního úřadu Břeclav-dálnice, rozhodnutí se týkalo ukládání kázeňských trestů celníkům. Také byly vzaty v úvahu zaslané náplně práce celníků. Zaslané platební výměry, případně rozhodnutí o nich v rámci opravného řízení. Také byly brány v potaz listinné materiály, předkládané obžalovaným M., které jsou shora zmíněny, které se týkají dědického řízení a tak získání peněz obžalovaným M.. Také byly vzaty v úvahu, ostatně jako všechny materiály předložené stranami a provedené k důkazu, notářský zápis a výpisy z obchodního rejstříku, týkající se obžalovaného H. a společnosti XXXX s.r.o., podle těchto listin 5. 4. 2002 mimořádná valná hromada obchodní společnosti udělila předchozí souhlas k převodu celého obchodního podílu dosavadního společníka P. H. na Z. P., který dosud nebyl společníkem společnosti. Další mimořádná valná hromada uvedené obchodní společnosti se uskutečnila 14. 1. 2003 v rámci které bylo zrušeno ustanovení jednatele P. H. a jako jednatel byl doplněn Z. P. Podle výpisu obchodního rejstříku byl u společníka P. H. uveden vklad Kč 50 000,--, obchodní podíl 25 %. Nový společník a jednatel, který nastoupil místo P. H., měl pak stejný podíl. Také byly vzaty v potaz materiály předložené obhájcem obžalované K., dokreslující výběry peněz z peněžního ústavu a smlouvy s mobilními operátory.

Shora rozvedené dokazování potvrzuje zjištěný skutkový stav, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, při dodržení zásad trestního řízení. Další důkazy nejsou pro podstatu objasnění věci významné. Ty, které byly obsaženy v závěrečném důkazních návrzích, byly zamítnuty.

Na základě hodnocení procesně bezvadných důkazů jednotlivě a v jejich souhrnu soud neuvěřil obhajobám obžalovaných, kteří trestnou činnost popírají a uvádí, že veškerá jednání byla v souladu se zákonem, nevěděli a nemohli vědět, že jsou součástí struktury, která má za cíl získat peníze na úkor státu nezaplacením cla a daní. Také poukazovali na to, že mohou být obětí obžalovaného Z., nevěrohodného narkomana, který je záměrně včleňuje do trestné činnosti, jejich aktivitu si vymyslel, a to proto, že měl slíbeno, že nebude vzat do vazby. Zpochybňují výpověď F. Z. z přípravného řízení ze dne 9. 3. 2005, protože v sobě odráží jeho předchozí výpověď z 12. ledna 2005, je jí ovlivněn, přitom 12.ledna ještě nebylo zahájeno trestní stíhání vůči některým spoluobžalovaným, obžalovaný Z. udělil plnou moc k obhajobě 11. 1. 2005 obhájci Mgr. Zbyňku B., stejnému obhájci udělil plnou moc 2. 4. 2004 P. B., což je také nutno hodnotit negativně ve vztahu k výpovědi obžalovaného Z.. Na neférový přístup obžalovaného Z. poukazuje i dopis, který zaslal obhájci JUDr. Z. Odehnalovi, v němž některé osoby vyviňuje z údajné trestné činnosti, který je založen ve spisu na čísle listu 8121 – 8124. Podle tvrzení některých obžalovaných by měl být za dovozy neproclených a nezdaněných pohonných hmot odpovědný cizinec D. Z.. Nejsou použitelné provedené odposlechy telefonních rozhovorů, protože nejsou doplněny potřebnými protokoly a není prokázáno, zda se skutečně jedná o hlasy obžalovaných. Rozhovory jsou z doby po prozrazení nelegálních dovozů pohonných hmot. Také nejsou procesní znalecké posudky a odborná vyjádření, protože jsou zpracovaná pracovišti organizačně spadajícími do struktury Policie ČR, nemohou být proto objektivní. Příkazy k provedení prohlídek jsou vydány soudem nikoli soudcem a nejsou v nich uvedeny konkrétní osoby, které budou provádět prohlídku. Platební výměr vůči společnosti XXXX, v níž figuruje obžalovaný J., byl zrušen v rámci opravného prostředku, což je nutno hodnotit pozitivně vůči obžalovanému. Také je nutno přihlídnout k tomu, že na hraničním přechodu, na Celním úřadu Břeclav-dálnice celníci neplnili své povinnosti, o čemž svědčí jejich postih.

Ke shora uvedenému soud zaujal následující stanovisko.

Výpověď obžalovaného Z. není posuzována izolovaně, ale v kontextu s jinými důkazy, které vyplynuly z důkazních prostředků provedených u hlavního líčení, je s nimi v souladu a v souhrnu vedou k závěrům uvedeným ve výroku rozsudku. Výpověď ze dne 9. března 2005 je procesně použitelná. Je zachycena na videozáznamu, který byl celý u hlavního líčení proveden. Je z něj patrné, jak obžalovaný vypadá, v jakém je rozpoložení, je zachycena přítomnost obhájce obžalovaného, případně jiných obhájců, je zaznamenán způsob kladení otázek, spontánnost reakcí na ně. Je zřejmé, že nikdo z přítomných obhájců, a ani obhájce obžalovaného Z., neměl námitky proti způsobu vedení výslechu, není zaznamenán požadavek, a to ani obhájce obžalovaného Z., aby byl výslech proveden v jinou dobu než 9. 3. 2005. Není zachycen rozhovor obžalovaného Z. se svým obhájcem, při němž by si cokoli mezi sebou objasňovali, ani není zachycena jakákoli otázka obhájce obžalovaného Z. na policejního komisaře, která by se týkala objasňování procesní problematiky. Z videozáznamu není patrné, že by obžalovaný Z. byl pod vlivem omamných látek, a ani při dotazech soudu na svědky, s nimiž byl F. Z. ve styku, nebylo řečeno, že by vystupoval jako člověk pod vlivem drog. Stejně tak z četných kontaktů mezi obžalovaným Z. a obžalovaným Ž. v telefonických hovorech a také s jinými účastníky telefonických rozhovorů není zřejmé, že by bylo komunikováno s narkomanem. Sám obžalovaný Z. popřel jakoukoli drogovou závislost, uvedl, že často cvičí a má zájem o dobrou kondici, to vyplynulo i z telefonického rozhovoru. Z videozáznamu nebylo zřejmé, že by byl obžalovaný nucen vypovídat určitým způsobem. Nebylo naznačováno, jak má tehdy obviněný Z. odpovídat, nebylo mu nic předestíráno. Byla mu dána možnost, aby se k věci vyjádřil, byly mu kladeny otázky, bylo mu dovoleno, aby nahlédl do materiálů, které měl s sebou k dispozici, což bylo do protokolu zaznamenáno. Obžalovaný uvedl, co je obsahem jeho přípravy, poznámek, proti tomu nebyla vnesena přítomnými osobami námitka. Výpověď má být zapsána do protokolu zpravidla podle diktátu vyslyšajícího, tedy policejního komisaře, pokud možno doslova, což bylo dodrženo. Je patrné, že výpověď byla zapisována písarkou zároveň s hovořícím obviněným Z.. Maximálně docházelo k upřesnění toho, co bylo řečeno, ale ne způsobem podsouvání slov obžalovanému, tehdy obviněnému. Vzhledem k důležitosti výpovědi obviněného je předpoklad, pokud by tato situace nastala, že by se proti ní ohrazovali přítomní obhájci. Vzhledem k tomu, že vše probíhalo řádným způsobem, nikdo z obhájců neměl námitky proti činnosti policejního komisaře. I když z hlediska určité taktiky je možno uvažovat o obhajobou úmyslném opomíjení procesních chyb. Ale v tomto případě soud procesní nedostatky v postupu policejního komisaře neshledal.

Ze spisového materiálu vyplývá, že obžalovaný Z. udělil plnou moc obhájci Mgr. Zbyňku B. 11. 1. 2005 a on ji přijal, a to i přesto, že přijal plnou moc, kterou mu udělil 2. 4. 2004 P. B.. 25. 2. 2005 oznámil dopisem obhájce Mgr. Zbyněk B. Policii ČR, že plnou moc F. Z. vypověděl. Téhož dne byl ustanoven obviněnému Z. obhájce JUDr. Z. Odehnal.

Tehdy obviněný Z. je předvolán k další výpovědi na 9. 3. 2005.

Až u hlavního líčení směřují námitky obhájců do části poznámek, které se týkají výpovědi F. Z. z 12. ledna 2005.

Trestní řád výslovně neuvádí, jaký má být rozsah poznámek a jejich obsah. Soud u hlavního líčení přehrál celý videozáznam výpovědi F. Z. z 9. 3. 2005. Výpověď není citování výpovědi ze dne 12. ledna 2005. Obžalovaný částečně z poznámek vycházel, ale z větší části hovořil bez nich, spontánně, vlastními slovy, nenaučeně, většinou se do poznámek vůbec nedíval, pokud je měl před sebou, nebyl s ni mi stále v očním kontaktu. Podal přehled o skutečnostech důležitých pro trestní řízení co možno nejúplněji a jasně.

Dopis, založený na č. 1. 8121 až 8124 trestního spisu, přečtený u hlavního líčení, prezentovaný jako dopis psaný obžalovaným Z., posouzený jako součást obhajoby obžalovaného - se zaměřuje na vyčlenění z možné odpovědnosti osob, které zmínil v rámci

přípravného řízení – obžalovaného B., kterého zapojil do činnosti, obžalované K., která byla přítelkyní R.M., bratra bývalé manželky obžalovaného Z. K. Z. a v rámci řízení před soudem obžalovaného H. a K., což jsou osoby, s nimiž byl v kontaktu i mimo trestnou činnost, jak je z dokazování patrné. Ostatních osob se dopis netýká. Obžalovaný Z. chtěl cíleně zapůsobit, uvědomil si vážnost situace a jemu blízké osoby se snažil vyvinut, o ostatní zájem neměl, jak uvádí. Z dopisu je zřejmé, že ví o činnosti ostatních.

Výpověď obžalovaného Z. nestojí osamoceně, je podporována dalšími shora v rozsudku uvedenými důkazy, které vedly k závěru o vině obžalovaných. V tomto kontextu je dopis hodnocen.

V rámci hlavního líčení, v němž je vedeno řízení pro zvlášť závažný úmyslný trestný čin, byly přečteny záznamy telekomunikačního provozu. Pořízení záznamů předcházelo písemný příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, který byl vydán soudcem příslušného soudu, pro určitou dobu. K záznamům byl zpracován protokol, z něhož je patrné, že jsou záznamy realizovány na základě příkazů soudce, název akce, pod kterým je záznam prováděn, uvádí se, že záznamy byly pořízeny na specializovaném pracovišti Policie ČR, Útvaru zvláštních činností, Služby kriminální policie a vyšetřování v Brně, po jakou dobu, automatickým záznamovým zařízením bez přímé účasti konkrétní osoby, které zaznamená hovor z příslušného telefonního čísla a také telefonní číslo druhého účastníka hovoru, za technických podmínek stanovených Vyhláškou Ministerstva vnitra č. 191/2000 Sb. ze dne 3. 7. 2000. Vždy se uvádí, kolik kusů nosičů uzavřených nepřepisovatelných CD-R je součástí přílohy protokolu, jejich evidenční a výrobní čísla, jejichž obsahem jsou otisky veškerých záznamů telekomunikačního provozu pořízených v příslušné akci v původním rozsahu s uvedením názvu akce, času pořízení záznamu. Data na CD nosičích jsou komprimována archivátorem WinRar s použitím příslušného uvedeného v protokolu hesla. Protokol obsahuje sdělení, že všechny záznamy z uvedených akcí byly na příslušném specializovaném pracovišti smazány. Protokol obsahuje datum, kdy byl sepsán, otisk úředního razítka a podpis vedoucího expozitury. K protokolům jsou připojeny také přepisy zvukových záznamů telekomunikačního provozu, které jsou shodné s těmi, které byly u hlavního líčení provedeny, je v nich zachycen obsah provedeného záznamu.

V tomto konkrétním případě jsou splněna kritéria potřebná k tomu, aby byl záznam telekomunikačního provozu proveden jako důkaz.

Soud nemá pochybnosti o totožnosti osob, mezi kterými jsou zaznamenané hovory vedeny, protože tato otázka je posuzována ve všech souvislostech vyplývajících z provedených důkazů. Soud vzal v úvahu jedinečnost hlasů obžalovaných při srovnání se zaznamenanými hlasy, stejně tak u svědků, kteří byli slyšeni u hlavního líčení, oslovování mezi obžalovanými, časy hovorů při srovnání s určitými událostmi, které jim předcházely nebo které následovaly, osobní situaci zmiňovanou v hovorech, obsah rozhovorů, výsledky odborných vyjádření a znaleckých posudků v oboru kriminalistiky, odvětví počítačových expertiz. V hovorech bylo slyšet obžalované Ž., Z., H., B., B., H., Ž., svědky K., F., D., K. Z., jejího bratra R.M..

Obžalovaný H., prostřednictvím obhájce, navrhl zpracování znaleckého posudku, který by se zabýval totožností hlasů v rozhovorech s hlasem obžalovaného H..

Soud již uvedl, z čeho vycházel při identifikaci hlasů osob, tak tomu bylo i u obžalovaného H., proto je nadbytečné zpracování znaleckého posudku. Je zcela zřetelné a také logické, že se potřebovali obžalovaní, po té, co byly prozrazeny dovozy pohonných hmot, které nebyly zavedeny do evidence celní správy, domlouvat, došlo mezi nimi k nejasnostem, je zřejmé, že se týkaly chybějících peněz. O tom nejvíce hovořili obžalovaní Ž. s obžalovaným Z.. Pokud zmiňovali třetí osobu, která podle jejich názoru se málo snažila věc objasnit a řešit, která

upřednostňovala rodinné záležitosti, je zcela evidentní, že šlo o obžalovaného H.. S ním také o problematice chybějících peněz a výpočtů hovořili. Obžalovaný H. v rámci přípravného řízení uvedl na sebe spojení, telefonní číslo XXXX. Je patrné, že toto číslo bylo účastno telefonických hovorů, jejichž obsahem byla problematika, o které hovořili obžalovaní Ž. a Z.. Obžalovaný H. v rámci přípravného řízení uváděl, že měl rodinné problémy, připravoval svatbu, jeho žena byla těhotná, měl zdravotní problémy s rukou. Když hovoří obžalovaný Ž. a Z. o třetím muži, tak v souvislosti s připravovanou svatbou, těhotenstvím jeho ženy. Ve spisovém materiálu je záznam z pátrání Policie ČR po obžalovaném H., z něhož je patrné, že matka obžalovaného poskytla uvedené telefonní číslo policistům a uvedla, že by na něm měl být kontaktní. V tomto případě je vyloučeno, aby s obžalovanými z uvedeného čísla mluvil někdo jiný než obžalovaný H., který také mluví o výpočtech, hájí se, že nedluží žádné peníze, ujišťuje obžalovaného Ž., že dostane to, co mu patří. Stejný hlas je účasten v telefonických hovorech z jiného čísla. Jiná čísla jsou v seznamu mobilního telefonu obžalovaného Ž. pod zkratkami Zan, Zan2, Zan3. Je obecně známo, že zkratka Zan je zkratkou za oslovení Ž., může být psáno i D. a že to znamená osobní jméno J.. Obžalovaný H. je J.. I z těch mála vět, které pronesl obžalovaný u hlavního líčení, pokud byl přítomen, tak je patrné, že jde o hlas obžalovaného H..

Znalecké posudky z oboru kriminalistika zpracované Policií ČR, Kriminalistickým ústavem v Praze nebo znalecké posudky a odborná vyjádření z oboru kriminalistiky zpracovaná Policií ČR, Správou Jihomoravského kraje, Odborem kriminalistické techniky a expertiz, služby kriminální policie a vyšetřování jsou posudky a vyjádření pracovišť kvalifikovaných pro znaleckou činnost, vedených v seznamu Ministerstva spravedlnosti ČR, Kriminalistický ústav Praha v oddílu I a II a PČR, OKTE Brno v oddílu I. Posláním obou je zpracovat posudky a vyjádření, v tomto případě pro potřeby orgánů činných v trestním řízení, respektují zákonnou povinnost objektivního znaleckého posudku a odborného vyjádření. Soud nedospěl k závěru o podjatosti Kriminalistického ústavu v Praze a Odboru kriminalistické techniky a expertiz v Brně jenom proto, ale ani z jiného důvodu, že jsou spojeny s Policií ČR.

Domovní prohlídky, prohlídky jiných prostor a pozemků byly provedeny v tomto konkrétním případě v souladu s trestním řádem. Na návrh státního zástupce byly nařizeny opatření soudce příslušného soudu. Není pochyb o tom, že opatření bylo vydáno soudcem, přestože je v jeho záhlaví označen také soud. Podle trestního řádu domovní prohlídku vykonává policejní orgán. Trestní řád nestanoví, aby v opatření soudce vyjmenoval konkrétní policisty, kteří budou prohlídku provádět. Je evidentní, že prohlídky byly vykonány policejním orgánem. Konkrétní policisté provádějící prohlídky jsou označeni v protokolech o prohlídkách.

Celní úřad Břeclav vydal 6. 12. 2005 platební výměr č. W0211055-00049-5/2, kterým vyměřil obchodní firmě XXXX, se sídlem Šumice č. 497, celní dluh, spotřební daň a daň z přidané hodnoty v celkové částce Kč 503 787,--. Proti rozhodnutí bylo podáno odvolání, o kterém rozhodlo Celní ředitelství v Brně 9. 6. 2006 tak, že uvedený platební výměr zrušilo. Z odůvodnění, které obsahuje polemiku s Celním úřadem Břeclav v otázce výkladu určitých ustanovení celního zákona, je patrné, že do ČR bylo nepochybně dovezeno zboží, aniž by mu bylo přiděleno příslušné celně schválené určení, a aniž by ze zboží bylo zapláceno clo, daně a poplatky při dovozu, má výrok rozhodnutí odvolacího orgánu ten význam, že na řidiče a v právních konsekvencích na dopravce, nelze pohlížet jako na osoby, které odňaly zboží celnímu dohledu a nelze tudíž dopravci z tohoto titulu vyměřit celní dluh. Jelikož celní dluh dle obsahu správního spisu vznikl a hmotněprávní nárok státu na úhradu celního dluhu stále trvá, je na CÚ Břeclav, aby v jiném rozhodnutí označil osobu, která zboží skutečně celnímu

dohledu odňala a této osobě celní dluh po právu vyměřila. Podle rozhodnutí o odvolání má CÚ Břeclav vzít současně do úvahy, že dlužníkem v souvislosti s celním dluhem vzniklým odnětím zboží celnímu dohledu, může být označena každá osoba splňující zákonné podmínky předvídané ustanovením § 240 odst. 3 písm. b), c) celního zákona. Dále se uvádí v rozhodnutí, že z toho důvodu, že odvolací orgán podklady umožňující takovou změnu výroku napadeného rozhodnutí ve správním spisu neshledal a s důvody uplatněnými odvolatelem ne vždy souhlasí, vyhověl odvolateli výrokem tak, jak se domáhal ve svém podání, ale pouze z důvodů, které odvolací orgán uvedl.

Ze shora uvedeného je zřejmé, že Celní úřad Břeclav má znovu rozhodnout. Jde o rozhodnutí správního orgánu. Soud projednává věc z pohledu trestně právního. Zrušení platebního výměru nemá vliv na posouzení trestní odpovědnosti obžalovaného J., jednatele a společníka XXXX v kontextu prováděného dokazování.

K muži jménem D. Z.. Podle názoru soudu výsledky provedeného dokazování vedou k závěru, že se jedná o osobu, na kterou v případě odhalení nelegální činnosti bude přesouvána odpovědnost, což spadá do rámce promyšlené protizákonné činnosti.

Obžalovaný Z. uvedl, že v případě prozrazení neproclených a nezdaněných dovozů pohonných hmot do ČR měla být odpovědnost za tuto činnost přesouvána na XXXX Z.. D. Z., nar. 17. 8. 1972, občan Běloruské republiky, který byl slyšen jako svědek u hlavního líčení 2. 5. 2006, byl zadržen Policií ČR 25. 5. 2004 v 07.20 hodin. To, že je D. Z. v České republice, uvádí obžalovaný Z. v telefonickém rozhovoru dne 25. 5. 2004, když telefonuje v 17.11.29 hod. obžalovanému Ž.. Z rozhovoru je patrné, že se snaží říct obžalovanému Ž., že je Z. v ČR, má jít o hlavní novinku, také nejhlavnější záležitost v případě, jak uvádí Z., že se o tom bavili „když něco, tak někdo“. Uvádí, že má jít o někoho, kdo měl být pryč, je tady a jeho jméno začíná na písmeno Z. Obžalovaný Z. také uvádí, že další den, 26. 5. 2004, se má se Z. něco dít. Ze spisového materiálu je patrné, že 26. 5. byl dán ze strany státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočky v Brně podnět Městskému soudu v Brně na vzetí do vazby XXXX Z.. 27. 5. 2004 byl vzat do vazby a 7. 6. 2004 byl příkazem státního zástupce propuštěn z vazby na svobodu.

XXXX Z., jak je uváděno v předchozích částech rozsudku, zmiňují obžalovaní B., B., B., Ž., jako osobu, která má zájem o podnikání v České republice v různých oblastech. Také o něm mluví svědek M. a F.. Shodují se v tom, že byl vyšší sportovní postavy, elegantní, měl vlasy ostříhány tak zvaně na ježka. Popis Z. je obsažen také v poznámkovém bloku obžalovaného B.. Zadržený D. Z. a stejný D. Z., který byl slyšen u hlavního líčení, nebyl nikým poznán. Pouze jednou ho určil jako Z. P. B., v rámci poznávání osob z fotografií, přitom uvedl, že viděl fotku z jeho pasu, což je korespondující s tím, co uvedl obžalovaný Z.. Avšak ve skutečnosti při poznávání Z. nepoznal. Přitom šlo o stejného muže. Vzhledem k tomu, co uvedl svědek D. Z. ke ztrátě svých dokladů, k tomu, že nepodepisoval listiny, které byly opatřeny jeho jménem, což nevylučuje ani znalecký posudek, protože z něj neplyne závěr, že je jisté, že právě slyšený svědek Z. podepisoval listiny, navíc ani není obžalovanými označen jako Z., kterého měli na mysli, je zřejmé, že osoba, která by se měla případně vydávat za XXXX Z. je jinou osobou, než tou, která vystupovala u hlavního líčení v pozici svědka a která také byla v květnu 2004 zadržena. Je také zřejmé, že došlo ke zneužití dokladů, které byly svědku Z. odcizeny. Vzhledem k době jejich odcizení, listopad 2003, nemohly být zneužity před tímto termínem. Materiály, které měly být podepsány 16. 10. 2003 D. Z., byly antedatovány. Pokud si obžalovaní po prozrazení nelegálních dovozů pohonných hmot do ČR telefonovali, tak z hovorů existence Z. nevyplývala, byl zmíněn až 25. 5. 2004, když byl v ČR zadržen. Shodného popisu osoby, který vyplývá z bloku obžalovaného B., využívají obžalovaní pro svá tvrzení o existenci hlavní osoby, XXXX Z. v příslušných dovozech

pohonných hmot. Je pak také zcela zřejmé, že před odcizením dokladů D. Z. v listopadu 2003 nemohly být jeho pravé doklady používány a nemohly být používány D. Z., který byl zadržen a který byl u hlavního líčení slyšen. Obžalovaní, svědek M. a F. potvrdili dobrou znalost českého jazyka Z., potvrdila ji také svědkyně Š., k popisu D. Z. nedokázala nic uvést, D. Z., který byl zadržen a který byl také slyšen u hlavního líčení jako svědek, neovládal český jazyk. Způsob, jakým podle obžalovaných a svědka F. se na ně Z. kontaktoval, spojování ze strany obžalovaného B. obžalovaného Š. se Z., který o Z. nikdy nemluvil, udávané obchodní aktivity ze strany Z. obžalovanými a přitom jeho napojení na společnost XXXX a také na společnost XXXX jsou podivné a nelze jim věřit. Pokud o něm hovořil svědek M., tak nelze vyloučit určitou snahu stranit obžalovanému Ž., zvláště za situace nevyloučení domluvy mezi nimi. Soud neuvěřil tvrzení svědka M. ohledně osoby Z., jeho existenci vyvrátil svědek M. a nepotvrdil ji svědek H.. Výpověď notářky svědkyně Š. není v kontextu s výsledky provedeného dokazování, v podstatě si nic bližšího k datu, k němuž mělo dojít k antedatování listin, nevzpomíná, včetně osoby, která před ní měla vystupovat. To, co uvádějí obžalovaní o D. Z. je nevěrohodné. Výsledky provedeného dokazování obžalované z jejich účasti na nelegálních dovozech nevylučují, a to i kdyby se dovozů účastnila další osoba.

Jak na to již bylo poukázáno, výpověď obžalovaného Z. ze dne 9. 3. 2005 je procesně použitelná. Obžalovaný Z. se doznal k trestné činnosti, rozsáhle a podrobně popsal své jednání a činnost ostatních obžalovaných. Výpověď spolu s dalšími důkazy, které jsou rozvedeny v rozsudku, a které vedou ke zjištěním, která jsou uvedena ve výroku rozsudku a která vedou k závěru o vině obžalovaných, není vymyšlená. Shoduje se s výpovědí obžalovaného Š. týkající se přebírání peněz z účtu společnosti XXXX vedeném v Komerční bance, vztahu dvojice obžalovaných Ž. a H., obžalovaných H. a Z., obžalovaných H. a Z., zadávání úkolů osobám, také s výpovědí obžalovaného K. ohledně realizování obžalovaným Z. obchodů prostřednictvím společnosti XXXX. Výpověď obžalovaného Z. koresponduje s tématy v telefonických rozhovorech, které byly zaznamenány, pokud jde o nevyjasněné peněžní vztahy mezi obžalovanými Ž. a H., poskytování peněz obžalované K., oslovování, osobní poměry obžalovaného H., zůstatek peněz ve společnosti XXXX, za které už nebyly dodány pohonné hmoty. Obsahy telefonických rozhovorů jsou také v návaznosti s určitými úkony trestního řízení a nastalými událostmi.

Na základě provedeného dokazování je patrné, že nejenom obžalovaný Z., ale i další obžalovaní se účastnili trestné činnosti s cílem získat peníze. Soud neuvěřil jejich tvrzení, že tomu tak nebylo a pokud cokoli udělali, tak nemohli vědět, že jde o trestnou činnost.

Z dokazování je zřejmé, že soud neuvěřil obžalovanému B., že začal podnikat proto, že to chtěl Z., který řídil obchodování s pohonnými hmotami a uděloval obžalovanému pokyny. Obžalovaný B. lže, protože ho zapojil do jednání ostatních obžalovaných obžalovaný Z.. Obžalovaný B. byl jediným společníkem a jednatelem společnosti XXXX, což s sebou nese určité povinnosti. Chtěl, aby společnost přijímala peníze, které skutečně na její účet přicházely, byly vybírány a předávány obžalovaným Z. a H., společnosti, v níž byl jednatelem obžalovaný H. a společnosti XXXX, obžalovaný o pohybu peněz věděl. To prokazují také pokladní doklady, smlouvy, které podepsal. I když o něm hovoří obžalovaný Z. jako spíše o myšlením jednodušším člověku, výsledky dokazování nevedou k závěru o neexistenci zavinění.

Stejně tak obžalovaný B. není pouhým zneužitým člověkem, na kterého se obrátil cizinec Z., aby mu pomohl, což učinil a byl přitom zneužit. O nevěrohodnosti tvrzení obžalovaných k Z. se soud již výše vyjádřil. Obžalovaný B. se snaží přesunout odpovědnost, která je zřetelná už tím, že byl jednatelem společnosti, která je obchodním partnerem společnosti XXXX. Hlavním při jednáních o odběratelích společnosti XXXX je obžalovaný Ž., jak uvedl svědek M., o čemž nelze pochybovat, nelze také pochybovat o tom, že se obžalovaný B. znal

s obžalovaným Ž. dříve, než jak uvedl. Z telefonického rozhovoru mezi obžalovaným B. a Ž. ze dne 3. 6. 2004 je zřejmé, že řeší obžalovaný B. také problém pro oba společný, když spolu hovoří právě v době, kdy se zúčastnil obžalovaný B. úkonu trestního řízení. Byl zadržen Z., obžalovaný B. se účastnil rekognice. Popisuje Z. tak, jako obžalovaný Ž. a jak je uvedeno v bloku obžalovaného B.. Z telefonického rozhovoru je také zřejmé, že obžalovaný B. je aktivní člověk, který řeší pracovní problémy, má určité pracovní a životní zkušenosti. Z rozhovoru je také zřejmé, že shání peníze pro osoby pracující na stavbě a obžalovaný Ž. s ním otázku peněz řeší a zajišťuje je. Z toho je patrné, že svědek Ptáček není věrohodný, když uvádí, že se obžalovaní B. a Ž. seznámili až na jaře v roce 2004 při rekonstrukci pizzerie v Šumperku a že obžalovaný Ž. neměl nic společného s financováním stavby. To, že se znali obžalovaní B. a Ž. již dříve a právě ze společné trestné činnosti, kterými jsou nelegální dovozy pohonných hmot, je také patrné z odposlechu telefonického rozhovoru mezi nimi ze dne 7. 5. 2004, obžalovaný B. sděluje obžalovanému Ž., že byl vzat do vazby celník. S tím koresponduje televizní relace. Je patrné, že obžalovaný M. byl zadržen 6. 5. 2004. Způsob, kterým měl být na něj kontaktován Z. je nevěrohodný, stejně tak ve směru ke svědkovi F., který měl být odpovědným zástupcem. Přitom spolu v podstatě, jak vyplynulo z jejich výpovědí o společnosti XXXX nehovořili. Je nevěrohodné tvrzení, že hodlal Z. obchodovat s hračkami, přitom také obchodovat s cizí měnou, jak uvedl obžalovaný B., přitom provádí platby prostřednictvím obžalovaného B. přes společnost XXXX a přitom jde o platby pro společnost XXXX a zároveň má obžalovaný B. vědět od Z. o tom, že mají probíhat platby přes společnost XXXX a 20. 10. 2003 podepsal rámcovou smlouvu. Jde o nepravdivá tvrzení, protože obžalovaní B. a B. věděli, že Z. je jen vymyšlen pro případ prozrazení nelegálních dovozů pohonných hmot do ČR. I svědek F. věděl, že je podivné, pokud za okolností, které popisuje, se stává odpovědným zástupcem společnosti XXXX. To je zřetelné. Doklady z 16. 10. 2003, o kterých obžalovaný mluvil, byly antedatovány, to ze své pozice společníka a jednatele musel vědět. Svědkyně Š. nic k popisu osoby Z. nedokázala uvést, své činnosti ve vztahu k němu popsala obecně, její výpověď je v tomto kontextu také hodnocena ve vztahu k ostatním důkazům.

Soud také neuvěřil, jak na to již bylo výše poukázáno, tvrzení obžalovaného B. o Z., který měl zájem o obchodování s cizí měnou, o vztahu Z. k nákupu pohonných hmot nic známo obžalovanému B. nebylo, jak uvedl, pouze byl aktivní v rámci zájmu Z. o cizí měnu. V podstatě do všeho, co uvedl obžalovaný B. v souvislosti s nákupem cizí měny, zasahoval Z., který dostal kontakt na obžalovaného B. od obžalovaného Š.. Na rozdíl od obžalovaného B. obžalovaný Š. nikdy o osobě, která by vystupovala pod jménem Z., nemluvil. Obžalovaný B. se snažil nějakým způsobem soudu vysvětlit, proč ve věci figuroval, pokud šlo o realizaci plateb do Slovenské republiky společnosti XXXX. Tomuto vysvětlení soud neuvěřil. Obžalovaný B. byl známý obžalovaného Ž., seznámil se s obžalovaným Z. přes něj, o něm také obžalovaní Z. a Ž. mluvili v telefonickém rozhovoru, mluvili o něm jako o D.. Obžalovaný Z. uvedl, že se mu tak říkalo, což je v souladu s odposlouchanými hovory. Je evidentní z materiálů Tatra banky, že obžalovaný předával peníze na Slovensko, je zřetelné, že právě za účelem plateb za pohonné hmoty, nikoli, že šlo o jakýsi způsob, který zvolil Z. při platbě za cizí měnu. Že odpovídal obžalovaný B. za platby potvrdil také svědek M.. Pokud jde o návštěvu obžalovaného B. v Egyptě, tak je zřejmé, z důkazu, který byl proveden, že byl na dovolené v době, která následovala po dovozech pohonných hmot ze SR, je logické, že peníze, které obžalovaný B. za své činnosti dostal, a že je dostával potvrzují telefonické hovory, využil na dovolenou. Obžalovaný B. je v kontaktu s obžalovaným Z., což plyne i ze záznamů telefonních odposlechů, 17. 6. 2004 telefonuje obžalovanému Z., uvádí, že se za ním zastaví doma, z rozhovoru je zřejmé, že hovořil a bude hovořit s obžalovaným Ž., obžalovaný Z. se dotazuje, zda mluví s „B.“, z toho je patrné, že jde o obžalovaného H., který měl tvrdit obžalovanému B., že platil peníze obžalovanému Ž.. Obžalovaný B. uvádí, že jde někam, kde

potřebuje právníka, uvádí datum 30. nebo 26., k tomu něco potřebuje. Říká, že nebude mluvit do telefonu, říká do „gramofonu“. O kontaktech mezi obžalovaným Z., Ž. a B. svědčí telefonický rozhovor z 24. 3. 2004, v 20.33.23 telefonuje obžalovaný Z. obžalovanému Ž., v průběhu rozhovoru uvádí, že dá obžalovanému Ž. k telefonu D., je evidentní, že jde o obžalovaného B.. Také 27. 9. 2004 se v telefonickém rozhovoru ptá obžalovaný Z. obžalovaného Ž. na to, co je s D., tedy s obžalovaným B.. Obžalovaný Ž. uvádí, že je v pořádku, že s ním ten den mluvil, obžalovaný Z. uvádí, že s ním potřeboval mluvit. Výpověď svědkyně P. nemá význam z hlediska toho, že jsou prokázány kontakty obžalovaného B. s obžalovaným Z..

Obžalovaný C. uvedl, že byl ve styku s řidiči, ale jenom za účelem tlumočení. To však neodpovídá výsledkům dokazování. Svědkové řidiči, s nimiž byla provedena rekognice, ho jednoznačně určili jako osobu, která od nich odebírala doklady, když převáželi předmětné pohonné hmoty přes hraniční přechod Břeclav-dálnice, je evidentní, že jejich poznání je v souladu se sledovací akcí, ze které jsou pořízeny fotografie, která je také zaznamenána na videozáznamu, na němž je také zaznamenána výpověď obžalovaného, tehdy obviněného C.. Je nepochybné, že se jedná právě o něj. Také, je zřejmé, že byl v Břeclavi, přímo na ulici, kde se zdržoval obžalovaný M.. Maďarsky mluvícího T. si obžalovaný C. vymyslel. Tím, že je zaznamenán, tak je také prokázán kontakt obžalovaného C. s řidiči a obžalovaným M., který je z fotografie zřetelný. Je také prokázáno, že se oslovoval jako trenér, rozhodčí, že se jmenoval F., jehož jméno mohlo být Č.. V počítači obžalovaného C. byla nalezena razítka, která se objevila na dokladech, které provázely dovozy pohonných hmot, plná moc udělovaná s obsahem strojově psaného podpisu obžalovaného Š.. Naskenované razítko v počítači s číslem 37 patřilo obžalovanému M., podle toho byla vytvořena ostatní razítka. Podle záznamu o telekomunikačním provozu je patrné, že v návaznosti na projetí jednotlivých cisteren, psal krátké textové zprávy vypadající jako skóre sportovních utkání. Bylo zjištěno, že se při domovní prohlídce snažil smazat údaje z počítače, o tom svědčí záznam o této aktivitě a také zpracovaný znalecký posudek. Adresáře, které smazal, pak byly předmětem znaleckého zkoumání. V počítači obžalovaného C. byl nalezen soubor s rozpisem služeb obžalovaného M.. Při vytvoření souboru se tento označí pod kolonkou autor, kterou lze vyvolat pod nabídkou vlastnosti souboru určitým symbolem. Obžalovaný M., v počítači, který byl u něho zajištěn, měl toto označování souboru nastaveno tak, že každý soubor, který byl v jeho počítači vytvořen se označil názvem autor Z.. Právě takový soubor s rozpisem služeb obžalovaného M. měl ve svém počítači obžalovaný C.. Souvislost činnosti obžalovaného C. s nelegálním dovozem pohonných hmot potvrdil také obžalovaný Z., který uvedl, že ho viděl v motorestu u Vyškova na parkovišti na podzim nebo v zimě v souvislosti s výskytem problému na hranicích. Byli tam také obžalovaní Ž. a H..

Začlenění obžalovaného H. jako hlavní osoby do nelegálních dovozů pohonných hmot je dáno výpovědí obžalovaného Z., potvrdil kontakt obžalovaného H. s ním, s obžalovaným Ž., s obžalovanými H. a K., jejich domluvu o zajištění společnosti, která bude dovážet pohonné hmoty, zajištění licencí pro jejich dovoz. Zapojení do nelegálních dovozů je také potvrzováno přehráním odposlechů telefonických rozhovorů mezi obžalovaným H. a obžalovaným Ž., lze z nich dovodit, v případě pobytu obžalovaného H. mimo ČR, což je rozhovor ze dne 8. 4. 2004 v 20.49.16, že se dotazuje na stav věci, používá ve směru k obžalovanému H. oslovování B., obžalovaný Z. potvrdil, že se tak říkalo obžalovanému H.. Obžalovaný Z. a Ž. hovoří v telefonických rozhovorech o chybějící části peněz, o výpočtech, hovoří ve směru k obžalovanému H., často zmiňují, že je potřeba se setkat i s P., což je obžalovaný H., jak to uvedl i obžalovaný Z.. Obžalovaného H. se také dotazuje v telefonickém rozhovoru na obžalovaného Ž. svědek K., krátce poté, co došlo k zadržení obžalovaného Ž., bylo v úvahu jeho vzetí do vazby. Je patrné, že obžalovaný H. věděl o souvislostech, pro které by měl být obžalovaný Ž. vzat do vazby. Že tvořil obžalovaný H. a Ž. dvojici, potvrzuje nejen

obžalovaný Z., ale také obžalovaný Š., a to nejen v této trestní věci, ale také v trestní věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 39 T 11/2004, bylo zřejmé, že tehdy byli obžalovaní H. a Ž. ve spojení s obžalovaným Š. při odebrání aut na leasing, přestože v té věci oba figurovali pouze jako svědkové, nikoli obžalovaní. Spojení obou osob také potvrzuje spojení obou se svědkem D., prokuristou firmy XXXX, jejímž jednatelem byl obžalovaný H.. Také je spojení dáno rozhovorem obžalovaného H. ze dne 9. 5. 2004, který telefonuje z čísla telefonu svědka D. obžalovanému Ž., aby nevolal ze svého telefonního čísla. Na spojení aktérů poukazuje také údajná půjčka pro společnost XXXX od společnosti XXXX. Vystává otázka, že by se jen tak znal svědek D. s obžalovaným B.. Rozhodně je zde spojení osob spojených s dovozy pohonných hmot. Svědek D. potvrdil, že právě obžalovaný H. uváděl, že v případě vzniku problémů, bude ve smlouvě uveden prokurista společnosti XXXX. Tím se chtěl obžalovaný krýt, aby nebyl viditelně spojován s nelegální činností. K tomu využívá toho, že prokurista společnosti mohl jednat jejím jménem. Stejně tak je i podivná údajná půjčka od společnosti XXXX společnosti XXXX. V tom směru je také hodnocena výpověď svědka K., kterému měl zajistit peníze obžalovaný H., a to na nákup hotelu, ze kterého nakonec sešlo. Svědek D. měl říct, že mu půjčí peníze jistý B.. Svědek D. uvedl, že nikomu neříkal, že pro něj zajistí peníze od společnosti jednatele B.. Svědek K. ale také uvedl, že o transakci mezi společnostmi XXXX a XXXX obžalovaný H. věděl, protože mu B. doporučil. Svědek D. uvedl, že to byl právě obžalovaný H., kdo měl říct, že svědka K., jednatele společnosti XXXX a svědka D., seznámil. Souvislost s penězi údajně pro společnost XXXX vyplývá z telefonického rozhovoru ze dne 9. 6. 2004 mezi obžalovaným Ž. a H.. V 19.54.23 hod. telefonoval obžalovaný Ž. obžalovanému H.. Hovor se týkal společnosti XXXX. Obžalovaný Ž. uvedl, že existovala smlouva, mělo jít o krátkodobou půjčku, peníze se vrátily, protože nemohly být déle půjčeny. Obžalovaný Ž. jmenoval přímo společnost XXXX. Obžalovaný H. na to reagoval tak, že už ví o co jde. Z písemných materiálů je patrné, že 21. 6. 2004 byl ke smlouvě se společností XXXX vyslýchán svědek R. K.. Pokud by obžalovaní H., Ž., H., neměli nic společného s nelegálními dovozy pohonných hmot do ČR, bylo by iracionální, aby obžalovaný Ž. a H. věděli o poskytování peněz společností XXXX společnosti XXXX. Výpis telekomunikačního provozu potvrzuje, že obžalovaný H. byl v telefonickém kontaktu s obžalovaným M. bezprostředně po skončení nelegálních dovozů pohonných hmot přes hraniční přechod Břeclav-dálnice. Obžalovaný Š. uvedl, že obžalovaný H. jel také do XXXX, jednání se neúčastnil. Obžalovaný Š. informoval jak obžalované Ž. s H., tak také obžalované Z. a H. o tom, že nabídka XXXX je ekonomicky nevýhodná. O smlouvě se společností XXXX, v níž byl jednatelem svědek M., obžalovaný Š. také uvedl, že tam jel s obžalovanými Ž. a H., smlouva byla připravena, jenom ji podepsal a jeli zpět. Také potvrdil, že to byl obžalovaný H., který se ptal na prodej pohonných hmot přes společnost XXXX, k tomu mu poskytl seznam faktur. Když si obžalovaný Š. stěžoval na nátlak ze strany obžalovaných Z., H., H., tak to byl obžalovaný H., který mu řekl, aby si na ně dal pozor. Soud neuvěřil obžalovanému H., když uvedl, že se mu mstí obžalovaný Z. a vypovídá proti němu proto, že si od něj půjčil Kč 500 000,-- na jaře v roce 2004, což měl potvrdit svědek Sigmund. Ten také řekl, že přišel do restaurace, kde seděl s obžalovaným H., obžalovaný Z., zná oba obžalované dost dlouho, obžalovaný H. předával obžalovanému Z. obálku a řekl: „Tady máš těch pět set“. Že se jednalo o půjčku mu řekl obžalovaný H.. Podle názoru soudu je otázkou, kdy mu to řekl, protože vůbec nemuselo jít o půjčku, to, že by došlo k předání peněz, je možné vzít v potaz, ale mohlo mít jiný účel. Později se hodilo obžalovanému H. připomnět svědku S., že viděl předání peněz a vlastně šlo o půjčku pro obžalovaného Z.. Z telefonických rozhovorů nevyplývá, že by byla určitá řevnivost mezi obžalovaným Z. a H. kvůli tomu, že obžalovaný Z. nevrací obžalovanému H. peníze. Kdyby to byla tak zásadní záležitost, jistě by byla také řešena, protože mezi obžalovanými jsou peněžní otázky řešeny a také je k nim zván obžalovaný H. a dokonce obžalovaný Z. měl potřebu je řešit nejen s obžalovaným Ž. a H., ale

také s obžalovaným H.. Příslušné peníze mohly být také ty, které měla dostat obžalovaná K., z telefonických rozhovorů je zřejmé, že byla diskutována otázka poskytování peněz obžalované K., která byla oslovována jako „princezna“. Měla se také tomu odpovídajícím způsobem zachovat. Je patrné, že jí ale moc věřeno nebylo. V rozhovoru ze dne 2. 3. 2004 uvádí obžalovaný Z. obžalovanému Ž., že se chce sejít k řešení otázky peněz také s obžalovaným H., obžalovaný Ž. uvádí, že se domluví s P., tedy s obžalovaným H., zavolají si. 10. 3. 2004 informuje obžalovaný Z. obžalovaného Ž. o setkání se s obžalovaným H., P..

O zapojení obžalovaného H. do nelegálních dovozů pohonných hmot vypovídají, jak na to už bylo poukázáno, výpovědi obžalovaných Š. a Z.. Nelze uvěřit obžalovanému H., že se znal s obžalovaným Š. a spolupracoval s ním jenom pokud šlo o obchod s pohledávkami. Obžalovaný Š. uvedl, jak vůči němu obžalovaný H. vystupoval a je jasné, že to bylo právě v souvislosti s nelegálními dovozy pohonných hmot. Obžalovaný Z. uvádí, že se znal s obžalovaným H., který právě zajistil obžalovaného Š., jeho společnost XXXX, která bude vystupovat jako účastník obchodních vztahů v rámci dovozu pohonných hmot. Stejně tak vystupoval vůči obžalovanému Š. i v jiné trestní věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 39 T 11/2004, v bodě který se týkal obchodu s pohledávkami, byli obžalovaní H. a Š. zproštěni, ale je zřetelné z odůvodnění rozsudku, že se obchodu s pohledávkami oba účastnili. Je také potvrzeno svědeckými výpověďmi R. M. dispečera společnosti XXXX, a.s. a V. K. ze stejné společnosti, v rozporu s tvrzením obžalovaného H., že vystupoval pod jménem Z.. Dokonce sám jistého Z. znal, protože se spolu v jiné věci dopustili trestné činnosti. Svědek K. ze společnosti XXXX, a.s. poskytl telefonní číslo, které dostal od osoby, která se mu jako Z. představila. Šlo přitom o obžalovaného H.. Také je patrné, že se účastnil jednání se společností XXXXv Uherském Brodu a v Hotelu Grand v Brně. Svědek K. potvrdil, že na jednáních byly stejné osoby. Z dokazování vyplývá, že to byl obžalovaný H. s obžalovaným Z.. Pokud uváděl obžalovaný H., že o přeposlání peněz na účet jeho manželky G. H. mu řekl obžalovaný Š., nevěděl, že jde o peníze za pohonné hmoty, jednal z příkazu obžalovaného Š., tak to není pravda. Je zřejmé, z toho, co uvedl obžalovaný Š., že spíše bylo příkazováno jemu, že byl ve Slovenské republice, proto nemohly být jeho peníze poslány na jeho účet. Že mu obžalovaný H. zpočátku poskytl útočiště před osobami, které ho pronásledovaly pro jinou věc, tak jak to uváděl v jiné trestní věci, potom se však vztah obžalovaného H. vůči němu změnil. Pohyboval se v jeho blízkosti, byl ovládaný obžalovaným H.. Obžalovaným Š. popisovaný vztah obžalovaného H. k němu koresponduje s popisem vztahu obžalovaným Z.. Výpověď svědkyně W., která pracovala v Komerční bance, a.s., pobočce v Brně, nemá vliv na posouzení činnosti obžalovaného H., ani tím, že uvedla, že byl v bance přítomen také obžalovaný Z.. Potvrdila, že došlo k peněžní transakci v rámci banky.

Výpověď obžalovaného Z. ve směru k obžalovanému H. není osamocena, je v souladu s jinými provedenými důkazy. Soud neuvěřil tvrzení obžalovaného H., který uvedl, že nemá nic společného s nelegálními dovozy pohonných hmot. Soud se už vyjádřil shora, že uvěřil výpovědi obžalovaného Z., která je procesně použitelná. Stejně jsou použitelné procesně provedené záznamy telefonických rozhovorů, jak na to už také bylo poukázáno, stejně tak, že je jasné, že v telefonických hovorech mluví obžalovaný H. anebo je jinými obžalovanými, Ž., Z., H., zmiňován. Z toho vyplývá účast obžalovaného H. na nelegálních dovozech pohonných hmot do ČR. Obžalovaný Š. uvedl, že dostal návrh od obžalovaných Z. a H. týkající se obchodování s pohonnými hmotami. Tvořili dvojici. Informoval je o nevýhodnosti cen ve společnosti XXXX. Oba od něj přebírali peníze, poté, co je vybral v pobočce Komerční banky, a. s. na základě pokynu obžalovaného H.. Obžalovaný Z. uvedl, není důvod mu nevěřit, že stejným dílem on a obžalovaný H. se podíleli na nelegálních dovozech pohonných hmot v rámci tak zvané brněnské větve, zabezpečovali distribuci dovezených pohonných hmot. V souladu s tím jsou přehrané u hlavního líčení záznamy telefonických hovorů mezi

obžalovanými Ž. a Z., vícekrát hovoří obžalovaní po 3. 2. 2004 o zadržení peněz obžalovaným H., které pocházejí z nelegálních dovozů pohonných hmot. Z hovorů je naprosto zřejmé, i z toho, co uvedl sám obžalovaný H. ke svým poměrům, že osobou, která měla zadržet peníze pro sebe je právě obžalovaný H.. Kromě oslovení B., které použil obžalovaný H., aniž by mu ho někdo podsouval v telefonickém rozhovoru, když diskutuje s obžalovaným Ž. o tom, zda se něco kolem něj děje, když je zrovna někde v zahraničí na letišti, byl obžalovaný H. oslovován jako D., Ž., je obecně známo, že jde o jméno J.. Pod zkratkami Zan, Zan2, Zan3 má uložena telefonní čísla obžalovaný Ž. obžalovaného H.. Obžalovaný H. hovořil sám o svých zdravotních problémech, o tom, že připravoval svatbu a narození dítěte. To vše je zmiňováno ve vztahu k třetí osobě, tedy k obžalovanému H., v telefonických rozhovorech obžalovaných Z. a Ž.. Uvádí, že je málo aktivní, vyhýbá se setkání, určitě si nějaké peníze nechal pro sebe, provádějí výpočty, je také patrné, že k tomu používá obžalovaný Z. materiálů, které mu poskytla obžalovaná K.. Byl také zaznamenán rozhovor mezi obžalovanými Ž. a H., je z něj je patrné, že se obžalovanému H. nelíbí výpočty, které udělali obžalovaní Z. a Ž.. Ale je také zaznamenán rozhovor, z jehož obsahu vyplývá, že obžalovaný H. ujišťuje obžalovaného Ž., že peníze, které mu patří, samozřejmě dostane, také sděluje, že si nic pro sebe nevzal. Obžalovaný H. také v rozhovoru s obžalovaným Ž. poukazuje na to, že princezna, což je obžalovaná K., stále něco chce, což je v souladu s tím, co řekl i obžalovaný Z. ve své výpovědi a také v telefonických rozhovorech. Je patrné, že byly poskytovány obžalované K. peníze i po prozrazení nelegálních dovozů pohonných hmot za účelem nepoškodit obžalované. Z rozhovoru také vyplývá, že budou dány peníze obžalovaným H. jak obžalovanému Ž., tak obžalované K.. Obžalovaný H. také informuje v rozhovoru 6. 8. 2004 obžalovaného Ž. o tom, že někdo poskytl jeho popis. Což je reakce na výsledky V. M. ve Slovenské republice. Je patrné, že byl obžalovaný H. dobře informován. Rozhovor mezi obžalovaným H. a Z. ze dne 5. 10. 2004 je reakcí na zadržení obžalovaného Ž.. Je patrný dotaz obžalovaného H. na obžalovaného Z., zda o tom ví od P., což je obžalovaný H.. Obžalovaný H. v telefonickém rozhovoru z 6. 10. 2004 doslova uvádí, když volá obžalovanému Z., že ještě byli pro B.. Je nesporné, že jde o Mgr. B., který, podle telefonických rozhovorů, byl dobrým známým obžalovaného Z.. Je nepochybné a o tom svědčí i telefonické rozhovory, že měl přístup k určitým informacím ze své pozice právníka. Propojenost mezi obžalovanými Z., H., Ž., H. je zřetelná.

Není také pravdě odpovídající tvrzení obžalovaného J., jednatele a společníka společnosti XXXX a společnosti XXXX že věděl, o dovozu pohonných hmot ze Slovenské republiky, ale nevěděl, že není placeno clo a daně. Je zřejmé, že uzavřel s obžalovaným Š. smlouvu o skladování a smlouvu o přepravě pohonných hmot. Že chtěl, což uvedl obžalovaný Š., prostřednictvím obžalovaného H. po obžalovaném Š. dodatečné podepisování listin. Je patrné, že používal razítko společnosti XXXX při potvrzování řidičům převzetí zboží za tuto společnost, ale jak uvádí obžalovaný Š., on to po obžalovaném J. nepožadoval a razítko mu nedával. Obžalovaný Š. také potvrdil přítomnost obžalovaného J. v restauraci nedaleko Břeclavi, směrem na Hodonín, kde byl také přítomen obžalovaný Z. a K.. Potvrdil, že ho do sídla společnosti obžalovaného J. vezli obžalovaní H. a Z.. Obžalovaní Ž. a Z. ve svém telefonickém rozhovoru ze dne 14. 3. 2004 reagují na předvolání obžalovaného J. a svědkyně J. k provedení rekognice. Obžalovaný Ž. se doslova ptá obžalovaného Z. na svědkyni J.. Zmiňuje se o hlavním barmanovi tam, kde se dělaly nápoje. Je zřejmé, že šlo o obžalovaného J.. Ten je také zmiňován v rámci telefonického rozhovoru mezi obžalovaným Ž. a H. ze dne 21. 9. 2004. Obžalovaný Ž. říká obžalovanému H., že potřebuje peníze. Obžalovaný H. říká: „...já jsem na něj zvědavěj, jak dopadl, on jel, víš, k tomu J.“ Dále uvádí: „...co jsem na tom měl vydělat a všichni kolem, tak si J. nechal a ještě jsem doplácel...“ Je logické tvrzení obžalovaného Z., že zná obžalovaného J. prostřednictvím obžalovaného K., využívali jeho skladů, dopravy, peněz, protože nebyl stabilní odbýt pohonných hmot. Za to dostával

obžalovaný J. peníze, také mohl nakupovat dovezené pohonné hmoty za výhodnou cenu. Dával mu peníze on nebo obžalovaný H.. Vícekrát se setkali, dávali dohromady doklady, aby bylo u obžalovaného J. vše v pořádku. Obžalovanému J. bylo řečeno, že jde o nelegální dovozy pohonných hmot, protože ho potřebovali, na druhou stranu on požadoval, aby měl dokladově vše v pořádku. O dávání do pořádku dokladů z jeho strany také hovořil obžalovaný Š.. Obžalovaný J. se také zúčastnil dohody o Z., obžalovaný řekl, že ho informoval obžalovaný Š. o tom, že je jeho zmocněncem, tvrzení o Z. je vyvráceno, na to soud už poukázal. Obžalovaný Š. nepotvrdil, že by znal Z. a že by o něm mluvil s obžalovaným J.. Obžalovaný J. měl zkušenosti v obchodování, v dopravě, nelze věřit tomu, že by mu unikla změna v názvu obchodní společnosti, která dovážela pohonné hmoty, že by hned nevěděl, že kupuje pohonné hmoty od společnosti XXXX, které nakoupila společnost XXXX a společnost XXXX, že by mu unikly výhodné ceny, za které nakupoval pohonné hmoty od společnosti XXXX. Kupoval je za nižší ceny, než za jaké je nakoupila společnost XXXX a XXXX. Obžalovaný měl k dispozici jak faktury od společnosti XXXX, tak od společnosti XXXX. Prodejní cena, kterou nabízela společnost XXXX neodrážela odvedení cla a daní. Cena byla nižší. Protože obžalovaný měl zkušenosti z obchodování s pohonnými hmotami, měl k dispozici doklady, věděl, že částka za kterou nakupuje od XXXX je ekonomicky neodůvodnitelná. To, že došlo k zrušení platebního výměru vůči společnosti XXXX, to nemá, jak už to bylo výše zdůvodněno, vliv na posouzení jeho aktivity v rámci nelegálních dovozů.

Soud neuvěřil obžalovanému K., na základě výsledků dokazování, že jakékoli činnosti prováděl jenom ve spojení se společností XXXX, vše bylo obvyklé a v souladu s jeho pracovní náplní. Obžalovaný je prezentován jako člověk se zkušenostmi v obchodování s pohonnými hmotami. To zmínil i obžalovaný Z., který uvedl, že bez jeho zkušeností by obchod nezačal. Od začátku domlouval s obžalovaným Ž. obchod s pohonnými hmotami, diskutovali o odkladu spotřební daně, což nebylo možné, proto byla zvolena jiná možnost. Obžalovaný K. ho seznámil s obžalovaným Ž.. Potvrdil, že se staral o odbyt pohonných hmot a o to, aby peníze na účet společnosti XXXX přišly co nejdříve. V žádném případě se obžalovanému K. nemstí. Také potvrdil význam činnosti obžalovaného K. obžalovaný Š., který se vyjádřil k získávání licencí pro dovoz pohonných hmot jeho pomocí, k tomu, že byl odpovědným zástupcem společnosti XXXX, že měl podpisové právo k účtu společnosti. To všechno, pro zajištění bezproblémového dovozu pohonných hmot, které nebudou zavedeny do evidence celní správy, bylo potřeba. Obžalovaný K. věděl, že jednatelem společnosti XXXX je obžalovaný B.. Přitom uvádí, že pokyny k jednání za tuto společnost dostával od obžalovaného Z.. Za takového stavu obžalovaný K., který měl dlouholeté zkušenosti v obchodování, musel vědět, že nejde o řádný obchod, že o něm rozhoduje někdo jiný, než jednatel společnosti. Svědek M. G. uvedl, že za společnost XXXX jednal s obžalovanými H. a Z., s nimi jako s majiteli uvedené společnosti ho seznámil obžalovaný K., ekonomické záležitosti řešil s obžalovanou K., nepotvrdil, že by obžalovaní jednali jménem jiné společnosti než je XXXX. Svědek H. G. u hlavního líčení obžalovanému K. a H. straní, není důvod, aby zpochybnil výpověď M. G., která je v souladu s ostatními důkazy. Odběratelé společnosti XXXX potvrzují, že za ni jednal obžalovaný K.. Tak jak o tom mluvil svědek G.. Svědek P. uvedl, že zápočet pohledávek mezi společnostmi XXXX a XXXX schválil obžalovaný K.. Svědek V. potvrdil, že mu obžalovaný K. nabídl výhodnou cenu, přivezl smlouvu se společností XXXX, nabídl mu kontakt se společností XXXX, jejímž je zaměstnancem. Na rozdíl od tvrzení obžalovaného K., je jasné, že mu bylo známo, že společnost XXXX dováží pohonné hmoty, také je prodává, pak je prodává společnost XXXX. Je zřejmé, že jednal za společnost XXXX i XXXX, nabízel odběratelům pohonné hmoty za ceny, které byly výrazně nižší, než byla obvyklá cena v době prodeje těchto pohonných hmot. Je přinejmenším podivné, v případě zkušeností, které měl, aby podepsal dohodu o bíanco směnce nalezené u obžalované K., v níž ručí za platbu, kterou společnost XXXX dluží

společnosti REX OIL za pohonné hmoty. Porovnáním faktur vystavovaných společností XXXX odběratelům, s nimiž obžalovaný K. jednal, s fakturami vystavenými společností REX OIL společností XXXX, lze zjistit, že nákupní cena společnosti XXXX je výrazně vyšší než cena, za kterou společnost XXXX prodávala pohonné hmoty. Obžalovaný K. uvedl, že za obě společnosti rozhodoval o cenách obžalovaný Z.. Je nelogické, aby XXXX odebírala pohonné hmoty za drahé ceny od společnosti REX OIL a přitom ještě byla dávána záruka, společnost mohla odebírat pohonné hmoty od společnosti XXXX, za kterou rozhodoval obžalovaný Z. a mohl stanovit cenu a dodací podmínky tak, jak by chtěl. Je logické, že obžalovaní H., K. a Z. nechtěli, aby byla společnost XXXX přímým odběratelem nelegálně dovezených pohonných hmot od společnosti XXXX.

Obžalovaná K. měla zkušenosti s prací účetní, což potvrdil svědek P. W., společník společnosti, ve které obžalovaná pracovala jako účetní. Obžalované byly známy okolnosti obchodování s nelegálně dováženými pohonnými hmotami obšírněji, než jak prezentuje a také jí nelze uvěřit, že se jako zkušená účetní a žena, která se nespokojí jen tak s ledajakým vysvětlením, což je prezentováno v telefonických rozhovorech o její osobě, které probíhali mezi obžalovaným Z. a druhem obžalované R. M., také jak byla prezentována v rozhovorech s obžalovaným Ž. a obžalovaným Z. a také v rozhovorech, kde o ní mluvil obžalovaný H., také textová zpráva, kterou napsala a poslala, výše zmíněná, svědčí o určité důraznosti v jejím chování, ne že by se spokojila se strohým vysvětlením obžalovaného B. k nákupu pohonných hmot společností XXXX, k tomu, že neměla k dispozici faktury, které by společnost XXXX obdržela. Podle jejího tvrzení dostávala pokyny od obžalovaného B., kterému také veškeré peníze za prodané pohonné hmoty předávala. Podle ní tento obžalovaný byl ve společnosti sporadicky, kontaktovala se s ním zvláštním způsobem a někdy i na zvláštních místech, kam byl dovážen, protože neměl řidičský průkaz. I tak, jak se prezentoval obžalovaný B. u hlavního líčení, pokud jde o způsob vystupování, oblékání, i když obžalovaná uvedla, že v tomto směru tehdy nevzbuzoval pochybnosti o solidnosti jednatele společnosti, nelze uvěřit, že by si skutečně myslela, že je nějakou významnou řídicí osobností v obchodních vztazích. Sám obžalovaný B. se hájil existencí Z., tomu však uvěřit nelze, jak soud již shora uvedl. To, že byl zapojen do řetězce aktérů nelegálních dovozů, aniž by měl zásadní slovo, potvrdil obžalovaný Z.. Jak soud zdůvodnil výše, však věděl a chtěl se účastnit takového způsobu získání peněz. To, že obžalovaná věděla, jakého typu obchodování se účastní, podporuje to, že jí bylo známo, že společnost nemá přijaté faktury, že prodává zboží za velké částky, které vybírá, dokonce ve větších částkách než byly bankovní limity, obžalovaný B. fakticky aktivní nebyl. To je podporováno také výpovědí svědka K., který uvedl, že mu obžalovaná řekla, že bude zapláceno za přepravu až uvolní peníze obžalovaný Z.. Peníze, jak je podporováno výpovědí obžalovaných Z. a Š., předávala obžalovaným H. a Z.. Aktivitu obžalovaného Z. vůči společnosti XXXX potvrdil také obžalovaný K.. Svědkyně J. potvrdila vklady peněz ze strany obžalované za společnost XXXX na účet společnosti XXXX. Svědci T. a U. potvrdili, že obžalovaná uvedla, že platby za společnost XXXX půjdou z účtu společnosti XXXX, která je dlužníkem společnosti XXXX. Obžalovaná věděla, že pohonné hmoty jsou dováženy do ČR společnostmi XXXX a XXXX a že je pak společnost XXXX prodává dál. Obžalované také bylo známo, že přechod zboží přes hranice není legální. Svědkové se vyjadřovali k tomu, že v případě vzniku problému na hranicích, se na obžalovanou obrátili, která zajistila jeho vyřešení, je pak zřejmé, že jí byla známa existence obžalovaného C. na hraničním přechodu, který se po té co řidiči kontaktovali obžalovanou, na přechodu objevil, obžalovaná byla schopna zajistit jeho přítomnost na hraničním přechodu. Je zřejmá četnost komunikace s telefonním číslem, které používala osoba pod jménem Z., kterým byl H., tím je vyvráceno tvrzení, že pokyny k přepravě dával obžalovaný B.. Ten sám také uvedl, že pokyny jakéhokoli druhu nedával. Kdyby obžalovaná K. nic nevěděla, tak by také po té, co došlo k prozrazení nelegálních dovozů pohonných hmot do ČR, nevyžadovala

peníze po obžalovaných, které měly sloužit k tomu, že nic neprozradí. Je zřejmé z telefonických rozhovorů, že peníze chtěla, to potvrzuje obžalovaný Z. i H. a také v rozhovorech vystupující R.M., tehdy její druh a švagr obžalovaného Z.. Snaha obžalovaného Z. vyvinut z činnosti obžalovanou, prezentovaná v dopise, je snahou se zavděčit a není věrohodná. Také obžalovaný Ž. a Z., jak je zřejmé z telefonických rozhovorů, řeší otázku chybějících peněz z předmětných dovozů, obžalovaná je zmiňována jako osoba, která má přehled, která poskytne podklad pro jejich výpočty, pro jejich rozhovor s obžalovaným H., o kterém se domnívají, že nějaké peníze si nechal pro sebe, aniž by to věděli. Obžalovaná K. měla naznačovat dávno určité stahování peněz obžalovaným H. . V rozhovorech zaznívá ze strany Z., že obžalovaná K., o které hovořil i jejím jménem anebo o ní mluvil jako o princezně, poskytne podklady, ví kolik to dělalo. Obžalovaná věděla, že přijaté peníze společností XXXX jsou rozdělovány mezi osoby, které se účastní nelegálních dovozů pohonných hmot. Cílem všech bylo získat peníze.

Je zřejmé, z provedeného dokazování, že obžalovaný C. nemohl sám opatřit celní doklady padělanými a pravými celními razítky. Nemohl by tak jednat bez znalosti postupů při přechodu zboží přes pohraniční Celní úřad Břeclav-dálnice, nejde jen o povinnosti a činnosti osob dopravujících zahraniční zboží, jde také o znalost druhu, oběhu, náležitosti celních dokladů, činnosti a povinností celníků, jejich pochybení, nedůslednost, a to kvůli zabezpečení průjezdu zboží ze zahraničí celním prostorem, aniž by bylo přiděleno zboží celně schválené určení a bylo zaneseno do evidence celní správy a přitom nebylo vyměřeno a vybráno clo a daně. Obžalovaný C. musel být v kontaktu s někým, kdo znal prostředí, činnosti celníků, jejich úroveň znalostí, práce, zavedenou praxi na pohraničním Celním úřadu Břeclav-dálnice při vyplňování kontrolních listů a jejich kontrole, aby bylo fiktivně provedeno celní řízení, a aby nedošlo k odhalení činnosti. V počítači obžalovaného C. bylo nalezeno naskenované razítko číslo 037 používané obžalovaným M., byla v něm také jiná čísla razítek pohraničního celního úřadu Břeclav-dálnice, byl v něm rozpis služeb pohraničního Celního úřadu Břeclav-dálnice, autorem souboru je „Z.“. Z dokazování vyplývá zřetelné spojení obžalovaného C. s obžalovaným M.. Obžalovaný M. byl ve většině případů ve službě, když docházelo k nelegálním dovozům pohonných hmot. Pokud měl řádnou dovolenou cisterny přes hraniční přechod nejezdily. Výpovědi svědků G., M., celníků, jsou s ostatními důkazy v jednotě a vedou k závěru o trestné činnosti obžalovaného M.. Spojení obžalovaných C. a M. podporuje záznam ze sledování č. 2 ze dne 29. 1. a 30. 1. 2004 a záznam ze sledování č. 3 ze dne 1. 2. 2004. Ze záznamu číslo 2, kamera pro zachycení byla umístěna v celním prostoru, vyplulo, že byl ve 20.00 hodin v celním prostoru přítomen obžalovaný C., kontaktoval řidiče autocisteren a vyřizoval celní formality, kontaktoval pracovníka celní služby obžalovaného M. a předal mu písemné materiály, ty mu byly vráceny a obžalovaný C. je rozdál řidičům, kteří opustili celní prostor. Že se jedná o obžalovaného C. bylo možno zjistit z přebraného záznamu, z fotografií a z výpovědi obžalovaného C., která byla také zaznamenána a přebrána, bylo vidět jak obžalovaný C. vypadá. Že se jedná o obžalovaného M. je viditelné ze záznamu, z fotografií a z prohlédnutí jeho osoby u hlavního líčení. Je logické, že předal obžalovaný C. obžalovému M. kontrolní listy, které byly opatřeny razítkem, protože, když materiály obžalovaný C. vrátil řidičům, tak opustili celní prostor, je jasné, že k tomu potřebovali kontrolní listy. Ze záznamu č. 3 plyne, že 1. 2. 2004 po příjezdu šesti autocisteren s pohonnými hmotami, které jsou konkretizovány, vybral obžalovaný C. od řidičů ve 21.15 hod. doklady, vrátil je řidičům ve 22.06 hod., odešel k vozidlu Opel, nasedl do něj a odjel do Břeclavi, na ulici Na Pěšině, kde se zdržoval obžalovaný M.. Je zřetelná spolupráce při opatrování kontrolních listů potřebnými údaji a razítkem v kolonkách 3.1 a 3.2 kontrolního listu mezi obžalovanými C. a M.. Obžalovaný M. uváděl u hlavního líčení, že byl odpovědným celníkem, plnil si řádně své povinnosti, avšak bylo zřejmé ze zprávy Celního ředitelství Brno, že od května 2003 nevyplňoval kontrolní listy tak, jak měly být vyplňovány, neuváděl evidenční čísla celních

prohlášení či čísla jednacích povolení zjednodušeného postupu. Je logické, že tak prověřoval průchodnost neuvádění evidenčního čísla v kolonce 3.1 kontrolního listu s účelem zavedení zvyklosti u celníků na stanovišti 3.3 a výstupním filtru. Nutno poukázat na to, že obžalovaný Z. vypověděl, že v květnu 2003 se obžalovaný K. zmínil o obžalovaném Ž., se kterým domlouval dovozy pohonných hmot ze Slovenské republiky. Služební razítka, která byla používána jsou hlučná. Otisk razítka se dával do kolonky 3.2 kontrolního listu, šlo o razítko celníka, který ten den byl ve službě. Nebylo možno vzhledem ke zvuku razítka a četnosti jeho použití, zneužít razítka osobou, která by stále vně odbavovacího okénka pracoviště volného oběhu. Je zřejmé, že pravá služební razítka celníků K., R., H. byla použita, když byl s nimi ve směně obžalovaný M.. Pravá služební razítka celníků ve směně, když ve směně nebyl obžalovaný M. použita nebyla. Nenastala situace, že byl ve směně jiný celník pracoviště volného oběhu a přitom byla zneužita pravá služební razítka jeho kolegů ve službě, za situace převážného použití otisku razítka v kolonce 3.2 kontrolního listu. Pro případ použití falešného razítka musel znát obžalovaný C. složení a rozmístění pracovní směny, v případě, že ji neznal, čekal na informaci. Shora uvedené podporuje použití pravého služebního razítka obžalovaným M. na kontrolních listech ev. č. AB 335583, 335584, 335586, 335587, 335588, 335589 dne 28. 12. 2003, tehdy byl ve směně obžalovaný M. na pracovišti volného oběhu sám, podle knihy rozpisů služeb, a na stanovišti 3.3. byl ten den v časovém úseku od 19.00 hod. do 21.30 hod. operativně z provozních důvodů zařazen celník K., který sloužil i jinak na pracovišti volný oběh, u něhož hrozilo nebezpečí, že v případě nepoužití na kontrolním listu pravého služebního razítka obžalovaného M., odhalení systému protiprávního jednání na pohraničním Celnímu úřadu Břeclav-dálnice. Z dokazování je také patrné, že obžalovaný M. používal mobilní telefon s číslem XXXX, ze kterého byl kontaktován obžalovaný H. na telefonní číslo XXXX, a to krátce po zákroku Policie ČR na hraničním přechodu Břeclav-dálnice 3. 2. 2004, dvakrát, v 10.21 hod., v 11.06 hod. Zpětně byl kontaktován telefonním číslem obžalovaného H. 3.2. 2004 v 18.54 hod. To podporuje propojení obžalovaných v rámci nelegálních dovozů pohonných hmot. Pokud by vložená částka 30 000 EUR obžalovaným M. do společnosti XXXX, byla z legálně získaných peněz, jistě by obžalovaný M. postupoval při vlastní investici sám a nevolil by neobvyklý postup složení peněz na účet v bance prostřednictvím jiné osoby. S tím také souvisí předkládané pokladní doklady o nabytí peněz matkou obžalovaného M., které je měla získat od sestry, s níž se v rámci dědického řízení vypořádávala. Tím chtěl obžalovaný prokázat, že peníze nabyly legálně. Uvedl, že doklady byly vyplněny dodatečně, protože se ztratily při evakuaci kvůli povodním v roce 2002, protože bylo zjištěno, že takové formuláře se ještě netiskly. Posuzováno shora uvedeným nelze vyloučit, že obžalovaný využil toho, že jeho teta předala peníze jeho matce a tak kryje nelegálně získané peníze. Neobstojí obhajoba obžalovaného, že ostatní celníci porušovali své povinnosti, že na hraničních přechodu nebyly dobré podmínky. Provedené důkazy vedou k závěru, že obžalovaný M. právě těchto skutečností využil. Obžalovaného M. nevyvíňuje ani výsledek použití chemické nástrahové techniky provedené 2. 2. a 3. 2. 2004 v nočních a časných ranních hodinách v prostoru Celního úřadu Břeclav-dálnice pracovníky Generálního ředitelství cel Praha a Celního ředitelství Brno. Je patrné, že bylo chemickým přípravkem natřeno několik vytipovaných celních kontrolních dokladů. Následně byly osvětleny ruce všech pracovníků noční směny celního úřadu speciální lampou, u nichž byl předpoklad styku s doklady. U obžalovaného M. byl výsledek negativní. Osoba, které je předkládána jinou osobou listina k otisku razítka, se listiny při otiskování razítkem nemusí dotknout.

Podle výpovědi obžalovaného Š. tvořil obžalovaný Z. dvojici s obžalovaným H.. Také svědkové ze společnosti XXXX se vyjádřili k jeho osobě ve spojení s osobou představující se jako Z., je patrné, jak už na to bylo poukázáno, jednalo se o obžalovaného H.. Obžalovaný H. měl ve dvojici silnější postavení, dával obžalovanému Z. úkoly. Z pokynu obžalovaného H. vezl obžalovaný Z. obžalovaného Š. do Prahy, když vyřizoval živnostenské oprávnění, také

z pokynu H. vozil obžalovaného Š. do internetové kavárny, kde dostával obžalovaný Š. pokyny k vyplňování písemností, papíry podepisoval, opatřoval razítkem, v internetové kavárně, v Brně, na ulici Cejl byla tiskárna a také počítač propojen s faxem, bylo možno tedy fax odeslat. Obžalovaný Z. také vezl obžalovaného Š. na jeho setkání se svědkem T., kde měl podepsat nějaké doklady. Obžalovaný Z. potvrdil, že byl obžalovaný Z. kamarád s obžalovaným H., že obžalovaný H. dával úkoly obžalovanému Z., pokud šlo o zajišťování dopravy, také byly posílány peníze na účet obžalovaného Z., aby je bylo možno rychleji vyzvedávat, to potvrzují i zprávy z banky. Obžalovaný Z. uvedl, že bylo známo, že obžalovaní H. a Z. používají jméno Z.. Obžalovaný Z., podle obžalovaného Zeliny, ale to vyplývá i z toho, co uvedl obžalovaný Š., znal obžalovaného Z., H., H., K.. Obžalovaný Z. při jednání se společností XXXXvěděl, že obžalovaný H. vystupuje pod jménem Z., což není obvyklé, což poukazuje na zakrývání některých skutečností, což zřetelně obžalovaný Z. věděl. Obžalovaný Z. a obžalovaná K., jak z dokazování vyplynulo, o sobě také věděli v souvislosti s organizováním dopravy pohonných hmot a také pokud šlo o placení za dopravu. Přes účty obžalovaného Z. nebo společnosti, kde figuroval, mu bylo známo, že jimi procházejí velké sumy peněz. Bylo mu známo, že je jednáno ve společnosti XXXXv souvislosti se společností XXXX, objednával přepravy pohonných hmot, koordinoval řidiče, kteří je vozili, obžalovaná K. jeho jméno uváděla ve fakturách. Obžalovaný Z. také pro obžalovaného Š. uzavřel s Českou poštou, s.p., Brno-16 dohodu o pronájmu uzamykatelné poštovní přihrádky na poště, na základě toho byl společností XXXX zřízen P.O.BOX č. 6, který byl uváděn jako fakturační adresa společnosti, na kterou přepravní společnosti zasílaly faktury. Nelze uvěřit tvrzení obžalovaného Z., pokud projevil nějakou aktivitu, tak nemohl vědět, že je součástí určitého řetězce, jehož cílem je pokud možno co nejdelší dobu získávat nelegální činností peníze. Z toho co obžalovaný Z. vykonával, z toho co věděl, že dělají ostatní, vyplývá, že mu bylo známo, za jakým účelem jeho činnost a činnost ostatních směřuje.

Obžalovaného Š., jak uvedl obžalovaný Z., přivedl obžalovaný H., který ho znal, obžalovaný Š. se také znal s obžalovanými Ž. a H.. Obžalovaný Z., H., K., Ž., H. se totiž domluvili na tom, že budou shánět společnost, která bude dovážet pohonné hmoty ze Slovenské republiky. Právě pro tuto činnost ho obžalovaný H. zajistil. Obžalovaný Š. byl jednatelem společnosti, která pohonné hmoty dovážela. Pro dovoz pohonných hmot mu pomohl zajistit dovozní licence obžalovaný K.. Obžalovaní H. s obžalovaným Š. dobře věděli, v čem spočívá činnost, kterou provádějí. Bylo známo, že obžalovaný Š. má australský pas, že chce vydělat peníze a pak odejít z České republiky do zahraničí. O snaze obžalovaného Š. vydělat peníze, a to i nelegálním způsobem, svědčí i jeho dopisy, které byly nalezeny v elektronické podobě v jeho počítači. To, že dostával obžalovaný Š. instrukce vyplývalo nejen z jeho výpovědi, ale také z výpovědi obžalovaného Š. a také obžalovaný H. uvedl, že zajišťoval prostřednictvím obžalovaného Š. určité činnosti, ale rozhodně na něj nečinil nátlak. Bylo potvrzeno, nejenom výpovědí obžalovaného Š., že mu byly dávány k podpisu určité materiály, které se týkaly obchodování s pohonnými hmotami, tiskl faktury, dostával instrukce, chodil do banky, jednal s obžalovaným J.. Obžalovaný Š. popsal činnosti, které prováděl. To, co uvedl, je v souladu s tím, co uvedl obžalovaný Z., který také uvedl, že peníze za provádění činností dostával obžalovaný H. také pro obžalovaného Š., protože obžalovaný H. byl s obžalovaným Š. v častém kontaktu. To, že vůči němu rezolutněji vystupoval obžalovaný H. potvrzuje obžalovaný Š., když uvedl, což je v souladu s tím, co uvedl obžalovaný Z., že chtěl obžalovaný H., aby měl jeho prostřednictvím v potřebném termínu vše zajištěno. Obžalovaný H. se staral o vyřizování formálních záležitostí, dokladů, zajišťoval dopravu obžalovaného Š. na potřebná místa, staral se o to, aby příslušné osoby věděly, kde se nachází, měl být totiž vždy k dispozici, šlo o to, aby obžalovaný H. v potřebném termínu měl zajištěno vše potřebné, vyplnění a odeslání faktur, vybrání a předání peněz. Obžalovaný H. zajišťoval účast obžalovaného Š. v internetové kavárně, v bance, obžalovaný H. se často setkával

s obžalovanými H. a Z., kteří dávali obžalovanému H. úkoly, což bylo zřejmé z telefonních hovorů mezi obžalovaným H. a obžalovaným Z. a H.. Obžalovaný Š. také věděl o kontaktu obžalovaných H. a K., která měla v budově Geofyziky v Brně vystavit nějaké faktury. Obžalovaný Z. a H. se účastnili přebírání peněz. Obžalovaný Š. podepisoval materiály, i když byl mimo Českou republiku, když byl ve Slovenské republice, snažil se obžalovaným vyhýbat. Cítil, že ze strany H. jde o nátlak na něj. U Policie ČR nechtěl hledat ochranu, protože ji nedůvěřoval. Soud neuvěřil tvrzení obžalovaného Š., že cokoli udělal, tak, že nemohlo být součástí nelegálního jednání, protože měl originály dovozních licencí u sebe, i když je na určitou dobu půjčil obžalovanému K., ale on je vrátil. Také jednal pod nátlakem, měl o sebe strach, bylo mu vyhrožováno. Řadu dokumentů nepodepsal, i když jsou podepsány jeho jménem, nebo je také použito jiné razítko společnosti XXXX, než které mu bylo známo. Jak již bylo zmíněno, obžalovaný nevylučuje možnost získání peněz nelegálně, jak to plyne z jeho elektronické pošty, i když přímo nesouvisí s projednávanou věcí. Obžalovaný je jednatelem společnosti, která má dovážet pohonné hmoty, jsou pro ni vyřizeny licence. Nelze uvěřit tomu, že obžalovaný Š. se spokojí s tím, že má licence k dispozici, nelze je tedy zneužít, tak se nemůže dopouštět trestné činnosti. Ale obžalovaný Š. přitom jedná za situace, kdy je využíváno toho, že je jednatelem společnosti XXXX, vyplňuje materiály, podepisuje je z pozice své funkce, vybírá peníze, předává je dál, je v podstatě hlídán někým jiným, úkolovaným obžalovaným H.. Za této situace nelze předpokládat, že vysokoškolsky vzdělaný člověk, kterým je obžalovaný Š., si bude myslet, že je vše v pořádku, že veškeré činnosti jsou v souladu se zákonem. Obžalovaný uvedl, že k fakturám byly příjmové a výdajové pokladní doklady, věděl, že šlo o faktury týkající se pohonných hmot, peníze dával osobám, které je formálně přebírat neměly. To bylo zřetelné. Také je zřejmé, že obžalovaný ostatním nedůvěřoval, to plyne z toho, že uvedl, že měl obavy z nelegálnosti prodeje v České republice a ze způsobu obchodu, když mu bylo nařizováno, co má podepsat, odebrání peněz bylo v rozporu s logikou. Obžalovaný nepotvrdil, že by vůči němu uplatňovaný nátlak byl takového charakteru, aby naprosto vylučoval volní složku jeho jednání. Nelze vyloučit, že se obžalovaný z praktického důvodu neobrátil na Policii ČR, neboť prozrazením nelegální činnosti by přišel o peníze a navíc byl ohrožen rizikem trestního stíhání. Obžalovaný navíc věděl o zapojení do činnosti obžalovaných Ž. a H., u nichž nelze vyloučit určitou účast na trestné činnosti v jiné trestní věci obžalovaného Š., která byla pravomocně skončena ve věci zdejšího soudu 39 T 11/2004. Obžalovaný Š. chtěl získat peníze, souhlasil s tím, že společnost, v níž je jednatelem, se zapojí do činnosti nelegálních dovozů pohonných hmot, dostane peníze a z České republiky odjede.

Soud neuvěřil tvrzení obžalovaného Ž., že se na něj obrátil na jaře 2003 Z., aby zprostředkoval obchod s pohonnými hmotami. Proč byl osloven Z. zrovna on, to neví, měl spoustu kontaktů a často po něm někdo něco chtěl. Využil známosti s V. M., na kterého se obrátil o pomoc při zprostředkování obchodu s pohonnými hmotami pro Z.. V. M. mu řekl o možnosti realizace obchodu s pohonnými hmotami v přiměřeném množství přes společnost, ve které působil R. M.. Za zprostředkování obchodu dostával obžalovaný Ž. od Z. provizi. Z. mu řekl o tom, že obchod s pohonnými hmotami provádí přes společnosti XXXX a XXXX. V únoru 2004 mu oznámil, že se již obchodem s pohonnými hmotami zabývat nebude, soustředí se na ropu. Je evidentní, že takové tvrzení obžalovaného Ž. neodpovídá skutečnostem, které plynou z prováděného dokazování. Je patrné, že Z. byl vymyšlen pro případ prozrazení nelegálních dovozů pohonných hmot. Tak, jak hovoří obžalovaný Ž. o svém spojení se Z., jak je výše uvedeno, svědčí o tom, že se obžalovaný Ž. snaží nějak vysvětlit svou souvislost s obchodem s pohonnými hmotami ze Slovenské republiky, protože je provedeným dokazováním zcela zřetelná. Způsob jakým měl být kontaktován Z. je podivný, stejně je velmi náhodné, že si s ním povídá Z. o tom, že obchoduje prostřednictvím společností XXXX a XXXX a také najednou od února 2004 již nechce obchodovat

s pohonnými hmotami, což je zrovna v době prozrazení nelegálních dovozů. Hodnoceno prostřednictvím výsledků provedeného dokazování takovému kontaktu obžalovaného Ž. se Z. věřit nelze. Popis Z., který uvádí obžalovaný Ž., B., B. odpovídá popisu nalezeném v poznámkovém bloku obžalovaného B.. Je v souladu s tím, co uvedl obžalovaný Z. ohledně uváděné hlavní role jiné osoby, Z., v případě prozrazení nelegálních dovozů pohonných hmot. To také dokumentuje telefonický rozhovor z 25. 5. 2004 obžalovaného Z. a Ž. právě k tomu, že byl Z. zadržen v ČR. Pokud mluvil svědek M. o Z., tak nemluvil pravdu. Soud mu neuvěřil. Naopak výpověď svědka M. je směrem k obžalovanému Ž. usvědčující, podle něj to byl hlavní garant obchodování se společnostmi XXXX a XXXX, se kterými společnost XXXX obchodovala. O hlavní úloze obžalovaného Ž. ve věci také svědčí výpověď obžalovaného Z., který uvedl, že obžalovaný Ž. řešil s obžalovaným K. dovoz pohonných hmot. Obžalovaný Ž. byl s obžalovaným Z. v častém kontaktu. Obžalovaný Ž. měl na starosti dovoz pohonných hmot. Obžalovaný Ž. přebíral peníze, někdy byl u toho i obžalovaný H. a B.. Nejvíce peněz měl obžalovaný Ž. a H. z ochodu s pohonnými hmotami. Také se dávaly peníze na činnost celnice a ostatních do věci zapojených osob. Pokud mluví o spojení obžalovaných Ž. a H. obžalovaný Z., tak úzká spolupráce těchto dvou obžalovaných je podporována také výpovědí obžalovaného Š., spojení těchto dvou obžalovaných směrem k možnému využití jednatelství obžalovaného Š. ve společnosti XXXX nebylo vyloučeno ani v rámci dokazování v jiné trestní věci obžalovaného Š., která je vedena u zdejšího soudu pod sp. zn. 39 T 11/2004. O kontaktech obžalovaného Ž. s ostatními a o jeho důležitosti ve vztahu k penězům, svědčí četné záznamy výše uvedených telefonických rozhovorů právě z doby po prozrazení nelegálních dovozů pohonných hmot do ČR. Velmi často si telefonují obžalovaní Ž. a Z., kteří jsou vůči sobě vstřícní, podporují se v tom, jak jsou velice zaměstnaní a často řeší otázku úniku peněz, za který činí odpovědného třetího muže, který podle nich upřednostňuje před prací své osobní záležitosti. Z dokazování je patrné, že se jedná o obžalovaného H., se kterým také obžalovaný Ž. telefonoval a probíral problematiku peněz, obžalovaný H. ho ujišťoval, že své peníze dostane, že si peníze nevzal. Nesouhlasil s výpočty, které prováděli obžalovaní Ž. a Z.. Obžalovaný Ž. dobře věděl, a je to zřejmé i z telefonických rozhovorů, že podklady, pro výpočty jsou poskytovány obžalovanou K., která má o peněžních záležitostech přehled. Obžalovaný Ž. také hovořil s obžalovaným B., bylo zřejmé, že oba věděli, že byl obžalovaný B. u rekognice v květnu 2004 zadrženého Z., řešil také s obžalovaným B. nedostatek peněz v souvislosti se stavebními pracemi. Také řešil peněžní problémy se svědkem F., který figuroval jako odpovědný zástupce společnosti XXXX. Také byl v telefonickém spojení s obžalovaným B.. Také s obžalovaným H., který se ho dotazoval, když byl v zahraničí, zda nenastaly problémy, je zřejmé, že by měly být v souvislosti s prozrazenou činností nelegálních dovozů pohonných hmot. Obžalovaný H. se také v telefonickém rozhovoru s obžalovaným Ž. spojuje prostřednictvím svědka D., s nímž se oba obžalovaní znají. Obžalovaný H. je také osloven svědkem K., který se jmenuje K., ale představil se jménem P. a telefonoval obžalovanému H., v souvislosti se zadržením obžalovaného Ž. a provedením domovní prohlídky. Svědek K. se také v jednom z telefonických rozhovorů dotazuje obžalovaného Ž. na jeho souvislost s převážením pohonných hmot přes hranice, po televizním vysílání. V telefonickém rozhovoru, následně po televizním vysílání, sděluje obžalovaný B. obžalovanému Ž., že byl vzat do vazby celník, je patrné, že to byl obžalovaný M.. Je zřejmé, že oba obžalovaní věděli o jakého jde celníka. Obžalovaný H. informuje v telefonickém hovoru obžalovaného Ž. o tom, že někdo poskytl jeho popis. Jde o reakci na výpověď V. M. ve Slovenské republice. S obžalovaným H. také mluví obžalovaný Ž. v souvislosti s převáděním peněz na společnost XXXX, než došlo k výsledku R. K. z této společnosti. Když spolu telefonují obžalovaní Ž. a Z., tak se ptá obžalovaný Z. na obžalovaného B., D.. Také je podpořeno spojení všech tří tím, že obžalovaný Z. telefonoval s obžalovaným Ž. a předal telefon obžalovanému B., který pak

mluvil s obžalovaným Z.. Další spojení jsou potvrzována také tím, že obžalovaný Ž. vydal SIM kartu registrovanou na společnost XXXX, telefonní číslo obžalovaného Ž. bylo uvedeno v telefonním seznamu telefonu obžalovaného C.. To, že obžalovaný Ž. věděl o činnosti obžalovaných B. a C. také potvrzuje výpověď obžalovaného Z.. Pokud řekl obžalovaný Ž., že nezná obžalovaného Z. a K. v souvislosti s nelegálním dovozem pohonných hmot do ČR, tak lže. O tom svědčí řada důkazů, velká četnost telefonických rozhovorů obžalovaného Ž. s obžalovaným Z.. Také rozhovor z 4. 3. 2004, kde je reagováno na televizní relaci. O činnosti obžalovaného Ž. svědčí také telefonický rozhovor z 27. 8. 2004 s obžalovanou Ž., která přímo uvedla: „...půjdeš za mříže, za ty tvoje nafty...“ Obžalovaný Š. uvedl, že jednat ve XXXXu byl také obžalovaný Ž., což potvrzuje kniha návštěv, podle ní 27. 6. 2003 tam byl obžalovaný Ž., Š. a K.. To znamená, že i tyto dva obžalované zná v souvislosti s pohonnými hmotami. Svědek K. K. uvedl, že obžalovaný Ž. je známá osoba v Šumperku, měl mít různé podnikatelské aktivity. Svědek také uvádí, že měl zájem o zjišťování proclívání pohonných hmot dovážených ze Slovenské republiky, zmiňoval obžalovaného Ž. v souvislosti se stavbou a prodejem domů. Z toho lze logicky vyvodit, že některé pro obžalovaného Ž. potřebné osoby, mu vyšly v mnohém vstříc.

Soud neuvěřil tvrzení obžalovaného Ž., že u něj byla nalezena částka peněz, kterou si u něj schoval L. V., když jel do Prahy, aby je s sebou nevozil, který měl mít peníze půjčeny od J. K., který sice uvedl, že peníze vložil na účet, ale nedoložil jejich výběr. Z materiálů banky je zřejmé, že na účet vedený v USD byly vloženy peníze, ale materiály z banky nedokládají, že by došlo k výběru z účtu vedeném v USD nebo z účtu vedeném v CZK odpovídající částky, která měla být předána L. V.. Navíc okolnosti a důvod ponechání peněz u obžalovaného Ž. skutečně nasvědčují tomu, že nešlo o peníze L. V., který by si je půjčil od J. K.. Soud neuvěřil tvrzení obžalovaného Ž., že měl dostatek peněz získaných z obchodu s mincemi, které on, jeho bratr a otec sbírali. Sběrka měla velkou hodnotu. V roce 1991 prodal mince za Kč 15 000 000,--. Prodej není doložen písemně ani není získaná částka zdaněna. Když byl ve vazbě, otec prodal mince za Kč 50 000 000,--. Peníze získané otcem byly obžalovaného, otec je spravoval. Peníze měl v hotovosti, aby byly vždy k dispozici. Podle názoru soudu je zřetelné, že existence sbírky mincí takové hodnoty není prokázána. Sám obžalovaný Ž. uvedl, že prodej nebyl písemně doložen a částky získané prodejem mincí nejsou zdaněny. Sběrka také nebyla pojištěna. Nelze věřit ani výpovědi Václava Ž., který měl půjčovat peníze obžalované Ž., v květnu 2003 Kč 1 500 000,-- na koupi bytu, koncem roku 2003 Kč 1 000 000,--, který měla doplatit M. V. za byt, původně měla být částka zaplacená ve splátkách. Půjčka je písemně potvrzena, peníze předával ve svém bytě, nikdo jiný u toho nebyl. Před půjčením peněz je měl uloženy v kovové kasičce umístěné u V. Ž., matky, která obsah kasičky neznala. Peníze získal z obchodu s mincemi, které sbíral. Na přelomu 70. a 80. let se zvedla cena výkupního zlata a stříbra, většinu mincí prodal a získal 15 až 18 milionů korun českých. Peníze v bance neměl. Nepamatuje si, jakým způsobem konvertoval měnu do měny platné v roce 2003, ale měl platné peníze v době půjčky a šlo o stejné peníze, které získal prodejem mincí. Mince, které zůstaly po otci obžalovaného Ž. měly hodnotu Kč 50 milionů zhruba před dvaceti lety. Podíl svědka z toho činil kolem 20 milionů. Neví, kde utratil svůj podíl obžalovaný Ž.. Obžalovaný Ž. a svědek Ž. mluví o vysokých částkách, které nejsou dokladovány, navíc ani svědek neví, jakým způsobem peníze vyměňoval na peníze platné, půjčuje peníze manželce obžalovaného, která měla možnost, když obžalovaný měl mít také podíl z prodeje mincí, dostat peníze od obžalovaného Ž., je patrné, že svědek Ž. cíleně dodal, že neví, kde utratil peníze obžalovaný Ž., aby tak nevzbuzoval údiv nad tím, že peníze půjčuje, když velký peněžní obnos má mít manžel obžalované Ž., obžalovaný Ž..

Je patrné, že obžalovaná Ž. v době nelegálních dovozů pohonných hmot do České republiky žila s obžalovaným Ž.. Sám obžalovaný uvedl, že s ním měla manželka špatné zkušenosti. Je

tedy zřejmé, že o různých aktivitách, které také vedly k trestnímu stíhání obžalovaného v jiné věci, obžalovaná Ž. věděla. V telefonickém rozhovoru s obžalovaným Ž., který je již výše zmíněn, je zřejmé, že se hádali a obžalovaná uváděla, že bude obžalovaný ve vězení v souvislosti s pohonnými hmotami. Půjčky obžalované od V. Ž. jsou sice doloženy písemně, ale je otázkou, zda skutečně došlo k předání peněz. Soud neuvěřil tvrzení obžalovaného Ž. a svědka o takových velkých částkách za prodej mincí. Je evidentní, že obžalovaný Ž. se dopustil nelegálních dovozů pohonných hmot ze Slovenské republiky, že měl mít rozhodující podíl peněz, když navíc také byl řídící osobou, z telefonických rozhovorů je patrné, že se o peníze velmi zajímal, měl podezření, že nějaké chybí, prováděl výpočty, obžalovaný H. ho ujišťoval, že své peníze dostane. Kromě údajných peněz z údajného prodeje mincí, nejsou peněžní příjmy u obžalovaného a obžalované zjištěny. Tomuto zdroji však uvěřit nelze. Přitom je zřejmé, z listinných důkazů, že došlo k nákupu nemovitostí v době, která umožňovala použití peněz získaných nelegálními dovozy pohonných hmot ze Slovenské republiky. Nemusí se jednat o přímo ty konkrétní bankovky, které pocházely z nelegálního obchodu s pohonnými hmotami. Podstatné je to, že nelegálně získané peníze zvyšují množství peněz, které mají obžalovaní k dispozici pro své potřeby. To, že ke svatbě obžalovaných došlo v říjnu 2003 a k zúžení společného jmění manželů v listopadu 2003, je praktické právě z důvodu zastření skutečného původu peněz, které jsou použity na nákup věcí. Vzhledem k tomu, že obžalovaná Ž. nebyla vystavena takovému riziku jako obžalovaný Ž., který se přímo účastnil nelegálních dovozů, bylo výhodnější uzavřít manželství a pak zúžit společné jmění takovým způsobem, který byl mezi obžalovanými domluven.

Obžalovaní se trestné činnosti dopustili tak, jak je popsána ve výrokové části rozsudku, jak vyplynula z provedeného dokazování u hlavního líčení, proto není popis v úplné shodě s písemně podanou obžalobou.

Obžalovaní si byli vědomi toho, z pozice činností, které vykonávali, že činnosti nemohou být izolované, že mají určitý cíl, statutární zástupci, v tomto případě šlo o jediné, měli přehled, odpovědnost, vědomost o činnosti společnosti, ve které působí, ostatní obžalovaní o činnosti, kterou vykonávají, o podmínkách, skutečnostech a okolnostech jejího výkonu, u některých to podporuje dosavadní pracovní praxe, zkušenosti.

Existence určité struktury, společenství více osob, zaměřené na získávání nelegálního zdroje příjmu, který vyplývá z dovozu zboží ze Slovenské republiky do České republiky, aniž by bylo řádně procleno, která za účelem dosažení cíle se musí vyznačovat vnitřní organizovaností, rozdělením funkcí a dělbou činností, které jsou vykonávány pro účel, k němuž byla struktura vytvořena, všechny články a činnosti jsou potřebné, protože bez takové struktury by realizace předmětné trestné činnosti byla ztěžila proveditelná, je evidentní, což je provedeným dokazováním, shora rozvedeným, potvrzeno. Je zřetelná činnost obžalovaných směřující k získání peněz, pokud možno prováděná co nejdéle to bude možné. Z dokazování vyplynuly vztahy nadřízenosti a podřízenosti mezi obžalovanými, aby činnosti mohly fungovat a tím celá struktura společenství. Část obžalovaných se podílela na dílčích činnostech, B., B., B., C., M., K., H., Z., Š., J., organizování sami mezi sebou a prostřednictvím obžalovaných Z., H., K., nad nimiž byli obžalovaní Ž. a H., mající přehled o celé organizační struktuře a její činnosti, rozhodovali o tom, komu, jakým způsobem a kolik budou rozdělovány peníze získané trestnou činností.

Obžalovaní K. a Ž. jednali o dovozu pohonných hmot ze Slovenské republiky, k prvotnímu jednání byli přizváni také obžalovaní Z., H., H.. Prostřednictvím známého obžalovaného Ž. V. M. byla kontaktována společnost XXXX se sídlem v Komárně, ve Slovenské republice, která byla dodavatelem pohonných hmot v období od 26. července 2003 do 3. 2. 2004. Záměrem bylo dovážet pohonné hmoty tak, aby nebyly evidovány Celní správou České republiky, aby nebylo placeno clo a daně, ty pak výhodně prodávat a tak získávat peníze. Ke zdání legálnosti obchodování byly vyřízeny dovozní licence, kde sehrál důležitou roli obžalovaný K., který měl určité zkušenosti z oblasti týkající se obchodování s pohonnými hmotami. Aby bylo rozmělněno jakékoli podezření obžalovaného Ž., H., K., Z., H., bylo nutno obstarat společnosti, které budou dovozci pohonných hmot, kterým bude společnost XXXX zasílat faktury, přitom v nich shora uvedení obžalovaní formálně nebudou vystupovat, byla využita známost obžalovaného Z. s obžalovaným H., který přivedl obžalovaného Š., jednatele společnosti XXXX, která byla dovozcem a také byla využita známost obžalovaného Ž. s obžalovaným B. k tomu, aby se dovozcem stala společnost XXXX, jejímž jednatelem byl obžalovaný B.. K prodeji pohonných hmot v rámci České republiky byla určena také společnost XXXX jejímž jednatelem byl P. B., kterého zajistil obžalovaný Z., který také ve spojení s obžalovaným H. zajistili obžalovanou K., která byla účetní a vykonávala s tím spojené práce pro tuto společnost a také práce spojené s organizováním dopravy pohonných hmot do ČR. Zajišťování dopravy měl také na starosti obžalovaný Z. a H., kteří také prováděli úkony týkající se zabezpečování potřebných aktivit ze strany obžalovaného Š.. Platební styk se zahraničím byl realizován prostřednictvím obžalovaného B.. O skladování pohonných hmot se staral obžalovaný J., který také zajišťoval dopravu. Obžalovaný C. na pohraničním Celním úřadu Břeclav-dálnice zajišťoval styk s řidiči a vyřízení celních formalit tak, aby zboží bylo dopraveno do České republiky a přitom nebylo evidováno v celní evidenci, což realizoval obžalovaný M., celník pohraničního Celního úřadu Břeclav – dálnice, který úzce spolupracoval s obžalovaným C. a měl z hlediska své funkce ve zvýšené míře dodržovat zákony a Celní správou ČR stanovené postupy, přitom jednal za účelem získání peněz v rozporu s uloženými povinnostmi. Jednáním obžalovaných ve svém souhrnu vznikla vůči státu škoda ve výši Kč 188 192 449,--.

Nelegálním způsobem získané peníze obžalovaní používali pro své potřeby. Jak z dokazování vyplynulo obžalovaný M. investoval peníze do společnosti XXXX, obžalovaný C. peníze uložil do banky, obžalovaný Ž. koupil nemovitosti, obžalovaná Ž. byt. Obžalovaní Ž. a Ž. nechtěli, aby vzniklo jakékoli podezření, že mají peníze z nelegální činnosti, uzavřeli sňatek, aby mohli následně zúžit společné jmění manželů, a to tak, aby aktiva nabývala obžalovaná, což je méně podezřelé, než kdyby to byl obžalovaný Ž., vzhledem k jeho účasti v nelegálním dovozu pohonných hmot, o němž obžalovaná věděla. Za takové situace pak obžalovaná 1. 12. 2003 uzavřel smlouvu o koupi bytu s tím, že částku Kč 1 100 000,-- uhradila před podpisem smlouvy, přesné datum známo není, ale prodávající potvrdil, že je částka uhrazena, potvrdil to podpisem smlouvy 1. 12. 2003, je však zcela zřejmé, že zbylou část kupní ceny ve výši Kč 1 000 000,-- zaplatila obžalovaná jednorázově v prosinci 2003, nikoli v následných splátkách.

Skutky popsané v bodě jedna a dva rozsudku jsou soudem popsány v souladu s provedenými výsledky dokazování. Je zřejmá skupina obžalovaných – B., B., B., C., H., J., K., M., Š., Z. – kteří vykonávali určité činnosti, které byly ve svém souhrnu všechny potřebné k realizování nelegálních dovozů, jsou popsány ve výroku rozsudku v bodě 1 a shora rozebrány. Skupina obžalovaných jim nadřazenější – obžalovaní H., K., Z., což také plyne ze skutkové části výroku rozsudku a rozboru uvedeném shora a dvojice obžalovaných Ž. a H.,

jejichž činnost je popsána ve výroku rozsudku pod bodem 1 a rozebrána výše. Obžalovaní Ž. a Ž. tvoří dvojici, jejíž jednání je pospáno v bodě 2 výroku rozsudku a také je výše proveden jeho rozbor.

Obžalovaní B., B., B., C., H. J., K., Š., Z. svým jednáním popsaným ve výrokové části rozsudku v bodě 1, které je též výše rozebráno, naplnili jak po stránce objektivní, tak subjektivní skutkovou podstatu trestného činu zkrácení daně poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, odst. 4 trestního zákona a trestného činu účasti na zločinném spolčení podle § 163a odst. 1 trestního zákona; obžalovaní H., K., Z. naplnili jak po stránce objektivní, tak subjektivní způsobem popsaným ve výroku rozsudku pod bodem 1 a rozebraným shora, skutkovou podstatu organizátorství trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 10 odst. 1 písm. a) trestního zákona k § 148 odst. 1, odst. 4 trestního zákona a skutkovou podstatu trestného činu účasti na zločinném spolčení podle § 163a odst. 1 trestního zákona; obžalovaní H. a Ž. naplnili svým jednáním jak po stránce objektivní, tak subjektivní popsaným v bodě 1 rozsudku a rozebraným shora skutkovou podstatu organizátorství trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 10 odst. 1 písm. a) trestního zákona k § 148 odst. 1, odst. 4 trestního zákona spáchané ve prospěch zločinného spolčení podle § 43 odst. 1 trestního zákona; obžalovaný M. naplnil jak po stránce objektivní, tak subjektivní svým jednáním popsaným v bodě 1 rozsudku a rozebraným shora, skutkovou podstatu trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, odst. 4 trestního zákona a trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a), písm. c) trestního zákona a trestného činu účasti na zločinném spolčení podle § 163a odst. 1 trestního zákona; obžalovaný Ž. a obžalovaná Ž. svým jednáním naplnili jak po stránce objektivní, tak subjektivní popsaným v bodě 2 rozsudku a rozebraným shora skutkovou podstatu trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 252 odst. 1, odst. 3 trestního zákona.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud přihlédl ke stupni společenské nebezpečnosti jednání obžalovaných, k jejich osobám, osobním poměrům a možnostem jejich nápravy. Vzal v úvahu rozdělení do skupin, které jsou výše zmíněné, obžalovaní B., B., B., C., H., J., K., M., Š., Z., každý z nich prováděl určitou pro něj typickou činnost, potřebnou pro celou strukturu, obžalovaní K., Z., H., organizátoři, obžalovaní H. a Ž., organizátoři na vyšším stupni, na vrcholu hierarchie, protože jednali ve prospěch zločinného spolčení a měli rozhodující podíl na jeho činnosti, pokud jde o řízení, rozhodování rozdělování peněz. Obžalovaný M. je postaven na úroveň druhé skupiny, protože byl veřejným činitelem, který měl zvýšenou měrou chránit zájmy státu ve finančních vztazích, jeho činnost měla velký význam, protože bez ní by dovoz pohonných hmot nezavedených do celní evidence nemohl proběhnout. Bylo přihlédnuto k tomu, že trestná činnost byla naplánována tak, aby probíhala pokud možno co nejdéle, a také déle probíhala, v případě odhalení měla být trestní odpovědnost přesouvána na jinou osobu, k výši způsobené škody, která výrazněji přesahuje začínající hranici škody velkého rozsahu, činnosti obžalovaných naplnili skutkové podstaty zvláště závažných trestných činů, část obžalovaných byla organizátory, u dvou obžalovaných se ze zákona zvyšuje hranice možné sazby trestu odnětí svobody od deseti do patnácti let, protože okolnosti činu, které vyplynuly z provedeního dokazování a osoby obžalovaných Ž. a H., kteří jsou hlavními ve struktuře pokud jde o strategické rozdělování úloh, rozdělování peněz z trestné činnosti, přehled o určitých liniích postupů a činnosti zapojených osob, počáteční poskytnutí peněz, vymyšlení tohoto druhu trestné činnosti, určitá manipulace a matení osobou, na kterou se v případě odhalení trestné činnosti přenesou trestní odpovědnost. Využívají kontakty a známosti s osobami, pro zajištění určitých záležitostí. Obžalovaní tvořili dvojici, jejíž

působení bylo také zaznamenáno v rámci páchaní trestné činnosti obžalovaným Š., nebyly však trestně stíhány, v trestní věci zdejšího soudu 39 T 11/2004, což však nemělo vliv na vinu obžalovaného Š., jak vyplývá z pravomocného rozsudku zdejšího soudu ve věci. U obžalovaného Z. bylo přihlédnuto k tomu, že přispěl k objasnění trestné činnosti. U obžalovaných B., H., H., J., K., K., M., Ž., že nebyli soudem trestáni. Také obžalovaný C. nebyl v ČR soudem trestán, byl ve Slovenské republice, avšak rozhodnutím Okresního soudu v Žiari nad Hronom bylo rozhodnuto 21. 5. 2004, že se osvědčil, usnesení nabylo právní moci 29. 6. 2004. Obžalovaný C. byl rozsudkem Okresního soudu v Žiari nad Hronom 1 T 268/00 ze dne 16. 10. 2000, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Banské Bystrici 8o 788/00 ze dne 21. 2. 2001, uznán vinným trestným činem poškození a zneužití záznamu na nosiči informací podle § 257a odst. 1 písm. a), c) Tr. zák. Byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání jednoho roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří let. Trestná činnost spočívala v tom, že v přesně nezjištěné době, od ledna 1998 do června téhož roku, v pobočkách sázkové kanceláře Gól navrhoval jejich vedoucím poskytnutí peněžní odměny za umožnění vstupu do počítačové sítě v sázkové kanceláři a následnou změnu údajů, na základě nichž by bylo možné vytisknout a do sítě zanést místo nevýherních tiketů tikety výherní, v sázkové kanceláři v Novej Bani a v Žarnovici mu byl vstup do počítače umožněn, v něm vykonal určité úkony, také v sázkové kanceláři v Hlohovci byly výše uvedeným způsobem, to je změnou příslušných údajů na místo nevýherních tiketů vytisknuté dva kusy výherních tiketů, na které bylo možné vybrat 24 908,-- Sk, v případě výběru by byl způsobil uvedenou škodu sázkové kanceláři Gól s.r.o. Banská Bystrica. Měl úmysl způsobit jinému škodu, zabezpečit si neoprávněný prospěch, získal přístup k nosiči informací, také informace neoprávněně použil a učinil zásah do technického a programového vybavení počítače. Ze zpráv z bydlíšť obžalovaných nebylo zjištěno, že by byli postiženi pro přestupek. U obžalovaného C. také z místa, které bylo uváděno jako trvalé bydliště ve Slovenské republice, nebylo zjištěno, že by byl postižen pro přestupek. V místě bydliště se nezdržuje, což také potvrdil Daňový úřad Košice III, který také uvedl, že obžalovaný nepodal daňové přiznání k dani z příjmu fyzických osob, výzvy se vracejí, neboť není znám jeho pobyt. Z popisu rejstříku trestů a z připojených trestních spisů je zřejmé, že byly soudem trestáni obžalovaní B., B., H., Š., Z., Z., Ž.. Obžalovaný B. byl trestním příkazem Okresního soudu v Blansku 1 T 128/2004, který byl vydán 30. 4. 2004, obžalovanému doručen 25. 6. 2004, nabyt právní moci 8. 7. 2004, uznán vinným trestnými činy zanedbání povinné výživy dle § 213 odst. 2 a dle § 213 odst. 1 trestního zákona, byl mu uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let. Trestná činnost je z doby od 1. 10. 1999 do 17. 3. 2004 a z doby od 22. 3. 1999 do 31. 8. 1999. Ve věci Městského soudu v Brně 91 T 52/2005 bylo zjištěno, že byl obžalovaný B. rozsudkem ze dne 30. března 2006, v právní moci téhož dne, zproštěn obžaloby. Skutek spočíval v objednávání přeprav od prosince 2003 do února 2004, v jejich nezaplacení, ač měl vědět, že nebudou zaplaceny, přepravy měl objednávat z titulu jednatele společnosti XXXX se sídlem ve XXXX.

Obžalovaný B. byl soudem trestán ve věci Okresního soudu v Šumperku 3T 17/96 dne 6. 2. 1996 pro trestný čin podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. a) trestního zákona, byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání jednoho měsíce, jehož výkon byl odložen na zkušební dobu do 23. 2. 1997, osvědčil se 13. 6. 1997. Rozsudkem Okresního soudu v Šumperku 3 T 97/2002 ze dne 18. 9. 1992, který nabyt právní moci téhož dne, byl uznán vinným trestným činem zpronevěry podle § 248 odst. 1,2 trestního zákona ve znění z. č. 265/2001 Sb., skutek se stal 19. 6. 2001. Byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let. Rozsudkem Okresního soudu v Šumperku 4 T 216/2002 ze dne 29. 4. 2003, v právní moci ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě 2 To 726/2003 ze dne 24. 10. 2003, byl obžalovaný uznán vinným

pokusem trestného činu pojistného podvodu podle § 8 odst. 1 trestního zákona k § 250a odst. 1,3 trestního zákona, trestná činnost se odehrála 8. 1. 2002 a 9. 5. 2002, byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 15 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou a půl let, současně byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Šumperku 3 T 97/2002 ze dne 18. 9. 2004. Rozsudkem Okresního soudu v Šumperku 3 T 110/2003 ze dne 6. 9. 2004, v právní moci téhož dne, byl obžalovaný uznán vinným trestným činem zpronevěry podle § 248 odst. 1,2 trestního zákona, kterého se dopustil v přesně nezjištěné době od 30. 8. 2000 do 31. 8. 2000, byl mu uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 20 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání čtyř let. Zároveň byl zrušen výrok o trestu rozsudku Okresního soudu v Šumperku ze dne 29. 4. 2003. Ve věci Okresního soudu v Šumperku 3 T 17/96 se hledí na odsouzeného jako by nebyl trestán. K odsouzení nelze přihlížet. U ostatních rozhodnutí je zřejmé, že k prvnímu odsuzujícímu rozsudku došlo ve věci 3 T 97/2002 ze dne 18. 9. 2002 a že veškeré trestné činy, za které byly u Okresního soudu v Šumperku ukládány tresty, se staly před 18. 9. 2002. Proto za trestnou činnost nyní posuzovanou nelze uložit souhrnný trest, protože se neodehrála před 18. 9. 2002. Je také zřejmé, že zprávy Okresního soudu v Šumperku, že byla podána na obžalovaného obžaloba, vedená pod sp. zn. 31 T 43/2005, a to pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1,3 písm. b) trestního zákona. Jedná se o leasingové podvody, při nichž obžalovaný B. jednal pod jménem J. K. a také k nim využil jinou osobu, jednak obžalovaný uzavřel leasingovou smlouvu za obchodní společnost, přičemž věděl, že plná moc, kterou měl být zmocněn, je padělaná, předmět leasingu byl převeden na třetí osobu. Leasingové splátky hrazeny nebyly. K uzavření leasingových smluv došlo 4. 7. 2003 a 16. 6. 2003. Ve věci bylo nařízeno hlavní líčení, věc nebyla skončena. Je patrné, vzhledem k postupně ukládaným souhrnným trestům, že trestná činnost obžalovaného B. posuzovaná ve věci zdejšího soudu je páchána v rámci zkušební doby.

Obžalovaný H. byl společně s obžalovaným M. Z., uznán vinným trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1,2 trestního zákona rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně 21 T 45/2004 ze dne 3. 12. 2004. Na základě odvolání státního zástupce a obžalovaného H. rozhodl rozsudkem 4 To 203/2005 Krajský soud v Ostravě dne 18. 8. 2005 tak, že rozhodl nově, uznal obžalované vinnými trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1,2 trestního zákona, obžalovanému H. uložil trest odnětí svobody v trvání jednoho roku a šesti měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání dvou let, také uložil peněžitý trest ve výměře Kč 30 000,-- a stanovil náhradní trest odnětí svobody v trvání jednoho měsíce. Odvolání obžalovaného H. bylo zamítnuto. U Městského soudu v Brně je podána obžaloba na obžalovaného H., vedena pod sp. zn. 91 T 145/2006, podle které se má dopustit trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1. 3 písm. b) trestního zákona. Obžalovaný podle obžaloby 21. 11. 2002 převzal peníze od určité osoby, měl je vrátit do 28. 2. 2003, převzal peníze od jiné osoby 28. 1. 2003, měl ji vrátit do 7. 2. 2003, ani v jednom případě peníze nevrátil, věděl již v době jejich převzetí, že je nevrátí. Věc zatím nebyla skončena. Ve věci Krajského soudu v Brně 39 T 11/2004 byl rozsudkem ze dne 22. 6. 2005 zproštěn obžaloby.

Obžalovaný Z. byl trestním příkazem Městského soudu v Brně 11 T 264/2000 vydaným 20. 11. 2000, v právní moci 16. 12. 2000 uznán vinným trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1,2 trestního zákona, byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání sedmi měsíců, jehož výkon byl odložen na zkušební dobu v trvání dvou let. Trestného činu se dopustil 29. 6. 1999. Usnesením téhož soudu ze dne 19. 5. 2003, v právní moci 31. 5. 2003 bylo rozhodnuto o osvědčení A. Z.. Trestním příkazem Městského soudu v Brně 12 T 309/2004 vydaným 2. 9. 2005, doručeným A. Z. 1. 7. 2006, v právní moci 11. 7. 2006 byl obžalovaný uznán vinným trestným činem úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1, odst. 3 trestního zákona formou pomoci podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona, byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří

let. Obžalovaný se dopustil trestného činu 14. 5. 2004, vystavil jako statutární zástupce společnosti XXXX, spol. s.r.o. falešné potvrzení o výši příjmu jiné osobě, která nebyla zaměstnána ve společnosti, která pak na základě falešného potvrzení uzavřel v České spořitelně, a.s. smlouvu o úvěru na Kč 104 800,--, bylo mu vyplaceno Kč 100 000,--, Kč 4 800,-- použil na úhradu životního pojištění, splátky nesplácel v souladu se smlouvou o úvěru, čímž způsobil škodu České pojišťovně, a.s. ve výši Kč 104 800,--.

Obžalovaný Š. byl rozsudkem Krajského soudu v Brně 39 T 11/2004 ze dne 22. 6. 2005, v právní moci ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci 2 To 141/2005 z 4. 4. 2006 uznán vinným trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 4 trestního zákona formou pokračování, osmi útoky a trestným činem úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1, odst. 4 písm. b) trestního zákona. Byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání šesti a půl let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Byl mu také uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního zástupce v obchodních společnostech a v družstvech v délce osmi let. Částečně byl obžalovaný obžaloby zproštěn. Trestné činnosti se dopustil leasingovými podvody, vystupoval z pozice jednatele společnosti XXXX, čtyřmi útoky v době května, června, srpna 2003, dvěma útoky v březnu 2003, za situace získání ke krátkodobému užívání bytu, byt bez oprávnění nabízel jiným, společnost, které byl jednatelem vystupovala v roli zprostředkovatele, za zprostředkování získal peníze, dále aniž by byl oprávněn, uzavřel nájemní smlouvu na byt na Slovanském náměstí v Brně, nabízel získání bytu a v dubnu 2003 uzavřel za společnost, které byl jednatelem, v roli zprostředkovatele se zájemcem o byt smlouvu, kterou předstíral zprostředkování převodu užívacího práva k bytu a tak vylákal od zájemce peníze, dále v roli jednatele společnosti XXXX odebral v květnu 2003 zboží od jiné obchodní společnosti, byly vystaveny faktury, určena lhůta splatnosti, aby bylo zboží zapláceno, k tomu nedošlo, což ani neměl obžalovaný v úmyslu, jednal tak, aby bylo zboží vylákáno a dále s ním nakládáno. Obžalovaný podle rozsudku jako jednatel společnosti XXXX se dohodl s neustanovenými osobami na zajištění pro společnost, které byl jednatelem, sjednání smlouvy o kontokorentním úvěru k účtům společnosti XXXX, nechal si opatřit zfalšované doklady, které předložil v únoru 2003 při sjednávání smlouvy o úvěru, smlouva byla téhož dne uzavřena a na základě předložených fiktivních dokladů mu byl poskytnut úvěrový limit Kč 1 milión, z něhož bylo čerpáno přes půl miliónu korun.

Obžalovaný Ž. byl třikrát soudem trestán. Okresním soudem v Šumperku 14. 3. 1983 ve věci 5 T 23/83 pro trestné činy dle § 146 odst. 1, dle § 117 odst. 1 trestního zákona, byl mu uložen trest odnětí svobody s přímým výkonem ve věznici, 9. 8. 1983 byl podmíněně propuštěn, byla stanovena zkušební doba v délce dvou let, rozhodnutí podléhalo amnestii prezidenta republiky z 8. 5. 1985, byl také uložen peněžitý trest, který byl 5. 5. 1983 zaplacen, také byl uložen trest propadnutí věci. Ve věci Okresního soudu v Šumperku 5 T 142/86 byl 18. 8. 1986 uznán vinným trestnými činy dle § 247 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákona a dle § 238 odst. 1, 2 písm. b) trestního zákona, byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání čtyř let a šesti měsíců, byla aplikována amnestie prezidenta republiky z 1. 1. 1990, uložený peněžitý trest byl 15. 11. 1990 zaplacen. Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci rozsudkem 29 T 2/2003 ze dne 14. 7. 2004, v právní moci ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci 2 To 103/2004 ze dne 9. 11. 2004, byl obžalovaný uznán vinným trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) trestního zákona ve znění z. č. 265/2001 Sb., byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání dvou let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let. Dále byl částečně obžalovaný zproštěn obžaloby. Trestný čin, kterým byl obžalovaný uznán vinným spočívá v tom, že 13. 9. 2000 v Šumperku si půjčil od M. V. Kč 840 000,--, které měl vrátit do jednoho měsíce, přičemž již v době půjčky, s ohledem na svou špatnou finanční situaci, krátkou lhůtu splatnosti a existenci dříve splatných a dlouhodobě neuhrazených dluhů nejméně musel být srozuměn s tím, že půjčku nebude schopen řádně a včas vrátit, peníze použil nezjištěným způsobem a M. V. ve stanovené lhůtě nic nevrátil.

Obžalovaný Z. byl ve věci Městského soudu v Brně 2 T 122/88 dne 13. 5. 1988 uznán vinným trestným činem dle § 247 odst. 1 trestního zákona, přečinem dle § 10 z.č. 150/69 Sb., byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice, odsouzení podléhalo amnestii prezidenta republiky ze dne 27. 10. 1988. Podle rozsudku Městského soudu v Brně 1 T 33/2004 ze dne 2. 9. 2004, v právní moci téhož dne, byl uznán vinným dvojnásobným trestným činem zpronevěry dle § 248 odst. 1, odst. 2 trestního zákona, kterého se dopustil 2. 3. 2000 a 18. 6. 1996, za to a za trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 2 trestního zákona, kterým již byl uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Brně 6 T 97/2002 ze dne 18. 10. 2002 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně 8 To 180/2003 z 19. 5. 2003 a který nabyt právní moci 19. 5. 2003 a za který mu dosud trest uložen nebyl, jelikož výrok o vině dle rozsudku NS ČR 4 Tz 175/2003 ze dne 25. 11. 2003 zůstal nedotčen, podle § 248 odst. 2 trestního zákona za použití § 35 odst. 1 trestního zákona mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání dvaceti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou a půl let. Byl uložen peněžitý trest Kč 10 000,-- a stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání jednoho měsíce. Dále byl stejným rozsudkem Městského soudu v Brně odsouzen za trestný čin útoku na veřejného činitele podle § 155 odst. 1 písm. a) trestního zákona, kterým byl již uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Brně 3 T 14/2003 ze dne 24. 3. 2003 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně 4 To 279/2003 z 15. 7. 2003 a za který mu dosud trest uložen nebyl, jelikož výrok o vině dle usnesení Městského soudu v Brně 1 Nt 104/2003 ze dne 22. 1. 2004 zůstal nedotčen, byl mu uložen peněžitý trest Kč 10 000,-- a stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání jednoho měsíce. Je zřejmé, že se uvedený rozsudek týkal skutků z 2. 3. 2000 a 18. 6. 1996, pro které byl vynesena odsuzující rozsudek ve věci téhož soudu 12 T 171/2001 dne 15. 5. 2002, za tyto dva skutky a za skutek ze dne 15. 12. 1999 byl vynesena odsuzující rozsudek ve věci Městského soudu v Brně 6 T 97/2002 ze dne 18. 10. 2002, byl uložen souhrnný trest a zrušen výrok o trestu z věci 12 T 171/2001. Je také zřejmé, že rozsudek Městského soudu v Brně 1 T 33/2004 se týkal skutku ze dne 24. 11. 2002, kterým byl uznán vinný obžalovaný Z. rozsudkem Městského soudu v Brně 3 T 14/2003 ze dne 24. 3. 2003. Proto má rozsudek 1 T 33/2004 dva výroky týkající se trestu. Je patrné, že v původních trestních věcech byly uplatněny mimořádné opravné prostředky. Nyní posuzovaná trestná činnost se nestala ani před dnem 15. 5. 2002, a ani před dnem 24. 3. 2003. Z toho důvodu nelze ukládat obžalovanému Z. souhrnný trest. Obžalovaný Z. byl ve věci Obvodního soudu pro Prahu 4, sp. zn. 52 T 7/2005 26. 6. 2006 zproštěn obžaloby, měl se v lednu 2000 dopustit trestného činu podvodu podle § 250 odst. 2 trestního zákona, jednáno vůči němu jako proti uprchlému. Na obžalovaného Z. byla podána v dubnu 2005 obžaloba k Okresnímu soudu v Břeclavi, je vedena pod sp. zn. 1 T 65/2005, podle které se má dopustit v červenci 2001 trestného činu zpronevěry podle § 248 odst. 1,2 trestního zákona. Usnesením Krajského soudu v Brně 52 T 2/2006 ze dne 26. 1. 2006 bylo zastaveno trestního stíhání obžalovaného Z. proto, že trest, k němuž může stíhání vést, by byl zcela bez významu vedle trestu, který pro jiný čin obžalovaného podle očekávání postihne. Obžalovaný se měl dopustit trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1,4 trestního zákona. Společně s dalšími měl vyvážet do zahraničí vozidla, která byla majetkem leasingových společností, které, na základě negativních výsledků šetření Police ČR pro krádež vozidel uplatní u příslušných pojišťoven nárok na pojistné plnění odpovídající hodnotě vozidel.

Souhrnné tresty, vzhledem ke shora uvedenému, jsou ukládány obžalovaným B., H., Z., Š., Ž.. Soud nepřihlížel jako k přitěžující okolnosti k odsouzením u obžalovaného B., C. a Z., u nichž bylo rozhodnuto o osvědčení se v rámci zkušební doby. Také nebylo přihlídnuto k odsouzením u obžalovaného Ž. z roku 1983 a 1986 a k odsouzení u obžalovaného Z. z roku 1988 z důvodu uplynutí delší doby od těchto odsouzení. U obžalovaného Z. soud nehodnotil v jeho neprospěch uložení trestů za trestné činy, které byly spáchány v době uvedené

v rozsudku Městského soudu v Brně 1 T 33/2004, trestný čin zpronevěry je z roku 2000 , 1996, trestný čin útoku na veřejného činitele z 24. 11. 2002.

U obžalovaného B., Z., H., Š. je ukládán souhrnný trest, tedy i za ty trestné činy, pro které již byly tresty uloženy, předtím než jim byly uloženy, nebyli trestáni, u obžalovaného Z. došlo k osvědčení se. U obžalovaného Ž. se k předchozím trestům z 80. let, nepřihlíží.

U obžalovaných B., H., Z., Ž. soud ukládal trest i za trestné činy, kterými byli uznáni vinnými v jiných trestních věcech. Vzhledem k charakteru trestné činnosti, nevýrazným trestům, které byly za trestné činy uloženy, odsouzení nejsou tak významná, aby měla výrazný vliv na výši trestu. U obžalovaného Š. je evidentní, že je ukládán souhrnný trest i za trestné činy, které jsou uvedeny ve věci 39 T 11/2004, jedná se o zvlášť závažné trestné činy, za které byl uložen přísnější trest, než jak je tomu u ostatních obžalovaných, kterým je ukládán souhrnný trest, ale je zřetelné, že trestné činy, kterými byl uznán vinným, jsou výrazněji páchané v blízkém časovém období k nyní posuzované trestné činnosti, za situace, kterou soud zohlednil v již pravomocném rozsudku ve věci 39 T 11/2004, souhrnný trest je ukládán v kontextu s jiným druhem trestu, který již byl uložen. Vždy je brána v potaz celková sankce nejen druh trestu odnětí svobody.

Sazba trestu odnětí svobody za trestný čin dle § 148 odst. 1, odst. 4 trestního zákona je od pěti do dvanácti let, za trestný čin dle § 163a odst. 1 trestního zákona je od dvou do deseti let, za trestný čin dle § 252a odst. 3 trestního zákona je od dvou do osmi let. Podle zásad o ukládání trestů, které jsou stanoveny zákonem, soud ukládá trest podle nepřísnejší zákonné trestní sazby, dle § 148 odst. 4 trestního zákona, pokud je spáchán trestný čin ve prospěch zločinného spolčení, tak je určena sazba od deseti do patnácti let. Obžalovaná Ž. se dopustila jednoho trestného činu, proto je jí ukládán trest podle § 252a odst. 3 trestního zákona.

Vzhledem ke shora uvedenému, soud uložil ze sazby § 148 odst. 4 trestního zákona tresty odnětí svobody v trvání osmi let a devíti měsíců – úhrnné - obžalovaným B., B., C., J., K., souhrnné – obžalovaným B., H., Š., Z., u kterých zrušil zároveň výroky o trestech již uložených. V rámci této skupiny obžalovaných, soud ukládal tresty ve stejné výměře, protože nebyla zjištěna hlediska, která by vedla k různým délkám trestů u těchto obžalovaných. Všichni byli článkem struktury, která byla funkční díky činnosti všech článků, což vedlo ke konečnému cíli, odčerpání peněz státu. Trestné činy, kterými byly obžalovaní uznáni vinnými ve věcech, k nimž byl uložen souhrnný trest, nebyly tak významné pro úvahu o délce trestu, stejně tak i to, že obžalovaný B. páchal trestnou činnost v rámci zkušební doby. U obžalovaného Š., při ukládání souhrnného trestu bylo bráno v úvahu, co už bylo výše zmíněno, že jsou trestné činy, kterými již byl uznán vinným v jiné trestní věci, páchaný v blízkém časovém období s nyní posuzovanou trestnou činností, což soud zohlednil v již pravomocném rozsudku, proto trest není přísnější, než u ostatních obžalovaných. U obžalovaných M., K., H., soud z důvodů již výše uvedených, uložil úhrnné tresty odnětí svobody v trvání devíti let a tří měsíců. Obžalovanému M. soud uložil trest vyšší než obžalovaným B., B., C., J., K., B., H., Š., Z., protože se dopustil v souvislosti s dovozy pohonných hmot více trestných činů a bez něj by nebylo možné pohonné hmoty nezaevidovat do evidence Celní správy ČR, bez něj by k trestné činnosti tak, jak proběhla, nemohlo dojít. Obžalovanému Z. soud uložil úhrnný trest odnětí svobody v trvání osmi let, protože výrazně přispěl k objasnění trestné činnosti. Z důvodů, které již byly výše zmíněny u obžalovaných Ž. a H., jim soud uložil tresty odnětí svobody ze zvýšené trestní sazby na její spodní hranici v trvání deseti let. Obžalovanému Ž. jako trest souhrnný, předchozí trestný čin, za který je ukládán souhrnný trest, jak již bylo uvedeno, není tak významný, aby vedl k závěru o vyšším trestu. Nebyly zjištěny skutečnosti, které by vedly k uložení různě dlouhých trestů u obžalovaného Ž. a H. a také nebyly zjištěny takové skutečnosti, které by ovlivňovaly uložení

trestu přísnějšího ze sazby již zpřísněné. U obžalovaného Ž. soud zrušil výrok o trestu z rozsudku, k němuž je ukládán souhrnný trest.

U obžalované Ž. dospěl soud k závěru, že je možno jí uložit trest v trvání dvou let na samé spodní hranici zákonné trestní sazby s akcentem na preventivní funkci trestu, proto také výkon trestu podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání tří a půl let, která je účelná k tomu, aby obžalovaná prokázala, že vybočila z jinak řádného způsobu života, když nelze vyloučit že byla negativně ovlivněna spoluobžalovaným Ž..

Obžalovaní, kterým byl uložen trest odnětí svobody spojený s přímým výkonem ve věznici, byli pro výkon trestu odnětí svobody zařazeni do věznice se zvýšenou ostrahou, protože jim byl uložen trest odnětí svobody za zvlášť závažný trestný čin ve výměře nejméně osmi let.

Protože se obžalovaný B., B., Š. dopustili trestné činnosti v souvislosti s výkonem funkce jednatele společnosti, soud jim uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního zástupce v obchodních společnostech a v družstvech. Ze sazby jeden rok až deset let v trvání pěti a půl let u obžalovaných B. a B., který bude v komplexu s trestem odnětí svobody právě v této délce účelný a v délce osmi let u obžalovaného Š., čímž je reagováno na již uložený trest v předchozí trestní věci, v níž je výrok o trestu zrušen a také je tento druh trestu brán v kontextu s uloženým trestem odnětí svobody.

Obžalovanému H. soud nyní znovu uložil peněžitý trest, protože v rámci ukládání souhrnného trestu, byl zrušen výrok o trestu z předchozího rozsudku, peněžitý trest dosud zaplacen nebyl.

Soud také uložil trest propadnutí věci a jiné majetkové hodnoty obžalovanému C., M., Ž. a obžalované Ž.. Jednak z toho důvodu, že bylo poříto věci k páčání trestné činnosti – počítač obžalovaného C., který je přiložen k trestnímu spisu, jednak proto, že je souvislost se získáním peněz a trestnou činností, které se obžalovaní dopustili, jejich případné použití na nákupy peněz či jiných věcí. Nemusí se jednat o naprosto totožné peníze přímo plynoucí z nelegálních dovozů pohonných hmot, podstatné je to, že se jedná o peníze, které navýšily příjmy obžalovaných, které mají k dispozici, z nichž čerpali nebo mohli čerpat peníze podle své úvahy. Je v zájmu státu, aby se věci a majetkové hodnoty získané obžalovanými protizákonným způsobem, na úkor státu, staly vlastnictvím státu, proto soud uložil obžalovaným uvedený druh trestu. U obžalovaného C. se jedná o částky uložené na účtech City Bank, a.s. , a to Kč 400 114,01 a 889 Eur, u obžalovaného M. o pohledávky za společností XXXX & Handel, Ag ve výši 11 x 4 350 Eur a 1 x 15 000 Eur vyplácených pololetně od 1. 2. 2004 do dne zániku smlouvy, 240 britských liber, 160 chorvatských kun, 50 Eur, 2 340,-- Sk, které jsou přiloženy k trestnímu spisu a Kč 26 700,-- , které jsou uloženy na účtu Policejního prezidia Policie ČR, u obžalovaného Ž. jde o částku Kč 762 000,-- uloženou na účtu Policejního prezidia Policie ČR, 100 amerických dolarů, které jsou přiloženy k trestnímu spisu, byt č. XXXX v XXXX na ulici XXXX, garáž č. XXXX, garáž č. XXXX v XXXX na ulici XXXX, u obžalované Ž. se jedná o byt č. XXXX v XXXX na ulici XXXX.

Nebylo rozhodnuto o šeku na 100 Eur, který byl nalezen při domovní prohlídce u obžalovaného Ž.. Je z něj patrné, že měl být prodán společností Thomas Cook. Šek nebyl řádně prodán, při prodeji musí nakupující předložit doklad totožnosti, na základě toho je pak kupující na šeku uveden a podepsán. Šek není vyplněn. Nejsou splněny podmínky pro uložení trestu, ale ani pro uložení ochranného opatření.

Společnost XXXX se sídlem v Komárně ve Slovenské republice vydala 48 797,47 amerických dolarů, za které již nerealizovala dodávky pohonných hmot, protože trestná činnost byla prozrazena, jsou uloženy na bankovním účtu Krajské prokuratury Nitra ve Slovenské republice. Vzhledem k tomu, že peníze byly získány trestnou činností, z nelegálních dovozů pohonných hmot, soud uložil ochranné opatření zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty, které se týkají uvedené částky amerických dolarů.

O náhradě škody nebylo rozhodováno, protože poškozený, Česká republika – Celní úřad Břeclav, zastoupený zmocněncem, vzal nárok na náhradu škody zpět. Je evidentní, že je tomu tak proto, protože má poškozený u hlavního líčení zachována jen procesní práva, protože je narušeno právo státu ve finančních vztazích. Povinnost platit daně a clo plyne ze zákona, povinnost nevyplyvá ze spáchání trestného činu, proto poškozený nemá právo žádat náhradu škody v rámci trestního řízení.

P o u č e n í : Proti rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím zdejšího soudu.
V této lhůtě musí být také odvolání odůvodněno, a to tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.
Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.
Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.
Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

V Brně dne 20. října 2006

JUDr. Dana Kancírová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
H. Brychtová

